

TORSTAI, 23. HUHTIKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana John Bowisin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista (KOM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD)) (A6-0233/2009).

Kuten moni jo tietääkin, John Bowis sairastui hiljattain Brysselissä ja joutui sairaalahoitoon. Tällä hetkellä hän on toipumassa leikkauksestaan, joka sujui ilokseni hyvin, ja hänen oma tapauksensa on esimerkitapaus rajatylittävästä terveydenhuollosta. Hänen sijaisenaan toimii tänään hyvä ystäväni ja kollegani Philip Bushill-Matthews.

Philip Bushill-Matthews, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, edessäni on samalla kertaa erittäin vaikea ja erittäin helppo tehtävä. Tehtävä on erittäin vaikea, koska asiakirjan aihe on erittäin monimutkainen ja arkaluontoinen, enkä ole henkilökohtaisesti juurikaan työskennellyt tämän aiheen parissa. Toisaalta tehtävä on erittäin helppo, sillä asiakirjan on laatinut arvostettu kollegani John Bowis, joka, kuten totesitte, toipuu paraikaa suuresta sydänleikkauksesta, joka tehtiin Brysselissä muutama viikko sitten.

John Bowis on tehnyt loistavaa työtä viedessään tämän asiakirjan onnistuneeseen lopputulokseen sekä luodessaan pohjan tämän asiakirjan onnistumiselle laatimalla alkuperäisen, kesäkuussa 2005 hyväksytyn mietinnön potilaiden liikkuvuudesta. Olen varma, että hän haluaisi minun kiittävän henkilökohtaisesti komission jäsentä tämän osoittamasta tuesta sekä varjoesittelijöitä, ryhmämme sihteeristöä ja ennen kaikkea hänen henkilökohtaista avustajaansa heidän kaikkien ponnisteluista, jotta useista ristiriitaisista asiakohdista päästäisiin laajaan yksimielisyyteen. Heidän avullaan John on pyrkinyt valottamaan tähän asti varsin hämärää osa-aluetta ja selkiyttämään epäselviä kohtia soveltamalla ohjenuoranaan johdonmukaisesti periaatteita, että potilas on aina etusijalla ja että potilaan valinnan olisi määrädyttävä tarpeiden, ei varojen mukaan.

Viimeisten 10 vuoden ajan Euroopan kansalaiset ovat taistelleet tuomioistuimissa oikeudestaan hakea hoitoa toisesta jäsenvaltiosta. On selvää, että potilaat pitävät kiinni oikeudestaan ja että he ansaitsevat tämän oikeuden ja heillä on siihen oikeus. Kansalaisten ei pitäisi joutua peräämään oikeuttaan oikeusteitse. Käsiteltävänä oleva ehdotus antaa meille mahdollisuuden tehdä tästä todellisuutta. Meidän on poliittikkoina kannettava nyt vastuumme ja korvattava edellemme päässeiden tuomarien käytön tarve luomalla oikeusvarmuutta.

Suurin osa ihmisistä haluaa tulla hoidetuksi lähellä kotiaan. Aina on kuitenkin potilaita, jotka haluavat syystä tai toisesta hakea hoitoa toisesta jäsenvaltiosta. Jos potilas päätyy tähän vaihtoehtoon, on varmistettava, että kaikki tapahtuu avointen ja oikeudenmukaisten sääntöjen mukaisesti. On varmistettava, että potilas on tietoinen osalleen lankeavista kustannuksista, odotettavissa olevista laatu- ja turvallisuusvaatimuksista ja oikeuksistaan, jos jokin menee vikaan. Mietinnössä käsitellään kaikkia näitä asiakohtia.

On todettava selkeästi, ettei tämä potilaiden oikeus saa aiheuttaa millään tapaa haittaa jäsenvaltioiden kykyyn tarjota korkeatasoista terveydenhoitoa kaikille kansalaisilleen. Mietintö ei kerro jäsenvaltioille, miten niiden pitäisi järjestää terveydenhuoltojärjestelmänsä. Siinä ei sanella, minkä laatuista terveydenhuoltopalveluita jäsenvaltioiden pitäisi tarjota. Sitä vastoin mietinnössä esitetään suojatoimenpiteitä, joiden avulla jäsenvaltiot voivat suojella kansallisia terveydenhuoltojärjestelmiään esimerkiksi ottamalla tietyissä tapauksissa käyttöön ennakkolupajärjestelmän.

Potilaan vaihtoehtoja ei kuitenkaan saa rajoittaa ennakkolupajärjestelmän avulla. Sitä vastoin rajatylittävien terveydenhuoltopalvelujen lisääntyneen tarjonnan pitäisi antaa kansallisille järjestelmille virikkeitä parantaa itse terveydenhuoltostandardeja.

Otan mielelläni vastaan kollegoideni kommentteja seuraavassa keskustelussa.

Daniela Filipiová, *neuvoston puheenjohtaja*. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, minulla on kunnia osallistua kokoukseenne tänään ja osallistua useista tärkeistä kansanterveyteen liittyvistä asiakohdista käytäviin keskusteluihin, jotka ovat tämän päivän esityslistalla. Näitä aiheita ovat rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet, potilasturvallisuus ja Euroopan toimet harvinaisten sairauksien alalla.

Haluan aloittaa puheenvuoroni toteamalla, että kaikki nämä kolme asiakohtaa ovat puheenjohtajavaltio Tšekin etusijalle asettamia asiakohtia ja ne ovat niin ikään työllisyydestä, sosiaalipolitiikasta, terveydestä ja kuluttaja-asioista vastaavan neuvoston 7. kesäkuuta 2009 Luxemburgissa pidettävän kokouksen asialistalla. Tämän vuoksi neuvosto on erittäin tyytyväinen tulevaan keskusteluun.

Puheenjohtajavaltio Tšekki on täysin tietoinen Euroopan parlamentin roolin merkityksestä kansanterveyttä koskevassa lainsäädäntöprosessissa ja ymmärtää, että neuvoston ja parlamentin välinen yhteistyö on välttämätöntä. Euroopan parlamentin mietinnöt näistä kolmesta asiakysymyksestä on näin ollen laadittu oikeaan aikaan.

Haluan sanoa muutaman sanan ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista koskevasta neuvoston näkökannasta.

Puheenjohtajavaltio Tšekki on täysin tietoinen tarpeesta taata toisessa jäsenvaltiossa terveydenhoitoa saavien potilaiden oikeusvarmuus ja se aloittaa työnsä puheenjohtajavaltio Ranskan tällä alalla tekemän työn tulosten pohjalta. Neuvoston tavoitteena on, että Euroopan parlamentti hyväksyy tämän tekstin, josta tulee EU:n kansalaisten kannalta selkeälukeinen ja jossa noudatetaan primaarioikeutta toissijaisuusperiaate mukaan lukien ja joka täyttää asetetun tavoitteen rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavia EU:n kansalaisten oikeuksia koskevan oikeusvarmuuden luomisesta. Samanaikaisesti on kuitenkin mietittävä huolellisesti ehdotuksen täytäntöönpanon mahdollisia vaikutuksia EU:n jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmien vakauteen.

Koska ehdotus on merkitykseltään perustavanlaatuinen, neuvoston oikeudellisissa elimissä on käyty ja käydään edelleen vilkasta keskustelua. Tämän vuoksi tällä hetkellä on vaikea sanoa, saako neuvosto aikaan poliittisen sopimuksen Tšekin puheenjohtajuuskauden lopussa eli kesäkuussa pidettävässä työllisyydestä, sosiaalipolitiikasta, terveydestä ja kuluttaja-asioista vastaavan neuvoston kokouksessa. Nyt voidaan kuitenkin vetää joitakin yleisiä johtopäätöksiä. Uuteen direktiiviin pitäisi kodifioida kansanterveyteen liittyvien tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteen täytäntöönpanoa koskeva Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö sekä päättää sosiaaliturvajärjestelmien koordinointia koskevan asetuksen antamisesta ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuus asettaa ennakkolupa toisessa jäsenvaltiossa saadun terveydenhoidon edellytykseksi tai soveltaa portinvartijajärjestelmää (gate-keeping system).

Nämä periaatteet sisältyvät John Bowisin mietintöön direktiiviehdotuksesta, josta parlamentti keskustelee tänään. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat yhtä mieltä myös muista asiakohdista: on tärkeää, että potilaille annetaan kokonaisvaltaisia ja luotettavia tietoja rajatylittävän terveydenhuollon käyttämisen mahdollisuudesta ja että painopisteeksi asetetaan hoidon korkean laadun ja turvallisuuden takaaminen.

Puheenjohtajavaltio Tšekki on tyytyväinen siihen, miten huolellisesti Euroopan parlamentti on laatinut tämän mietinnön, jonka sanamuoto on tulosta useissa asianosaisissa valiokunnissa käydyistä lukuisista vaikeista mutta tuotteliaista keskusteluista. Tiedän, että mietinnön sanamuoto on useiden poliittisten ryhmien kompromissi, jonka saavuttaminen ei ole ollut helppoa. Tämän vuoksi haluan esittää kiitoksen kaikille mietinnön laatimiseen osallistuneille sekä tietysti esittelijä John Bowisille, jolle neuvosto toivottaa pikaista paranemista. Mietintö on arvokas panos, jonka ansiosta direktiiviehdotusta koskeva lainsäädäntöprosessi menee eteenpäin. Neuvosto käy yksityiskohtaisesti läpi mietinnön tekstin sekä kaikki tarkistusehdotukset ja harkitsee tarkasti tekstien liittämistä neuvoston yhteiseen kantaan, jotta sopimukseen päästäisiin toisessa käsittelyssä.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten aiemmin totesin, on liian aikaista sanoa, saako kesäkuun työllisyydestä, sosiaalipolitiikasta, terveydestä ja kuluttaja-asioista vastaava neuvosto (EPSCO) aikaan poliittisen sopimuksen direktiiviehdotuksesta, sillä neuvotteluja puheenjohtajavaltio Tšekin esittämästä kompromissiratkaisusta ei ole vielä saatu päätökseen. Joka tapauksessa neuvosto jatkaa keskustelua asiasta ottaen huomioon Euroopan parlamentin hyväksymän mietinnön.

Puhemies. – (EN) En usko Daniela Filipiován vastustavan sitä, että kerron parlamentille hänen itsensä käyttävän pyörätuolia.

Androulla Vassiliou, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin aloitan puheenvuoroni rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista, halua esittää erityistä kunnioitusta esittelijä John Bowisille, joka ei valitettavasti pääse osallistumaan tämpäpäiväiseen kokoukseemme mutta jolle olemme suuressa kiitollisuudenvelassa tämän asiakirjan laatimisesta. Haluan toivottaa hänelle pikaista paranemista sekä onnea ja menestystä useita vuosia kestäneen erinomaisen toiminnan Euroopan kansalaisten hyväksi jälkeen.

(Suosionosoituksia)

Haluan kiittää myös kaikkia varjoesittelijöitä rakentavasta työstään ja tietysti John Bowisin puolesta mietinnön esitellyttä Philip Bushill-Matthewsia.

Strasbourgissa vietettiin eilen eurooppalaista potilaiden oikeuksien päivää (European Patients' Rights Day). Näin otetaan huomioon potilaiden kasvava rooli terveydenhuollossa ja tunnustetaan, miten suuri merkitys on sillä, että potilaat suhtautuvat luottavaisesti saamaansa hoitoon ja että potilaat saavat siitä tietoa.

Keskeinen asiaan liittyvä kysymys on seuraava: Mitä Euroopan unioni voi tehdä potilaiden hyväksi? Voimme tässä tämän aamun kokouksessa ottaa merkittävän edistysaskeleen potilaiden Euroopan luomisessa kaikille Euroopan kansalaisille, joita te, arvoisat parlamentin jäsenet, edustatte.

Aluksi haluan todeta arvostavani suuresti parlamentin kovaa työtä pian äänestykseen vietävän rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavia potilaiden oikeuksia koskevan direktiiviehdotuksen käsittelyssä. Haluan kiittää ja onnitella teitä kaikkia mielenkiintoisista ja usein haastavista keskusteluista ja erittäin tehokkaasta käsittelytavasta.

Tarkastelen lyhyesti direktiiviehdotuksen taustoja sekä sen tavoitteita ja periaatteita. Ehdotus perustuu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen yhden vuosikymmenen aikana luomaan oikeuskäytäntöön, jonka mukaisesti potilailla on oikeus saada korvaus ulkomailta saadusta terveydenhoidosta, vaikka saman hoidon olisi voinut saada kotimaassa.

Tämä on tärkeää. Euroopan yhteisöjen perustamissopimus antaa tämän oikeuden EU:n kansalaisille suoraan. Mutta vaikka Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamat yksittäisiä ihmisiä koskevat päätökset ovat olleet selkeitä, niiden soveltamistavassa muihin tapauksiin on ollut epäselvyyttä. Tämän vuoksi lainsäädäntökehityksen tarve on ilmeinen, jotta kaikki Euroopan potilaat voisivat käyttää oikeuttaan saada korvaus rajatylittävästä terveydenhuollosta.

Tätä oikeutta ei ole tarkoitettu vain niille potilaille, jotka voivat saada tietoja, joita ei ole julkisesti saatavana, ja joilla on varaa asianajajaan. Tämän vuoksi perusteellisen pohdinnan ja laajan kuulemismenettelyn jälkeen komissio hyväksyi 2. heinäkuuta 2008 direktiiviehdotuksensa.

Ehdotuksen tarkoituksena on ennen kaikkea tarjota potilaille paremmat mahdollisuudet ja parantaa terveydenhuollon saatavuutta koko Euroopassa. Potilaat ovat keskeisessä osassa tässä lakiehdotuksessa, jossa otetaan kokonaisvaltaisesti huomioon Euroopan terveydenhuoltojärjestelmien moninaisuus. Tahdon olla erittäin selkeä. Tiedän, että ilmassa on pelkoa, mutta tämä lainsäädäntö ei aiheuta muutoksia kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien järjestämiseen ja rahoitukseen.

Direktiiviehdotuksessa on kolme ensisijaista tavoitetta: ensimmäisenä tavoitteena on selkeyttää ehdot, joiden perusteella potilaille voidaan myöntää kotimaan hintojen mukainen korvaus toisessa jäsenvaltiossa saadusta terveydenhoidosta; toisena tavoitteena on taata terveydenhuollon laatu ja turvallisuus koko Euroopassa; kolmantena tavoitteena on edistää eurooppalaisten terveydenhuoltojärjestelmien välistä yhteistyötä.

Näiden kolmen pilarin pohjalta voidaan tehdä paljon varsinkin niiden kansalaisten hyväksi, jotka haluavat hakea hoitoa toisesta jäsenvaltiosta, sekä kaikkien Euroopan potilaiden hyväksi. Odotan mielenkiinnolla keskustelua asiasta.

Iles Braghetto, *työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, miten tämä direktiivi pitäisi määritellä? Se antaa potilaille mahdollisuuden valita sopiva hoito ja nopeuttaa palvelujen saantia. Se antaa alueellisille terveydenhuoltojärjestelmille mahdollisuuden kehittää terveyspalvelujen laatua ja tehokkuutta. Se antaa mahdollisuuden kehittää Euroopan yhdentymistä

henkilökohtaisten hoitopalvelujen sektorilla. Eurooppalaiset osaamisverkostot, tekniset standardit ja telelääketieteen kehitys tukevat rajatylittävää yhteistyötä, johon on jo ryhdytty.

Tämä edellyttää asianmukaista tietojärjestelmää, terveydenhuoltolaitosten laadun ja tehokkuuden valvontaa, terveydenhuoltoalan työntekijöiden ammattietiikan takaamista ja ei-byrokraattista menetelmää rajatylittävän liikkuvuuden säätelemiseksi. Direktiivi on harkittu vastaus näihin vaatimuksiin.

Françoise Grossetête, *teollisuuden, tutkimuksen ja energian valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä Androulla Vassiliou, haluan aivan ensimmäiseksi onnitella kollegaamme John Bowisia, vaikka hän ei olekaan tänään paikalla. Olen sitäkin enemmän pahoillani, ettei hän päässyt tulemaan, sillä hän on niin paneutunut mietintöönsä potilaiden oikeuksista, että olisin todella suonut hänelle mahdollisuuden olla paikalla.

On selvää, että käsillä ei ole uusi palveluja koskeva direktiivi. Käsillä on sen ajatuksen hylkääminen, että politiikkojen sijaan Euroopan lainsäädännön laatimisesta vastaa yhteisöjen tuomioistuin. Tätä on mahdotonta hyväksyä.

Euroopan kansalaisilla on oikeus saada hoitoa toisessa jäsenvaltiossa tietyin edellytyksin. Haluan rauhoitella niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat huolissaan mahdollisista tulevista väärinkäytöksistä: direktiivi kunnioittaa täysin terveydenhuoltojärjestelmiin liittyvää jäsenvaltioiden suvereniteettia. Toisin kuin mitä jotkut tekstin vastustajat ovat väittäneet, direktiivi koskee kaikkia potilaita ja edistää oikeutta ja oikeudenmukaisuutta, sillä tähän mennessä rajatylittäviä palveluja ovat voineet käyttää vain varakkaimmat kansalaiset.

Tämän direktiivin tarkoituksena on taata, että kaikki kansalaiset voivat saada rajatylittävää hoitoa edellyttäen sairaalahoidon yhteydessä, että jäsenvaltio, jossa potilas on vakuutettuna, antaa ennakkoluvan ja hyväksyy kulujen korvaamisen kotijäsenvaltiossa voimassa olevin hinnoin.

Edellyttäen, että terveysturvakäytännön välttämiseksi tehdään kaikki mahdollinen, tämä on mielestäni edistystä. Direktiivi on suuri edistysaskel Euroopan terveydenhuollossa ja se on oikeudenmukaisempi, sillä kansalaiset saavat enemmän tietoja saatavana olevista hoitomahdollisuuksista, ja se lisää uuteen terveysteknologiaan liittyvää yhteistyötä.

Bernadette Vergnaud, *sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojan valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Vassiliou, hyvät parlamentin jäsenet, sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojan valiokunta antaa arvionsa tekstistä, jota olen henkilökohtaisesti odottanut ja toivonut hartaasti pitkän aikaa, etenkin terveystalouden sulkemista sisämarkkinoilla tarjottavien palvelujen ulkopuolelle koskevasta direktiivistä laatimani mietinnön yhteydessä.

Valitettavasti edellisestä äänestyksestä jäi suuhuni kuitenkin karvas maku. Mietintö, jonka ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta hyväksyi useimpien poliittisten ryhmien, sosiaalidemokraattinen puolue pois luettuna, tuella, on itse asiassa pelkkä hieman paranneltu vastine Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiin. Mietintö ei vastaa EU:n terveystalouden suurimpiin haasteisiin, mietintö ei ratkaise ongelmaa potilaiden oikeudellisesta epävarmuudesta ja siinä lähestytään terveydenhuoltoa markkinalähtöisesti.

Oikeudellisen epävarmuuden osalta näyttää mielestäni ilmeiseltä, että tämän direktiivin sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/1971 ja pian myös eilen hyväksytyn asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalan häilyvyys johtaa vain uusiin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiin.

Markkinalähtöisestä lähestymistavasta todettakoon, että mietinnön henki tulee tiivistetysti esiin jo mietinnön oikeusperustan valinnassa, jossa viitataan sisämarkkinoiden sääntöjä koskevaan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan. Näin ollen terveys on vain yksi kulutusshöyde muiden joukossa ja siihen sovelletaan samoja tarjonnan ja kysynnän lakeja.

Tästä voi olla tuloksena vain tilanne, jossa terveydenhoidon saanti ei toteudu yhtäläisesti ja jossa varakkaat ja valistuneet kansalaiset voivat valita parhaimman EU:ssa tarjolla olevan hoidon ja muut saavat tyytyä jo nyt useissa jäsenvaltioissa heikentyneisiin palveluihin, joita tämä direktiivi ei missään nimessä pyri parantamaan.

Samassa hengessä tarkistus 67 merkitsee kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien kilpailuttamista, kun kuka tahansa voi maksusta, luonnollisesti, liittyä EU:n sisällä haluamaansa terveydenhuoltojärjestelmään.

Haluan ottaa esiin myös kysymyksen sairaalahoidon ennakkoluvasta, jonka käyttöönotto asettaisi jäsenvaltioille joukon rajoituksia, vaikka periaate sallisikin sosiaaliturvajärjestelmien taloudellisen tasapainon valvonnan ja antaisi potilaille takuun korvausehdoista.

Tämän vuoksi ja vaikka minulla ei olekaan turhia kuvitelmia tämän päivän äänestystuloksesta laajan yksimielisyyden huomioon ottaen...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Diana Wallis, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, oikeudellisten asioiden valiokunta on tyytyväinen ehdotukseen ja korostaa erityisesti sen oikeusvarmuutta lisääviä sekä potilaan valintaa painottavia puolia. Ottaen huomioon tänä aamuna esitetyt huolenaiheet, mielestäni on tärkeää todeta myös, että valiokunnan mielestä ehdotuksessa kunnioitetaan toissijaisuuden periaatetta ja näin ollen kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien koskemattomuutta.

Oikeudellisten asioiden valiokunnan mielipide eriiä mietinnöstä oikeastaan vain siinä kohtaa, että valiokunta olisi halunnut, että niiden potilaiden asemaa, joiden kohdalla jokin menee valitettavasti pieleen, olisi kohennettu enemmän. Oikeudellisen valiokunnan mielestä tässä tapauksessa sovellettavaa lainsäädäntöä ja tuomiovaltaa ei määritetä riittävän selkeästi: ehdotus olisi voinut olla potilaslähtöisempi, jotta voitaisiin varmistaa kuten muillakin aloilla, että potilaat voivat esittää korvaushakemuksen asuinmaassaan ja saada korvauksen asuinmaansa lainsäädännön mukaisesti. Tämä olisi hyvä ajatus, jos asiakohtaa tarkastellaan vielä.

Anna Záborská, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SK) Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan valmistelijana haluan kiittää John Bowisia tiivistä yhteistyöstä ja useista keskusteluista mietinnön valmisteluvaiheessa. Niin ikään haluan toivottaa hänelle hyvää jatkoa.

Mietintö koskee suoraan potilaiden oikeuksia ja täällä koolla olevien Euroopan lainsäätäjien on varmistettava, että miesten ja naisten terveydenhuollon tarjoamisessa sovelletaan johdonmukaisesti yhdenmukaisuutta. Minkäänlaista terveydenhuollon toimintayksikköjen, vakuutuksenantajien tai valtion virkamiesten harjoittamaa sukupuoleen perustuvaa syrjintää on mahdotonta hyväksyä. Ehdotetun järjestelmän vaarana on se, että rajatylittävää terveydenhuoltoa, johon liittyy eräänlainen erikoiskohtelu, käyttävät pääasiassa vain taloudellisesti hyvässä asemassa olevat kansalaiset.

Tämä tilanne voidaan ratkaista muun muassa tarjoamalla mahdollisuus alueiden väliseen yhteistyöhön. Rahoituslaitosten ja terveydenhuollon toimintayksikköjen solmimien rajatylittävien alueiden välisten sopimusten pitäisi auttaa yhdenmukaistamaan potilaiden vaatimukset, julkisen talouden vakaus ja etenkin se, että valtiolla on etuoikeus varmistaa, että sen kansalaiset ovat terveitä.

Avril Doyle, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut vuodesta 1998 lähtien, että potilailla on oikeus saada korvaus toisessa jäsenvaltiossa saadusta hoidosta. Tässä mietinnössä ja komission jäsenen esittämässä ehdotusluonnoksessa selkeytetään, miten yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössään määrittämiä periaatteita on sovellettava.

Olen tyytyväinen John Bowisin erinomaiseen mietintöön ja tapaan ratkaista taidokkaasti useita oikeutettuja huolenaiheita, joita alkuperäinen ehdotusluonnos sisälsi. Mietinnössä keskitytään potilaiden tarpeisiin, ei varoihin. Sairaalahoidon ja ennakkoluvan määrittelmistä on käyty keskustelua ja niistä on ymmärtääkseni päästy myös sopimukseen neuvoston ja komission kanssa. Laatustandardien määrittäminen säilyy jäsenvaltioiden toimivallassa mutta turvallisuusstandardeista päätetään Euroopan unionin tasolla. Keskitettyä palvelupistettä vastaava potilastietojärjestelmä on välttämätön jokaisessa jäsenvaltiossa, jotta potilaat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, ja reseptien tunnustamista koskeva säännös on mielestäni erittäin merkittävä lisä tässä lainsäädännössä ja se on toteutettava nopeasti.

Terveyspalvelut olivat alun perin mukana Frank Bolkesteinin ehdotusluonnoksessa rajatylittävistä palveluista, mutta kävi nopeasti ilmi, että tästä terveydenhuoltoa koskevasta erittäin tärkeästä asiakysymyksestä, jolla on vaikutuksia kaikkiin terveydenhuollon aloihin EU:n 27 jäsenvaltiossa, tarvitaan erillinen direktiivi. Potilaat hakevat hoidon aina mieluummin läheltä asuinpaikkaansa. Tällä hetkellä rajatylittävään terveydenhuoltoon ohjataan talousarvioistamme vain yksi prosentti. Tämä on pidettävä mielessä.

Joissakin tilanteissa terveydenhoidon saamisessa toisessa EU:n jäsenvaltiossa saattaa kuitenkin olla etunsa – varsinkin raja-alueilla, missä lähin terveydenhuollon toimintayksikkö saattaa esimerkiksi sijaita toisessa maassa, tai kun toisessa jäsenvaltiossa on mahdollista saada harvinaisten sairauksien edellyttämää erityishoitoa

tai kun toinen jäsenvaltio voi tarjota tietyn hoidon nopeammin. Haluan painottaa, että terveyspolitiikkaa ja sen rahoittamista koskeva yleinen toimivalta kuuluu edelleen ja jatkossakin jäsenvaltioille.

Haluan esittää yhden huomautuksen Antonios Trakatellisin mietinnöstä. Tarkistus 15 on herättänyt suurta huolta ja se on ymmärretty väärin ja olen tyytyväinen, että kohta kohdalta -äänestys antaa mahdollisuuden äänestää huolta aiheuttanutta harvinaisten tautien "eristämistä" koskevaa käsitettä vastaan. Muuten tarkistus sekä kollegani professori Antonios Trakatellisin laatima harvinaisia tauteja koskeva erinomainen työ saavat tukeni.

Dagmar Roth-Behrendt, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluaisin toivottaa John Bowisille ryhmäni puolesta pikaista paranemista. Tiedän hänen työskennelleen valiokunnassa lujasti viimeiseen äänestyspäivään asti, ja toivon, että hän toipuu nyt leikkauksestaan ja paranee pian ja että näemme hänet täällä jälleen ennen kesälomaa.

Tahdon aloittaa kertomalla, että PSE-ryhmän mielestä tämä on erittäin hyvä mietintö. Komission ehdotusta on paranneltu ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan esittämien lukuisten tarkistusten sekä yhdessä tehtyjen kompromissien avulla. Komission jäsen Andrroulla Vassiliou, olette tiiminne kanssa tehneet hienoa työtä, mutta hiomisen varaa löytyy aina, ja olemme onnistuneet kehittämään tekstiä.

Olemme varmistaneet, että kaikki potilaat tietävät, että heillä kaikilla on Euroopan unionissa samat oikeudet. Potilaat voivat nyt liikkua, mitä pidetään päivän selvänä kenen tahansa työntekijän tai opiskelijan tai mikä tahansa tavaran, palvelun tai muun asian kohdalla. Myös potilaat saavat oikeutensa sisämarkkinoilla. Tämä on tämän lainsäädännön sisältö, ja tämän vuoksi olemme siihen varauksettoman tyytyväisiä.

Lisäksi on kuitenkin korostettava mietinnön kohtia, joita PSE-ryhmä tukee erityisesti. Näitä ovat esimerkiksi se seikka, että potilaille myönnetään muuhun kuin sairaalahoitoon liittyvä vapaa liikkuvuus. PSE-ryhmä on kuitenkin sitä mieltä, että terveydenhuoltojärjestelmiin liittyvä toimivalta on säilytettävä jäsenvaltioilla. Jäsenvaltioiden on voitava päättää sairaala- ja erityissairaanhoidostaan ja kyseessä olevan jäsenvaltion investointien pitää pysyä kohtuullisina. Tarkoituksena ei ole riistää tätä toimivaltaa jäsenvaltioilta. Tarkoitus ei ole myöskään imeä jäsenvaltioita tyhjiin. Näin ollen on oikein, että tietyt hoidot edellyttävät ennakkolupaa. PSE-ryhmä antaa myös tälle seikalle mielellään täyden tukensa, ja jatkan aiheesta kohta. Lähestymistapa on hyvä, ja niin on koko mietintökin.

Henkilökohtaisesti olen erittäin tyytyväinen osaamisverkostojen perustamiseen vihdoin ja viimein. Olen vaatinut pitkän aikaa, että on selvittävä, mistä löytyy Euroopan unionin paras toimintatapa? Missä saa parasta hoitoa? Missä tehdään parhaat tulokset? Minkä jäsenvaltion minkä sairaalan mikä hoitotiimi haluaa raportoida uutta tietoa? Tällä hetkellä tämä kaikki on sattumanvaraista. On mahdollista, että tiedeyhteisön pieni piiri tietää tästä, mutta ei joka lääkäri. On suuri saavutus, jos tilannetta saadaan kehitettyä ottamalla käyttöön osaamisverkostoja. Näiden tietolähteiden ansiosta jokainen potilas jokaisessa jäsenvaltiossa voi käydä paikanpäällä tai soittaa ja kysyä: "Mitkä ovat oikeuteni?" Potilaat saavat tietoa oikeuksistaan omalla kielellään sekä vastauksen mahdollisiin ongelmiinsa. Tämä on positiivista kehitystä.

Puheaikani alkaa käydä vähiin, joten haluan mainita asiakohdat, joita suurin osa PSE-ryhmästä pitää valitettavana. Suurin osa ryhmästä katsoo, että mietinnössä on ryhmämme kannalta kaksi erittäin tärkeää asiakohtaa, jotka vaikuttavat äänestystapaamme tänään. Ensinnäkin PSE-ryhmä haluaa lainsäädännölle kaksi oikeusperustaa. Terveyspalveluita koskeva 152 artikla on mainittava, jotta varmistamme antavamme muille viestin, että asiakysymys liittyy niin terveyspolitiikkaan kuin vapaaseen liikkuvuuteenkin. Tämä on tarpeen ja PSE-ryhmän tuen edellytys.

PSE-ryhmä katsoo lisäksi, että 8 artiklan 3 kohdan mukaista ennakkolupaa ei ole määritetty asianmukaisesti. Jos kohtaan ei saada parannusta esitettyjen tarkistusten avulla, PSE-ryhmä ei valitettavasti voi äänestää mietinnön puolesta, mistä olen henkilökohtaisesti pahoillani, vaikka toisaalta tämä voi antaa virikkeen toimia tehokkaammin toisessa käsittelyssä, jos työtä ei tänään pohjusteta riittävästi.

Jules Maaten, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Tämä direktiivi koskee potilaita. En voi korostaa tätä liikaa, sillä rajatylittävän terveydenhuollon yhteydessä on puhuttu luonnollisesti myös useista muista asiakohdista: terveydenhuoltopalvelujen vapaasta liikkumisesta ja terveydenhuoltoalan markkinoiden tulevaisuudesta. Tästä ei nimenomaan ole nyt kyse.

Käsiteltävänä on nyt käytännöllinen lähestymistapa. Miten järjestelmästä saadaan sellainen, että siitä on hyötyä potilaille? Jos me emme tee sitä, kuka sen tekee? Potilaat ovat erittäin heikossa asemassa. Ei sairaiden

ihmisten pitää joutua taistelemaan kylmäkiskoisten terveydenhuollon byrokraattien kanssa, jotka tarkastelevat terveyspolitiikkaa tietokoneensa taulukkolaskentaohjelman lukujen ja tilastojen kautta. Näin ei saa käydä.

Tämän vuoksi direktiivi on luonteeltaan myös sosiaalipoliittinen. Rajatylittävä terveydenhuolto on tietenkin jo pitkään ollut niiden käytettävissä, joilla on varaa maksaa siitä, mutta jotain on tehtävä niiden ihmisten hyväksi, joilla ei ole varaa maksaa. Arvoisa puhemies, tämä on tämänpäiväisen keskustelun aihe.

Arvoisa Daniela Filipiová, tästä syystä myös ALDE-ryhmä kiinnittää huomiota ennakkolupaun, joka on luonnollisesti olennainen osa tätä asiakokonaisuutta. Olen muuten erittäin tyytyväinen siihen, että neuvosto osallistuu kokoukseemme tänään. Ennakkolupa on otettava käyttöön, ei rajatylittävän terveydenhuollon vaikeuttamiseksi, ei todellakaan, vaan jotta välttyttäisiin kansallisten järjestelmien aliarvioimiselta. Tästä ALDE-ryhmä on yhtä mieltä, ja asiakysymyksen kohdalla mennään ehkä tavallista pidemmälle. Tämän vuoksi kompromissiratkaisu on tarpeellinen. ALDE-ryhmän mielestä harvinaisten tautien kohdalla ja odotuslistalla olevien potilaiden hengenvaarallisissa tilanteissa on tehtävä poikkeuksia. Sairaalahoidon käsite on määritettävä Euroopan tasolla, ei erikseen kussakin jäsenvaltiossa, yksinkertaisesti potilaiden oikeusvarmuuden ja kansallisten järjestelmien varmuuden takaamiseksi.

Lisäksi ALDE-ryhmä katsoo, että jos jokin menee pieleen, sairaiden potilaiden ei pitäisi joutua aloittamaan pitkäkestoisia oikeudellisia menettelyitä; sen sijaan on perustettava Euroopan potilasasiamiesjärjestelmä.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa tästä on luonnollisesti ollut erimielisyyttä ja pyydän kaikkia vasemmistoon kuuluvia jäseniä jättämään ideologiat tällä kertaa syrjään ja varmistamaan, että parlamentti hyväksyy tänään hyvän potilaita koskevan direktiivin, ja soveltamaan käytännönläheistä lähestymistapaa. Kunnioitan Dagmar Roth-Behrendtin asiasta esittämää puheenvuoroa.

Lopuksi haluan esittää suuren kiitoksen esittelijä John Bowisille. Hän on tehnyt hienoa työtä, ja toivon hänen paranevan pian.

Salvatore Tatarella, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hyväksyttävänäme on tänään erittäin merkittävä direktiivi, joka koskee potilaita ja, kuten edellä jo todettiin, kaikkia Euroopan unionin kansalaisia. Näin Euroopan parlamentin vaalien alla kaikki Euroopan unionin kansalaiset voivat jälleen kerran havaita, miten parlamentti voi vaikuttaa kaikkien kansalaisten elämään myönteisesti.

Oikeus terveyteen on perustettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja tämän direktiivin avulla oikeus konkretisoituu. Asia koskee lukuisia kansalaisia: hiljattain toteutetun Eurobarometri-selvityksen mukaan puolet Euroopan unionin kansalaisista on valmiita hakemaan hoitoa ulkomailta ja toivoo saavansa sairauksiinsa parempaa hoitoa nopeammin, ja 74 prosenttia kansalaisista katsoo, että kotivaltion pitäisi korvata ulkomailta saatu hoito.

Tällä hetkellä alalla sovelletaan kansallisia lainsäädäntöjä, ja kansalaiset saavat huonosti tietoja vaihtoehtoistaan, korvauksesta ja mahdollisesta hoidosta ulkomailla. Tällä hetkellä vain 4 prosenttia Euroopan unionin kansalaisista hoidetaan ulkomailla. Euroopan unionissa on annettu yhtenäiset säännökset vain ulkomailla hätätapauksissa eurooppalaisen sairaanhoitokortin perusteella annettavasta sairaanhoidosta.

Tänään Euroopan parlamentti suostuu Euroopan unionin kansalaisten pyyntöön terveyden suojelusta, ja terveydenhuollon alalla Eurooppa valmistautuu poistamaan rajat ja antamaan kaikille potilaille mahdollisuuden valita, missä hoito annetaan.

Claude Turmes, Vets/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, tänään käsiteltävänä olevaa direktiiviä on tarkasteltava ennen kaikkea jäsenvaltioiden ja niiden sosiaaliturvajärjestelmien jo kolmen vuosikymmenen ajan kestäneen yhteistyön täydennyksenä.

Tällä hetkellä maassani Luxemburgissa yli 30 prosenttia terveydenhuollosta annetaan maan rajojen ulkopuolella, ja John Bowisin, jolle toivotan mitä pikaisinta paranemista, tapaus on täydellinen esimerkki nykyisen asetuksen asianmukaisesta soveltamisesta, sillä hänet otettiin hoidettavaksi brysseliläiseen sairaalaan hätätapauksena. Hän on saanut hyvää hoitoa, ja koska hän on Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen, ei korvauksista tarvitse olla huolissaan.

Mitä tällä direktiivillä pyritään siis parantamaan? Ensinnäkin direktiivillä parannetaan kansalaisille annettavien tietojen laatua: tietoja saatavana olevista palveluista, tietoja osaamiskeskuksista, joista Dagmar Roth-Behrendt puhui niin hyvin, ja ennen kaikkea tietoja hoidon laadusta. Uskon, että useiden maiden, omani mukaan

luettuna, on tehtävä parannuksia laatu- ja hoitoa koskevien tietojen laadun kohdalla. Ja tietenkin, jos olen ulkomailla ja jokin menee vikaan, minun on tiedettävä, mihin ottaa yhteyttä.

Kaikesta tästä säädetään käsiteltävänä olevassa tekstissä hyvin, mutta Verts/ALE-ryhmän mielestä kolmea kohtaa on parannettava. Ensinnäkin ryhmä katsoo, että sairaalahoitoon liittyvästä ennakkolupajärjestelmästä on kahtalaista hyötyä: järjestelmästä hyötyvät ensinnäkin Euroopan unionin kansalaiset, sillä he tietävät tarkalleen, missä vaiheessa he saavat korvauksen ja hoito voidaan rahoittaa myös etukäteen. Lisäksi tämä antaa mahdollisuuden suunnitella suuria sairaalainfrastruktuureja, sillä markkinoiden näkymätön käsi ei luo hyvää terveydenhuoltojärjestelmää. Siitä on tehtävä suunnitelma.

Verts/ALE-ryhmän toinen vaatimus koskee kahta oikeusperustaa, koska terveydenhuoltoa ei saa ajatella markkinoina. On tehtävä erittäin selväksi, että järjestelmän laatimisesta vastaavat ennen kaikkea jäsenvaltiot.

Kolmas kohta liittyy harvinaisiin tauteihin: Verts/ALE-ryhmä haluaa yksityiskohtaisen lainsäädännön, sillä on kyse niin tärkeästä asiasta, ja olisi Euroopan unionin kansalaisten harhaan johtamista sanoa ”menkää vain jonnekin päin Eurooppaa ja asia hoituu kyllä”. Ryhmämme haluaa yksityiskohtaisen lainsäädännön. Emme siis halua Bolkenstein II:sta, vaan haluamme tekstin, joka takaa oikeusvarmuuden ja josta on hyötyä suurimmalle osalle Euroopan unionin kansalaisista.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Haluan myös kiittää vilpittömästi John Bowisia. Hän on työskennellyt lujasti tämän mietinnön eteen ja toivon, että hän paranee pian.

Minun on kuitenkin todettava, että Euroopan komissio yrittää ottaa harhaanjohtavan ”potilaiden oikeudet” -ilmaisun avulla käyttöön markkinaperiaatteita koko Euroopan terveydenhuollossa. On sanomattakin selvää, että GUE/NGL-ryhmä haluaa lisätä potilaiden oikeuksia ja helpottaa potilaiden liikkuvuutta raja-alueilla. Ryhmämme menee vielä pidemmälle. Ryhmämme katsoo, että kaikilla, niin rikkaille kuin köyhilläkin, on oikeus saada korkeatasoista terveydenhuoltoa.

Minua hämää kuitenkin suunnattomasti se, että ehdotuksen perustana on sisämarkkinoita koskeva artikla, mikä on itsessään merkki siitä, että taloudelliset edut menevät potilaiden etujen edelle. Lisäksi ehdotus on tarpeeton. Kulujen korvaamisesta on jo säädöksensä. Jos jotkut vakuutusenantajat ja jäsenvaltiot eivät noudata näitä järjestelyjä, asiaa on tarkasteltava lähemmin.

Ehdotuksessa käsitellään epäoikeudenmukaisesti myös asiakysymystä, joka kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, minkä seurauksena pullean lompakon omaavat kansalaiset voivat saada parempaa hoitoa. Ehdotettu kotimaan sääntöjen mukainen korvaus- ja kustannusjärjestelmä luo potilasliikkuvuutta, joka rikkoo periaatetta kaikkien yhtäläisestä oikeudesta terveydenhuoltoon. Ehdotus sisältää myös suuren riskin, että pian ei puhutakaan potilaan oikeudesta hakea hoitoa ulkomailta, vaan vakuutusenantajista tai jäsenvaltioista, jotka velvoittavat potilaan hakemaan hoidon edullisimmalta tarjoajalta. Tässä tilanteessa potilaan oikeudesta tuleekin potilaan velvollisuus.

Otaen huomioon, että EU:ssa on 27 jäsenvaltiota, joilla kullakin on oma terveydenhuoltojärjestelmänsä, komission yksinomaan 95 artiklaan (kuuluisa yhdenmukaistamisartikla) perustuva ehdotus johtaa kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien purkamiseen ja mitätöi siten jäsenvaltioiden velvollisuudet. GUE/NGL-ryhmä on sen kannalla, että lähtökohdaksi otetaan potilaiden yhtäläinen pääsy hoitoon ja ettei markkinoille anneta terveydenhuollossa suurempaa sijaa.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, potilasdirektiivi voi nykyisessä muodossaan vaikuttaa terveydenhuoltoalaan siten, että julkisia menoja voi olla erittäin vaikea kontrolloida. Tämän vuoksi pyytäisin, että parlamentti äänestää ennakkolupaa koskevan tarkistuksen 122 puolesta. On erittäin tärkeää, että kaikilla kansalaisilla on vapaa ja yhtäläinen pääsy tilansa edellyttämään hoitoon kohtuullisen ajan kuluessa. Tämä merkitsee sitä, että lääkäri päättää, mitä hoitoa potilas saa ja milloin.

Valitettavasti direktiivissä on havaittavissa erittäin selkeä suuntaus, jossa me kaikki muutumme kansalaisista kuluttajiksi. Sen sijaan, että olisimme kansalaisia molemminpuolisen velvollisuuden periaatteeseen perustuvassa yhteiskunnassa, meistä on tullut kuluttajia suurilla sisämarkkinoilla. Kansalainen on kuitenkin ihminen, ja me kaikki olemme kansalaisia aivan samalla tapaa kuin olemme ihmisiä. Mutta kuluttajina kutistumme markkinointikampanjan kohteiksi. Tämä tarkoittaa, että olemme pikemminkin kohteita kuin kansalaisia. Potilaiden on oltava kansalaisia, ei markkinointikampanjan kohteita.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, osallistun keskusteluun ja toivotan esittelijälle kaikkea hyvää ja pikaista paranemista.

Olen varma, että hyvän palvelun takaaminen kansalaisillemme on meidän kaikkien parhaaksi. Mielestäni on kuitenkin ratkaisevan tärkeää, että direktiivissä tasapainotetaan oikein liikkumisen vapaus sekä potilaiden turvallisuus ja hoidon luotettavuus. En halua edistää terveysturmatkailua ja uskonkin, että sääntelyllisiä näkökohtia koskevaa kansallista autonomiaa on suojeltava ja standardien yhdenmukaistamista pienimpään yhteiseen nimittäjään saakka vältettävä. Lisäksi on vältettävä paineen kohdistamista paikallisiin palveluihin paikallisväestön kustannuksella, mikä on erittäin tärkeää alueilla, joilla tarjotaan ihmisten etsimää erikoishoitoa.

Lisäksi ulkomailla saadun hoidon seuranta on tarkasteltava asianmukaisesti, sillä pelkään, että seurantahoidon tarpeet kasvattavat fysioterapian kaltaisten palvelujen kysynnän äärimmilleen.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen arvostetun kollegani John Bowisin laatimaan mietintöön rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista. Olen pahoillani, ettei John Bowis ole paikalla tässä parlamentin tämän aamun kokouksessa, ja toivotan hänelle pikaista paranemista sairaudestaan.

Minulla on ollut kunnia osallistua rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavien potilaiden oikeuksien kehittämistyöhön. Olen itsekin rajatylittävien terveydenhuoltopalvelujen käyttäjä. Olen onnekas, sillä minulla on varaa maksaa niistä. Nyt haluan, että myös niillä, jotka eivät ole yhtä onnekkaita kuin minä, on mahdollisuus käyttää oikeuttaan matkustaa ja saada terveydenhoitoa kustannuksista huolehtimatta, tietoisena oikeuksistaan ja odottamansa hoidon laadusta.

Rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista on keskusteltu ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antanut asiaa koskevia päätöksiään jo useiden vuosien ajan. On siis jo aika ja asianmukaista, että me kansalaisten edustajina määritämme kansalaisille selkeästi ja yksiselitteisesti potilaiden kiistattoman oikeuden saada korkealaatuista hoitoa varallisuudesta tai maantieteellisestä sijainnista huolimatta.

Ihmisillä on oikeus saada korkealaatuista terveydenhoitoa lähellä kotiaan. Meidän on kuitenkin myös tunnustettava, että tämä ei ole aina mahdollista varsinkaan harvinaisten tautien kohdalla, jolloin hoitoa ei ole aina saatavana jäsenvaltiossa, jossa potilas on vakuutettuna.

Jos hoitoa on haettava ulkomailta, ihmisen ei pitäisi joutua miettimään, onko hänellä varaa maksaa hoidoista aiheutunutta, usein suurta laskua. Tämän vuoksi olen erittäin tyytyväinen, että tämä epävarmuus ja sekasotku on lopultakin selvitetty. Kun ennakkolupa on annettu tavanomaisissa olosuhteissa, potilas vastaa vain hoitokustannuksista, jotka ylittävät samasta tai vastaavasta hoidosta kotimaassa maksettavan summan ylittävän osan.

Toisen jäsenvaltion hoidon laatua ja standardeja koskeva tiedottaminen on toinen merkittävä tekijä niille, jotka joutuvat hakemaan hoitoa ulkomailta. Olemme työskennelleet lujasti varmistaaksemme, että potilas saa nämä tiedot, jos hän joutuu tai haluaa hakea hoitoa ulkomailta. Asiakirjassa ehdotetut kansalliset yhteyspisteet ovat näin ollen yksi keskeisistä uudistuksista ja niillä on erittäin merkittävä asema potilaiden liikkuvuuden parantamisessa ja edistämisessä. Olen tyytyväinen tähän mietintöön ja toivon, että se hyväksytään tänään.

Guido Sacconi (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Dagmar Roth-Behrendt esitti ryhmämme kannan erinomaisesti ja varsinkin hahmotteli täydellisesti, miksi PSE-ryhmä on niin tyytyväinen tämän tekstin muokkaamisessa laajasti käsiteltyjen asiakohtien määrään. Dagmar Roth-Behrendt teki kuitenkin myös selväksi, miten tärkeää on käsitellä asia loppuun saakka, etenkin luoda kaksi oikeusperustaa ja antaa jäsenvaltioille oikeutetusti selkeämpi ja vahvempi mahdollisuus soveltaa sairaalahoidon yhteydessä ennakkolupajärjestelmää.

Näin ollen, lyhyesti sanottuna, lopettakaamme siis jo tämä kuukausia kestänyt keskustelu, sillä direktiivi on jo erittäin tuttu. Ottaen huomioon, että nyt on päätöksenteon aika, haluan esittää kaksi erityisen poliittisluontoista kysymystä. Ensimmäinen kysymys on komission jäsen Androulla Vassilioulle: Mitä mieltä komissio on tarkalleen kahdesta oikeusperustasta? Toisen kysymyksen esitän erityisesti PPE-DE-ryhmälle – olen pahoillani, ettei ystäväni John Bowis ole täällä, sillä tämän vaalikauden aikana on ratkaistu useita ongelmakohtia hänen toimiessa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan keskeisten ryhmien koordinaattorina, ja haluan myös toivottaa hänelle pikaista paranemista – esitän seuraavan kysymyksen siis PPE-DE-ryhmälle ja miksei myös ALDE-ryhmälle: Onko toiseen käsittelyyn mielestänne parempi siirtyä ilman Euroopan parlamentin PSE-ryhmän tukea? Ilman suurta enemmistöä?

Pyydän tämän vuoksi harkitsemaan tarkkaan kahta oikeusperustaa koskevia tarkistuksia 116 ja 125 sekä ennakkolupaa koskevia tarkistuksia 156 ja 118. Jos nämä asiakirjat hyväksytään, PSE-ryhmä äänestää mietinnön puolesta, muussa tapauksessa se ei ole mahdollista. Riippuu teistä, mihin lopputulokseen päädytään.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE). - (DA) Arvoisa puhemies, parhaillaan on meneillään Euroopan parlamentin vaalikampanja, jossa muokataan tiiviimpiä suhteita Euroopan kansalaisiin. Käsiteltävänämme on lainsäädäntö, jolla noita suhteita Euroopan kansalaisiin voidaan tiivistää. Tarttukaamme tähän lakiin ja asettakaamme potilas pääosaan. Yhtenä ALDE-ryhmän esittelijänä kiinnitän ensisijaisesti huomiota miestyyppiin, jonka varmasti kaikki tunnistavat kansalaisten joukosta. Olen kotoisin maasta, jossa joka kerta ruokakaupassa käydessään näkee miehen, joka ajaa mopolla, jonka tarakalla on puinen laatikko. Tämä mies on potilaiden liikkuvuuden ydintä, sillä jokaisen on voitava halutessaan hakea hoitoa ulkomailta palkkapussinsa koosta tai säästöistään huolimatta. Niiden potilaiden määrä, jotka todella haluavat matkustaa ulkomaille, on itse asiassa todella pieni. Potilas matkustaa ulkomaille vain ollessaan epätoivoisessa tilanteessa.

Se, että mopomiehelläni olisikin mahdollisuus matkustaa, ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hänen pitäisi maksaa matka omista varoistaan. Parlamentissa ollaan onneksi laajasti yhtä mieltä siitä, ettei yksittäisen potilaan pidä joutua maksamaan kustannuksia omasta taskustaan. Tämä on todellinen edistysaskel komission ehdotukseen verrattuna. ALDE-ryhmän keskeisin tarkistus koskee Euroopan potilasasiamiehen perustamista. Kiitos tarkistuksen hyväksymisestä. Euroopan potilasasiamiehen tehtävänä on varmistaa, että EU:n kansalainen, potilas, kykenee käyttämään tässä lainsäädännössä hänelle myönnettyä oikeuttaan. Pallo on nyt neuvostolla. Pallo on ministereillä, jotka muistuttavat meitä alati, että meidän pitäisi päästä lähemmäs EU:n kansalaisia. Itse puolestani haluan todeta, että EU:n on päästävä lähemmäs kansalaisiaan. Tämä tapaus on tarjottimella ojennettu mahdollisuus. Tarttukaamme siihen! Ei päästetä tätä mahdollisuutta ohi!

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet on määritettävä nopeasti. Potilailla on oikeus tietää saamansa lääkintäavun perusteet, olipa tilanne sitten se, että kansalaiset matkustavat ja tarvitsevat yllättäen apua, tai se, että heillä on vaikeuksia saada erityisiä lääkäripalveluja omassa maassaan ja he päättävät tämän vuoksi käyttää toisen EU:n jäsenvaltion terveydenhuollon yksikön palveluja.

Kansalaisille on tiedotettava heidän maksettavakseen jäävistä mahdollisista kustannuksista sekä mahdollisesta ennakkorahoituksesta. Kansalaisille on taattava luotettavat tiedot suositellussa terveydenhuollon toimintayksikössä saatavana olevan hoidon laadusta. Viitataan tässä osaamisverkostoihin ja tiedotuspisteisiin. Potilaille on taattava tiedot oikeuksistaan epäasialliseen hoitoon liittyvissä ongelmatilanteissa, samoin kuin tiedot reseptien tunnustamisesta. Rajatylittävän terveydenhuollon valvonnasta on hyötyä alalla vallitsevan tilanteen arvioinnissa. Toivotan John Bowisille pikaista paranemista.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Arvoisa puhemies, haluan myös kiittää John Bowisia erinomaisesta työstä näiden ei-niin-helppojen keskustelujen johtamisessa. Yksi vaikeista aiheista on harvinaista tautia sairastavien potilaiden auttaminen, mistä keskustelemme tämän aamun kokouksen loppupuoliskolla. Kaikki haluamme tarjota näille potilaille parhaimmat mahdolliset hoitovaihtoehdot ja luonnollisesti tiedämme, että tiivis eurooppalainen yhteistyö asiassa tuo suuria etuja. Mutta siitä ei ole juuri mitään hyötyä, että potilaan annetaan matkustaa pitkin Eurooppaa ilman, että potilaan alkuperämaa voi kontrolloida asiaa mitenkään lääketieteellisesti tai taloudellisesti. Jos teksti hyväksytään nykyisessä muodossaan, tuloksena on se, että harvinaista tautia sairastava potilas voi hakea ulkomailta mitä tahansa hoitoa, jonka alkuperämaa sitten maksaa. Miten kustannuksia kontrolloidaan ja miten varmistetaan, ettei potilaille anneta epäasiallista tai liikaa hoitoa? Loppujen lopuksi potilaat ovat hoitopalvelujen tarjoajien armoilla. Potilaat voivat myös joutua ristiriitatilanteeseen alkuperämaansa kanssa, jos se kieltäytyy maksamasta sillä verukkeella, ettei potilaan sairastama tauti ole riittävän harvinainen. Harvinaista tautia sairastavia potilaita ei ole määritetty vielä mitenkään. Verts/ALE-ryhmän mielestä asiasta olisi paljon parempi laatia erillinen lainsäädäntö, jotta harvinaista tautia sairastavia potilaita voitaisiin auttaa parhaalla mahdollisella tavalla.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, haluan niin ikään toivottaa ystävällemme John Bowisille pikaista paranemista ja kaikkea hyvää ja samanaikaisesti kiittää häntä tekemästään rankasta työstä.

Haluan aloittaa toteamalla, että GUE/NGL-ryhmä ei vastusta rajatylittävää terveydenhuoltoa millään muotoa. Päinvastoin ryhmämme katsoo, että jäsenvaltioiden on hyödynnettävä niiden Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 152 artiklan mukaista oikeuttaan. Valitettavasti tämä direktiivi perustuu 95 artiklaan ja odotan, että komission jäsen selkeyttää meille oikeusperustaa.

Emme halua sovellettavan politiikkaa, joka suosii varakkaita potilaita alempien sosiaaliluokkien kustannuksella. Jules Maaten ei ole paikalla, mutta en usko olevan "ideologista joustamattomuutta" sanoa, että tuloksena saattaa olla kaksiraiteinen terveydenhuolto.

Tavoitteenamme on oltava yhtäläisen terveydenhuollon tarjoaminen ilman Euroopan unionin puuttumista sosiaaliturvajärjestelmiin ja yritystä kaupallistaa terveydenhuoltoalaa.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, mahdollisuutta saada hoitoa toisessa EU:n jäsenvaltiossa koskeva asetus, joka astuu voimaan, jos direktiivi rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista hyväksytään, johtaa siihen, että yhteisö puuttuu aiemman lainsäädännön vastaisesti terveydenhuoltojärjestelmiin. Lisäksi luodaan hoitomahdollisuuksia etenkin varakkaille potilaille ja estetään etenkin köyhien jäsenvaltioiden potilaiden pääsy terveydenhuoltoon. Puolan liberaalihallitus ajaa tällä hetkellä eteenpäin strategiaa, jolla myönnetään eliitille erioikeuksia korkealaatuisen terveydenhuollon muodossa, mikä on johtamassa valtion terveydenhuoltopalvelujen yksityistämiseen ja siihen, että suurimmalta osalta kansalaisista viedään mahdollisuus hoitoon. Sanoipa tuomioistuin asiasta mitä tahansa, ihmisen terveydestä ei saa tehdä markkinoitavaa hyödykettä, vaan sen on oltava luovuttamaton oikeus, joka on taattava valtion terveydenhuoltopalvelujen avulla oikeuden elämään ja terveyteen kunnioittamista ja suojelemista koskevan periaatteen sekä ihmisen ainutlaatuisen arvon mukaisesti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, eläkehakemukset, työttömyysvakuutus ja sairausvakuutus – lähes 25 vuotta Schengenin sopimuksen allekirjoittamisesta sosiaalilainsäädäntö laahaa edelleen jäljessä. Lomailijoita käytetään usein röyhkeästi hyväksi ja heidän täytyy maksaa paikallisesti kohtuuttomia laskuja, jotka heidän EU:ssa sijaitseva kotimaansa korvaa vain osittain tai joita se ei korvaa lainkaan.

Eurooppalaista sairaanhoitokorttia ei valitettavasti usein hyväksytä, joten järjestelmä, jonka mukaan jäsenvaltiot sopivat maksuista, ei todellisuudessa toimi. Etenkin näin tiukkojen talousarvioiden aikaan potilas on kuitenkin sijoitettava paremmin terveydenhuoltolainsäädännön ytimeen. Tätä varten potilaiden oikeuksia on tietenkin vahvistettava. Siihen, onnistuuko ensiapua tarvitseva potilas saamaan ennakkoluvan sairaalahoidosta aiheutuvien kustannusten korvauksesta, on suhtauduttava kyseenalaistaen. Jos kustannuspaineiden vuoksi säästetään jatkuvasti terveydenhuoltohenkilöstöstä, on terveydenhuoltojärjestelmämme menossa mielestäni väärään suuntaan. Tehostettu yhteistyö on siis järkevää, mutta se ei missään tapauksessa saa johtaa byrokraattiseen estejuoksuun.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Sanonnan mukaan se, joka käsittelee hyvin vasaraa, näkee nauloja kaikkialla. Tämä kuvaa myös ajatuksiani tämänhetkisestä kriisistä: näen kasvua ja elpymistä kaikessa.

Mielestäni tämä lainsäädäntö antaa meille joukon uusia mahdollisuuksia. Terveydenhuollon vallankumouksen lisäksi lainsäädäntö saattaa vauhdittaa työllisyyden lisääntymistä ja taloudellista kehitystä. Potilaiden liikkuvuuden käyttöönotto ei vaikuta ainoastaan terveydenhuoltoon. Siitä saattaa olla etua paitsi vastaanottajavaltion kulttuuritarjonnalle, myös ravintola-alalle. Itse asiassa se saattaa synnyttää tuhansia työpaikkoja myös hotelli- ja ravintola-alalla. Tämä kasvattaisi, ei ainoastaan, eikä missään tapauksessa ensisijaisesti terveydenhuoltoalan, vaan kaikkien siihen liittyvien palvelujen tuloja.

Vastaavasti rahoituspalvelualalla voidaan odottaa kasvua. Uuden järjestelmän toiminta edellyttää myös useita selvitysyhtiöitä, terveydenhuollon meklareita, neuvonantajia, vakuutusasiantuntijoita, tulkkereita ja kääntäjiä. Kuntoutuksen aikana eduista hyöttyy koko terveysturmatkailuketju. Asetuksen keskeisenä etuna on, että sen luomasta tilanteesta hyöttyvät kaikki. Jos jäsenvaltio ei esimerkiksi halua, että sen kansalaiset hyöttyvät tästä uudesta mahdollisuudesta, se voi kohentaa omia terveydenhuoltopalvelujaan ja jonotusaikojaan. Jos jäsenvaltio houkuttelee ulkomaisia potilaita, maa ja terveydenhuoltoala saavat tuloja, minkä johdosta maan potilaiden hoidon taso nousee.

Euroopan parlamentin unkarilaisena jäsenenä näen tässä poikkeuksellisen mahdollisuuden edistää potilaiden liikkuvuuteen Euroopassa perustuvaa terveysturmatkailua. Lukuisat potilaat hakevat jo nyt hoitoa Unkarista, mutta vakuutuskysymysten kohdalla on ollut jonkin verran sekaannusta. Tilanteet ovat olleet pitkälti riippuvaisia lähtömaan viimeisimmästä lainsäädännöstä. Olen varma, että tämä asetus parantaa kaikkien meidän elämänlaatua. Toivotan John Bowisille pikaista paranemista. Hänkin kävi aiemmin läpi pitkän hoitojakson Unkarissa. Haluan lisäksi onnitella häntä tästä lainsäädännöstä. Olen tyytyväinen voidessani antaa tukeni tälle erinomaiselle asiakirjalle.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Hyvät parlamentin jäsenet, tärkeintä hyvässä terveydenhuoltopolitiikassa on se, että kaikki saavat hyvää ja kohtuuhintaista terveydenhoitoa, mielellään lähellä kotia. Mutta jos vain

yksi prosentti potilaista hakee hoitoa ulkomailta, syynä voi olla vain laatuun ja korvaukseen liittyvä epävarmuus.

Tämän vuoksi tämä direktiivin on hyvä uutinen ennen kaikkea rajaseutujen asukkaille, pitkillä jonotuslistoilla odottaville potilaille ja ihmisille, joiden tilaan olisi tarjolla parempaa hoitoa ulkomailta. Näiden potilaiden oikeus hakea hoitoa ulkomailta ei saa kuitenkaan vaarantaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta järjestää ja rahoittaa omaa terveydenhuoltolainsäädäntöään, joka on välttämätöntä terveydenhuollon takaamiseksi kaikille. Tämän vuoksi on oikein, että parlamentti käyttää jonkin verran punakynäänsä. Esitän kolme tällaista kohtaa.

Ensinnäkin on oikein, että direktiivissä säännellään potilaiden liikkuvuutta, eikä terveydenhuollon työntekijöitä. Tavoitteena ei voi olla terveydenhuoltopalvelujen markkinoiden luominen. Tässä mielessä mietinnössä ei ole moitittavaa.

Toiseksi jäsenvaltioiden on voitava päättää itse tarjoamastaan terveydenhuollosta ja siitä, mitä korvataan. Asiaa käsitellään direktiivissä erittäin hyvin.

Kolmanneksi avohoidon korvaamista on yksinkertaistettava, mutta sairaala- ja erikoissairaanhoidon kohdalla jäsenvaltioiden on saatava soveltaa ennakkolupaa, sillä tämä hoito on kallista. Maa, joka haluaa taata terveydenhuollon kaikille, on voitava suunnitella järjestelmänsä. Philip Bushill-Matthews, tässä kohtaa mietintö on puutteellinen: siinä asetetaan edelleen liikaa ehtoja ennakkoluvulle, mikä vaikeuttaa jäsenvaltioiden toimintaa. Haluan osoittaa tukeni kollegoilleni, jotka ovat tehneet selväksi, että tämä on ratkaisevan tärkeä kohta, josta PSE-ryhmän tuki tälle direktiiville riippuu.

Lopuksi haluan osoittaa tukeni kahdelle oikeusperustalle, sillä terveydenhuolto on todellakin osa jäsenvaltioiden julkista vastuuta kansalaisiinsa nähden, eikä sitä voida vain asettaa vapaille markkinoille. Toivon, että nämä kaksi punakynämerkintää otetaan huomioon.

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, miksi harmaakaihileikkausta Yhdistyneessä kuningaskunnassa odottavan potilaan pitäisi menettää näkönsä, jos asia voidaan hoitaa varsin helposti toisessa jäsenvaltiossa? Miksi tekonivelleikkausta tuskissaan odottava ei voisi hyödyntää muiden jäsenvaltioiden olemattomia odotusjonoja ja joskus jopa lähtömaan kustannuksia edullisemmin? Ja miksi joidenkin sydänpotilaiden on tarpeettomasti odotettava kuukausia ennen kuin he pääsevät leikkaukseen, jossa valtimotukkeumat poistetaan? Jos lääkäri suosittelee hoitoa, eikä sitä voida antaa kotimaassa, on varmistettava lainsäädännön avulla, että potilas saa hoitoa muualta.

Kuten edellä on jo todettu, aivan liian usein köyhimmät kansalaiset kokevat terveydenhuoltoon pääsyyn liittyvää syrjintää ja epätasa-arvoista kohtelua. Tämän vuoksi olen tyytyväinen, että esittelijä on hyväksynyt tarkistukseni siitä, että jäsenvaltiot ovat vastuussa toisessa maassa annetun hoidon hyväksymisestä ja korvaamisesta.

Rajatylittävää terveydenhuoltoa ei saa rajata vain niille, joilla on varaa maksaa siitä. Vammaisia henkilöitä ei saa myöskään unohtaa, ja olen tyytyväinen, että useat asiasta esittämäni tarkistukset on hyväksytty. Etusijalle on asetettava potilaiden oikeudet ja turvallisuus. Tämän vuoksi olen niin ikään iloinen, että esittelijä on hyväksynyt terveydenhuollon ammattihenkilöitä koskevaan asetukseen tekemäni tarkistukset. Haluan muistuttaa parlamentin jäsenille, että nämä ehdotukset takaavat sen, minkä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin luki EU:n kansalaisten oikeudeksi muutama vuosi sitten.

Lopuksi haluan toivottaa John Bowisille pikaista paranemista. Hänen kokemuksensa osoittaa EU:n jäsenvaltioiden välisen yhteistyön merkityksen.

Jean Lambert (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämä direktiivi on aiheuttanut minulle ongelmia jo jonkin aikaa, sillä sen otsikko ei vastaa sisältöä. Jotkut edellä kuullut puheenvuorot työpaikkojen syntymisestä ja niin edelleen vain vahvistavat epäilyksiäni. Kuten tiedämme, moni käsiteltävänä oleva asiakohda koskee valintaa ja maksua, joten direktiivi koskee paitsi terveydenhuoltoa, myös sosiaaliturvaa.

Tällä viikolla itse asiassa ajanmukaistettiin asetusta, joka on se osa järjestelmäämme, jolla varmistetaan yhteistyö ja se, ettei toinen jäsenvaltio kieltäydy antamasta terveydenhuoltoa hätätapauksissa. Kehotan jäseniä lukemaan, miten asetukset nyt kuuluvat.

Tämä direktiivi koskee valintaa. Se koskee potilaiden valintaa seuraavaa rahaa, ja pyydän olemaan sekoittamatta näitä kahta eri järjestelmää keskenään, kuten joissakin tarkistuksissa on tehty. Koska kyseessä on kaksi eri filosofiaa, tarvitaan myös kahta oikeusperustaa.

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Arvoisa puhemies, mietinnön koko oikeusperusta on virheellinen. Mietintö perustuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan, joka takaa markkinoiden vapauden, eikä siten koske kansanterveyttä tai potilaita. Oikeuden hyvään terveydenhuoltoon kaikissa jäsenvaltioissa pitäisi olla tärkeysjärjestyksessä erittäin korkealla, mutta sen sijaan komission lähtökohtana ovat markkinat, joilla terveydenhuoltoon suhtaudutaan kuten mihin tahansa muuhun hyödykkeeseen. Direktiivissä asetetaan etusijalle kansalaiset, jotka voivat maksaa suuria summia matkustamisesta ja majoituksesta, ja ne, jotka tuntevat hyvin terveydenhuollon byrokratiakoneiston ja joilla on koneistossa suhteita. Direktiivi koskee korkeasti palkattuja ja hyvin koulutettuja, mutta ei niitä, jotka tarvitsevat näitä palveluja eniten.

Jotkut ihmiset ajattelevat, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan esittämä tarkistus siitä, että jäsenvaltioille pitäisi sallia mahdollisuus antaa ennakkolupa, ennen kuin annetun hoidon katsotaan olevan oikea. Ongelmana on kuitenkin se, että ennakkolupajärjestelmä on täynnä rajoituksia ja jäsenvaltioille asetetaan valtava todistustaakka, jotta ne voivat tarjota hoitoa. Julkisesta suunnittelusta tulee vaikeampaa ja kansallinen terveydenhuoltojärjestelmä on vaarassa tulla loppuun kulutetuksi.

Jäsenvaltioiden ennakkoluvan asianmukaisuudesta päättävät lopulta komissio ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuin. Jos direktiivi perustuu markkinoita koskevaan 95 artiklaan, hallitsevana tekijänä ovat markkinat, ei hyvä terveydenhuolto.

Johannes Blokland (IND/DEM). - (NL) Parin viime kuukauden aikana on työskennelty lujasti tämän rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavia potilaiden oikeuksia koskevan mietinnön parissa. Esitän esittelijä John Bowisille kiitoksen tekemästään työstä ja toivotan hänelle pikaista paranemista.

Rajatylittävä terveydenhuolto on tosiasia ja sen yhteydessä on suojeltava potilaiden oikeuksia. On kuitenkin pidettävä huolta siitä, että tässä ei mennä liian pitkälle. Terveydenhuolto on jätettävä jäsenvaltioiden asiaksi. Yhteistyö EU:n tasolla ei saa tapahtua hoidon laadun tai jäsenvaltioiden periaatteellisten eettisten valintojen kustannuksella. Eettinen monimuotoisuus on säilytettävä, ja tämän vuoksi olen iloinen, että asiaa käsitellään mietinnössä.

Mielestäni oikeudellista perustaa koskeva asiakysymys on erittäin vaikea. On valitettavaa, että oikeusperustaksi on valittu 95 artikla. Myös oikeudellisten asioiden valiokunta antoi tämän neuvon. Mielestäni tämä on ristiriidassa tämän politiikan alan toissijaisuuden kanssa ja vaikeuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta tehdä itsenäisiä valintoja ilman, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin puuttuu asiaan.

Lydia Schenardi (NI). - (FR) Arvoisa puhemies, komissio esitteli 2. heinäkuuta 2008 rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavia potilaiden oikeuksia koskevan direktiiviluonnoksen, jonka tarkoituksena oli ylittää nykyiset esteet.

Tämä on kaikkien jäsenvaltioiden kannalta ensisijainen asiakysymys. Kaikilla jäsenvaltioilla ei kuitenkaan ole resursseja taata tiettyä laatua ja potilaiden turvallisuutta, olipa kyseessä sitten hoidon taso tai lääkäreiden ammatillisen laadun taso. Näin ollen näyttää siltä, että on tarpeen määrittää jäsenvaltioiden vastuu tällä alalla.

Euroopan unionin terveydenhuoltojärjestelmät on järjestetty monella eri tavalla, emmekä saa unohtaa sitä tosiseikkaa, että terveydenhuollon on pysyttävä jatkossakin pääasiassa jäsenvaltioiden toimivallassa ja että kukin jäsenvaltio voi vapaasti määritellä oman terveystalonsa.

Otaen kuitenkin huomioon eurooppalaisten työntekijöiden liikkuvuuden (vaikka kyseessä on vain 3–4 prosenttia kansalaisista ja hieman alle 10 biljoonaa euroa vuodessa), hoidon laatuun ja turvallisuuteen, potilaiden oikeuksiin, tietosuojaan ja korvauksenhakutapoihin ongelmatilanteissa liittyy vielä paljon epäselvyyttä.

Valitettavasti olemme menossa kohti väistämättä alaspäin suuntautuvaa yhdenmukaistamista, ja näin ollen sitoutumattomat jäsenet ovat äärimmäisen varovaisia antaessaan tukensa tälle mietinnölle puolustukseensa paremmin kansalaisten sosiaalialan säännöstöä.

Pilar Ayuso (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, aluksi haluan ilmaista arvostavani John Bowisin pyrkimyksiä varmistaa, että tästä asiasta saadaan aikaan laaja yksimielisyys, ja toivotan hänelle kaikkea hyvää ja pikaista paranemista.

Äänestettävänä oleva asiakirjaluonnos on merkittävä edistysaskel, sillä se yhdistää jäsenvaltiot samaan terveydenhuollon hankkeeseen. Asiakirjaluonnos koskee erittäin monimutkaista asiakysymystä ottaen huomioon, että terveydenhuoltoon sovelletaan Euroopan unionissa toissijaisuuden periaatetta. Olemme kuitenkin ylittäneet tämän esteen ja tehneet sen huolehtiaksemme potilaistamme.

Tämä on todella hieno saavutus ottaen huomioon, että – ottamatta kantaa oikeusperustaa koskevaan keskusteluun – direktiivissä tunnustetaan potilaiden kiistattomat oikeudet ja annetaan heille uusia mahdollisuuksia saada parempaa hoitoa.

Direktiivi on laadittu potilaita varten ja heitä ajatellen.

Kyseessä on erittäin monimutkainen direktiivi, joka herättää epäilyksiä monissa maissa, kuten omassani, jossa on käytössä yleinen terveydenhuoltojärjestelmä, joka huolehtii yli miljoonasta yhteisön kansalaisesta.

Tämän vuoksi Espanjan terveydenhuoltojärjestelmän kaltaiset järjestelmät vaativat sen tosiseikan tunnustamista, ettei vierailevalla potilaalla ole enemmän oikeuksia kuin hoitoa antavan jäsenvaltion kansalaisilla.

Tämän vuoksi PPE-DE-ryhmä on esittänyt ehdotukseen tarkistuksen, jossa vaaditaan, että toisesta jäsenvaltiosta tulevan potilaan on noudatettava hoitoa antavan jäsenvaltion sääntöjä ja määräyksiä etenkin lääkärin ja sairaalan valinnan osalta.

Tällä tapaa varmistetaan, että hoitoa antavan jäsenvaltiot kansalaiset eivät joudu toisesta jäsenvaltiosta tulevien potilaiden vuoksi syrjivään asemaan.

Potilaille ei voida myöskään antaa rajoittamatonta matkustus-oikeutta.

PPE-DE-ryhmä tukee myös ehdotusta elinsiirtojen sulkemisesta direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Päätän puheenvuoroni toteamalla, että olemme ottaneet merkittävän edistysaskeleen, ja PPE-DE-ryhmä antaa tukensa tälle direktiiville, vaikka ryhmä katsookin, että sitä olisi voitu viedä pidemmällekin, etenkin toisessa jäsenvaltiossa pysyvästi asuvien Euroopan kansalaisten sekä kroonisesti sairaiden kansalaisten osalta.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Dagmar Roth-Behrendt ja Guido Sacconi esittivät jo ryhmämme kannan erittäin selkeästi. Ryhmämme katsookin, että oikeusperustan muuttaminen on välttämätöntä.

Arvoisa komission jäsen, terveydenhuolto ei ole tavara. Tämän vuoksi ryhmämme ei ymmärrä, miksi komissio ei ole sisällyttänyt oikeusperustaan EY:n perustamissopimuksen 152 artiklaa. Potilaiden suojelemiseksi on niin ikään ensisijaisen tärkeää, että sairaala- ja erikoissairaanhoido edellyttää ennakkolupaa. Vain pakollinen ennakkolupa takaa turvallisen ja korkealaatuisen hoidon.

Päätän puheenvuoroni toivottamalla John Bowisille pikaista paranemista. Hänen tapauksensa osoittaa, että rajatylittävät palvelut toimivat ilman tätä direktiiviäkin.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, asianajajien keskuudessa sanotaan, että kaksi asianajajaa tietää kolmea mielipidettä. En halua epäillä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä, mutta vastustan sitä, että potilaiden liikkuvuutta koskevasta politiikasta ovat tähän saakka päättäneet asianajat. Kaikki terveydenhoito erityispiirteistä huolimatta kuuluu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen soveltamisalaan.

Euroopan parlamentin viime vuonna hyväksymä sosiaalitoimia koskeva ohjelma ei toteudu, jos emme hyväksy yhtä sen merkittävää osaa eli rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavia potilaiden oikeuksia. Kansalaistemme edustajina velvollisuutemme on luoda oikeusvarmuus ja poliittinen varmuus tällä erittäin tärkeällä alalla. Keskusteltavana oleva direktiivi ei poista epätasa-arvoa jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmistä noin vain, mutta se on merkittävä askel kohti oikeudenmukaisuutta ja potilaiden yhtäläisiä oikeuksia.

On mahdotonta hyväksyä, että oikeudenmukaisuus hyväksytään teoriassa, mutta kansallisten talousrajoitteiden vuoksi sitä ei oteta käytännössä huomioon. Olivatpa talousrajoitteet miten perusteltuja tahansa, ne eivät anna oikeutta potilaiden oikeuksien polkemiseen tai kyseenalaistamiseen. Päätän puheenvuoroni kiittämällä esittelijä John Bowisia vastuuntuntoisesta ja erittäin pätevästä työstä.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan toivottaa John Bowisille vilpittömästi kaikkea hyvää. Oikeusperusta on tämän direktiivin onnistumisen mitta.

Jos tarkoituksena on taata kaikille oikeus saada parasta hoitoa haluamassaan paikassa, miten markkinoita koskeva oikeusperusta liittyy siihen? Oikeusperustana pitäisi olla oikeus terveyteen. Lisäksi oikeuden

terveyteen pitäisi ennen kaikkea tarkoittaa oikeutta saada parasta mahdollista, eurooppalaisten laatustandardien mukaista hoitoa kotimaassa, ei piloutumista toissijaisuusperiaatteen taakse.

Jos oikeusperustana ovat kuitenkin markkinat, tulee vaikutelma, että tarkoituksena on bolkensteinistia terveydenhuolto ja huolehtia vakuutusyhtiöiden tai terveydestä hyötymään pyrkivien eduista.

On mahdotonta uskoa, ettei parlamentin keskeisestä oikeusperustaa koskevasta asiakysymyksestä esittämiä tarkistuksia hyväksytä, minkä vuoksi komission jäsenen on selvennettävä asiaa, ennen kuin parlamentti äänestää direktiivistä.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, on nähty paljon vaivaa sen varmistamiseksi, että kuka tahansa sairastunut ihminen saa tarvitsemaansa hoitoa missä tahansa.

Valitettavasti paljon vaivaa on nähty myös sen varmistamiseksi, että hoitoa ei anneta. Tässä direktiivissä terveysviranomaisen lääketieteellisen diagnoosin sijaan annettu ennakkolupa polkee potilaiden oikeuksia. Se vie meidät takaisin lähtöpisteeseen. Ennakkolupa on alkujaankin syy siihen, että potilaat ovat vieneet asiansa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, ja tuomioistuimen tuomiot ovat syy tämänpäiväisen direktiivin laadinnalle.

Olemme palanneet lähtöruutuun: pääsääntönä on maantietoon perustuva kuolema. Tämän direktiivin avulla esimerkiksi oman maan Irlannin terveysviranomaiset voivat jälleen evätä luvan hakea hoitoa ulkomailta, kuten he tekevät nykyisen E112-järjestelmän, jota päätettiin parantaa, perusteella.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, toivotan John Bowisille kaikkea hyvää. Tässä direktiivissä keskeisessä asemassa on potilas, joka voi ja haluaa saada parasta hoitoa mieluiten läheltä, mutta tarvittaessa myös kaukaa.

Tämän lainsäädännön yhteydessä on kiitettävä niitä erittäin rohkeita Euroopan unionin kansalaisia, jotka kääntyivät Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen puoleen saadakseen hyvää hoitoa toisessa jäsenvaltiossa, kun heidän oma maansa jätti heidät pulaan. Tuomioistuin on todennut näiden potilaiden olleen oikeassa. Tänä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätökset kirjataan lainsäädännöksi ja samalla määritellään erityiset ehdot, joiden perusteella äänekäs kansalainen voi harjoittaa oikeuttaan käyttää rajatylittäviä terveydenhuoltopalveluja.

Arvoisa puhemies, tämä direktiivi on loistava uutinen kaikille raja-alueiden asukkaille, harvinaisia tauteja sairastaville ihmisille sekä odotuslistoilla odottaville ihmisille, sillä heidän lonkkansa eivät kestä syyskuuhun asti. Näillä ihmisillä on nyt valinnanmahdollisuus.

Olemme kehittäneet tiedottamista, tarkentaneet korvaussääntöjä ja perustaneet eurooppalaisia osaamisverkostoja, joiden avulla varmistetaan, että hoidon laatu paranee. Olemme määränneet, että riidat ratkaistaan potilasasiamiehen välityksellä, vaikka muitakin vaihtoehtoja toki oli. Viitataan Alankomaiden terveydenhuollon riidanratkaisumalliin, joka otettiin käyttöön hiljattain. Voimme käyttää koelaitteita ja raja-alue Limburg, josta olen kotoisin, osallistuu mielellään kokeiluun. Alankomaissa on myös huomattu, että jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmiä ei ole muutettu. Kansalaisille on annettu mielestäni erittäin tärkeä valinnanmahdollisuus.

María Sornosa Martínez (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, aivan aluksi haluan kiittää John Bowisia ja varjoesittelijöitä työstään ja toivottaa John Bowisille pikaista paranemista.

Uskon, että tämä direktiivi on yritys laajentaa oikeuskehystä liittämällä yhteen nykyiset asetukset, jotka suojelevat kansalaisten oikeuksia saada terveydenhoitoa muissa jäsenvaltioissa, ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö. Tähän ei direktiivissä kuitenkaan päästä, sillä se lisää oikeudellista epävarmuutta kahden liikkumiseen liittyvän kanavan avulla, jotka eivät ole toisiaan poissulkevia: asetukset ja direktiivi. Koska tekstissä ei ole määritetty selkeästi perusoikeuksia, kuten palveluja, sosiaaliturvaetuja tai ei tarpeellista vaan suorastaan välttämätöntä ennakkolupaa, direktiivillä on vain yksi oikeusperusta eli sisämarkkinat.

Hyvät parlamentin jäsenet, on mahdotonta hyväksyä, että sellainen yleinen perusperiaate kuin pääsy terveydenhuoltoon perustuu yksinomaan sisämarkkinasääntöihin. Tässä saatetaan aliarvioida usean jäsenvaltion terveydenhuoltojärjestelmiä, eikä kansalaisille anneta kunnollista vastausta heidän perusoikeudestaan, mihin heillä on oikeus.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, antaessaan tuomion, jonka mukaan potilailla on oikeus saada korvaus ulkomailla saadun hoidon kustannuksista, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antanut meille selkeän tehtävän. Hyvä Androulla Vassiliou, tässä mielessä komission ehdotus on loistava. Se on kunnioitettava ehdotus. Olen pahoillani direktiivin käsittelyyn liittyvistä parlamentin tapahtumista viime viikkojen aikana. Täällä on manattu esiin markkinoiden kummituksia ja luotu absurdeja yhteyksiä palveludirektiiviin. Osa tarkistuksista – ja sanon tämän ihmisenä, joka on kasvanut Saksan demokraattisessa tasavallassa – saavat vereni hyytymään. Esimerkiksi yhdessä tarkistuksessa todetaan, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä potilasvirtaan puuttumiseksi. Millainen ihminen puhuu näin? Aivan kuin tarkoituksena olisi luoda uusia rautaesirippuja. Sitäkin merkittävämpää on, että kaikista mahdollisista ryhmistä tällaisia ehdotuksia tekee Verts/ALE-ryhmä.

Puhumme sosiaalisesta Euroopasta, josta on viime aikoina puhuttu paljon, etenkin Euroopan parlamentin PSE-ryhmän jäsenille tämä on mieleinen puheenaihe. Tällä lounastauolla meillä on mahdollisuus läpäistä tämä tiukka testi ja selvittää, koskeeko tämä direktiivi potilaiden oikeuksia vai haluammeko mieluummin säilyttää silmälapuilla varustetut kansalliset terveydenhuoltobyrokratiat.

Frieda Brepoels (PPE-DE). – (NL) Terveyden merkitys kasvaa Euroopassa jatkuvasti, ja uskon potilaiden haluavan varmempaa tietoa oikeuksistaan sekä oikeita ja luotettavia tietoja. Tätä potilaiden liikkuvuutta koskevaa ehdotusta ei ole tehty hetkeäkään liian aikaisin. Olemme kaikki odottaneet sitä kauan. Näin ollen on valitettavaa, että mies, joka on omistanut suuren osan urastaan tälle asialle, ei ole nyt paikalla terveyssyistä, ja yhdyn koko sydämestäni niihin, jotka toivottavat Johnille pikaista paranemista.

Haluan aluksi kiinnittää huomiota joihinkin positiivisiin potilaan etua ajaviin kohtiin. Kaikenlaista tietoa antavan yhteyspisteen perustaminen potilaan kotimaahan, potilasasiamiehen perustaminen sekä etenkin jäsenvaltioiden tiivistetystä yhteistyöstä poikivat mittakaavaedut tarjoavat varmasti lisäarvoa etenkin harvinaisia tauteja sairastaville potilaille.

Uskon, että paljon keskustelua herättäneessä kysymyksessä sairaalahoitoon liittyvästä ennakkoluvasta on saavutettu niin potilaan kuin sairausvakuutuksen antajankin kannalta erittäin luova kompromissi. Vastareaktion eli liiallisen potilasvirran kontrolloimiseksi, millä on merkitystäni kotiseudullani Flanderin alueella, mietinnössä todetaan yksityiskohtaisesti, että sairaalaa ei voi pakottaa antamaan hoitoa ulkomaisille potilaille, jos maan omat kansalaiset joutuvat tämän vuoksi odotuslistalle.

Asun Flanderin alueen, Alankomaiden, Saksan ja Vallonian raja-alueella ja olen erittäin tyytyväinen komissiolle esitettyyn pyyntöön osoittaa joitakin raja-alueita rajatylittävään terveydenhuoltoon liittyvien innovatiivisten hankkeiden kokeilualueiksi. Uskon, että kokeilusta saaduista tuloksista on hyötyä muille alueille. Toivottavasti Euregio-ohjelma voi toimia tässä esimerkkinä.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Aloitan puheenvuoroni esittämällä kiitoksen John Bowisille energisistä ja omistautuneista ponnistuksista kansanterveyden ja potilaiden liikkuvuuden puolesta, ja haluan toivottaa hänelle pikaista paranemista.

Terveydenhuolto kuuluu kansalliseen toimivaltaan, mutta yhteyspisteitä yhteisöön on olemassa. Potilaat ovat tietoisia muiden maiden hoitomahdollisuuksista ja haluavat hyödyntää muiden maiden palveluja. Tämä pitää varmasti paikkansa raja-alueilla tai maissa, joissa odotuslistat ovat pitkiä.

Ei ole väärin hakea hoitoa muista maista, mutta tämä edellyttää asianmukaista lainsäädäntöä. Ensinnäkään pakollista terveysmatkailua ei saisi olla. Vakuutuksenantajat eivät saa painostaa potilaita hakemaan edullisempaa hoitoa muualta.

Toiseksi on annettava takeet vähimmäislaadusta. Mikä tahansa taho, joka antaa potilaille hoidon ulkomailla, on annettava asianmukaiset tiedot ja varmistettava hoidon laatu.

Kolmanneksi on erittäin tärkeää, että jäsenvaltioille varataan oikeus vaatia ennakkolupaa. Terveys ei kuulu vapaille markkinoille. Palvelujen tason säilyttämiseksi tarvitaan suunnittelua ja sairaaloiden on tiedettävä, millaisia potilasvirtoja ne voivat odottaa.

Omasta mielestäni tärkeintä on, että direktiivin avulla varmistetaan, että rajoja ylittävät ensi sijassa hoitomenetelmät. Jäsenvaltiot ovat keskenään eriarvoisessa asemassa, mutta tätä ei ratkaista lähettämällä potilaita ulkomaille, vaan vaihtamalla hoitotietoja, missä tämä direktiivi voi niin ikään olla hyödyksi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa ministeri, hyvät parlamentin jäsenet, olen joitakin vuosia kritisoinut sitä, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin päättää, että potilailla on oikeus saada korvaus

ulkomailla aiheutuneista kustannuksista. Tuomioistuin takaa, ettei kansalaisten tarvitse odottaa sairausvakuutuksen antajan lupaa ja että kansalaiset voivat mennä tarvittaessa suoraan lääkärin vastaanotolle ja että kansalaisilla on oikeus saada kotimaan hoitokustannuksia vastaava korvaus, sillä tästä ei saa muodostua esteitä henkilöiden vapaalle liikkumiselle. Tämä on kirjattu perustamissopimuksiin, mutta sosialistit ovat vastustaneet tätä oikeutta viiden vuoden ajan. Sinä aikana jäsenvaltiot ovat hävinneet useita kansalaistensa tuomioistuimeen viemiä tapauksia. Edunvalvojat ovat varoittaneet satoja kertoja, että vakuutuksenantajat ovat kaatumaisillaan. Vakuutuksenantajat pelkäävät, että potilaat matkustavat maihin, missä heidän ei tarvitse odottaa leikkausta kuukausia tai vuosia, kuten kotimaassa. Tämän vuoksi potilaiden on saatava vakuutuksenantajalta ennakkolupa ennen kalliin hoidon aloittamista. EU:n potilaat ja lääkärit tarvitsevat kuitenkin yksinkertaiset säännöt siitä, milloin lupa on pyydettävä. Tämän vuoksi en tue ehdotusta luoda tätä tarkoitusta varten 27-kohtaista määritelmää kalliista erityissairaanhoidoista. Tämä on tekopyhyyttä, sillä siihen liittyy kustannustaso, jonka vakuutusyhtiöt ovat valmiita maksamaan kansalaisten ulkomailla saamasta hoidosta. Miksi kustannustasoa ei määritettäisi suoraan euromääräisenä?

Olen kannattanut ehdotuksia kehittää järjestelmä, jonka avulla parannettaisiin terveydenhuollon laatua ja turvallisuutta ja joka julkaisisi terveydenhuoltopalvelujen objektiivisia laatu-arvioita. Tämä käsittää myös sairaaloiden kansallisen tai kansainvälisen akkreditoinnin. Kompromissiehdotus on yleisluonteisempi, mutta toimii silti virikkeen antajana maille, joilla tällaisia järjestelmiä ei vielä ole. Uskon, että kaikki sairaalat saavat pian vapaaehtoisen kansallisen tai eurooppalaisen akkreditoinnin, mikä käsittää myös laatu-tarkistukset. Tšekin tasavallassa sairaaloiden on oltava akkreditoituja. Lisäksi uskon, ettei komissio osoita koealueita vaan pelkästään koordinoi raja-alueita, joissa rajatylittäviä terveydenhuoltohankkeita voidaan testata. Olen pahoillani, että sosialistit jatkavat tekopyhää ja vilpillistä kinasteluaan ja vastustavat potilaiden oikeuksien selkeyttämistä EU:ssa.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, ei ole oikein, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin päättää kansalaisten oikeuksista, mutta on erittäin väärin, että tilanne toistuu ja että Euroopan parlamentin ja neuvoston sijaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tekee niin jatkuvasti. Tämän vuoksi olen tyytyväinen John Bowisin mietintöön ja toivotan hänelle pikaista paranemista. Näen, että mietintö antaa mahdollisuuden parantaa terveydenhuoltostandardeja omassa maassani Puolassa.

Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomiota mietinnön kolmeen tärkeään tekijään. Ensinnäkin katson, että on virhe suhtautua terveydenhuoltoon yksinomaan markkinoitavana palveluna. Kansallinen perustuslaki ja Euroopan unionin lainsäädäntö takaavat kansalaisten oikeuden terveydenhuoltoon. Näin ollen oikeusperustaa on muutettava. Toiseksi rajatylittävän terveydenhuollon käytön on pohjauduttava potilaan tietoiseen valintaan, ei painostukseen. Kolmanneksi päätöksen toisessa jäsenvaltiossa annettavasta hoidosta on pohjauduttava tarpeeseen, ei potilaan rahapussin kokoon.

Olen varma, että Euroopan terveiden kansalaisten vapaan alueen on oltava avoin myös hoitoa toisessa jäsenvaltiossa tarvitseville sairaille kansalaisille.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, kaikista Euroopan parlamentin tekemistä päätöksistä olen erittäin tyytyväinen tämänpäiväiseen päätökseen. Tämä päätös koskee Euroopan avaamista ja niiden ihmisten liikkumisen vapauden takaamista, jotka ovat sairaita ja tarvitsevat hoitoa ja joille liikkumisen vapaus saattaa olla kysymys elämästä ja kuolemasta; tämä päätös antaa kaikille mahdollisuuden päättää omasta terveydenhuollostaan, eikä mahdollisuus koske vain valistuneita tai varakkaita, vaan kaikilla on mahdollisuus hakeutua hoitoon haluamassaan paikassa.

Sosiaalidemokraatit haluavat velvoittaa ihmiset hakemaan ennakkolupaa. Yksinkertaistettuna tämä tarkoittaa sitä, että sairaan ihmisen on saatava lupa, ennen kuin hän voi mennä lääkäriin, ainakin toisessa jäsenvaltiossa. Miksi te teette näin? Luonnollisesti jotta voitte vastata "ei"! Haluatte valvoa, säännellä ja suunnitella eli viedä potilaiden vallan. Ennakkolupaanne ei kuitenkaan tarvita, jotta ihmisten ei tarvitsisi maksaa itse. Jos menen tänään lääkäriin Tukholmassa, en tarvitse lupaa tai rahaa. Todellisuus on se, että olette vastustaneet ehdotusta alusta alkaen. Olette yrittäneet rajoittaa sitä ja estää ja tuhota sen. Ja teette niin edelleen.

Kun asiasta keskusteltiin Ruotsissa, halusitte varmistaa, etteivät ihmiset voi hakea hoitoa Ruotsissa missä tahansa. Nyt ette halua, että ihmiset voisivat hakea hoitoa Euroopassa missä tahansa. Sanotte tukevanne ehdotusta, mutta kun siitä äänestettiin valiokunnassa, pidättäydysitte äänestämästä. Onko mahdollista toimia pelkurimaisemmin? Ette edes tiedä, miten äänestätte tänään. Ette edes tiedä, mistä äänestätte.

Me kaikki voimme valita tänään vapaasti. Voimme puolustaa potilaiden oikeuksia tai byrokraattien ja poliitikkojen oikeuksia päättää ja säännellä. Tiedän, miten itse äänestän. Äänestän niin, että huomio

kiinnitetään *potilaisiin*. Näin on mielestäni kaikkien jäsenten äänestettävä, jos haluatte mennä illalla nukkumaan puhtaalla omallatunnolla.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Arvoisa puhemies, kaikilla potilailla on oltava oikeus terveydenhuoltoon sitä tarvitessaan. Me sosiaalidemokraatit uskomme, että on tärkeää, että ihmisillä on *mahdollisuus* hakea hoitoa ulkomailta esimerkiksi silloin, kun kotimaan odotuslistat ovat pitkiä. Tämän vuoksi Ruotsin sosiaalidemokraattinen hallitus teki aloitteen asiaa koskevasta direktiivistä. Rahapussin koko ei kuitenkaan saa määrätä, milloin ihminen saa hoitoa, ja terveydenhuoltoa koskevat päätökset on tehtävä lähellä potilaita, niitä ei saa jättää EU:n järjestelmän byrokraateille.

Euroopan komission direktiiviehdotus antaa EU:n byrokraateille paljon valtaa. Ehdotuksessa ei oteta myöskään huomioon ihmisiä, joilla ei ole varaa maksaa suuria summia. Tästä huolimatta Euroopan parlamentin ruotsalaiset keskusta-oikeiston jäsenet ylistävät komission ehdotusta kritiikittä. Sosiaalidemokraatit ovat puolestaan tehneet ehdotuksia ja työskennelleet lujasti edistääkseen ihmisten, joiden lompakat ovat laihoja, mahdollisuuksia hakea hoitoa ulkomailta. Töitä on tehty lujasti myös sen selkiyttämiseksi, että terveydenhuolto kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ei EU:n byrokraattien päättäntävaltaan. Emme ole saavuttaneet niin paljon kuin halusimme. Tämän vuoksi pyydän kaikkia jäseniä tukemaan 8 artiklan 3 kohtaa koskevaa tarkistustamme. Tässä tapauksessa mekin voimme antaa tukemme tälle direktiiville, ja saamme nopeasti aikaan ratkaisun Euroopan kaikille potilaille.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Daniela Filipiová, aloitan puheenvuoroni onnittelemalla komission jäsen Androulla Vassiliouta direktiiviehdotusta koskevasta aloitteestaan ja kiittämällä John Bowisia erinomaisesta työstään ja toivottamalla hänelle pikaista paranemista.

Tiedän, ettei ole helppoa saada aikaan lopputulosta, joka edistää rajatylittävää terveydenhuoltoa, kun otetaan ensinnäkin huomioon jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien erot, toiseksi jäsenvaltioiden erilaiset taloudelliset tasot ja kolmanneksi kunkin jäsenvaltion tarjoamien terveyspalvelujen eri tason. Ottaen huomioon tämän kaiken, esittelijä on tehnyt erinomaista työtä.

Tänään keskusteltavana oleva mietintö herättää kysymyksiä potilaiden liikkuvuudesta, joka liittyy etenkin potilaiden vastaanottamiseen ja hoitoon erikoistuneissa terveyskeskuksissa. Varmaa on se, että tämä ei lisää terveysmatkailua, mutta antaa Euroopan kansalaisille mahdollisuuden saada parasta mahdollista hoitoa oikeutensa tuntien sekä ilman kulujen korvaukseen liittyvää harmia, kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön kulujen ennakkohyväksyntää koskevan selkeän järjestelmän.

Emme saa unohtaa, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antanut asiasta lukuisia tuomioita. Mietinnössä käsitellään tärkeitä asiakysymyksiä: Terveydenhuollon määrittäminen kuuluu jatkossakin jäsenvaltion toimivaltaan. Hoitokuluista korvataan kotimaan hoitokustannuksia vastaava summa. Kysymykseen harvinaisia tauteja sairastavien potilaiden hoidosta on vastattu huolimatta siitä, vastaako potilaan kotivaltio sairauden hoidosta. Ehdotukset potilaiden valitukset käsittelevästä Euroopan potilasasiamiehestä ovat askel oikeaan suuntaan. Lisäksi mietinnössä korostetaan tarvetta järjestää potilaiden oikeuksia koskeva tiedotuskampanja.

Vielä on vastattava moniin kysymyksiin. Ensinnäkin kustannusten laskentajärjestelmää on tarkennettava. Toiseksi on laadittava luettelo sairauksista, jotka järjestelmä korvaa. Kolmanneksi on tarkasteltava reseptien tunnustamista ottaen huomioon, että jäsenvaltioissa ei ole saatavana samoja lääkkeitä. Neljänneksi on tarkasteltava sähköisiä terveyspalveluja.

Joka tapauksessa mietintö on yleisesti askel oikeaan suuntaan, ja on valitettavaa, että sosialistit ovat muuttaneet mielensä tänään. Uskon, että keskustelu etenee nopeasti ja että Euroopan parlamentin panos on vastaus ajan sekä Euroopan kansalaisten tärkeisiin vaatimuksiin.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, suurin osa Lontoon äänestäjistäni ei ole juuri kiinnostunut tai tietoinen siitä, mitä Euroopan parlamentin jäsen tekee tai mihin EU:ta tarvitaan. Tällä viikolla täysistunnoissa on käsiteltävänä kuitenkin kaksi mietintöä, joiden sisältö voi koskettaa ihmisiä aidosti. Toinen mietintö koskee televiestintäpaketin roaming-kustannusten kattoa ja toinen muissa EU:n jäsenvaltioissa annettavassa valikoidussa sairaanhoidossa sovellettavia potilaiden oikeuksia.

Omalta osaltani kannatan myös Lontoon kollegani John Bowisin mietintöä. Valitettavasti hän ei ole tänään paikalla, sillä hän on sairas, ja toivotaan hänelle pikaista paranemista, ja häntä tullaan kaipaamaan suuresti tulevassa parlamentissa.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa kansallisen terveydenhuoltojärjestelmän tarjoamaa hoitoa saa odottaa ja se on erittäin kallista moneen muuhun EU:n jäsenvaltioon verrattuna. Joustavista EU:n markkinoista, jonka terveydenhuollossa on järkevä lupajärjestelmä, hyötyvät niin suuri yleisö kuin jäsenvaltioiden kansalliset terveydenhuoltomenot.

Catiuscia Marini (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään käsiteltävänämme on tärkeä direktiivi, jolla vahvistetaan merkittävästi Euroopan potilaiden oikeutta liikkua ja oikeutta terveydenhuoltoon Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Ei kuitenkaan voida katsoa, että terveydenhuolto vastaa mitä tahansa sisämarkkinoilla tarjottavaa palvelua, eikä kansalaisia voida potilaina verrata tavallisiin kuluttajiin; oikeus terveyteen on ymmärrettävä oikeutena saada hoitoa ennen kaikkea ihmisen kotimaassa. Potilaiden oikeus liikkua ei voi olla joidenkin jäsenvaltioiden tekosyy välttää investointeja kansallisiin terveydenhuoltopalveluihin, mikä ajaisi kansalaisia terveysturmatkailuun, eikä se ole valinta.

Direktiivi olisi parempi, jos siinä puututtaisiin potilaiden kotivaltioiden terveydenhuoltopalvelujen käyttöön ja laatuun liittyvään eriarvoisuuteen. Terveydenhuolto ei ole hyödyke, se on sosiaalinen oikeus. Oikeusperustaa ja ennakkolupaa koskevat ongelmat ovat ennen kaikkea tapa evätä oikeus terveyteen.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, mietintö merkitsee käännekohtaa EU:n kansalaisille tarjottavan terveydenhuollon osalta. Potilaiden terveys asetetaan mietinnössä selkeästi ja päättäväisesti etusijalle, ja siinä valmistellaan tietä eri jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmien väliselle ja niiden kehittämiseen tähtäävälle terveelle kilpailulle. Tämä lainsäädäntö auttaa epäilemättä parantamaan Euroopan terveydenhuoltoa. Se lisää myös tasa-arvoa potilaiden hoidossa, kun kaikki kansalaiset, niin rikkaat kuin köyhätkin ja tunnetut kuin tuntemattomatkin saavat tarvitessaan parempaa hoitoa ulkomailla.

Suojatoimenpiteenä mukaan otettu ennakkolupamääräys on pyyhkinyt pois alussa tuntemani huolen mahdollisista kielteisistä vaikutuksista pienempien ja köyhempien jäsenvaltioiden kansallisiin järjestelmiin. Voin sanoa nyt varmuudella, että tämä lainsäädäntö on hyvä niin potilaiden kuin jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmienkin kannalta ja se ansaitsee täyden ja yksimielisen tuen. Olen hämmästyntynyt sosialistikollegoideni negatiivisesta asenteesta.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen täysin eri mieltä kuin Marios Matsakis, sillä komission ehdotus ei itse asiassa anna oikeusvarmuutta potilaille, jotka saavat hoitoa kotimaansa ulkopuolella. Lisäksi ehdotuksessa ei selkeytetä asetuksen (EY) N:o 883/2004 mukaisia sosiaaliturvajärjestelmien harmaita alueita. Vain selkeä ennakkolupajärjestelmä takaa, että kulut korvataan potilaille tilanteissa, joihin liittyy kalliita hoitoja.

Kuten muut jäsenet ovat jo tehneet selväksi, direktiivi on epäselkeä myös oikeusperustansa sekä jäsenvaltioiden ja yhteisön toimivallan jaon osalta. Jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmät ovat yhteisvastuullisia järjestelmiä, jotka takaavat kaikille yhtäläisen pääsyn hoitoon taskujen syvyydestä ja asuinpaikasta riippumatta. EU:n lainsäädäntö ei saa vaarantaa näitä yhteisvastuullisia järjestelmiä. Myös tässä mielessä komission ehdotus on sopimaton, ja tarkistuksemme on hyväksyttävä, jotta äänestäisimme tämän ehdotuksen puolesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, on mahdotonta hyväksyä, että käyttäen tekosyynä potilaiden oikeuksien soveltamista terveydenhuollossa Euroopan komissio ja suurin osa parlamenttia haluaa kyseenalaistaa kansallisen ja julkisen terveydenhuollon, kuten on tilanne Portugalissa.

Esittäessään, että ehdotus hyväksyttäisiin sisämarkkinoiden yhdistämistä koskevan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan perusteella, komissio ja parlamentin jäsenet yrittävät itse asiassa vapauttaa sektorin, mitä on mahdotonta hyväksyä. Markkinoiden logiikka ja taloudellisten ja rahoitusryhmien saama etu eivät saa olla vallalla tällä sektorilla. Terveys ei voi olla liiketoimintaa. Tämän vuoksi aiomme vastustaa tätä komission ehdotusta.

Rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevat säännöt ja sopimukset on jo laadittu ja niitä voidaan parantaa kyseenalaistamatta jäsenvaltioiden vastuuta ja oikeuksia kansallisten terveydenhuoltojärjestelmiensä, joiden on mielestämme oltava julkisia, yleisiä ja kaikille avoimia, omistuksessa ja hallinnassa.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Arvoisa puhemies, olemme keskustelleet koko aamun siitä, miten tärkeää on luoda korkealaatuisia terveydenhoitopalveluja ja tarjota kansalaisille asianmukainen turva tämän ehdotuksen avulla. Myönnettäköön, että ehdotuksessa on paljon hyvää, kuten esimerkiksi potilaiden tiedonsaannin sääntelyä koskevat vaatimukset. Mutta ollaanpa aivan rehellisiä. Potilaiden turvallisuus voidaan taata vain varmistamalla, että ennakkolupa on annettu ennen kuin potilas matkustaa ulkomaille. Ennakkolupa antaa potilaille 100 prosentin varmuuden siitä, että he saavat hoitoa koko rahan edestä, mutta myös siitä, että he saavat asianmukaista hoitoa oikeassa paikassa. Minulle tämän kaltainen tae on ehdottoman ratkaiseva. Ennakkolupa toimii myös työkaluna, jonka avulla terveysviranomaiset voivat varmistaa kotimaassaan pysyvien potilaiden turvallisuuden.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vihdoinkin! Komission jäsen ja John Bowis ovat tehneet erinomaista työtä. Olen hämmästynyt direktiiviä koskevasta kiivaasta keskustelusta. Euroopan unionilla ja meillä täällä parlamentissa on tässä mielessä loistava mahdollisuus ”yhdistää ihmiset uudelleen”, kuten niin runollisesti haluamme ja olemme korostaneet toistuvasti. Mutta mitä tapahtuu? Me epäröimme, ja moni parlamentin jäsen – mukaan lukien Ruotsin sosiaalidemokraatit – haluaa vaikeuttaa potilaiden tilannetta ja estää heidän mahdollisuutensa saada hoitoa ulkomaille. Miksi? Tämä johtuu ilmeisesti halusta suojella järjestelmiä hoidon tarpeessa olevien potilaiden sijaan. Hyvä komission jäsen, olen tyytyväinen, että olemme päässeet näin pitkälle. Olette kantaneet vastuunne. Parlamentilla on nyt mahdollisuus kantaa omansa. Toivon myös neuvoston kantavan vastuunsa!

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kohtuuhintaisesta ja korkealaatuisesta terveydenhuollosta päättäminen ja sen rahoittaminen kuuluu kunkin jäsenvaltion toimivaltaan. Euroopan tehtävänä on koordinoida. Euroopan unionin terveyspalvelujen paremman koordinoimisen puolesta puhutaan tietenkin voimakkaasti etenkin raja-alueilla, mutta se ei ole tämän direktiivin tavoitteena. Tämän direktiivin tavoitteena pitäisi olla varmistaa, että kansalaisen oikeudella terveydenhuoltoon toisessa jäsenvaltiossa on huolellisesti laadittu oikeuskehys, jotta terveysmatkailu ei kyseenalaista kunkin jäsenvaltion kykyä rahoittaa ja järjestää kansalliset palvelunsa.

Minun on sanottava, että Kathy Sinnott on tämänpäiväisine käärinliinojen hulmutteluineen väärässä, kuten tavallista. Kukaan ei ole kuollut Irlannissa sen vuoksi, että häneltä olisi evätty oikeus hakea hoitoa toisesta jäsenvaltiosta – itse asiassa tätä tarkoitusta varten on luotu rahastokin.

Lopuksi, merkitystä on potilaiden tarpeilla, ei kuluttajien valinnalla. Ennakkolupa ja asianmukainen oikeusperusta ovat keskeisiä tekijöitä, jo jos niitä ei oteta mukaan tähän direktiiviin, en voi antaa sille tukeani.

Daniela Filipiová, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä kommentistaan, ehdotuksistaan ja huomautuksistaan. Voin kertoa teille, että neuvoston ja Euroopan parlamentin kannat yhtenevät monessa kohtaa, vaikka joistakin asiakohdista onkin vielä keskusteltava. John Bowisin puolesta esittelijänä toimiva Philip Bushill-Matthews mainitsi alustuksessaan, että asiakysymys on vaikea ja arkaluontoinen. Kuten Jules Maaten totesi, paitsi Euroopan parlamentin, myös neuvoston on löydettävä asiassa kompromissiratkaisu. Olen iloinen, että oikeudellisten asioiden valiokunta on tyytyväinen ehdotukseen lisätä oikeusvarmuutta. Samoin olen yhtä mieltä Iles Braghetton kanssa siitä, että ehdotus tarjoaa kansallisille terveydenhuoltojärjestelmille mahdollisuuden. Samanaikaisesti ehdotus parantaa potilaiden oikeuksia, kuten Dagmar Roth-Behrendt totesi. Haluan toistaa, että direktiivin on toimittava myös käytännössä ja tämän vuoksi sen on annettava käsitys yksittäisten jäsenvaltioiden rahoituksellisista, oikeudellisista ja organisatorisista mahdollisuuksista. Lukuisat tarkistusehdotukset huomioon ottaen on lisäksi selvää, että neuvosto tarvitsee jonkin aikaa tarkastellakseen direktiiviä kokonaisuudessaan. Neuvoston ja Euroopan parlamentin välinen keskustelu jatkuu. Lukuiset näkemykset ja ehdotukset on saatava oikeaan tasapainoon, mutta uskon, että siihen päästään lopulta keskinäisen yhteistyön avulla.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, kuten olemme tänään nähneet jälleen kerran, parlamentin keskustelut asian tiimoilta ovat runsaita ja vilkkaita. Parlamentin keskustelut ovat loistava lisä komission aloitteeseen, ja äänestykseen vietävät tarkistukset antavat oman arvokkaan lisänsä useisiin keskeisiin näkökohtiin.

Korkealaatuista ja turvallista terveydenhuoltoa koskevien potilaiden oikeuksien osalta monet teistä ovat vahvistaneet, miten tärkeää on varmistaa selkeys ja takeet. Olen täysin samaa mieltä ja toivon todella, että tämä pyrkimys vahvistetaan.

Ulkomailla saadusta hoidosta aiheutuvien kulujen korvaamisen osalta on kannettu huolta siitä, että merkittävällä osalla potilaista ei ole varaa rajatylittävään terveydenhuoltoon. Tämä on todellakin tärkeä ja

perusteltu seikka. Tuloerot ovat todellisuutta joka puolella Eurooppaa ja niillä on vakavia seurauksia eri palvelujen, terveydenhuolto mukaan luettuna, käyttömahdollisuuksiin. Tätä asiakohtaa on tarkasteltava. Näiden erojen poistaminen on kuitenkin haasteellista ja sitäkin vaikeampaa nykyisen talouskriisin vuoksi. Se edellyttää EU:lta ja jäsenvaltioilta merkittävää koordinoitua ponnistusta kaikilla tasoilla.

Valitettavasti direktiiviluonnoksen yhteydessä toimintakeinot ovat rajalliset. Komission ehdotus avaa oven ja jäsenvaltiot voivat esittää suoria näkemyksiään rajatylittävän hoidon kustannuksista esimerkiksi maksettavasta summasta annettavaa kirjallista vahvistusta koskevan järjestelmän avulla. Jos parlamentti haluaa, että tämä mainitaan tekstissä selkeästi, olkoon niin. Direktiiviehdotuksen tarkoituksena ei ollut estää, vaan kunnioittaa huolellisesti terveydenhuollon järjestämiseen liittyvää jäsenvaltioiden vastuuta. Tämän vuoksi olemme varovaisia rajoittaessamme rajatylittävän terveydenhuollon rahoitusvaikutuksia kansallisiin terveydenhuoltojärjestelmiin ja sairausvakuutusrahastoihin. Nämä kaksi tavoitetta eivät kuitenkaan ole ristiriidassa keskenään. Jäsenvaltioiden tehtävänä olisi sovittaa ne yhteen mahdollisimman hyvin etenkin niiden potilaiden hyväksi, joiden tulot ovat vaatimattomat.

Olemme käsittäkseni samaa mieltä siitä, että direktiivin ja sosiaaliturva-asetuksen välinen suhde edellyttää selkeää yhteensovittamista, mikä tarkoittaa sitä, että asetusta sovelletaan, jos sen ehdot täyttyvät (toisin sanoen kyseessä on aiheeton viivästys) potilaan pyytessä ennakkolupaa. On oltava yksiselitteisen selkeää, että tämä tarkoittaa sitä, että tilanteessa sovelletaan asetuksen tariffeja, jotta potilaat hyötyisivät edullisemmasta järjestelmästä.

Sairaalahoitoon liittyvän ennakkoluvan osalta ehdotettujen säännösten pohjana on kahdenlaisia huomioita. Ensinnäkin oikeuskäytäntö: Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että tällainen järjestelmä olisi tietyissä tapauksissa perusteltu. Tämä on kodifioitu 8 artiklan 3 kohtaan. Toiseksi ei olisi oikein ylittää tällaisia määräyksiä väljemmällä (tai ehdottomalla) ennakkolupajärjestelmällä, olipa se laillinen tai itse asiassa kaikissa jäsenvaltioissa yleinen. Kaikki tietävät, että potilaiden liikkuvuus on hyvin rajoitettu ilmiö. Tämä tarkoittaa sitä, että sen vaikutukset talousarvioon ovat myös rajalliset. Tämän vuoksi ei ole tarpeen luoda tarpeettomia esteitä potilaille. Ennakkolupajärjestelmän on pysyttävä suojajärjestelmänä, jota sovelletaan perustellusti.

Tätä taustaa vasten esittelijän ehdottamat ennakkolupajärjestelmät saattaisivat johtaa epäsuoraan (ja todellakin tarpeettomaan) potilaiden valvontaan, mikä helpottamisen sijaan haittaisi prosessia. Ymmärrän, ettei tämä ehdotus tähännyt tällaiseen lopputulokseen, mutta uskon myös, että ennakkolupajärjestelmä itse asiassa rajoittaisi potilaiden oikeuksia, jotka Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on määrittänyt. Tällaiset hallinnolliset järjestelmät saattavat olla monimutkaisia ja mielivaltaisia.

Olen huolissani ehdotuksesta määrittää sairaalahoidon. Tämä määrittäminen on todellakin tärkeä osa potilaiden oikeuksia, sillä se asettaa rajat ennakkolupajärjestelmälle. Olemme ehdottaneet sairaalahoidon käsitteen määrittämistä yhteisön luettelossa, joka perustuu tekniikoiden kehityksen huomioon ottavien asiantuntijoiden yhteisymmärrykseen. Tämä antaisi mahdollisuuden lähestyä sairaalahoidon käsitettä järkevällä ja nykyaikaisella tavalla.

Osa teistä ja jotkut jäsenvaltiot ovat vaatineet kansallisten luetteloiden laatimista itsenäisesti. Kansallisiin luetteloihin perustuva määrittäminen johtaisi itse asiassa toisistaan poikkeaviin määrityksiin sairaalahoidosta kussakin jäsenvaltiossa, mikä heikentäisi potilaiden oikeuksia. Jos haluamme lähteä tälle tielle, tällaisten luetteloiden pitäisi perustua tarkasti määritettyihin kriteereihin ja ne pitäisi tarkastaa. Muussa tapauksessa aliarvioitaisiin eurooppalaisten tuomareiden määrittelemiä potilaiden oikeuksia.

Osa teistä on todennut, että jos hyväksymme tämän direktiiviehdotuksen, siitä hyötyisivät vain muutamat potilaat, jotka olisivat harvoja valistuneita potilaita. Päinvastoin uskon, että tämän direktiivin avulla jokaiselle potilaalle voidaan antaa mahdollisuus ja oikeus saada asianmukaisia tietoja ennen kotoa lähtöä, jotta tehty päätös olisi tietoinen.

Ymmärrän jos joku on huolissaan vaikeudesta saada selkeitä tietoja terveydenalan ammattilaisista, kun terveydenhoitoa aiotaan hakea ulkomailta. Kyse on yksinkertaisesti potilaan turvallisuudesta. On huolehdittava käytännön ratkaisuksista, joissa noudatetaan joitakin keskeisiä periaatteita, kuten oikeutta henkilötietojen suojaan ja syyttömyysolettamaa. Olen varma, että alustavien ehdotusten pohjalta saadaan aikaan yhteinen perusta.

Täällä viitattiin tarkistukseen 67, joka koskee tiettyyn sosiaaliturvajärjestelmään kuulumista koskevan säännön lieventämistä. Valitettavasti tämä ei ole mahdollista.

Direktiiviehdotuksen oikeusperustaan liittyen moni teistä haluaisi lisätä 95 artiklaan 1 52 artiklan. Ymmärrän, että tämä on tärkeä asiakohta joillekin poliittisille ryhmille, mutta direktiivin käsittelyn tässä vaiheessa on

vaikea esittää lopullista näkemystä. Asianmukaisen oikeusperustan määrittämiseksi asiaa on tärkeä käsitellä tekstin kehittymisen valossa. Voimme harkita 152 artiklan lisäämistä 95 artiklaan, jos se on perusteltua lopullisen tekstin sisällön kannalta. Olen valmis tarkastelemaan tätä jossain yhteispäätösmenettelyn myöhemmässä vaiheessa.

(Suosionosoituksia)

Jotkut jäsenet ovat ottaneet esiin jäsenvaltiosta toiseen liikkuvia liiallisia potilasvirtoja koskevan asiakysymyksen ja sen, miten vastaanottavaa terveydenhuoltojärjestelmää voidaan suojella. Annan teille saman vastauksen kuin niille, jotka pelkäävät liiallisia virtauksia ulospäin, jos sairaalahoidon ennakkolupajärjestelmää ei oteta käyttöön, eli tämän ehdotuksen tarkoituksena ei ole edistää terveysturmatkailua. Kuten olen todennut, potilaiden liikkuvuus on rajallinen ilmiö, eikä tähän odoteta tulevan muutosta. Näin ollen olisi yksinkertaisesti suhteetonta antaa avoin valtakirja jäsenvaltioille, jotta ne voisivat potilasvirtoja valvoessaan estää potilaiden liikkumisen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei toisesta jäsenvaltiosta tulevia potilaita syrjitä. Maahan tulevien potilaiden valvonnassa on arvioitava, onko valvonta hyväksyttävä poikkeus EY:n perustamissopimuksen mukaisesta kansalaisuuteen perustuvan syrjimättömyyden periaatteesta.

Harvinaisia tauteja sairastaviin potilaisiin liittyen ymmärrän, että tavoitteena on löytää paras lähestymistapa, jotta nämä potilaat voisivat saada tarvitsemaansa terveydenhoitoa, mutta joskus paras on hyvän vihollinen. Parlamentti äänestää tänään Antonios Trakatellisin mietinnöstä, joka käsittelee komission hiljattain esittelemää harvinaisia tauteja koskevaa strategiaa, joka sisältää neuvoston suositusehdotuksen. Kuten tiedätte, näissä olosuhteissa nopea diagnoosi ja hoitoon pääseminen on monimutkaista, eikä aina edes mahdollista tai saatavana kotimaassa. Jotta harvinaisia tauteja sairastavat potilaat voisivat hyötyä eurooppalaisesta yhteistyöstä, heidät on sisällytettävä tähän direktiiviin rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista. Uskon, että esimerkiksi harvinaisten tautien osaamiskeskusta koskevan eurooppalaisen yhteistyön tarpeesta ollaan yksimielisiä. Tämän vuoksi pyydän teitä sisällyttämään harvinaiset taudit direktiivin soveltamisalaan.

Olen yksinkertaisesti eri mieltä elinsiirtojen sulkemisesta direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Elinsiirto on lääketieteellinen toimenpide, ja on vaikeaa perustella, miksi potilailla ei olisi oikeutta hyötyä rajatylittävästä terveydenhuollosta, kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut. Elinten jakamista koskeva asiakysymys on kuitenkin aivan eri asia. Olen pyytänyt komissiota tarkastelemaan, miten elinten luovutusta voitaisiin käsitellä toisessa kontekstissa.

Tänään voimme ottaa merkittävän edistysaskeleen kohti tämän direktiivin hyväksymistä. Kun Euroopan parlamentin vaaleihin on vain muutama viikko, haluan esittää kiitokseni tälle parlamentille ja sen hallinnolle kaikista tekemistänne ponnistuksista, jotta tämänpäiväinen äänestys olisi mahdollinen, ja kiitän siitä teitä kaikkia. Lisäksi haluan kiittää uudelleen John Bowisia ja varjoesittelijöitä ponnistuksistaan ja kovasta työstään ja toivottaa John Bowisille pikaista paranemista. Toivomme hänen palaavan pian tehtäviinsä ja normaalielämään.

(Suosionosoituksia)

Philip Bushill-Matthews, esittelijän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia kollegoitani – sallikaa minulle seuraava sanaleikki – erittäin terveestä keskustelusta. Henkilökohtaisesti haluan kiittää erityisesti – ja pyydän anteeksi, etten maininnut tätä aikaisemmin – kuuden valiokunnan esittelijöitä, jotka ovat laatineet arvokkaat lausunnot, heidän kommenteistaan ja näkemyksistään tänä aamuna. Lisäksi haluan kiittää parlamentin jäseniä John Bowisille osoitetuista lämpimistä tervehdyksistä, niin hänen työhönsä liittyvistä kuin pikaisen paranemisen toivotuksista, jotka vien perille mielelläni.

Kuten kaikki mietinnöt, tämäkin perustuu kompromisseihin, ja on mahdotonta, että kaikki sopisivat aina kaikesta. Huomaan ja tunnustan, että joillakin poliittisilla ryhmillä ja valtuuskunnilla on edelleen joitakin ongelmia, joten joistakin tarkistuksista on vielä päätettävä täysistunnossa myöhemmin tänä aamuna.

Tämän vuoksi haluan kiittää etenkin komission jäsentä loppupuheenvuorostaan, josta on toivon mukaan apua muiden ryhmien kollegoiden äänestyksessä. Toivon vilpittömästi, että kommenttien lopputuloksena mietintö saa taakseen poliittisten ryhmien laajan tuen, sillä potilaiden tarpeiden etusijalle asettamisen pitäisi mennä puoluepolitiikan edelle.

Huomaan, että tänään tehdyt sopimukset eivät ehdi viralliseen ensimmäisen käsittelyn sopimukseen Tšekin tasavallan puheenjohtajuuden aikana, mutta ymmärtääkseni neuvostolla on periaatteessa jo merkittävä poliittinen sopimus, kiitos puheenjohtajavaltion tekemälle työlle, ja haluan esittää tästä kiitoksen puheenjohtajavaltiolle.

Tiedän Johnin haluavan, että tämä sopimus pantaisiin täytäntöön mahdollisimman pian, ja sitä toivovat jo riittävän pitkään odottaneet lukuisat potilaat joka puolella EU:ta. Pyydän esittelijän puolesta komissiota, tulevaa neuvoston puheenjohtajavaltiota ja Euroopan parlamentin seuraavan toimikauden uusia jäseniä asettamaan toisen käsittelyn etusijalle tämän vuoden toisella puoliskolla, jotta kaikki jäljellä olevat ongelmakohdat ratkaistaisiin pian. Emme halua päästää vauhtia nyt hidastumaan. Tämä mietintö tuo todellisia etuja todellisille ihmisille eri puolilla EU:ta ja osoittaa, että yhdessä työskentelemisestä EU:n tasolla on hyötyä yksittäisille ihmisille asuinpaikasta tai varoista riippumatta. Tämän päivän äänestys valaisee jatkoa. Edetkäämme tällä tiellä yhdessä mahdollisimman nopeasti, sillä loppujen lopuksi esittelijän tavoin emme koskaan tiedä, milloin itse saatamme tarvita rajatylittävää terveydenhuoltoa.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Haluan kiittää eri valiokunnista tulevia esittelijöitä siitä hienosta työstä, jota he ovat tehneet. Tämä mietintö on tärkeä askel eteenpäin parannettaessa potilaiden liikkuvuutta EU:n alueella.

Euroopassa, jossa vapaa liikkuvuus on perusarvo, potilaiden liikkuvuuden varmistaminen on normaalia ja ehdottoman välttämätöntä, jotta voidaan tarjota mahdollisimman korkealaatuista lääkintäapua tällaisia palveluja tarvitseville. Tämä saattaa pitkällä aikavälillä johtaa myös parannuksiin kansallisissa terveydenhuoltojärjestelmissä tietynasteisen eri järjestelmien välisen kilpailun ansiosta.

Huolimatta merkittävistä parannuksista jäljellä on kuitenkin yhä ongelmia, joita ehdotuksessa ei ole ratkaistu. Mielestäni korvausehtoihin ja säännöksiin, jotka toimivat ennakkolupajärjestelmien perusteena, kaivataan paikoitellen lisää selkeyttä. Olen harmissani myös siitä, että ehdotukseen ei ole sisällytetty terveydenhuoltohenkilökunnan liikkuvuutta, sillä potilaiden liikkuvuus ja terveydenhuoltohenkilökunnan liikkuvuus liittyvät kiinteästi toisiinsa. Jotta potilaiden tarpeisiin voidaan vastata tehokkaasti, tarvitaan myös joitakin sääntöjä, jotka sekä mahdollistavat terveydenhuoltohenkilökunnan liikkuvuuden että pitävät samalla yllä tasapainoa kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien välillä siten, ettei mihinkään valtioon synny pulaa terveydenhuoltohenkilökunnasta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Ehdotuksessa rajat ylittäväksi terveydenhuoltojärjestelmäksi on oltava kyse ennen kaikkea potilaiden oikeuksia kunnioittavasta järjestelmästä, joka perustuu niin kansanterveyteen kuin sisämarkkinaperiaatteisiin ja jossa ei erotella potilaita sen mukaan, mikä on heidän kykynsä maksaa sairaanhoidosta. Itse olen sitä mieltä, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansallisilla terveydenhuoltopalveluilla on oltava oikeus vaatia ennakkolupaa niiden potilaiden osalta, jotka haluavat saada sairaanhoitoa ulkomailla. Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevia potilaita, joilla ei ole varaa matkustaa ulkomaille sairaanhoitoa saamaan, ei saa syrjiä verrattuna niihin potilaisiin, joilla on varaa maksaa välittömät sairaanhoidokustannukset, mutta jotka aikovat palattuaan takaisin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan hakea korvauksia näistä kustannuksista kansallisesta terveydenhuoltojärjestelmästä. Mielestäni tämä käytäntö on epäoikeudenmukainen, sillä se antaa potilaille mahdollisuuden saada ensisijaista hoitoa ulkomailla ja päästä tällä tavalla kansallisen terveydenhuoltojärjestelmän jonon ohi.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Potilaiden ulottuvilla Euroopassa olevat uudet mahdollisuudet merkitsevät tärkeää askelta eteenpäin yhdenmukaistettaessa terveydenhuoltojärjestelmiä Euroopassa ja varmistettaessa, että kaikilla Euroopan kansalaisilla on mahdollisuus korkealaatuiseen sairaanhoitoon. Direktiiviehdotuksessa säädetään kaikille terveydenhuoltojärjestelmille yhteisistä periaatteista ja otetaan käyttöön eurooppalaisten verkostojen malli, potilaille tarkoitetut tiedotuspisteet jokaisessa jäsenvaltiossa sekä sähköinen terveydenhuolto.

Mietintö tarjoaa kaikille jäsenvaltioille, mukaan luettuna siis myös Romania, merkittäviä etuja. Direktiivillä vastataan potilaiden tarpeisiin entistä paremmin, sillä he voivat saada sairaanhoitoa toisessa jäsenvaltiossa tilanteessa, jossa sitä ei ole tarjolla heidän kotimaassaan sijaitsevassa sairaalassa tai jossa hoidon saaminen kestää. Kustannukset maksaa alkuperämaa.

Toinen tärkeä seikka liittyy hyvien käytäntöjen vaihtamiseen ja erikoistuneen hoitohenkilökunnan liikkuvuuteen sekä siihen, että kansalaisille taataan mahdollisuus saada vapaasti tietoja hoidosta ulkomailla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavien menettelyjen ja valintakriteerien lisäksi kansalaisilla on tietoa myös matkakustannuksista ja ulkomailla sijaitsevan hoitolaitoksen lääketieteellisistä normeista. Juuri

tästä syystä kannatan tiedotuskeskusten perustamista, mikä antaa kansalaisille mahdollisuuden valita millä menetelmällä ja missä heitä hoidetaan.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Jäsenvaltioiden velvoitteena kansalaisiaan kohtaan on terveydenhuollon suunnittelu ja tarjoaminen.

Terveys ei ole hyödyke, jota voi ostaa ja myydä sisämarkkinoilla.

Ehdotus on häpeällinen. Se osoittaa komission pitävän sokeasti kiinni huonoksi havaitusta ja aikansa eläneestä vapauttamisohjelmastaan. Komissio haluaa yksityistää kaiken, minkä se suinkin voi, ja keskittää aina vain enemmän valtaa omiin käsiinsä. Se syrjii vauraiden maiden köyhimpiä ihmisiä ja köyhimpien maiden ihmisistä kaikkia muita paitsi äärettömän rikkaita. Kyse on kaikkien jäsenvaltioiden julkisten terveydenhuoltopalvelujen romuttamisesta.

Euroopan komission olisi painettava päänsä häpeästä ja vedettävä ehdotus välittömästi pois.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Direktiiviehdotuksella rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista pyritään luomaan yhdenmukaiset yhteisön puitteet, joiden avulla potilaille voidaan tarjota turvaa tällä alalla, jolla ohjeiden antamisesta on tähän asti vastannut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien. Vaikka tuomioistuimen periaatteet ovat täysin soveltamiskelpoisia, edellä mainitun mietinnön avulla on nyt selvennetty joitakin ”harmaita” alueita.

Siirrettäessä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamia tuomioita potilaiden oikeuksista saada sairaanhoitoa toisessa jäsenvaltiossa yhteisön lainsäädäntöön, direktiiviehdotuksen avulla säilytetään tasapaino, joka liittyy jäsenvaltioiden velvoitteisiin tällä alalla.

Direktiiviin sisältyy myös säännöksiä, joiden avulla on tarkoitus helpottaa hoitoon pääsyä, sillä direktiivissä esitetään, että rahoituksesta vastaavan alkuperämaan elimen ja hoitoa antavan sairaalan välille on luotava suora korvausjärjestelmä.

Toinen mielenkiintoinen mietinnön kohta koskee lääkemääräysten vastavuoroista tunnustamista. Tekstissä tyydytään antamaan suosituksia, jotka koskevat alkuperämaassa sijaitsevan apteekin mahdollisuutta antaa lääkkeitä lääkemääräyksellä, jonka on antanut toisessa maassa toimiva lääkäri, kuitenkin siten, että jäsenvaltiot saavat päättää, mitkä lääkkeet ovat reseptilääkkeitä.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Sopimus, joka on saatu aikaan potilaiden liikkuvuuden parantamiseksi, on yleisesti ottaen hyvä asia. Terveys- ja terveydenhuoltopalvelujen rajat ylittävän tarjoamisen yksinkertaistaminen on merkittävä askel kohti todellista ihmisten vapaata liikkuvuutta. Myös taloudelliselta kannalta esimerkiksi erikoisklinikoiden kapasiteetin jakautumisesta tasaisemmin on etua. Näiden kaikkien myönteisten seikkojen sokaisemana emme saa kuitenkaan unohtaa, millaisia valtavia haasteita kansallisten järjestelmien liittämiseen tiiviimmin yhteen liittyy. Ennen kaikkea kustannuskysymyksiin on saatava lisää varmuutta. Hoitoa antava jäsenvaltio ei saa joutua kärsimään epäselvyyksistä, jotka liittyvät siihen, vastaako kustannuksista potilas vai lähettäjävaltio.

Maksujärjestelyjä koskevat säännöt on laadittava selkeiksi ja siten, että eri valtioiden erilaiset olosuhteet otetaan huomioon.

Tämän lisäksi on turvattava kotimainen terveydenhoito, joka ei saa kärsiä potilaiden liikkuvuuden lisääntymisestä. Olen tyytyväinen siihen, että tämä vahvistetaan tekstissä. Tulevaisuutta ajatellen terveydenhuoltopalvelujen tarjoaminen rajojen yli on jälleen yksi merkittävä etappi matkalla kohti Euroopan yhdentymistä. Täytäntöönpanon yhteydessä on kuitenkin kiinnitettävä tarkasti huomiota siihen, että potilaiden liikkuvuuden lisääntyminen ei johda terveysturismiin.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) Suomen tapaisessa jäsenvaltiossa, jossa maantiede ja kieli ovat köyhille ihmisille esteenä terveyspalvelujen hankkimiselle maan rajojen ulkopuolelta, tällainen direktiivi saattaa lisätä palvelujen saatavuuden eriarvoisuutta. Vain rikkaat voivat valita vaihtoehtoisia palveluja muista maista, ja niin tehdessään he murentavat sitä julkista terveydenhoitojärjestelmää, joka on köyhien turvaverkko. Julkiset varat vuotavat rikkaiden ulkomaanpalveluihin. Siksi en voi kannattaa direktiivin hyväksymistä. On sitä paitsi nurinkurista se, että direktiivin oikeusperusta on sisämarkkinoiden toimivuus eivätkä potilaiden oikeudet.

4. Potilasturvallisuus (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Amalia Sartorin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston suositukseksi potilasturvallisuudesta ja hoitoon liittyvien infektioiden ehkäisemisestä ja valvonnasta (COM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS)) (A6-0239/2009).

Esittelijä ei pääse paikalle, joten hänen tilallaan alustavasta esittelystä vastaa Françoise Grossetête.

Françoise Grossetête, esittelijän sijainen. – (FR) Arvoisa puhemies, korvaan tosiaankin jäsen Sartoria, joka joutui jäämään Italiaan, ja esitän hänen vilpittömät pahoittelunsa, sillä hän olisi todella halunnut olla läsnä täällä tänään.

Etupäässä puheeksi tulevat lääketieteelliset toimenpiteet, koska silloin tällöin niistä voi koitua haittaa potilaiden terveydelle, joko lääkkeiden epätoivottujen vaikutusten muodossa, hoitovirheen vuoksi tai hoidon yhteydessä saadun infektion vuoksi.

Muista riskeistä mainittakoon etenkin sairaalainfektiot, jotka koskevat noin yhtä jokaisesta 20 sairaalapotilaasta, toisin sanoen 4 100 000 henkilöä vuosittain. Euroopan komission asiasta esittämät luvut ovat sitä paitsi erittäin huolestuttavia.

Euroopan unionin jäsenvaltioissa 8–12 prosenttia sairaalapotilaista kärsii haattatapahtumista. Tämä tarkoittaa vuosittain lähes 7–15 miljoonaa sairaalapotilasta, joihin voidaan lisätä ne noin 37 miljoonaa potilasta, jotka hakeutuvat perusterveydenhuoltoon.

Pelkästään sairaalainfektioita ilmenee keskimäärin yhdellä kahdestakymmenestä sairaalapotilaasta, mikä merkitsee yli neljää miljoonaa potilasta vuosittain. Kaiken kaikkiaan sairaalainfektiot aiheuttavat joka vuosi noin 37 000 ihmisen kuoleman Euroopassa.

Jotta vuoteen 2015 mennessä päästään tavoitteeseen eli 900 000 tapaukseen vuodessa vähemmän – toisin sanoen 20 prosentin vähennykseen – jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä kehoitetaan ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin.

Mietinnössä suositellaan etenkin terveydenhuoltohenkilöstön ja avustavan hoitohenkilöstön koulutuksen edistämistä kiinnittäen erityistä huomiota sairaalainfektioihin ja vastustuskykyyn niitä aiheuttavia viruksia vastaan kehitetyille viruslääkkeille. Tavoitteena on myös lisätä potilaiden tietoja ongelmasta pyytämällä komissiota laatimaan potilaille suunnattu asiakirja, joka perustuu Maailman terveysjärjestön WHO:n vuonna 2003 laatimaan ohjekirjaan sairaalainfektioiden torjunnasta, tukea alan tutkimusta kiinnittämällä erityistä huomiota uusiin teknologioihin, nanoteknologioihin ja nanomateriaaleihin sekä lisätä infektioiden valvontaan erikoistuneiden sairaanhoitajien määrää.

Kaiken tämän lisäksi tekstissä painotetaan myös – ja tätä seikkaa jäsen Sartori on voimakkaasti korostanut – miten tärkeää on parantaa potilaiden tiedonsaantimahdollisuuksia.

On välttämätöntä kehottaa komissiota laatimaan potilaille suunnattu sairaalainfektioiden ennaltaehkäisyyn tarkoitettu asiakirja, joka on esitettävä parlamentille ja neuvostolle. Lisäksi komission olisi kolmen vuoden välein tarkistettava, millaista edistymistä jäsenvaltioissa ja Euroopan unionissa on saatu alalla aikaan.

Ranskassa toteutettu tutkimus esimerkiksi osoittaa, että 83 prosenttia haastatelluista oli kuullut sairaalainfektioista ja että nämä riskit olivat ranskalaisten ensimmäinen huolenaihe heidän joutuessaan sairaalaan. Toisaalta suuri yleisö katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa sairaalainfektioiden syistä ja seurauksista.

Lähivuosina sairaalainfektioiden torjunnassa on kiinnitettävä suurempaa huomiota tiedon jakamiseen sekä terveydenhuollon ammattilaisille että väestölle kokonaisuudessaan.

Daniela Filipiová, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät kuulijat, potilasturvallisuuteen ja laadukkaaseen terveydenhuoltoon liittyvät kysymykset ovat Tšekin puheenjohtajakauden ensisijaisia huolenaiheita kansanterveyden alalla. Olemme selvillä siitä, miten tärkeää rajatylittävän terveydenhuollon yhteydessä on jatkuvasti parantaa potilasturvallisuutta ja tehdä muita terveydenhuollon laatuun liittyviä parannuksia.

Päätarkoituksena neuvoston ehdotusluonnoksessa potilasturvallisuudesta ja hoitoon liittyvien sairaalainfektioiden ehkäisemisestä ja valvonnasta on määritellä yhtenäinen lähestymistapa, jonka mukaisesti

potilaat voidaan siirtää turvallisesti korkealaatuisiin terveydenhoitokeskuksiin ja jossa kaikki tähän liittyvät tekijät voidaan ottaa huomioon.

Aloite sai alkunsa havaittaessa, että haittatapahtumat ovat lisääntyneet hälyttävästi kaikkialla Euroopassa sairaalassa saatujen infektioiden ollessa yleisimpien haittatapahtumien joukossa. Tämä on keskeisin haaste, joka liittyy suuren yleisön yhä lisääntyviin odotuksiin tällä alalla, väestön ikääntymiseen Euroopassa ja jatkuvaan kehitykseen sairaanhoidossa ja lääketieteessä yleisesti. Myös tiedotusvälineet ja poliitikot kiinnittävät sairaalainfektioihin entistä enemmän huomiota.

Nämä syyt vaikuttivat taustalla puheenjohtajavaltio Tšekin päätöksessä järjestää ministerikokous, joka pidettiin Prahassa 15.–16. huhtikuuta otsakkeella ”Bakteerien aiheuttamat uhat potilasturvallisuudelle Euroopassa”. Kokouksessa keskityttiin etenkin sairaaloiden antibioottiohjelmiin, siihen, miten terveydenhuoltojärjestelmään liittyvät muuttujat vaikuttavat antibioottiresistenssin ja sairaalainfektioiden esiintymiseen sekä lisäksi vielä siihen, millaista johtaminen ja vastuunjako alalla ovat.

Palatkaamme kuitenkin ehdotusluonnokseen. Puheenjohtajavaltio Tšekissä ollaan tietoisia siitä, että terveydenhuoltojärjestelmien organisointi kuuluu kokonaan jäsenvaltioiden toimivallan piiriin. Minun mielestäni tämä aloite tietenkin antaa sopivan sysäyksen jatkaa kansallisten politiikkojen kehittelyä kansalaisten terveyden ja hengen suojelemiseksi entistä paremmin.

Yleisesti ottaen neuvosto on samaa mieltä siitä, että yhteistyötä ja koordinoitua alalla on parannettava kaikilla tasoilla eli paikallisesti, alueellisesti, kansallisesti ja koko Euroopan tasolla ja että tietoja on tarpeen jakaa. Tämän vuoksi haittatapahtumien ilmoitusjärjestelmän luominen on merkittävä toimenpide. Järjestelmässä tietenkin turvataan koskemattomuus, mikä rohkaisee ilmoittamaan tapahtumista.

Lisäksi painotetaan terveydenhuoltoalan työntekijöiden koulutuksen lisäämistä potilasturvallisuuden alalla, yleisten määritelmien ja terminologian kehittämistä sekä tarvetta kehittää vertailukelpoiset indikaattorit, joiden avulla ongelmat voidaan tunnistaa helpommin. Tämä mahdollistaa potilasturvan parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden tehokkuuden seurannan ja sujuvamman kokemusten- ja tiedonvaihdon jäsenvaltioiden välillä.

Puheenjohtajavaltio Tšekki on parhaillaan saattamassa loppuun neuvotteluja ehdotusluonnoksesta asiasta vastaavien neuvoston elinten kanssa ja sen tavoitteena on ehdotuksen hyväksyminen työllisyys- ja sosiaaliasioiden neuvoston kokouksessa tämän vuoden kesäkuussa. On selvää, että juuri asian tärkeyden vuoksi neuvosto päätti myös kuulla Euroopan parlamenttia, jonka kanta on merkittävä lisä käynnissä olevaan keskusteluun.

Olen vakuuttunut siitä, että neuvoston ja parlamentin yhteisenä tavoitteena on potilasturvallisuuden lisääminen EU:ssa. Näin ollen neuvosto tutkii tarkkaan myös tarkistusehdotukset, jotka sisältyvät ehdotusluonnosta koskevaan mietintöönne.

Lopuksi haluan vielä kiittää kaikkia Euroopan parlamentin mietinnön valmisteluun osallistuneita ja mietinnön laatintua esittelijää Amalia Sartoria.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa työstä asiakokonaisuuden eteen ja etenkin esittelijää Amalia Sartoria hänen ponnisteluistaan tämän ensisijaisen tärkeän terveydenhuoltoon liittyvän tavoitteen hyväksi.

Potilasturvallisuudessa on kyse niiden haittatapahtumien vähentämisestä, joita esiintyy kaikissa hoitoympäristöissä – sairaaloissa, perusterveydenhuollossa, pitkäaikaishoidossa tai yhteisössä.

EU:n jäsenvaltioissa arviolta 8–12 prosenttia sairaalapotilaista kärsii hoidon aikana haittatapahtumista. Nämä luvut ovat niin korkeita, että niitä ei voida hyväksyä. Ne tuovat ilmi huolestuttavan tilanteen, joka ei koske ainoastaan potilaita, vaan myös heidän perheitään ja ystäviään. Tämän lisäksi haittatapahtumat ovat valtava rasite terveydenhuoltomäärärahoille ja taloudelle kokonaisuudessaan.

Hoitoon liittyvät infektiot ovat yksi esimerkki erittäin yleisestä haittatapahtumasta. Vähintään yhden hoitoon liittyvän infektion sairaalahoidon aikana saavien potilaiden vuosittaiseksi kokonaismääräksi EU:ssa on arvioitu 4,1 miljoonaa henkeä – mikä tarkoittaa yhtä kahdestakymmenestä sairaalapotilasta.

Infektioiden vuoksi sattuu vuosittain arviolta noin 37 000 kuolemantapausta. On selvää, että meidän on pyrittävä kohentamaan tilannetta merkittävästi.

Kaikki jäsenvaltiot ovat tunnustaneet olevansa potilasturvallisuuteen liittyvän haasteen edessä ja ne ovat ryhtyneet toimiin tilanteen korjaamiseksi. Tiedämme kuitenkin, että 27 jäsenvaltiossa tietoisuus, resurssit ja asiantuntemus puuttua ongelmaan ovat erilaiset.

On todennäköistä, että potilaat eivät kaikissa jäsenvaltioissa hyödy tuoreista tutkimustuloksista ja parhaiden käytäntöjen ja asiantuntemuksen järjestelmällisestä vaihdosta. Tämän vuoksi arvelen potilasturvallisuuden olevan jälleen yksi alue, jolla EU voi tarjota todellista lisäarvoa eurooppalaisten potilaiden suojelemiseksi paremmin, samalla kun tietysti kunnioitetaan jäsenvaltioiden velvoitetta huolehtia terveydenhuollosta omalla alueellaan.

Tästä syystä Euroopan komissio esitti tiedonantonsa ja teki ehdotuksen neuvoston suositukseksi potilasturvallisuudesta ja hoitoon liittyvien infektioiden ehkäisemisestä ja valvonnasta. Odotan innolla kuulevani näkemyksiänne.

Antonios Trakatellis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, jäsen Grossetête'n ja komission jäsenen mainitsemat luvut ovat todella valtaisia ja osoittavat, että monet potilaat altistuvat sairaaloissa huolestuttavasti, yleisimmin hoitoon liittyville infektioille.

Infektioiden määrää voitaisiin mitä ilmeisimmin vähentää huomattavasti; ennen kaikkea sairaaloissa tarvitaan suurempaa kurinalaisuutta, sillä toisaalta potilailla käy sairaaloissa vierailijoita ja tällöin on aina olemassa vaara siirtää bakteereita, ja toisaalta sekä potilaiden että henkilöstön on noudatettava tiukasti hygieniasääntöjä ja henkilöstö tarvitsee jatkuvasti tietoja ja koulutusta hoitoon liittyvistä infektioista.

Uskoakseni oleellista asiassa tänä päivänä on kuitenkin se, että meidän on kerättävä paikkansa pitävää tietoa, koska sairaaloiden ja hoitolaitosten välillä on eroja jopa saman maan sisällä; meidän on esimerkiksi tiedettävä, ovatko hoitoon liittyvät infektiot yleisempiä leikkauspotilailla vai sisätautiklinikoissa, meidän on tiedettävä bakteerikannoista ja bakteerien vastustuskyvystä; kaikki tällainen tieto on hyvin tärkeää, jos aiomme pystyä selvittämään syyt ja saada näin hoitoihin liittyvät infektiot todella vähenemään.

Tästä syystä meidän on hoitoon liittyviin infektioihin puuttumiseksi kerättävä yksityiskohtaisia tietoja.

Linda McAvan, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä suositus on erittäin hyvä esimerkki lisäarvosta, jota Euroopan unioni voi tuoda terveydenhuoltoon, jossa eri jäsenvaltioiden asiantuntijoiden saattaminen yhteen voi rajoitetusta toimivallastamme huolimatta todella vaikuttaa ihmisten elämään. Kuten jäsen Trakatellis totesi, komission mainitsemat luvut, jotka koskevat sairaalahoidon haittavaikutuksia ja hoitoon liittyviä infektioita, ovat varsin järkyttäviä. Kenenkään ei pitäisi sairaalasta poistuessaan olla sairaampi kuin sinne joutuessaan, ja monet meistä tietänevät ihmisiä, joille näin on käynyt. Ongelma koskee koko Euroopan unionia, minkä vuoksi on äärimmäisen tärkeää, että hoitoon liittyviä infektioita koskevaa aloitettanne viedään eteenpäin.

Uskon, että meillä on paljon opittavaa toisiltamme ja voimme varmasti välttyä monilta kansalaisiamme koskettavilta ongelmilta, jos toimimme yhdessä puuttuaksemme tähän asiaan ja saatamme Euroopan parhaat asiantuntijat yhteen.

Toinen asia, josta haluan puhua ja joka mainitaan hyvin lyhyesti parlamentaarisessa mietinnössämme, on neulanpistovahingot. Tiedän, että komissio on tarkastellut tätä asiaa jo kauan ja että työnantajien ja ammattiliittojen välillä on yhteistyötä asian tiimoilta, mutta olemme edelleen tilanteessa, jossa neulanpistovahingot koskevat arviolta noin miljoonaa terveydenhuoltopalveluissa eri puolella Eurooppaa työskentelevää työntekijää. Tämä voitaisiin estää, jos heidän käyttämänsä neulat korvattaisiin turvallisemmilla neuloilla.

Toivon, arvoisa komission jäsen, että palaatte komissioon ja että teette parlamentin uudella istuntokaudella neulanpistovahinkoja koskevan ehdotuksen, mikä on hyvin tärkeä asia monille terveydenhuollon työntekijöille ja ongelma, joka voidaan hyvin välttää terveydenhuoltojärjestelmässämme.

Marios Matsakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, noin 10 prosenttia sairaaloissa hoidettavista potilaista ja noin 15 prosenttia perusterveydenhuollon potilaista EU:ssa kärsii jonkinlaisesta haittatapahtumasta, joka on jotakin lievän ja täysin hoidettavissa olevan tilan ja hengenvaarallisen tai kuolemaan johtavan haitan väliltä. Toisin sanoen noin joka neljäs potilaistamme kärsii vahinkoa hoidon eikä sairastamansa taudin vuoksi. Nämä tilastot tuntuvat vielä hurjemmilta, kun otetaan huomioon, että hoitoon liittyviä kuolemantapauksia on Euroopassa lähes kaksi kertaa niin paljon kuin liikenneonnettomuuksien aiheuttamia kuolemia.

Sartorin mietinnön avulla voidaan tehdä paljon tilanteen korjaamiseksi, mutta kuten aina, minkä tahansa politiikan onnistuminen riippuu hyvin paljon siitä, miten sitä toteutetaan, ja tässä mielessä kansallisilla hallituksilla on velvollisuus todistaa teoillaan, välttävätkö ne todella kansalaisistaan. Terveysturvallisuusjärjestelmät, etenkin 12 uudemmassa jäsenvaltiossa, ovat monessa tapauksessa täydellisen tarkistuksen tarpeessa; huomiota on kiinnitettävä sairaaloiden rakenteellisiin parannuksiin, laitteiston uudenaikaistamiseen ja terveydenhuoltohenkilöstön ajan tasalla olevaan koulutukseen. Tällaisia muutoksia saadaan aikaan vain EU:n avulla, olipa kyse sitten rahoituksesta tai asiantuntemuksesta, ja tällaista apua on potilaiden turvallisuuden takaamiseksi voitava tarjota heti.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Julkinen terveydenhuolto on perustavanlaatuinen etu ja oikeus. 37 000 vuositusta kuolemantapausta, jotka aiheutuvat terveydenhuoltopalveluiden seurauksena saaduista infektioista, on liian paljon, ja Euroopan unionin kansalaisina emme voi sallia tai hyväksyä tätä. Toissijaisuusperiaatteen perusteella Euroopan unionin toimielinten ja ennen kaikkea komission on otettava merkittävä rooli edistettäessä tiedon ja parhaiden käytäntöjen levittämistä.

Minun on korostettava, miten tärkeää on tarjota tarkkoja ja nopeita ratkaisuja sairaalainfektioiden määrän vähentämiseksi ratkaisevasti ja pysyvästi Euroopassa. Tältä osin kannatan esittelijän tässä mietinnössä antamia suosituksia.

Daniela Filipiová, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluan kiittää kaikkia parlamentin jäseniä heidän huomioistaan, ehdotuksistaan ja huomautuksistaan. Minun on sanottava, että olen tyytyväinen kuullessani, että periaatteessa Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat asiasta ovat yhteneväiset. Neuvosto aikoo tietenkin tarkastella huolellisesti kaikkia Euroopan parlamentin tarkistusehdotuksia ja arvioida tämän tarkastelun perusteella, sisällyttääkö se ne ehdotusluonnoksen lopulliseen versioon vai ei.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu osoittaa, miten suuresti parlamentti on kiinnostunut ja huolissaan potilasturvallisuudesta. Lisäksi se on viesti siitä, että tämä on alue, jossa EU:lla on mahdollisuudet tuoda merkittävää lisäarvoa.

Suurimmaksi osaksi komissio pitää esitettyjä tarkistuksia hyvinä: suhtaudumme myönteisesti esimerkiksi ehdotukseen, että jäsenvaltiot nimittäisivät potilasturvallisuudesta vastaavia viranomaisia valtion- ja paikallishallinnon eri tasoille. Tämä heijastelee sitä, että joissakin jäsenvaltioissa terveydenhuoltojärjestelmiä on hajautettu. Olemme yhtä mieltä myös siitä, että tiedonkeruun laajuus ja kustannukset eivät saisi olla väärässä suhteessa odotettavissa oleviin etuihin.

Hoitoon liittyvistä infektioista esitettyjen ehdotusten osalta pidämme hyvänä asiana terveydenhuoltohenkilöstön asianmukaisen suojelun takaamista. Kannatamme myös sitä, että esiintymistiheys ja kuolleisuus, jotka liittyvät hoitoon liittyviin infektioihin, tuodaan paremmin esiin ja että palvelukseen on otettava lisää infektioiden valvontaan erikoistuneita sairaanhoitajia.

Minun on kuitenkin esitettävä joitakin varauksia ja vastalauseita, jotka liittyvät tavoitteista tinkimiseen. On ehdotettu, että jäsenvaltioiden olisi tarjottava keinot, joiden avulla häiritsevistä tapauksista kärsivien henkilöiden määrä saataisiin pienemään 20 prosentilla siten, että koko EU:ssa olisi vuosittain 900 000 tapausta vähemmän. Komissio ei pidä tällaisten tavoitteiden asettamista EU:n tasolla asianmukaisena, sillä jäsenvaltiot ovat hyvin erilaisissa vaiheissa ja olisi hyvin vaikea asettaa sopivia, realistisia ja saavutettavissa olevia tavoitteita niille kaikille.

Panin tarkasti merkille sen, mitä jäsen McAvan sanoi neulanpistovahingoista, ja harkitsen ehdotusta erityiseksi aloitteeksi. Ministeri Filipiová viittasi jäsenvaltioiden vastuuseen asian osalta. Aloitteessamme potilasturvallisuudesta ja hoitoon liittyvistä infektioista kunnioitetaan täysin jäsenvaltioiden toimivaltaa rahoittaa rakenteet ja tarjota terveydenhuoltopalveluja parhaaksi katsomallaan tavalla. Ehdotuksemme tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön sopivat ja asianmukaiset strategiat, joiden avulla voidaan vähentää tai välttää terveydenhuoltoon liittyviä häiritsevistä tapauksista, hoitoon liittyvät infektiot mukaan luettuna, kokoamalla yhteen parhaat saatavilla olevat tiedot ja asiantuntemus EU:ssa ja tarjoamalla komission tukea mittavien säästöjen aikaan saamiseksi tällä alalla.

Kun tämä potilasturvallisuussuositus hyväksytään neuvostossa, se on osoitus jäsenvaltioiden hallitusten uudenlaisesta poliittisesta sitoutumisesta siihen, että potilasturvallisuudelle annetaan keskeinen sija terveydenhuoltopolitiikassa. Kaikentyyppisten häiritsevistä tapauksista, mukaan luettuna hoitoon liittyvät infektiot, vähentäminen kaikissa hoitoympäristöissä ja kaikissa EU:n jäsenvaltioissa on meille kaikille yhteinen tavoite. Tämä ehdotus voi olla merkittävä tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta.

Françoise Grossetête, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia jäseniä, jotka ovat käyttäneet puheenvuoron Sartorin mietinnöstä. Haluan kiittää heitä heidän tekemistään ehdotuksista.

Lisäksi haluaisin sanoa komission jäsen Vassilioulle, joka ei tunnu olevan samaa mieltä Sartorin mietinnössä esitetyistä määrällisistä tavoitteista, että otamme tietenkin hänen huomautuksensa huomioon, mutta joka tapauksessa on tärkeää, että teemme kaiken voitavamme, jotta sekä potilaille että terveydenhuoltohenkilöstölle taataan suojelun korkea taso. Lisäksi, vaikka määrien esittäminen ehdotuksessa ei olisikaan toivottavaa sen vuoksi, että Euroopan unionin alueella tarjottavassa hoidossa on eroja, uskon että meidän on kuitenkin tehtävä kaikkemme mahdollisimman korkean suojelun tason varmistamiseksi.

Tämä on Euroopan unionin lisäarvo.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.

5. Euroopan toimet harvinaisten sairauksien alalla (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Antonios Trakatellisin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston suositukseksi Euroopan toimista harvinaisten sairauksien alalla (KOM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS)).

Antonios Trakatellis, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, tämä neuvoston suositus tulee oivaan aikaan, koska harvinaisten sairauksien alalla tarvitaan ehdottomasti yhteistä toimintaa sekä jäsenvaltioiden että Euroopan unionin tasolla.

Vaikka harvinaisten sairauksien esiintymistiheys onkin erittäin alhainen, toimia tarvitaan, sillä tauteja on tuhansia ja niitä sairastaa miljoonia ihmisiä eri puolilla Euroopan unionia. Parlamentin saama ehdotus oli kuitenkin nykymuodossaan riittämätön, eikä sen perusteella voitu laatia toteuttamiskelpoista ohjelmaa. Syynä tähän on se, ettei ehdotuksessa kuvata ainakaan yleisellä tasolla sen enempää Euroopan unionilta tarvittavaa rahoitusta kuin jäsenvaltioiden tai muiden organisaatioiden yhteisrahoitusta.

Sen vuoksi ei ole mahdollista edistää tiettyjä harvinaisiin sairauksiin liittyviä keskeisiä näkökohtia, kuten osaamiskeskusverkostojen perustamista, sairauksien luettelointia, tietojen keräämistä ja tarvittavaa erityistutkimusta. Tekstissä pyydetään komissiolta täytäntöönpanoehdotusta viisi vuotta hyväksymisen jälkeen, mikä on pitkä aika, jonka kuluessa ei voida tehdä käytännössä mitään, koska rahoitusta ei ole.

Sen vuoksi haluan esittelijänä ehdottaa, että komissiota pyydetäisiin antamaan täytäntöönpanoehdotus viimeistään vuoden 2012 loppuun mennessä, koska kyseiseen päivämäärään mennessä saadaan käyttöön jäsenvaltioilta vaaditut tiedot osaamiskeskuksista ja harvinaisten sairauksien asiantuntemuksesta.

Täytäntöönpanoehdotuksessa olisi mainittava erityisesti rahoitus ja yhteisrahoitus seuraavilla aloilla.

Harvinaisista sairauksista on ensinnäkin koottava epidemiologista tietoa ja laadittava luettelo, jotta niistä saataisiin selkeä kuva Euroopan unionissa.

Toiseksi on muodostettava asianmukaisia verkostoja.

Kolmanneksi nykyisten osaamiskeskusten lisäksi on perustettava uusia keskuksia niihin jäsenvaltioihin, joissa niitä ei vielä ole, ja järjestettävä nykyisissä osaamiskeskuksissa alan ammattilaisten asiantuntemuksen lisäämiseen tarkoitettua erityiskoulutusta. Asiantuntijat ja alan ammattilaiset on myös saatava mukaan luomaan oikeat olosuhteet nykytietouden edistämiseksi sekä harvinaisia tauteja ja etenkin perinnöllisiä tauteja koskevien diagnoosivälineiden ja diagnostisten testien tutkimiseksi.

Tähän neuvoston suositukseen on suhtauduttava kuin tiekarttaan, jolla luodaan otolliset olosuhteet harvinaisten sairauksien torjunnalle. Meidän on myös ymmärrettävä, että ehdotus on yleisluontoinen, mutta haluaisin kuitenkin vielä kerran korostaa, että jos ehdotusta halutaan soveltaa tehokkaasti ja menestyksekkäästi, sen on oltava täsmällisempi, ja siinä on esitettävä selkeä aikataulu ja rahoitus.

Tärkeä näkökohta harvinaisten sairauksien torjunnassa on potilaiden liikkuvuus. Tätä asiaa on tarkasteltu jo Bowisin mietinnössä, ja potilaiden liikkuvuus on mielestäni tässä täysin perusteltu näkökohta, koska kaikissa jäsenvaltioissa ei ole erityisiä keskuksia tai asiantuntijoita, jotka voisivat ryhtyä hoitamaan potilaita.

Näin ollen onkin ensiarvoisen tärkeää, että suosituksessa käsitellään potilaiden ja alan ammattilaisten liikkuvuutta asiantuntemuksen hankkimiseksi ja siirtämiseksi eteenpäin.

Lopuksi todettakoon, että tutkimus ja innovointi ovat harvinaisten perinnöllisten sairauksien kannalta ehdottoman välttämättömiä diagnostisten testien määrän lisäämiseksi.

Pääosa mietinnöstä koskee hoitoa, taudinmäärittystä, asiantuntemuksen hankintaa sekä keskustusten ja verkostojen perustamista. Yhdessä osassa käsitellään myös ennaltaehkäisyä. Perinnöllisten sairauksien ennaltaehkäisy on nykyään mahdollista yhdistämällä koeputkihedelmöitys ja alkiodiagnostiset toimenpiteet. Koska tämä on suositus, se ei velvoita jäsenvaltioita. Mietinnössä todetaan, että suositus pannaan täytäntöön ainoastaan jäsenvaltioissa, joiden lainsäädäntö sen sallii ja joissa ihmiset haluavat vapaasta tahdostaan ja valinnastaan noudattaa tätä geneettistä neuvontaa, ja siksi se ei mielestäni nykytietojen kannalta ole ristiriidassa toissijaisuusperiaatteen kanssa.

Daniela Filipiová, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, harvinaiset sairaudet ovat vaarallisia ja erittäin monimutkaisia sairauksia, jotka ovat uhkana elämälle ja aiheuttavat pitkäaikaista vammaisuutta. Vaikka ne eivät ole levinneet kovinkaan laajalle, EU:ssa on jokseenkin paljon niitä sairastavia ihmisiä, ja siksi EU:n tasolla tarvitaan yhteistä toimintaa. On myös muita syitä siihen, miksi harvinaiset sairaudet ovat EU:n terveysstrategian painopiste.

Puheenjohtajamaa Tšekki katsoo, että kun neuvosto on hyväksynyt ehdotusluonnoksen Euroopan toimista harvinaisten sairauksien alalla, saadaan aikaan merkittävää edistystä ja parannusta niiden diagnosoinnissa, joka on tällä hetkellä harvinaisten sairauksien luonteen vuoksi ongelmallista. Samalla parannetaan edellytyksiä tällä alalla kipeästi kaivattuun asiantuntemuksen ja kokemuksen jakamiseen.

Myös näiden syiden vuoksi puheenjohtajamaa Tšekki on ottanut aktiivisen roolin luonnosta koskeissa neuvotteluissa ja vienyt eteenpäin puheenjohtajamaa Ranskan aloittamaa työtä sekä neuvotteluja työllisyydestä, sosiaalipolitiikasta, terveydestä ja kuluttaja-asioista vastaavassa neuvostossa joulukuussa 2008.

Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on mielestäni samat näkemykset tästä asiasta. Aloite on välttämätön, sillä sen on määrä parantaa näistä sairauksista kärsivien miljoonien potilaiden nykytilannetta ja heidän mahdollisuuksiaan saada asianmukaista hoitoa ja helpotajia tietoa.

Tämän saavuttamiseksi harvinaisista sairauksista on esimerkiksi muodostettava yhteisiä määritelmiä, kehitettävä EU:n toimia edelleen Orphanet-verkoston pohjalta, koordinoitava eurooppalaista tutkimustoimintaa ja tehtävä tutkimusyhteistyötä kolmansien maiden kanssa, perustettava ja tuettava osaamiskeskustoja ja kehitettävä harvinaisia sairauksia käsitteleviä eurooppalaisia osaamisverkostoja. Neuvosto pitää myös tärkeänä riippumattomien potilasjärjestöjen työtä harvinaisia sairauksia koskevien kansallisten politiikkojen kehittämisessä ja toteuttamisessa.

Puheenjohtajamaa Tšekki käy parhaillaan ehdotusluonnoksesta viimeisiä neuvotteluja neuvoston työskentelyelimissä ja yrittää saada sen hyväksytyksi kesäkuussa järjestettävässä työllisyydestä, sosiaalipolitiikasta, terveydestä ja kuluttaja-asioista vastaavan neuvoston istunnossa. Koska aihe on tärkeä, neuvosto on kuitenkin päättänyt kuulla Euroopan parlamenttia myös tässä tapauksessa ja aikoo ottaa parlamentin mielipiteen tarkasti huomioon.

Haluan lopuksi kiittää jälleen kerran kaikkia niitä, jotka osallistuivat Euroopan parlamentin mietinnön valmisteluun, ja erityisesti sen laadinnasta vastannutta Antonios Trakatellista.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia niitä parlamentin jäseniä, jotka osallistuivat harvinaisia sairauksia koskevan neuvoston suositusehdotuksen tiimoilta tehtävään parlamentin työhön

Haluan esittää erityiset kiitokseni esittelijälle, rehtori Antonios Trakatellisille neuvottelujen koordinoinnista ja tietenkin hänen mietinnöstään.

Harvinaiset sairaudet haittaavat vain hyvin harvan ihmisen henkilökohtaista elämää, ja suurin osa niistä on perinnöllisiä sairauksia. Ne voivat kuitenkin johtaa kuolemaan tai pitkäaikaiseen vammaisuuteen. Vaikka kunkin yksittäisen harvinaisen sairauden esiintymistiheys saattaakin olla erittäin vähäinen, ne vaikuttavat yhdessä kuitenkin noin 6 prosenttiin Euroopan unionin kokonaisväestöstä ja vaikeuttavat joitakin osin heidän elämäänsä.

Tämä tarkoittaa, että 29–36 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa sairastaa harvinaista sairautta tai todennäköisesti sairastuu sellaiseen. Koska kuitenkin jokainen näistä sairauksista on harvinainen, kaikki jäsenvaltiot eivät kykene hankkimaan niiden diagnosointiin tarvittavaa asiantuntemusta ja hoitamaan potilaita. Tämä onkin erinomainen esimerkki siitä, miten EU voi terveyden alalla tarjota erityistä lisäarvoa, ja juuri tästä syystä komissio on hyväksynyt strategiaan perustuvan toiminnan.

Eurooppalaista strategiaa täydennetään jäsenvaltioissa toteutettavia toimia koskevalla neuvoston suositusehdotuksella. Tämän suositusluonnoksen tavoitteena on auttaa jäsenvaltioita hoitamaan harvinaisia sairauksia tehokkaammin ja kansainvälisemmästä näkökulmasta. Yksi tärkeä toiminta-alue on asiantuntemuksen kokoaminen eurooppalaisten osaamisverkostojen välityksellä. Osaamisverkostot voivat tuoda lisäarvoa harvinaisten sairauksien ja muidenkin sairauksien osalta toteutettaville jäsenvaltioiden toimille. Ne voivat myös helpottaa tietotaidon ja asiantuntemuksen vaihtoa ja ohjata potilaat tarvittaessa oikeaan paikkaan silloin, kun asiantuntemusta ei ole heidän saatavillaan.

Komission direktiiviehdotus rajat ylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista sisältää erityisiä säännöksiä, joilla tuetaan potilaan liikkuvuutta ja luodaan oikeudellinen kehys eurooppalaisille osaamisverkostoille.

Jäsenvaltioita voidaan tukea harvinaisten sairauksien torjunnassa monilla muillakin EU:n toimilla, kuten parantamalla sairauksien tunnistamista ja toteamista, tukemalla harvinaisten sairauksien tutkimusta ja erilaisin järjestelyin, kuten asettamalla harvinaislääkkeet sääntelyn alaisiksi.

Kiitänkin parlamenttia siitä tuesta, jota se on antanut mietinnössä käsitellyille laajoille asiakokonaisuuksille. Olen erittäin kiinnostunut kuulemaan asiasta käytävän keskustelun.

Françoise Grossetête, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, harvinaisia sairauksia sairastavat potilaat kärsivät vääristä diagnooseista ja jäävät usein ilman hoitoa.

Näiden sairauksien harvinaisuus on sekä tieteen että talouden kannalta haasteellista. Olin kymmenen vuotta sitten harvinaislääkkeistä annetun asetuksen esittelijänä, joten tiedän, että tällaisia potilaita on liian vähän, jotta he muodostaisivat paikallisen tai alueellisen haasteen ja että toisaalta sairauksia on liian monta, jotta ne voitaisiin opettaa terveysalan ammattilaisille. Asiantuntemus on siis harvassa.

Asia edellyttää ehdottomasti EU:n toimia, ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta tukee jäsen Trakatellisia hänen halutessaan vahvistaa tutkimusta ja ennaltaehkäisyä. Voisimmeko evätä esimerkiksi pariskunnalta, jonka kaksi lasta sairastaa kystistä fibroosia ja joka haluaa kolmannen lapsen, ne tutkimuksen edistysaskeleet, joiden ansiosta voitaisiin estää kolmannen lapsen sairastuminen samaan tautiin? Juuri tästä syystä potilaat tarvitsevat koordinoitumpaa, turvallisempaa ja selkeämpää hoitoa. Nämä ovat keskeisen tärkeitä asioita, joilla vastataan EU:n kansalaisten odotuksiin terveemmästä Euroopasta.

Peter Liese, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, harvinaisista sairauksista kärsivien potilaiden auttaminen on jo pitkään ollut Euroopan parlamentin suurena huolenaiheena. Harvinaisista sairauksista kärsivät potilaat tarvitsevat – kuten jo todettiinkin – EU:lta tukea. Kansalliset toimenpiteet eivät ole tällä alueella riittäviä. Koska nämä sairaudet ovat niin harvinaisia, kaikissa jäsenvaltioissa ei ole niitä varten keskuksia ja asiantuntijoita. Tutkimusta varten – ja tämä on erityisen tärkeää – tarvitaan tietty määrä potilaita, jotta sairautta voitaisiin lainkaan tutkia ja jotta sen avulla voitaisiin kehittää uusia hoitoja. Samaa koskee uusien lääkkeiden kehittämistä. Jäsen Grossetête puhui harvinaislääkkeitä koskevasta asetuksesta, ja se onkin erittäin tärkeä.

Arvoisa komission jäsen, myös komission aloite on erittäin tärkeä. Me Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmässä annamme teille varauksettoman tukemme tässä asiassa, ja kannatamme myös Trakatellisin mietinnössä esitettyjä useita parannuksia. Todettakoon kuitenkin ryhmäni puolesta, että Trakatellisin mietinnössä on yksi tarkistus, joka on vastoin potilaiden auttamista koskevaa perustavoitetta.

Tarkistuksessa 15 puhutaan siitä, että perinnölliset sairaudet pitäisi estää ja hävittää esimerkiksi geneettisen neuvonnan ja alkuioiden valinnan kaltaisilla toimenpiteillä. Tämä sanamuoto on järkyttänyt monia ihmisiä, joiden joukossa on ollut etiikan asiantuntijoiden ja vammaisryhmien edustajien lisäksi myös tiedemiehiä. Eurooppalainen ihmisgenetiikan alan yhdistys The European Society of Human Genetics vaatii meitä hylkäämään tarkistuksen 15. Ne vertaavat sitä viime vuosisadan alkupuoliskolla harjoitettuun rotuhygieniaan.

Politiikkaa ei saa käyttää painostuskeinona. Myöskään geneettistä neuvontaa ei pidä asettaa poliittisen päämäärän palvelukseen. Meidän on siis hylättävä tarkistus 15. Meidän täytyy äänestää mietinnön puolesta – mikäli tarkistus 15 hylätään – koska mietintö on järkevä. Muussa tapauksessa mietintö jää erittäin ongelmalliseksi. Meidän pitää auttaa harvinaisia sairauksia kantavia ihmisiä eikä saada heitä tuntemaan, että he ovat itse asiassa tarpeettomia.

Dorette Corbey, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Kiitän jäsen Trakatellisia hänen hienosta mietinnöstään. Jos on olemassa yksi osa-alue, jolla EU:n yhteistyö on hyödyllistä ja tarjoaa lisäarvoa, niin se on varmasti juuri harvinaiset sairaudet. Harvinaisissa aineenvaihduntasairauksissa, lihastauksissa ja myös harvinaisissa syöpälajeissa on järkevää ja hyödyllistä tehdä yhteistyötä hoitomenetelmiä koskevien tietojen vaihtamiseksi ja voimien yhdistämiseksi. Ne ovat kaikki hyvin tärkeitä. Tietoa on myös tarjottava saataville, ja Trakatellisin mietinnössä tämä kaikki tehdään mahdolliseksi.

Haluan kiinnittää huomionne kolmeen seikkaan. Potilailla on ensinnäkin oltava äänivaltaa EU:ssa. Viime vuosien aikana olemme tutustuneet hyvin organisoituihin potilasryhmiin, jotka osaavat myös toimia EU:ssa ja Brysselissä. Se on kaikki hyvin tärkeää ja opettavaista poliitikoille, sillä monet näistä harvinaisista sairauksista ovat tietenkin laajalti tuntemattomia. Siksi onkin hyvä selvittää, miten potilasjärjestöjä rahoitetaan, ja on äärettömän tärkeää huolehtia siitä, että niitä rahoitetaan riippumattomista lähteistä ja että ne eivät ole riippuvaisia pelkästään lääketeollisuudesta. Sen vuoksi puollan näiden potilasjärjestöjen rahoittamista.

Toiseksi on ratkaisevan tärkeää, että harvinaisiin sairauksiin kehitetään lääkkeitä, niin sanottuja harvinaislääkkeitä. Juuri sitä varten meillä on direktiivejä, mutta kannattaisi myös selvittää, toimivatko ne todellisuudessa moitteettomasti.

Kolmanneksi asia on kiistanalainen, kuten jäsen Liese jo meille selvittikin. Monet harvinaiset sairaudet ovat periytyviä. Tutkimuksella ja alkiodien valinnalla voidaan estää paljon kärsimyksiä, mutta on tärkeää, että jäsenvaltiot säilyttävät vallan päättää mahdollisista hoidoista, kuten alkiodiagnostisista toimenpiteistä ja alkiodien valinnasta. Kannatamme tarkistusta 15 mutta haluamme poistaa viittauksen sairauksien hävittämiseen. Kyseinen sanamuoto palauttaa mieleen erittäin epämiellyttäviä mielikuvia, kuten jäsen Liese jo totesikin. Pidämme myös tärkeänä sitä, että hoidot ovat vapaaehtoisia ja että niitä annetaan kansallisten hallitusten asettamissa rajoissa. Jos nämä edellytykset täyttyvät, kannatamme tarkistusta ja kehoitamme kaikkia tukemaan sitä, mutta viittaus sairauksien hävittämiseen pitää poistaa. Näillä ehdoilla voimme hyväksyä mietinnön täysin ja olemme innoissamme jäsen Trakatellisin työstä. Kiitoksia mielenkiinnostanne.

Frédérique Ries, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijä Trakatellisia ja pyytää anteeksi, että saavuin myöhässä tähän keskusteluun, koska olin ottamassa vastaan vierailijaryhmää, joka on syynä hienoiseen myöhästymiseeni.

Järjestin eurooppalaisen potilasjärjestön Eurordisin kanssa parlamentissa viime vuonna harvinaisia sairauksia käsittelevän kuulemistilaisuuden, jonka aikana huomaustin, että meidän velvollisuutenamme, EU:n velvollisuutena, on asettaa rima erittäin korkealle, sillä nämä potilaat asettavat kaiken toivonsa tutkimukseen, ja juuri näin esittelijämme on tässä tehnyt parantamalla huomattavasti komission tekstiä.

Maakohtaiset potilasluvut ovat pieniä ja tieto hajallaan unionin eri maissa, joten harvinaiset sairaudet ovat erinomainen esimerkki asiasta, jonka osalta tarvitaan ehdottomasti EU:n tasolla tehtävää yhteistyötä. Haluamme yksimielisesti saada parempaa tietoa näistä sairauksista, parantaa niiden diagnosointia ja hoitoa ja pitää parempaa huolta potilaista ja heidän perheistään.

Aikataulu- ja rahoituskysymykset odottavat tietenkin vielä ratkaisua. Tarjolla on useita vaihtoehtoja, ja tutkimme niitä parhaillaan. Euroopan unionin tai valtioiden myöntämän rahoituksen lisäksi on hyvä myös löytää muita rahoituslähteitä. Yksi monissa jäsenvaltioissa hyvin toimiva vaihtoehto on julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus.

Minua harmittaisi, jos en mainitsisi tässä myös sitä huomattavaa taloudellista tukea, jota saadaan kansalaisten toimista, joista mainittakoon *Téléthon* Ranskassa ja *Télévie* ranskankielisessä Belgiassa. Viimeksi mainitun avulla on voitu jopa kaksinkertaistaa tieteellisen tutkimuksen rahoitus – joka sivumennen sanottuna onkin ollut surkeaa: yhtä kansalaista kohden 13 euroa vuodessa, kun Ranskassa se on 50 euroa ja Saksassa 57 euroa, mainitakseni vain muutaman esimerkin.

Arvoisa puhemies, totean lopuksi seuraavaa. Miljoonat eurooppalaiset potilaat seuraavat toimiamme. Tahtoa kyllä löytyy. Meidän asianamme on varmistaa, että tämä ei jää vain luetteloksi hyviä aikomuksia. Vielä yksi asia: Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä kannattaa tarkistusta 15.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, on sanomattakin selvää, että kannatamme ajatusta harvinaisia sairauksia kantavien ihmisten auttamisesta. Tarkistusta 15 on kuitenkin eettisestä näkökulmasta täysin mahdoton hyväksyä.

Eurooppa ei enää koskaan saa joutua keskustelemaan siitä, kenen elämä on elämisen arvoista ja kenen ei. Eurooppalaisia potilaita ei saa poliitikkojen tai yhteiskunnan taholta painostaa jättämään vammaisen lapsi tietoisesti hankkimatta. Alkioiden valinta merkitsisi eettisten patojen murtumista, ja siksi meidän on hylättävä tämä tarkistus. Ei riitä, että poistetaan vain sana ”hävittää”, joka, surullista kyllä, muistuttaa meitä fasistisesta kielenkäytöstä. Meille jäisi tällöin yhä alkioiden valinnan ongelma. Olisi sietämätöntä, jos tästä tarkistuksesta ja siihen sisältyvästä alkioiden valinnan ajatuksesta tulisi ponnahduslauta uuteen eurooppalaiseen etiikkaan.

Meidän täytyy päättäväisesti vastustaa geneettistä syrjintää. Sen vuoksi tarkistus 15 on hylättävä kokonaisuudessaan. Muussa tapauksessa ryhmämme joutuu valitettavasti vastustamaan mietintöä, vaikka muut osat siitä ovat erittäin myönteisiä.

Philip Claeys (NI). – (NL) Trakatellisin mietinnössä viitataan useisiin puutteisiin neuvoston suosituksissa, ja nämä huomiot ovat mielestäni oikeita. Olen muuten itsekkin vakuuttunut siitä, että Euroopan unioni tarvitsee harvinaisten sairauksien alueella koordinoitua toimintamallin. Silti sen enempää suosituksessa kuin mietinnössäkään ei mainita kehityksistä peräisin olevia harvinaisia sairauksia.

Niinpä seuraamme esimerkiksi tuberkuloosin paluuta, vaikka tämä sairaus oli aivan viimeaikoihin saakka hävinnyt täydellisesti tai lähes täydellisesti Euroopasta, mutta nyt sitä taas tuodaan tänne massiivisen maahanmuuton välityksellä. Siksi myös tällä alueella tarvitaan kiireellisiä toimia, kuten riskialueiden määrittelyä, tiedonvaihtoa, pistokokeita EY:n ulkorajojen ylityspaikoissa ja niin edelleen. Tärkeintä on luonnollisestikin se, että kansanterveyspolitiikka asetetaan poliittisen korrektiuden edelle.

Christa Kläβ (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, tavoitteenamme on tehdä yhteistyötä luodaksemme terveydenhuollolle mahdollisimman hyvät olosuhteet Euroopassa. Potilaiden liikkuvuuden edistäminen, josta juuri äsken keskustelimme, on erityisen tärkeä perusta terveydenhuollon tarjonnan parantamiseksi ja tehostamiseksi varsinkin jäsenvaltioiden rajojen tuntumassa sijaitsevilla Euroopan unionin maaseutualueilla – kuten kotiseudullani, Saksan, Belgian, Luxemburgin ja Ranskan välisellä rajatylittävällä suuralueella. Meidän on kuitenkin kaikissa tomissamme noudatettava jäsenvaltioiden eettisiä normeja ja säilytettävä ne. Tämä koskee niin DNA-analyysejä kuin keinohedelmöitystä, ja se koskee myös harvinaisia sairauksia, jotka ovat Trakatellisin mietinnön aiheena. Harvinaiset sairaudet tarvitsevat vahvemmat poliittiset puitteet, joiden avulla voidaan parantaa tutkimusta ja hoitoa, kun yritykset kerran investoivat mieluummin suurille markkinoille.

Taistelussamme ihmisten terveyden puolesta emme saa yrittää hävittää harvinaisia sairauksia esimerkiksi alkioiden valinnalla. Tässähän on loppujen lopuksi kysymys ihmisten parantamisesta. Tämä yksittäinen osa vie täysin väärään suuntaan mietintöä, jossa muilta osin on omaksuttu oikea lähestymistapa, ja suunta on moraalien kannalta vaarallinen. Tarkistuksessa 15 ei ole keskeistä parantaminen vaan valinta. Kenellä on oikeus päättää, millainen elämä on elämisen arvoista? Olemmeko sitä mieltä, että ennaltaehkäisy tarkoittaa elämän ennaltaehkäisyä? Minä en ole. Alkiodiagnosointi on kielletty kotimaassani ja myös monessa muussa jäsenvaltiossa, ja syystäkin. Se, että EU:n virallisissa asiakirjoissa voidaan käyttää häpeilemättä hävittämisen ja terveiden alkioiden valitsemisen kaltaisia termejä on mielestäni tyrmistyttävää ja vastoin julkituotua tavoitettamme, joka on vammaisten ja sairaiden hyväksyminen ja integrointi yhteiskuntaamme.

Pyydän teitä kaikkia äänestämään tarkistusta 15 vastaan. Se on ehdottoman tärkeää, jotta muuten niin asiallinen Trakatellisin mietintö voisi saada myös hyvän äänenenemmistön.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pidän ratkaisevan tärkeänä sitä, että harvinaisten sairauksien alueella toteutetaan Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden koordinoituja toimia. Kannatan esittelijän mielipidettä siitä, että tämä neuvoston suositus ja toimintasuunnitelma nykymuodossaan eivät riitä ja että niiden pohjalta ei voida luoda toimivaa ohjelmaa Euroopan unioniin. Niissä ei ole yksityiskohtaisia suosituksia eikä selkeitä toteutusaikatauluja.

Tällä alueella ei varmastikaan saada aikaan läpimurtoa ilman Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden toimenpiteitä ja rahoitusta. Harvinaiset sairaudet vaativat mielestäni ehdottomasti erityistä huomiota, ja meidän on otettava huomioon noiden useiden miljoonien kansalaisten erityistarpeet, jotta heille voitaisiin taata ihmisarvoinen elämä tulevaisuudessa. En yhdy edellisen puhujan, jäsen Claeysin esittämään väitteeseen siitä, että tuberkuloosi tulee jäsenvaltioihin kolmansista maista. En ole samaa mieltä. Tuberkuloosi johtuu köyhyydestä ja kodittomuudesta, ja se on nykyään yleinen sairaus niissä jäsenvaltioissa, joissa elintaso on muita alempi.

Daniela Filipiová, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät kuulijat, haluan kiittää kaikkia parlamentin jäseniä heidän kommentistaan, ehdotuksistaan ja huomautuksistaan. Oli ilahduttavaa kuulla, että Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat tästä asiasta periaatteessa samaa mieltä. En voi tietenkään muuta kuin yhtyä esittelijä Trakatellisin toteamukseen siitä, että luonnosta sovelletaan sairauksiin, jotka ovat ehkä harvinaisia mutta vaivaavat kuitenkin tuhansia ihmisiä. Mielestäni on tärkeää todeta, että jäsenvaltioiden välinen parempi koordinointi ja yhteistyö voivat tällä alueella hyödyttää kaikkia potilaita siten, että perustetaan erityisiä keskuksia, joissa taloudelliset hyödyt ehkä kasvavat mittakaavaetujen ansiosta, kuten komission jäsen Vassiliou juuri äsken totesi. Neuvosto ottaa tietenkin tarkasti huomioon kaikki Euroopan parlamentin esittämät tarkistusehdotukset ja arvioi sen pohjalta, voidaanko ne sisällyttää ehdotusluonnoksen lopulliseen versioon.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tämänpäiväinen keskustelu osoitti, miten suurta kiinnostusta tämä kansanterveyden tärkeä osa-alue saa osakseen.

EU:n toimet harvinaisten sairauksien alueella ovat kysymys, joka on saanut yleisen hyväksynnän kaikissa toimielimissä, ja olen kiitollinen parlamentin tuesta tälle aloitteelle.

Harvinaiset sairaudet on kiistatta tunnustettu sellaiseksi kansanterveyden osa-alueeksi, jolla 27 erilaista kansallista toimintamallia olisivat riittämättömiä ja tehottomia. Tämän suosituksen ansiosta voimme tarttua harvinaisiin sairauksiin liittyviin erityisongelmiin ja yrittää parantaa niitä sairastavien ihmisten elämää. Tämä toiminta vaikuttaa itse potilaiden lisäksi myös heidän sukulaisiinsa ja ystäviinsä.

Saamme tämän aikaan lähinnä suosittelemalla jäsenvaltioille, että ne laativat harvinaisia sairauksia koskevia suunnitelmia ja strategioita, ja luomalla eurooppalaisia osaamisverkostoja.

Emme vastusta rehtori Trakatellisin ehdotusta suosituksen tuloksia koskevan kertomuksen laatimisesta ja esittämisestä vuoden 2012 loppuun mennessä, ja pidämme sen mielessä.

(EN) Saanen nyt siirtyä muutamaan huomautukseen, joita parlamentin jäsenet ovat esittäneet. Saanen viitata ensinnäkin tarkistukseen 15 ja todeta haluavani painottaa, että eettiset kysymykset eivät kuulu EU:n toimivaltaan. Näin on asianlaita erityisesti tässä tapauksessa, ja se johtuu siitä, että jäsenvaltioiden lainsäädännöissä suhtaudutaan eri tavoin seulontaan ja eettisiin valintoihin, joita kyseisen tiedon perusteella on tehtävä.

Myös rahoituksen tarve mainittiin. Harvinaisten sairauksien hoitoon tarvittava rahoitus on jäsenvaltioiden harkittavissa. Komissio toivoo, että näillä ehdotuksilla autetaan tukemaan tällaisten investointien merkitystä ja autetaan käyttämään eurooppalaisen yhteistyön kautta saadut varat mahdollisimman hyvin.

Yhteisön lisärahoituksen osalta todettakoon, että nykyisen terveysohjelman rajat ovat peräisin parlamentin ja neuvoston asettamasta kokonaisrahoituskehiksestä. Jos parlamentti on sitä mieltä, että harvinaisiin sairauksiin tarvitaan yhteisöltä lisää rahoitusta, sen on otettava asia esiin talousarviomenettelyissä.

Jäsen Corbey mainitsi myös avun, jota meidän on annettava potilasryhmille. Myös komissio pitää potilasryhmiä tärkeinä. Teemme niiden kanssa, ja erityisesti Eurordisin kanssa läheistä yhteistyötä. Isännöin hiljattain erään kirjan julkistamistilaisuutta, ja kyseisessä kirjassa esitettiin 12 000 potilaan lausunnot. Noinkin merkittävä kansalaisten osallistuminen on ensiarvoisen tärkeä osa tällä alueella tehtävää työtä.

(EL) Arvoisa puhemies, haluan lopuksi huomauttaa, että parantamalla potilaiden pääsyä erikoisterveydenhuollon piiriin, tukemalla tehokkaiden hoitotoimenpiteiden tutkimus- ja kehittämistyötä ja tekemällä rajatylittävää yhteistyötä toivomme, että potilaat löytävät helpommin tarvitsemansa specialistit.

Antonios Trakatellis, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, suurkiitokset kollegoilleni heidän kommentistaan, neuvostolle sen kommentista ja komission jäsenelle Vassilioulle hänen puheestaan. Hän osoitti olevansa erittäin ennakkoluuloton ja valmis hyväksymään ainakin tarkistuksen, jossa vaadimme komissiota laatimaan asiasta ehdotuksen vuoden 2012 loppuun mennessä, jotta voisimme edetä harvinaisten sairauksien alueella nopeasti Euroopassa.

Puhemies. – (IT)

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan muutaman minuutin kuluttua.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Carlo Casini (PPE-DE), kirjallisesti. – (IT) Kaikkien sairauksien, myös harvinaisten sairauksien, ennaltaehkäisy ja hoito edellyttävät julkisilta instituutioilta mitä suurinta sitoutumista, mutta hoito ja ennaltaehkäisy eivät saa maksaa sitä äärettömän kallista hintaa, joka koituu ihmishenkien uhraamisesta, vaikka se tapahtuisikin muiden hyödyksi. Se olisi pohjimmiltaan Euroopan unionin hengen vastaista, koska unionihan juuri perustuu sen seikan tunnustamiseen, että ihmisperheenjäsenet ovat kaikki yhtä arvokkaita. Alkioiden geneettinen diagnosointi, jonka perusteella valitaan parhaimmat ja terveimmät alkiot ja tapetaan muut, on pöyristyttävää ihmisten vastaista syrjintää. Joissakin jäsenvaltioissa se on sallittua, mutta Euroopan unioni ei kerta kaikkiaan voi edistää lakeja tai käytäntöjä, joilla se sallitaan.

Tästä syystä ja huolimatta siitä, että haluan edelleenkin tinkimättömästi torjua kaikkia sairauksia, vastustan tekstiä, jonka varteenotettavat osat ovat ristiriidassa tarkistuksella 15 muutetun 4 artiklan todella kielteisen sisällön kanssa.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

6. Äänestykset

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt äänestyksiin.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja).

– Ennen äänestystä:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, ennen äänestystä, ennen kuin nämä jäsenet äänestävät Casacan mietinnöstä, vaadin parlamentin työjärjestyksen liitteen I 1 artiklan mukaisesti seuraavaa, ja luen nyt otteen liitteen I 1 artiklasta: "Jäsen, jolla on välittömiä taloudellisia etuja käsiteltävän asian suhteen, ilmoittaa niistä suullisesti".

Vastuuvapauden myöntämistä koskevassa Casacan mietinnössä äänestämme eläkerahastoista. Tässä parlamentissa on yli 400 jäsentä, jotka ovat mukana eläkerahastossa. Kehotan puhemiestä pyytämään kaikkia eläkerahastossa olevia jäseniä ilmoittamaan asiasta suullisesti, täysistunnossa, nyt heti, koska heillä on käsiteltävässä asiassa välittömiä etuja.

(Suosionosoituksia)

Gary Titley (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, nostan esiin työjärjestyksen 28 artiklan 2 kohdan, jossa todetaan, että kuka tahansa jäsen voi esittää parlamentin puhemiehelle kysymyksiä ja saada niihin vastauksen kolmenkymmenen päivän kuluessa niiden käsiteltäväksi jättämisestä. Esitin parlamentin puhemiehelle kysymyksen 19. maaliskuuta. Tänä on 23. huhtikuuta. En ole saanut mitään vastausta, ja kaiken lisäksi puhemiehen kabinetista kieltäydyttiin vastaamasta sähköposteihini.

Pyytäisin, että kysytte parlamentin puhemieheltä, miksi hän tällä tavoin väheksyy parlamentin työjärjestystä ja parlamentin jäsenten oikeuksia, ja haluaisin, että pyydätte häntä vastaamaan minulle vuorokauden kuluessa: muussa tapauksessa nousen huomenna esittämään saman kysymyksen uudelleen.

(Suosionosoituksia)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, on ilmeistä, että ensimmäinen vaihe on se, että eläkerahastossa olevien jäsenten on ilmoitettava asiasta, ja tämä merkitsee samalla, että heidän on pidättäydyttävä äänestämästä Casacan mietinnöstä, koska mietinnössä on kohtia, jotka synnyttävät eturistiriidan heidän henkilökohtaisiin etuihinsa nähden.

Kehotan teitä siis soveltamaan Euroopan parlamentin työjärjestystä.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, käsiteltävänä oleva asia on kirjallinen kannanotto 0001/2009, joka sai vaaditun ääntenenemmistön. Haluan kiittää kaikkia kollegoita kaikkien kirjallisen kannanoton laatijoiden puolesta. Tämä ei liity mitenkään äänestyksiin.

Luigi Cocilovo (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin vain huomauttaa, että pidän kollega Cohn-Benditin esittämää työjärjestyksen tulkintaa täysin perusteettomana. Hän vetoaa

yksityisiin ja henkilökohtaisiin etuihin, joilla ei selvästikään ole mitään tekemistä parlamentin työjärjestyksen soveltamisen kanssa.

Tämän tulkinnan mukaan silloin, kun parlamentin jäsenistö äänesti Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevista uusista säännöistä, joihin sisältyi myös viittauksia jokaisen jäsenen edustajanpalkkioihin, kukaan parlamentin jäsenistä ei siis olisi voinut osallistua äänestykseen. Siksi vaadin, että pyyntö hylätään täysin perusteettomana.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kollega Cocilovo on täysin oikeassa todetessaan, että mitä eläkerahastoon tulee, kyseessä ovat tosiaankin yksityiset edut. Kyseessä on yksityinen järjestelmä. Haluan todella esittää tukeni sille, mitä kollega Cohn-Bendit sanoi. Koska on ilmeistä, että 478 parlamentin jäsentä ovat liian raukkamaisia tunnustaakseen oman etunsa, huomautan, että kaikki nimet löytyvät osoitteesta www.openeurope.org.

Luettelo ulottuu oikeistoradikaali Andreas Mölzeristä konservatiivi Paul Rübigin kautta aina Herbert Böschiin, joka on talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtaja.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, voimme tietenkin jatkaa väittelyä. Kollega Cohn-Benditin pyyntö on joka tapauksessa otettu huomioon, ja siihen on esitetty useita kommentteja.

Pyytäisin, että keskittyisimme siihen, mistä äänestämme, toisin sanoen Casacan mietintöön. Riippumatta siitä, katsotaanko rahaston olevan yksityinen vai julkinen, mietintö koskee hyvin tarkoin määriteltyä asiaa, nimittäin sitä, että parlamentti toteaa ensinnäkin, ettei sillä ole tappioidensa rahoittamista koskevia laillisia vaateita ja toisekseen, ettei tappioita myöskään tulla rahoittamaan. Rahastoa varten ei ole rahaa. Tämä on asiassa olennaisinta, ja pyytäisin, että äänestämme asiasta.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, voinko vastata kollega Cohn-Benditin puheenvuoroon ja kollega Hans-Peter Martinin puheenvuoroon? Uskon, että ratkaisu on yksinkertainen. Voin ilomieliin ilmoittaa olevani – yhdessä 399 muun kollegan kanssa – vapaaehtoisen eläkerahaston jäsen, ja aion äänestää omia etujani vastaan veronmaksajien etujen puolesta. Yksinkertainen ratkaisu on, että muut 399 parlamentin jäsentä tekevät samoin.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, eläkerahaston jäsenenä haluaisin sanoa, että lukuun ottamatta sitä, että itse nyt ilmoitan tämän, en kuvittele että yli 400 parlamentin jäsentä nyt nousee ilmoittamaan meille asiasta, koska jos teemme niin, tulee äänestämisestä tänään täysin mahdotonta. Haluaisin ehdottaa tilanteeseen maalaisjärkistä ratkaisua. Rahaston jäsenistä on olemassa luettelo: voisimme liittää sen mukaan, ja mielestäni se riittäisi.

Puhemies. – (ES) Paljon kiitoksia. Tämä riittää. Jatkamme istuntoa.

Jäsen Titley, valituksenne toimitetaan välittömästi puhemiehen kabinetin tietoon, samoin pyyntönne, että he vastaisivat siihen välittömästi.

Mitä jäsen Cohn-Benditin kysymykseen tulee, jokaisella parlamentin jäsenellä on tietenkin työjärjestyksen mukaisesti oikeus milloin tahansa ilmoittaa henkilökohtaisista eduistaan, jotka liittyvät mihin tahansa täällä käsiteltävään asiaan. Näin ollen asiaan ei ole muuta lisättävää: se, joka haluaa sanoa jotakin, voi sanoa sen, ja se, joka ei halua, voi pysyä vaiti.

Näin ollen katson, että tämä asia on ratkaistu.

6.1. Vastuuvapaus 2007: pääluokka I, Euroopan parlamentti (A6-0184/2009, Paulo Casaca)

6.2. Vastuuvapaus 2007: pääluokka IV, tuomioistuin (A6-0151/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.3. Vastuuvapaus 2007: pääluokka V, tilintarkastustuomioistuin (A6-0152/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.4. Vastuuvapaus 2007: pääluokka VII, Euroopan oikeusasiamies (A6-0156/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.5. Vastuuvapaus 2007: pääluokka IX, Euroopan tietosuojavaltuutettu (A6-0154/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.6. Vastuuvapaus 2007: EUROJUST (A6-0161/2009, Christofer Fjellner)

6.7. Vastuuvapaus 2007: Euroopan lääkevirasto (A6-0162/2009, Christofer Fjellner)

6.8. Vastuuvapaus 2007: Euroopan lentoturvallisuusvirasto (A6-0163/2009, Christofer Fjellner)

6.9. Vastuuvapaus 2007: Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (FRONTEX) (A6-0166/2009, Christofer Fjellner)

6.10. Vastuuvapaus 2007: Tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus (A6-0170/2009, Christofer Fjellner)

6.11. Vastuuvapaus 2007: Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (A6-0175/2009, Christofer Fjellner)

6.12. Vastuuvapaus 2007: Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (CEDEFOP) (A6-0177/2009, Christofer Fjellner)

6.13. Vastuuvapaus 2007: Euroopan unionin elinten käännöskeskus (A6-0178/2009, Christofer Fjellner)

6.14. Vastuuvapaus 2007: pääluokka II, neuvosto (A6-0150/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.15. EU:n virastojen varainhoito ja valvonta (A6-0148/2009, Christofer Fjellner)

7. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (ES) Toivotan nyt tervetulleeksi Irakin valtuuskunnan, joka on vierailulla parlamentissa. Haluaisin toivottaa heidät sydämellisesti tervetulleiksi parlamenttien välisten kokousten puitteissa.

(Suosionosoituksia)

Valtuuskuntaa johtaa Irakin tasavallan edustajainhuoneen ensimmäinen varapuhemies Khalid Al Atiyah.

Minulle on suuri ilo korostaa sitä rohkaisevaa kehitystä, joka Irakissa on turvallisuuteen ja oikeusvaltion periaatteisiin liittyvissä asioissa käynnissä ja josta tammikuussa pidetyt aluevaalitkin todistivat. Toivomme, että ne monet ongelmat ja vaikeat vuodet, joita maa on saanut kokea, ovat aivan pian takanapäin.

He voivat olla varmoja, että Euroopan unioni ja tämä parlamentti ovat aina heidän puolellaan auttaakseen heitä vahvistamaan rauhaa, demokratiaa ja vakautta, joihin Irakilla, kuten kaikilla kansoilla maailmassa, on oikeus.

Toivon, että parlamentissamme pidettävät tapaamiset ovat hedelmällisiä, ja että vierailunne luonamme vahvistaa niitä siteitä, jotka yhdistävät parlamenttejamme.

(Suosionosoituksia)

8. Äänestykset (jatkoa)

8.1. Linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt (uudelleenlaatiminen) (A6-0215/2009, Mathieu Grosch)

8.2. Maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevat yhteiset säännöt (A6-0210/2009, Silvia-Adriana Țicău)

8.3. Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevat yhteiset säännöt (uudelleenlaatiminen) (A6-0211/2009, Mathieu Grosch)

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kun otamme huomioon, että äänestyksiä on nyt sadoittain, ehkä voisitte vain ilmoittaa ”hyväksyttiin” tai ”hylättiin” sen sijaan, että lukisitte ääneen yksittäiset luvut.

Puhemies. – (ES) Aivan, jäsen Gahler, haluaisin kovasti tehdä kuten toivotte, ja olen itse asiassa aiemmin tehnytkin niin. En tee sitä tänään, koska Euroopan journalistiliitto on pyytänyt meitä erittelemään äänet. Ellemme tee niin, tulosta ei voida asianmukaisesti kirjata, ja he toteavat aivan oikein, että elleivät he tiedä äänestyksen tulosta, he eivät voi laatia poliittista arviota parlamentin kannasta.

8.4. Rakennusten energiatehokkuus (uudelleenlaatiminen) (A6-0254/2009, Silvia-Adriana Țicău)

– Ennen äänestystä:

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain sanoa, että äänestyslistalla 7 artiklan tarkistuksen 57 osalta on niin, että vain siinä tapauksessa, että ensimmäinen osa hyväksytään, tarkistukset 106 ja 117 raukeavat.

Mitä 9 artiklan tarkistukseen 102 tulee, jos ne kaikki hyväksytään, niin tarkistus 60 raukeaa. Muuten meidän on äänestettävä tarkistuksen 60 vastaavasta osasta.

Puhemies. – (ES) Kiitos jäsen Țicău, panemme huomautuksenne merkille.

– Ennen tarkistuksista 109 ja 124 toimitettua äänestystä:

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on äänestettävä myös tarkistuksista 109 ja 124 – vastaavasta osasta.

8.5. Luottoluokituslaitokset (A6-0191/2009, Jean-Paul Gauzès)

– Ennen äänestystä:

Jean-Paul Gauzès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vain nopeasti kertoa teille, että tämä on tärkeä mietintö, koska siinä esitellään luottolaitoksia koskeva eurooppalainen sääntelyjärjestelmä, ja se on siten osatekijä kriisiin vastattaessa.

Haluan ilmoittaa, että Coreper hyväksyi tänä aamuna kompromissitekstin, jota esitetään äänestettäväksenne. Jotta parlamentin äänestys olisi työjärjestyksen mukainen, olisi hyvä, että hylkäisitte tarkistukset lukuun ottamatta tarkistuksen 172 vastaavista osista käytävää äänestystä. Haluan myös kiittää varjoesittelijöitä Gianni Pittellaa ja Wolf Klinziä sekä kaikkia, jotka ovat työskennelleet tämän tärkeän asian parissa.

8.6. Matkustajien oikeudet meri- ja sisävesiliikenteessä (A6-0209/2009, Michel Teychenné)

8.7. Linja-autoliikenteen matkustajien oikeudet (A6-0250/2009, Gabriele Albertini)

– Tarkistusten 81 ja 12 osalta:

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, uskoakseni meillä oli suuri enemmistö tarkistuksen 81 puolesta sillä seurauksella, että tarkistus 12 raukeaa. Voisitteko vielä vahvistaa tämän?

Puhemies. – (ES) Kyllä, jäsen Jarzembowski, olette oikeassa: tarkistus 12 raukeaa.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, tämä jälkimmäinen tarkistus voidaan ilman muuta nähdä täydentävänä. Mitään ristiriitaa ei ole. Nämä kaksi tarkistusta eivät sulje toisiaan pois.

(Hälinää salissa)

Puhemies. – (ES) Voisiko esittelijä Gabriele Albertini kertoa meille mielipiteensä?

Gabriele Albertini, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen samaa mieltä sen kanssa, mitä koordinaattorimme Georg Jarzembowski sanoi: tarkistus 12 raukeaa.

8.8. Tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloaika (A6-0070/2009, Brian Crowley)

– Ennen äänestystä:

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen pahoillani että kiusaan kollegoja pitkän äänestysistunnon kuluessa, mutta äänestyslistaan on juuri merkitty, että johdanto-osaan tehty tarkistus 80 raukeaa, jos tarkistus 37 hyväksytään. Tarkistuksen ensimmäinen puolisko on täsmälleen sama, mutta uusi osa – jälkimmäinen puolisko – on johdonmukainen. Ei ole merkitty, että tarkistus 81, joka on artiklan vastaava tarkistus, raukeaisi, mikäli vastaava artiklan tarkistus, 55, hyväksytään. Tämän vuoksi pyytäisin, että äänestämme tarkistuksesta 80 lisäyksenä tarkistukseen 37, jos se miellyttää jäseniä – mikä on eri asia –, kuten ilmeisesti teemme myös tarkistuksen 81 kanssa.

Puhemies. – (ES) Kiitos, jäsen Bowles. Meidän on syytä kuulla esittelijän, Brian Crowleyn mielipide.

Brian Crowley, esittelijä. – Arvoisa puhemies, en usko että tätä voidaan lisätä lisäyksenä. Se tulisi käsitellä erikseen.

8.9. Tieliikennealan älykkäät liikennejärjestelmät sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapinnat (A6-0226/2009, Anne E. Jensen)

– Ennen äänestystä:

Alexander Alvaro (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, mitä suurimmalla kunnioituksella, uskon, että saisitte valtavasti suosiota ja erittäin ihailevan vastaanoton, jos voisitte vauhdittaa äänestysmenettelyä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Paljon kiitoksia neuvostanne, jäsen Alvaro. On tietenkin ilmeistä, ettei teillä ole kokemusta tästä.

8.10. Marco Polo II -ohjelma (A6-0217/2009, Ulrich Stockmann)

8.11. Kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalainen rautatieverkko (A6-0220/2009, Petr Duchoň)

8.12. Rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavat potilaiden oikeudet (A6-0233/2009, John Bowis)

– Ennen äänestystä:

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Käytän työjärjestyspuheenvuoron 168 artiklan 2 kohdan nojalla. Ryhmämme on jättänyt tarkistuksen oikeusperustan muuttamisesta, ja useat muut poliittiset ryhmät ovat tehneet samoin. Muutos tarkoittaa sitä, että tällä hetkellä oikeusperustan muodostaa vain sisämarkkinoita koskeva 95 artikla, ja siten ainoastaan taloudelliset edut, eikä kansanterveyttä koskeva 152 artikla, jossa lähtökohdaksi otetaan potilas.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyysi periaatteessa oikeudellisten asioiden valiokunnalta lausuntoa oikeusperustasta, mutta lausuntoa pyydettiin yksinomaan komission alkuperäisen ehdotuksen pohjalta. Bowisin mietinnöstä käy nyt selvästi ilmi, että on tehty muutos, jonka myötä myös potilaiden oikeudet mainitaan mietinnössä, ja siten oikeusperusta on myös muuttunut. Näitä tarkistuksia ei kuitenkaan ole otettu käsiteltäviksi, joten perustava muutos, jonka parlamentti haluaa tehdä – toisin sanoen yksinomaan markkinasuuntautuneesta lähestymistavasta potilaiden oikeudet sisältävään lähestymistapaan –, on vaikeuksissa. Pyydänkin, että mietintö palautetaan takaisin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaan.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Liotard, äänestämme nyt tarkistuksesta 158, joka on ehdotus yhteisen kannan hylkäämiseksi, ja sitä koskevan äänestystuloksen selvittyä vastaan huomautukseenne.

Ehdotan oikeusperustaa koskevien tarkistusten osalta seuraavaa: puhemies päättää näiden tarkistusten, nimittäin tarkistusten 159, 119, 116 ja 125, käsiteltäväksi ottamisesta, mutta päätös on luonnollisestikin riippuvainen direktiivin lopullisesta muodosta, johon tehdään muutoksia äänestyksen aikana.

Ehdotan näin ollen, että kyseisten tarkistusten käsiteltäväksi ottamisesta äänestetään lopuksi, koska siinä vaiheessa puhemiehellä on tarvittavat tiedot ja hän voi päättää, voidaanko kyseiset tarkistukset ottaa käsiteltäviksi. Muussa tapauksessa meidän olisi tehtävä päätös nyt puutteellisten tietojen perusteella.

Jos arvoisat ryhmien edustajat kannattavat ehdotusta, näistä tarkistuksista äänestetään viimeisenä.

Philip Bushill-Matthews, esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan ehdotusta, mutta voisitteko ihan vain selvyiden vuoksi mainita ne tarkistukset, jotka koskevat oikeusperustaa – 159, 119 ja niin edelleen? ”Ja niin edelleen” pitää sisällään myös johdanto-osan kappaletta koskevan tarkistuksen 126.

Puhemies. – (ES) Äänestämme siten asiasta vastaavan valiokunnan esittämistä 80 tarkistuksesta ja olemme tietoisia siitä, että jäsen Bushill-Matthews haluaa esittää tarkistukseen 100 suullista tarkistusta.

– Ennen tarkistuksesta 100 toimitettua äänestystä:

Philip Bushill-Matthews, esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, pahoitteluni kollegoille siitä, että esitän tätä suullista tarkistusta näin myöhäisessä vaiheessa, mutta tarkoituksena on yksinkertaisesti tarkistuksen selventäminen.

Tarkistuksessa 100 viitataan jäsenvaltioiden velvoitteeseen vaihtaa tietoja terveydenhuollon ammattihenkilöihin kohdistetuista kurinpitomenettelyistä ja rikostuomioista. Tämä on ehdottoman tarkoituksenmukaista, mutta tietooni on viime hetkillä saatettu, että tämän kohdan voitaisiin tulkita tarkoittavan sitä, että jos terveydenhuollon ammattilaiset syyllistyvät esimerkiksi liikennetrikomukseen, jäsenvaltioilla olisi velvollisuus vaihtaa tietoja tästä rikkomuksesta. Tämä ei selvästikään ole tarkistuksen tarkoitus, joten ehdotan sen selventämiseksi seuraavaa sanamuotoa: ”jäsenvaltioiden on viipymättä ja oma-aloitteisesti vaihdettava tietoja terveydenhuollon ammattihenkilöihin kohdistetuista kurinpitomenettelyistä ja rikostuomioista, jos niillä on vaikutusta heidän rekisteröintiinsä tai heidän oikeuteensa tarjota palveluja.” Kyse on siis puhtaasti selvennyskwestä.

Puhemies. – (ES) Olemme tähän mennessä äänestäneet tämän mietinnön osalta useista tarkistuksista, jotka koskevat 15, 16 ja 17 artiklaa. Näitä artikloja koskevat hyväksytyt tarkistukset ovat seuraavat: 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110 ja 135.

Keskustelun kuluessa komission jäsen Vassiliou sanoi olevansa valmis tarkastelemaan oikeusperustaa uudelleen, jos hän pitäisi sitä perusteltuna, mikä riippuisi direktiivin tarkistamisesta. Meidän on päätettävä tarkistusten 159, 119, 116, 125 ja 126.1 käsiteltäväksi ottamisesta varmistaaksemme, että parlamentin hyväksymä lopullinen teksti on oikeusperustan mukainen.

Kun otetaan huomioon komission jäsenen toteamus ja se, että asiasta vastaava valiokunta äänesti näistä tarkistuksista – toisin sanoen asiasta vastaava valiokunta ja sen puheenjohtaja katsoivat, että ne voidaan ottaa käsiteltäviksi, koska puheenjohtaja antoi äänestää niistä –, ja kun otetaan myös huomioon kaikki

tarkistukset, joista olemme äänestäneet tänään 15, 16 ja 17 artiklan yhteydessä, direktiivi on nähdäkseni muuttanut suuntaa.

Kun kaikki nämä seikat otetaan huomioon, puhemies katsoo, että tarkistukset voidaan ottaa käsiteltäviksi, ja äänestämme niistä seuraavaksi.

Philip Bushill-Matthews, esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyväksyn päätöksenne – teillä on oikeus tehdä tällainen päätös. Jäsen Liotard kuitenkin totesi aiemmin, että tarvitsisimme kaksinkertaisen oikeusperustan, koska jos oikeusperustan muodostaisivat vain sisämarkkinat, äänestäisimme vain taloudellisista kysymyksistä emmekä yrittäisi avata keskustelua uudelleen. Haluan vain oikaista hänen sanomisiaan siltä osin, ettei nykyinen yksinkertainen oikeusperusta koske pelkästään taloutta: kyse on potilaiden oikeuksia koskevasta valinnanvapaudesta. Ryhmämme äänestää siten kaksinkertaista oikeusperustaa vastaan sekä näiden alkuperäisten tarkistusten että johdanto-osan kappaleen osalta. Kehotan muita kollegoita asettamaan potilaat etusijalle.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Yritän olla avuksi, mutta olen nälkäinen. Nämä ovat tärkeitä äänestyksiä, esityslistalla on erittäin paljon kohtia, ja tunnen suurta myötätuntoa teitä kohtaan.

Kävin hetki sitten lehdistöhuoneessa ja panin merkille, että keskustelua kuuntelee kahdeksan toimittajaa – muut ehkä seuraavat sitä näytöiltä, joissa jokainen äänestys on nähtävissä. Olenkin sitä mieltä, ettei jokaisen äänestyksen tulosta ole tarpeen lukea ääneen.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen McMillan-Scott, tähän saakka olemme antaneet puheenvuoron sitä pyytävälle. Tästä eteenpäin aiomme edetä nopeammin ja siten täyttää kaikkien toiveet.

– Äänestyksen jälkeen:

Philip Bushill-Matthews, esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, viimeisimmän puheenvuoron – joka oli erittäin hyvää tarkoittava – vuoksi luovuitte tavanomaisesta käytännöstänne esittää kiitokset esittelijälle. Olen varma, että haluaisitte tehdä niin, etenkin kun esittelijä ei ole nyt läsnä.

Puhemies. – (ES) Nyt on todellakin sopiva hetki kiittää esittelijä Bowisia hänen työstään ja toivottaa hänelle pikaista paranemista.

8.13. Potilasturvallisuus (A6-0239/2009, Amalia Sartori)

8.14. Euroopan toimet harvinaisten sairauksien alalla (A6-0231/2009, Antonios Trakatellis)

8.15. Vastuuvapaus 2007: pääluokka III, komissio (A6-0168/2009, Jean-Pierre Audy)

8.16. Vastuuvapaus 2007: Seitsemäs, kahdeksas ja yhdeksäs Euroopan kehitysrahasto (EKR) (A6-0159/2009, Bogusław Liberadzki)

8.17. Vastuuvapaus 2007: pääluokka VI, talous- ja sosiaalikomitea (A6-0155/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.18. Vastuuvapaus 2007: pääluokka VII, alueiden komitea (A6-0153/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.19. Vastuuvapaus 2007: Euroopan koulutussäätiö (A6-0157/2009, Christofer Fjellner)

8.20. Vastuuvapaus 2007: Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto (A6-0158/2009, Christofer Fjellner)

8.21. Vastuuvapaus 2007: Euroopan poliisiakatemia (A6-0160/2009, Christofer Fjellner)

Christofer Fjellner, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, koska parlamentti on päättänyt myöntää vastuuvapauden Euroopan poliisiakatemialle vastoin minun ja valiokunnan suositusta, haluan vain kehottaa kollegoitani Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmässä hyväksymään Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän esittämät tarkistukset. Nyt kun olemme myöntäneet vastuuvapauden, ei ole syytä perustella sitä, miksi päättäisimme evätä vastuuvapauden tai lykätä sen myöntämistä. Jotta mietintö olisi johdonmukainen, ehdotan, että ryhmämme tukee sosialistiryhmän ehdotuksia ja äänestää seuraavien neljän tarkistuksen puolesta.

8.22. Vastuuvapaus 2007: Eurooppalaisen GNSS-järjestelmän valvontaviranomainen (A6-0164/2009, Christofer Fjellner)**8.23. Vastuuvapaus 2007: Euroopan rautatievirasto (A6-0165/2009, Christofer Fjellner)****8.24. Vastuuvapaus 2007: Euroopan meriturvallisuusvirasto (A6-0167/2009, Christofer Fjellner)****8.25. Vastuuvapaus 2007: Euroopan jälleenrakennusvirasto (A6-0169/2009, Christofer Fjellner)****8.26. Vastuuvapaus 2007: Euroopan ympäristökeskus (A6-0171/2009, Christofer Fjellner)****8.27. Vastuuvapaus 2007: Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (A6-0172/2009, Christofer Fjellner)****8.28. Vastuuvapaus 2007: Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö (A6-0173/2009, Christofer Fjellner)****8.29. Vastuuvapaus 2007: Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto (A6-0174/2009, Christofer Fjellner)****8.30. Vastuuvapaus 2007: Euroopan unionin perusoikeusvirasto (A6-0176/2009, Christofer Fjellner)****8.31. Vuoden 2007 vastuuvapaus: Yhteisön kalastuksenvalvontavirasto (A6-0179/2009, Christofer Fjellner)****8.32. Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen (B6-0191/2009)****8.33. Kaupunkiliikennettä koskeva toimintasuunnitelma (A6-0199/2009, Gilles Savary)****8.34. Älykkäitä liikennejärjestelmiä koskeva toimintasuunnitelma (A6-0227/2009, Anne E. Jensen)**

9. Äänestysesitykset

Puhemies. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, haluan ehdottaa seuraavaa: koska monet teistä ovat esittäneet pyynnön useiden äänestysesitysten antamisesta, pyydän, että puheenvuoron saadessanne annatte kaikki äänestysesityksenne peräkkäin yhdessä puheenvuorossa.

Suulliset äänestysesitykset

– Mietintö: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, joka päivä yhä useampien vaalipiirissäni asuvien ihmisten on lähes mahdotonta saada rahat riittämään. Sitten saan käsiini tällaisen mietinnön ja huomaan, että 1,6 miljardia euroa eurooppalaisten veronmaksajien rahoja on käytetty tähän mahtavaan rakennelmaan, toisin sanoen Euroopan parlamenttiin, ja että 9,3 miljoonaa euroa on syydetty Euroopan parlamentin poliittisille ryhmille. Mietinnössä myös vahvistetaan sitoumus vähentää hiilidioksidipäästöjä 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, mutta siinä ei mainita sanallakaan kaikista suurinta päästölähdettä – päästöjä, joita syntyy turhasta kulkemisesta tänne Strasbourgiin 12 kertaa vuodessa. Mietintöön sisältyy kauhistuttavia paljastuksia Euroopan parlamentin toimintatavoista.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan suhteuttaa jäsen Allisterin huomautukset todellisuuteen: Euroopan parlamentista aiheutuvat kustannukset ovat 1,74 Englannin puntaa vuodessa kansalaista kohti – puhun punnista, jotta jäsen Allisterin on helpompi seurata tätä. Vertailun vuoksi todettakoon, että Yhdistyneen kuningaskunnan alahuoneen kustannukset ovat 5,75 puntaa ja ylähuoneen 1,77 puntaa vuodessa kansalaista kohti. Toisin sanoen, Euroopan parlamentin pyörittäminen tulee paljon halvemmaksi kansalaista kohti.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että voimme levätä laakereillamme. Meidän olisi tietysti oltava valppaita ja leikattava menojamme. Jäsen Allisterin huomautus siitä, miten kalliiksi Strasbourgissa pidettävät 12 täysistuntoa vuodessa tulevat, pitää tietenkin paikkansa. Tämä päätös ei kuitenkaan ole Euroopan parlamentin käsissä: siitä päättävät jäsenvaltiot, jotka valitettavasti asettivat – Edinburghissa John Majorin toimiessa neuvoston puheenjohtajana – Euroopan parlamentille lakisääteisen velvoitteen tulla tänne 12 kertaa vuodessa. Kehotan jäsenvaltioita harkitsemaan tätä päätöstä uudelleen.

– Mietintö: Søren Bo Søndergaard (A6-0150/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, mietintö koskee vastuuvapauden myöntämistä neuvostolle. Siinä otetaan jälleen esille tämä suoria vaaleja edeltävältä ajalta peräisin oleva herrasmiessopimus, jonka mukaan parlamentti ja neuvosto lainsäädäntövallan käyttäjinä ovat kumpikin täysin vastuussa omasta sisäisestä talousarviostaan eikä kumpikaan tutki toisen talousarviota sisäisesti tai arvostele sitä.

Meidän on mielestäni aika tarkastella uudelleen herrasmiessopimusta, etenkin kun neuvoston talousarvio käsittää nyt paitsi sille toimielimenä ja toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä kuuluvan hallinnollisen talousarvion myös yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla toteutettavia täytäntöönpanotehtäviä koskevan talousarvion, joka saattaa kasvaa tulevaisuudessa.

Herrasmiessopimusta ei ollut koskaan tarkoitus soveltaa täytäntöönpanotehtäviin. Sen ei ollut koskaan määrä suojata niitä parlamentin valvonnalta, ja mielestäni on korkea aika aloittaa keskustelut neuvoston kanssa tämän sopimuksen uudelleentarkastelusta.

– Mietintö: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää vuotta 2007 koskevan vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan parlamentin talousarvion osalta joidenkin mietintöön sisältyvien kohtien vuoksi. Niiden taustalla ovat jäsenten vapaaehtoisesta eläkerahastosta tiedotusvälineissä, erityisesti täällä, julkaistut väärät tiedot ja perättömät väitteet.

Jäsen Cohn-Bendit voi nukkua rauhassa, koska veronmaksajana häntä ei pyydetä takaamaan jo eläkkeellä olevien rahaston jäsenten eikä heidän leskiensä tai huolettavanaan olevien perheenjäsenten eläkeoikeuksia, kuten ei myöskään sellaisten jäsenten eläkeoikeuksia, joiden toimikausi parlamentissa päättyy 14. heinäkuuta.

Jos hän on sitä mieltä, ettei vapaaehtoiseen eläkerahastoon kuuluvien jäsenten pitäisi ottaa osaa vastuuvapaudesta toimitettavaan äänestykseen, hänen kannattaisi panna ensin omat asiansa kuntoon. Sitä

paitsi hän osallistuu mielihyvin äänestykseen talousarviostamme myönnettävistä luotoista, joita käytetään hänelle maksettavien korvausten rahoittamiseen, vaikka tietoon on äskettäin tullut, kuten avoimuus edellyttää, että hän on esimerkiksi osallistunut vain kerran viiden vuoden aikana sellaisen valiokunnan kokoukseen, jonka jäsen hän on. Hänen legendaarisen utteruutensa tämän parlamentin lainsäädäntötyössä – ei riitä, että puhuu kovalla äänellä puuta heinää ja pitää lehdistötilaisuuksia – pitäisi kannustaa häntä suurempaan tahdikkuuteen, mutta koska hän on 68-vuotias jäänne, häneltä tuskin voidaan odottaa parempaakaan.

Arvoisa puhemies, lisäksi mitkään lausumat, vaikka niitä esittävätkin ryhmien puheenjohtajat, eivät muuta millään tavalla tämän parlamentin lakisääteisiä velvoitteita, jotka on hakattu kiveen.

– Mietintö: Christofer Fjellner (A6-0148/2009)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, hyväksyimme hetki sitten äänestyksessä rahoituksen suunnattomalle joukolle EU:n virastoja ja laitoksia – lääkevirasto, ulkorajavirasto, lentoturvallisuusvirasto ja niin edelleen. Näitä virastoja ja laitoksia voidaan nähdäkseni vastustaa kolmesta syystä. Niitä vastaan voidaan esittää ensinnäkin euroskeptinen perustelu, toiseksi oikeudellinen perustelu ja kolmanneksi demokraattinen perustelu.

Euroskeptiselle perustelulle en odota kovinkaan suurta tukea täällä parlamentissa. Kyse on siitä ilmiselvästä seikasta, ettei näitä asioita tarvitse hoitaa Brysselistä käsin. En odota kovinkaan suurta kannatusta myöskään oikeudelliselle perustelulle: sen mukaan monilta näistä virastoista, vaikka niille olisikin annettu oikeusvaikutus Lissabonin sopimuksessa tai Euroopan perustuslaissa, puuttuu tällä hetkellä asianmukainen oikeusperusta. Demokraattista perustelua voivat kuitenkin uskoakseni pitää perusteltuna jopa liittovaltiota kannattavat kollegat. Tässä perustelussa on kyse siitä, että kun Euroopan parlamentti ulkoistaa politiikanalojensa päivittäisen hallinnon organisaatioille, joissa käymme tuskin koskaan ja joita näemme tuskin koskaan – omituinen komitea vierailee täällä ehkä kerran vuodessa –, ja kun odotamme niiden toteuttavan politiikkaa meidän kirjoittaessamme sekkejä avuliaasti joka vuosi, olemme heikentäneet demokratiaamme.

Hayek totesi, että vallan siirtäminen ulkoisille virastoille, vaikka onkin hyvin tavallista, on ensimmäinen askel, jolla demokratia luopuu vallastaan. Kollegoideni, olivat he sitten liittovaltion kannattajia tai euroskeptikkoja, pitäisi kaikkien olla tietoisia tästä vaarasta.

– Mietintö: Mathieu Grosch (A6-0215/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Minulla on todellakin paljon sanottavaa. En ole koskaan aiemmin antanut äänestysselfitystä, mutta tänään se oli minusta tärkeää. Haluan nimittäin puhua ensin jäsen Groschin mietinnöstä, jonka puolesta äänestin. Tuin myös liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksia, koska katson, että kaksi nykyistä linja-autoliikenteen palveluja koskevaa asetusta olisi korvattava yhdellä uudelleen laaditulla ja ajantasaistetulla asetuksella. Tämä askel auttaa varmistamaan selkeyden ja vähentämään byrokratiaa.

– Mietintö: Silvia-Adriana Țicău (A6-0210/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Seuraavana on Silvia-Adriana Țicăun mietintö, jonka puolesta myös äänestin, koska sen avulla voidaan varmistaa maantieliikennettä koskevan uuden asetuksen entistään yhdenmukaisempi täytäntöönpano. Katson, että ottaen huomioon tämän alan kansainvälinen luonne meidän olisi tehtävä suunnitelmia, jotka mahdollistavat Euroopan laajuiset haut rekistereistä, jotta asiakkaita voidaan suojella paremmin epäoikeudenmukaiselta kilpailulta.

– Mietintö: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Minäkin äänestin jäsen Groschin mietinnön puolesta, koska siinä käsitellään liikennettä ja se auttaa parantamaan maantieliikenteen sisämarkkinoiden tehokkuutta ja oikeusvarmuutta, vähentämään hallinnollisia kustannuksia ja edistämään oikeudenmukaisempaa kilpailua. Katson, että Euroopan yhtenäismarkkinoiden yhdyttyessä meidän olisi tulevana vuosina myös poistettava rajoitukset, jotka koskevat jäsenvaltioiden sisäisille markkinoille pääsyä.

– Mietintö: Silvia-Adriana Țicău (A6-0254/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Jäsen Țicăun toinen mietintö rakennusten energiatehokkuudesta ansaitsi tukeni, koska se auttaa ymmärtämään Euroopassa energian tarjontaan ja kysyntään liittyviä haasteita. Tämä tarkoittaa, että se auttaa säästämään energiankulutusta 20 prosenttia energiatehokkuuden lisääntymisen myötä. Energiatehokkuuteen tehtävät investoinnit auttavat elvyttämään EU:n taloutta, koska ne työllistävät lähes

yhtä paljon, ja ehkä enemmänkin, kuin perinteisiin infrastruktuureihin tehtävät investoinnit. Energiatohokkuuden lisääminen on tehokkain keino, jolla Euroopan unioni voi saavuttaa hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan tavoitteen, luoda työpaikkoja ja vähentää kasvavaa riippuvuuttaan ulkoisista energiantoimittajista.

– Mietintö: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Jäsen Gauzès'n mietintö – en ole varma, äänsinkö hänen nimensä oikein – koskee luottoluokituslaitoksia, ja tuin sitä, koska luottoluokituslaitoksissa ja niiden valvonnassa havaitut puutteet ja virheet ovat osaltaan vaikuttaneet nykyisen talouskriisin syntyyn. Se, että luottoluokituslaitoksia on lukumääräisesti hyvin vähän, niillä on globaali toimintakenttä ja niiden pääkonttorit sijaitsevat usein EU:n ulkopuolella, saa minut pohtimaan, miten tehokasta EU:n lainsäädäntö voi olla tällä alalla. Olen samaa mieltä siitä, että EU:n ja kolmansien maiden välistä yhteistyötä on tehostettava ongelman ratkaisemiseksi ja että tämä on ainoa keino saada aikaan yhdenmukainen sääntelyperusta.

– Mietintö: Michel Teychenné (A6-0209/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Mietinnössä käsitellään matkustajien oikeuksia meri- ja sisävesiliikenteessä. Edellä mainittua alaa koskeva asetus on erittäin tervetullut, koska se auttaa myös parantamaan näitä liikennevälineitä käyttävien eurooppalaisten oikeuksia ja takaa kuluttajillemme yhtäläiset oikeudet eri liikennemuotoja käytettäessä.

– Mietintö: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Jäsen Albertinin mietintö matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä ansaitsi tukeni, koska toimilla, joilla suojellaan linja-autoliikenteen matkustajia, autetaan viimeinkin poistamaan Euroopan unionissa vallitseva eriarvoisuus ja varmistamaan kaikkien matkustajien yhtäläinen kohtelu, kuten on jo tapahtunut lento- ja rautatieliikenteessä. Koska tämä asetus koskee sekä linja-autoliikenteen harjoittajia että matkustajia ja siinä asetetaan linja-autoliikenteen harjoittajille monia uusia velvoitteita, on järkevää, että palveluntarjoajille annetaan hieman enemmän aikaa vaatimusten noudattamiseen paremman tuloksen saavuttamiseksi.

– Mietintö: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Seuraavaksi vuorossa on jäsen Jensenin mietintö älykkäistä liikennejärjestelmistä. Näiden järjestelmien käyttöönotto on osoittanut niiden tehon tekemällä liikenteestä tehokkaampaa ja turvallisempaa. Se myös auttaa osaltaan puhtaampaa liikennettä koskevan poliittisen tavoitteen saavuttamisessa. Näistä syistä äänestin mietinnön puolesta.

– Mietintö: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Ulrich Stockmannin mietintö toisesta Marco Polo -ohjelmasta on tukemisen arvoinen, koska ohjelman avulla on mahdollista vähentää teiden ruuhkautumista, parantaa liikennejärjestelmien ympäristönsuojelua koskevia menetelmiä ja edistää liikennemuotojen yhdistelmää. Olen kuitenkin huolestunut siitä, että vuosi vuodelta esitetään yhä vähemmän rahoitustukihakemuksia ja siten suunniteltuja hankkeita, joita voitaisiin rahoittaa tästä ohjelmasta.

– Mietintö: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Äänestin jäsen Duchoňin mietinnön puolesta, koska rautatieliikenteellä on erittäin tärkeä asema eurooppalaisessa liikenteessä yhä nykyäänkin huolimatta tavaraliikenteen jatkuvasta vähenemisestä. Äänestin mietinnön puolesta myös siksi, että olen samaa mieltä esittelijän kanssa, jonka mukaan tämä säädös olisi laadittava siten, että se lisää tulevaisuudessa koko rautatieverkon tehokkuutta kaikille käyttäjille.

– Mietintö: John Bowis (A6-0233/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Tänä aamuna keskustelimme myös tietyistä terveydenhuoltopakettiin kuuluvista mietinnöistä, joista äänestimme äsken. Äänestin rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavien potilaiden oikeuksien suojelemisen puolesta, koska katson, että Euroopan parlamenttiin vaaleilla valitut edustajat ovat liian pitkään olleet tyytyväisiä siihen, että lakimiehet laativat lainsäädäntöä tällä alalla – lainsäädännön

laatiminen on poliitikkojen, toisin sanoen eurooppalaisten äänestäjien valitsemien parlamentin jäsenten, tehtävä. Tämä on viimeinen tilaisuus käsitellä tätä direktiiviä ja hyväksyä se.

– Mietintö: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Jäsen Trakatellisin mietintö harvinaisista sairauksista on ikään kuin lisäys potilaiden oikeuksia käsittelevään mietintöön, jonka puolesta äänestin. En kuitenkaan tue siihen sisältyvää suositusta 15, koska se kuuluu viime vuosisadalle eikä politiikan pitäisi vaikuttaa geneettiseen tutkimukseen.

– Mietintö: Gilles Savary (A6-0199/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Mietintö kaupunkiliikennettä koskevasta toimintasuunnitelmasta sai ääneni, koska kaupunkiliikenteellä on erittäin tärkeä asema EU:n tavara- ja matkustajaliikenteessä. Näin ollen erillisen kaupunkiliikennettä koskevan strategian laatiminen on täysin perusteltua.

– Mietintö: Anne E. Jensen (A6-0227/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Lopuksi haluan mainita Anne Jensenin mietinnön älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevasta toimintasuunnitelmasta, koska toimintasuunnitelmassa keskitytään maantieteelliseen jatkuvuuteen.

– Mietintö: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Tänään on kaikkien aikojen merkittävimmän englantilaisen ja kenties ihmiskunnan tärkeimmän näytelmäkirjailijan ja runoilijan syntymän vuosipäivä. Shakespearen työlle on ominaista, että ovatpa omat kokemuksemme millaisia tahansa, hänen näytelmänsä valaisevat aina kokemuksiamme enemmän kuin kokemuksemme valaisevat niitä. Parasta, mitä voin tänään tehdä, on siteerata Richard II -näytelmästä John of Gauntin vähän ennen kuolemaansa lausumia sanoja, jotka kuvaavat kauniisti paitsi talousarvioon liittyviä ongelmiamme Britanniassa myös tilannettamme täällä Euroopassa.

Ensin talousarviosta:

”tämä suurten sielujen maa, armas, kallis maa – –

on nyt luovutettu vuokralle – tuo sana surmaa minut – luovutettu vieraille kuin vuokratila tahi pieni kurja torppa”.

Mutta kuunnelkaapa hänen kuvaustaan Lissabonin sopimuksesta tai Euroopan perustuslaista:

”Englanti, jota rannattomat meret vyöttävät

ja jonka lohkareinen ranta torjuu

pahansuovan Neptunuksen saarron,

on nyt musteen tahrimin ja haurain

pergamentein vangittuna häpeäänsä;

meidän Englantimme, alistamaan tottunut,

on häpeällisesti alistanut itse itsensä.”

Jos on olemassa tätä parempi kuvaus, en ole vielä kuullut sitä.

Puhemies. - (ES) En tiennytkään, että teillä on tuollaisia lausujan lahjoja. Lausuite sen erittäin hyvin.

– Mietintö: Silvia-Adriana Țicău (A6-0254/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kun äänestämme eri aiheista täällä Euroopan parlamentissa, meidän olisi aina pidettävä huoli siitä, että näytämme moraalista esimerkkiä.

On aivan oikein, että puhumme energiatehokkuudesta. Se ei ole minulle mikään ongelma EU:ssa sen enempää kuin kansallisella tai paikallisellakaan tasolla. Katson, että asian hyväksi voidaan tehdä enemmän paikallishallinnossa, mutta on hyvä jakaa parhaita käytäntöjä ja ajatuksia EU:ssa ja jäsenvaltioissa.

Näyttäessämme esimerkkiä meidän on kuitenkin osoitettava moraalista johtajuutta. Miten voimme puhua rakennusten energiatehokkuudesta, kun jatkamme toimintaa kahdesta parlamentin istuntosalista käsin, joista toinen sijaitsee täällä Strasbourgissa ja toinen Brysselissä? Entä parlamentin Strasbourgissa sijaitsevan toimipaikan hiilidioksidipäästöt, kun puhutaan kymmenistä tuhansista tonneista hiilidioksidia vuosittain? On aika lopettaa teeskentely, osoittaa johtajuutta ja sulkea parlamentin toimipaikka Strasbourgissa.

– Mietintö: John Bowis (A6-0233/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää kollegaani John Bowisia ja olen varma, että me kaikki toivomme hänelle pikaista paranemista. Onneksi hän pystyi hyödyntämään toisen maan terveydenhuoltojärjestelmää. Hän, Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen, pystyi käyttämään Belgian erinomaisia terveydenhuoltopalveluja.

Nämä ovat joitakin askelia oikeaan suuntaan, jotta kansalaiset kaikkialla EU:ssa voivat päättää, missä käyttävät terveydenhuoltopalveluja. Jos potilaille annetaan tietoa eri sairauksien toipumisprosentteista useissa eri maissa ja mahdollisuus valita, he voivat päättää, missä maassa heidän toipumisensa edistyisi parhaiten. Se, että kansalainen voi käyttää valitsemiaan terveydenhuoltopalveluja, on myönteinen askel oikeaan suuntaan.

Olen usein arvostellut aloitteita, joista keskustelemme täällä parlamentissa, mutta tätä ehdotusta pidän myönteisenä. Odotamme sitä, että voimme tarjota valinnanvapauden ja parempia palveluja potilaille kaikkialla Euroopan unionissa.

– Mietintö: Brian Crowley (A6-0070/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Minäkin haluan antaa äänestyselityksen Crowleyn mietinnöstä, jossa käsitellään tekijänoikeuden suojan voimassaoloaikaa. Äänestin mietintöä vastaan, koska sitä ei ole harkittu riittävästi ja koska sen pitäisi vaikuttaa hintaan, jonka kuluttajat ovat maksaneet musiikista viimeisten 45 vuoden ajan. Haluan auttaa tavallisia artisteja, ja sitä varten tarvitsemme lainsäädäntöä, jolla säännellään sopimusehtoja ja oikeuksien kollektiivista hallinnointia sekä luodaan sosiaaliturvajärjestelmä, eläkejärjestelmät tai tehdään muutoksia lisenssimaksuihin. Vaikutustutkimukset osoittavat, että pienet artistit saavat vain 2 prosenttia tuloista, kun loput menevät levy-yhtiöille ja suurimmille artisteille. Myöhemmin tapahtuva uudelleenlevitys vahingoittaa lupaavia pieniä artisteja, ja kuluttajat ja veronmaksajat joutuvat myös maksamaan satoja miljoonia euroja lisää. Ehdotus tekee asioista monimutkaisempia kirjastoille, arkistoille, taidekouluille ja riippumattomille elokuvantekijöille. Sillä ei ole selkeää vaikutusta audiovisuaalialan taiteilijoihin. Kaikki oikeusviranomaiset varoittavat ehdotuksesta, joten äänestin sitä vastaan.

– Mietintö: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, jäsen Jensenin mietinnössä käsitellään ehdotusta direktiiviksi älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöön otosta, ja äänestin sen puolesta. Direktiivin tavoitteena on taata liikennejärjestelmissä sovellettavan tieto- ja viestintätekniikan yhteentoimivuus.

Liikennealaa koskevaa innovointia on kannustettava, erityisesti kun se voi parantaa ajoneuvojen turvallisuutta. Tosiasia on, että innovaatio menettää hyödyllisyytensä, ellemmme varmista, että sitä voidaan soveltaa koko EU:n alueella.

Direktiivin pitäisi antaa meille mahdollisuus vaikuttaa liikennekuolemien vähenemiseen Euroopassa alentamalla sekä törmäysriskiä että mahdollisten onnettomuuksien vakavuutta. Muistutan teitä, että Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen puolittaa liikennekuolemien määrän vuoteen 2010 mennessä vuoden 2000 tasoon verrattuna.

Tältä osin pahoittelen sitä, etteivät Euroopan unionin liikenneministerit ole vieläkaan hyväksyneet rajatylittävää yhteistyötä tieliikenneturvallisuuden alalla koskevaa direktiiviä, jonka hyväksyimme useita kuukausia sitten. Myös sen avulla voitaisiin pelastaa ihmishenkiä helpottamalla sellaisille kuljettajille määrättyjen seuraamusten toimeenpanoa, jotka rikkovat lakia muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa heidän ajoneuvonsa on rekisteröity.

– Mietintö: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Jäsen Duchoňin tavaraliikennekäytäviä käsittelevästä mietinnöstä haluan todeta, että Euroopan parlamentti on äsken hyväksynyt tämän mietinnön kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta. Kannatin äänestyksessä mietintöä, jonka pitäisi mahdollistaa rautateiden tavaraliikenteen lisääntyminen ja paraneminen.

Tällä alalla tarvittiin EU:n toimia. Tapa, jolla rautateiden tavaraliikenne tällä hetkellä toimii, on itse asiassa epätydyttävä ja tarjoaa liian vähän takeita luotettavien aikataulujen muodossa yrityksille, jotka haluavat kuljettaa tavaraitaan rautateitse.

Nyt meidän on tehtävä rautateiden tavaraliikenteestä houkuttelevampaa yrityksille, koska jos osa tavaroiden kuljetuksista siirtyy maanteiltä rautateille, tämä merkitsee sitä, että kasvihuonekaasupäästöt vähenevät ja että maanteiden ruuhkissa seisoo vähemmän rekkoja ja kuorma-autoja.

Toivonkin nyt, että jäsenvaltioiden liikenneministerit seuraavat Euroopan parlamentin viitoittamaa polkua kohti toimivampaa tavaraliikenteen eurooppalaista rautatieverkkoa.

– Mietintö: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin jäsen Trakatellisin mietintöä vastaan. Syynä tähän oli häpeällinen tarkistus 15, jossa sekoitetaan sairauksien parantaminen syntymättömien ihmisten murhaamiseen ja joka haikahtaa rodunjalostusopilta. Meidän on tehtävä tämä asia selväksi: ihmisillä on oikeus elämään munasolun hedelmöitymisestä luonnolliseen kuolemaansa saakka, ja kyseisessä tarkistuksessa kyseenalaistetaan pohjimmiltaan tämä oikeus elämään. Syntymättömällä ihmisellä ei olisi enää oikeutta elämään vain sen vuoksi, että hänellä on jokin sairaus. Tämä on lääketieteen vastakohta – kyse on murhasta.

Tästä syystä Trakatellisin mietintöä ei voida hyväksyä, ja kyseinen tarkistus on skandaali, joka tahraa Euroopan parlamentin maineen. Parlamenttihan on toistuvasti edistänyt ansiokkaasti bioetiikkaa ja syntymättömien ihmisten elämän suojelua.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun minusta tuli tämän parlamentin jäsen, äänestin vastuuvapautta koskevassa äänestyksessä komission vastuuvapautta vastaan. Haluan kertoa syyt tähän: kyse on tavasta, jolla Euroopan komissio hoiti kahden uuden jäsenvaltion, nimittäin Romanian ja Bulgarian, liittymisen.

Meillä on erittäin paljon ongelmia ratkaistavana Romaniassa ja Bulgariassa, joissa korruptio on levinnyt laajalle ja suuria summia EU:n varoja on hävinnyt. Euroopan komissio aloitti näiden varojen jäädyttämisen vasta vuonna 2008. Menetimme suuria summia vuonna 2007, ja joudumme nyt kamppailemaan valvontajärjestelmien kanssa, joita on tuskin edes olemassa tai jotka toimivat vain ajoittain. Romaniassa korruptio on erittäin laajaa ja oikeusjärjestelmässä on ongelmia. Kaikesta tästä on syyttämisen liittymistä edeltänyttä prosessia.

Haluan antaa Euroopan komissiolle merkin ja sanoa, että tulevaisuudessa sen on hoidettava liittymiset toisin. Haluan myös sanoa komissiolle, että jos näihin seikkoihin olisi kiinnitetty aiemmin huomiota muissa maissa, Romania voisi halutessaan edistyä paljon paremmin.

Kehotan komissiota auttamaan molempia maita ottamaan käyttöön varainhoitoa koskevia valvontajärjestelmiä, jotka ansaitsevat tämän nimityksen, sekä korjaamaan näiden kahden maan järjestelmissä olevat heikkoudet. Muuten niistä tulee pysyvä ongelma ja riesa koko Euroopalle.

Kirjalliset äänestysseitykset

– Mietintö: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Alexander Alvaro (ALDE), kirjallinen. – (DE) Euroopan parlamentti äänesti tänään jäsen Casacan mietinnöstä, joka koskee vastuuvapauden myöntämistä Euroopan parlamentin talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007. Mietinnössä käsiteltiin myös Euroopan parlamentin eläkerahastoa.

Euroopan parlamentin eläkerahasto on vapaaehtoinen eläkerahasto. Rahasto on nyt ajautunut taloudellisiin vaikeuksiin, ja siihen on syntynyt alijäämä.

FDP-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet vastustavat verotulojen käyttämistä alijäämän kattamiseen. On vastuutonta odottaa eurooppalaisten veronmaksajien maksavan nämä tappiot. Tällaiset suunnitelmat olisi estettävä. FDP-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät vastuuvapauden myöntämistä vastaan Euroopan parlamentin talousarvion toteuttamisen osalta. Mahdollisuutta käyttää verotuloja alijäämän kattamiseen ei ole suljettu täysin pois.

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittiläiset konservatiivit eivät voineet hyväksyä vastuuvapauden myöntämistä EU:n yleisen talousarvion pääluokan I – Euroopan parlamentti – toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007. Vaadimme, että parlamentin talousarvion on annettava vastinetta eurooppalaisen

veronmaksajan rahoille, ja tuemme tästä syystä useimpia mietinnön esittelijän näkemyksiä. Erityisesti panemme tyytyväisinä merkkeille edistyksen, jota parlamentin talousarvion toteuttamisessa on saavutettu, kuten tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa vuodelta 2007 todettiin. Tuemme myös esittelijän huomautuksia jäsenten vapaaehtoisesta eläkerahastosta. Perinteisen lähestymistapamme mukaisesti äänestämme kuitenkin jatkossakin vastuuvapauden myöntämistä vastaan, kunnes havaitsemme todellista edistymistä kohti Euroopan tilintarkastustuomioistuimen varauksettoman tarkastuslausuman saamista.

Monica Frassoni (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Vihreät äänestivät tänään vastuuvapauden myöntämistä Euroopan parlamentille varainhoitovuodelta 2007 käsittelevän jäsen Casacan mietinnön puolesta.

Haluamme korostaa, että täysistunnon hyväksyttyä mietinnön parlamentin puheenjohtajiston pitäisi kantaa vastuunsa ja ryhtyä välittömästi toimiin vapaaehtoisen eläkerahaston osalta hyväksytyn tekstin pohjalta. Parlamentissa olisi tehtävä selkeä päätös siitä, ettei vapaaehtoisen eläkerahaston alijäämää kateta missään olosuhteissa parlamentin talousarviosta suoraan tai välillisesti osoitettavalla ylimääräisellä rahoituksella ja että rahaston jäsenluettelo julkistetaan viipymättä.

On tehtävä selväksi, että sikäli kuin parlamentin on taattava jäsentensä eläkeoikeudet, sillä olisi myös oltava täysi valvontavalta rahastoon ja sen investointipolitiikkaan nähden. Odotamme, että nämä päätökset tehdään huhtikuun 2009 loppuun mennessä.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää, koska olen eläkerahaston jäsen.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Äänestimme vastuuvapauden myöntämistä Euroopan parlamentille varainhoitovuodelta 2007 käsittelevää Casacan mietintöä vastaan kolmesta syystä. Ensinnäkin vastustamme tilannetta, jossa Euroopan parlamentin jäsenten vapaaehtoista eläkerahastoa rahoitetaan veronmaksajien rahoilla. Toiseksi vastustamme tilannetta, jossa veronmaksajien rahoja voidaan myöntää yksityiselle eläkerahastolle, jonka jäsen- ja edunsaajaluettelo on salainen, eikä sitä julkisteta.

Kolmanneksi vastustamme ehdottomasti sitä, että veronmaksajien rahoja käytettäisiin vieläkin enemmän keinotteluun tähtäävien investointien seurauksena syntyneen eläkerahaston alijäämän kattamiseen. Tuemme Casacan mietinnön 105 ja 109 kohtaa, joissa puututaan joihinkin vapaaehtoiseen eläkerahastoon liittyviin näkökohtiin, joita vastustamme. Casacan mietintö ei kuitenkaan muuta nykyistä tilannetta, joten äänestimme vastuuvapauden myöntämistä vastaan Euroopan parlamentin talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007.

Kartika Tamara Liotard ja Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Äänestimme vastuuvapauden myöntämistä Euroopan parlamentille varainhoitovuodelta 2007 käsittelevää Casacan mietintöä vastaan kolmesta syystä. Ensinnäkin vastustamme tilannetta, jossa Euroopan parlamentin jäsenten vapaaehtoista eläkerahastoa rahoitetaan veronmaksajien rahoilla. Toiseksi vastustamme tilannetta, jossa veronmaksajien rahoja voidaan myöntää yksityiselle eläkerahastolle, jonka jäsen- ja edunsaajaluettelo on salainen, eikä sitä julkisteta.

Kolmanneksi vastustamme ehdottomasti sitä, että veronmaksajien rahoja käytettäisiin vieläkin enemmän keinotteluun tähtäävien investointien seurauksena syntyneen eläkerahaston alijäämän kattamiseen. Tuemme Casacan mietinnön 105 ja 109 kohtaa, joissa puututaan joihinkin vapaaehtoiseen eläkerahastoon liittyviin näkökohtiin, joita vastustamme. Casacan mietintö ei kuitenkaan muuta nykyistä tilannetta, joten äänestimme vastuuvapauden myöntämistä vastaan Euroopan parlamentin talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007.

Toine Manders (ALDE), kirjallinen. – (NL) En valitettavasti ehtinyt äänestyksen alkuun, mutta olen täysin samaa mieltä vastuuvapauden myöntämistä koskevien mietintöjen ja erityisesti jäsen Casacan mietinnön keskeisestä sisällöstä. Olisi vastuutonta, jos me, erityisesti tällaisena aikana, kattaisimme eläkerahaston alijäämän verovaroilla. Rahaston mahdollinen alijäämä on rahaston ja sen jäsenten asia, ei eurooppalaisen veronmaksajan asia.

Parlamentaarikkoja pidetään esimerkkeinä muille, ja heidän on oltava varovaisia käyttäessään yhteisön varoja. Tämä pätee heidän tuloihinsa, eläkkeisiinsä ja kuluihinsa. Olenkin tyytyväinen, että parlamentti on hyväksynyt tämän mietinnön.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Kieltäydyn myöntämästä vastuuvapautta toimielimelle, joka syyttää yli miljardi euroa ylimääräiseen eläkevakuutukseen, josta kaksi kolmasosaa rahoitetaan julkisin varoin. Niiden Euroopan parlamentin jäsenten, jotka ovat ylimääräisen eläkerahaston jäseniä, on hyväksyttävä

näiden yleisten eläkkeiden pieneneminen, aivan kuten pienituloisten on ollut pakko hyväksyä omien eläkkeidensä pieneneminen. Vastuuvapauden myöntäminen koskee vuotta 2007, mutta emme voi odottaa vuotta arvostellaksemme vuonna 2008 tehtyä päätöstä, joka koskee ylimääräisiä maksuja eläkerahastoon.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Äänestin tyhjää, koska erotin vapaaehtoisesta eläkerahastosta 21. huhtikuuta 2009 enkä siten halunnut vaikuttaa äänestyksen tulokseen.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Meidän, Euroopan parlamentin jäsenten, on tarkoitus edustaa ja palvella Euroopan unionin kansalaisia. Kaikki vaalipiirimme kärsivät parhaillaan talouskriisin vaikutuksista, erityisesti eläkkeidensä supistumisen ja menettämisen muodossa. Omassa vaalipiirissäni Irlannin Munsterissa monilla työntekijöillä on edessään hyvin epävarma vanhuus, koska eläkkeet, joita he ovat maksaneet, ovat menettäneet suuren osan arvostaan, tai joissain tapauksissa he ovat menettäneet eläkkeensä kokonaan vakuutusyhtiöiden lopetettua toimintansa.

Äänestäessämme tästä mietinnöstä ilmoitan mielihyvin, kuten parlamentin työjärjestyksessä edellytetään, että minulla on taloudellisia etuja käsiteltävän asian suhteen. Jäsenenä suoritan maksuja eläkerahastoon. En kuitenkaan näe tässä eturistiriitaa.

Minusta on kohtuutonta, että Euroopan parlamentin jäsenet odottavat koskemattomuutta, ja meidän olisi kannettava oma osamme talouskriisin aiheuttamasta taakasta. Euroopan parlamentin jäsenenä asetan kansalaisten edut omien etujeni edelle.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Äänestin vastuuvapauden myöntämistä Euroopan parlamentille varainhoitovuodelta 2007 käsittelevää Casacan mietintöä vastaan kolmesta syystä. Ensinnäkin vastustan tilannetta, jossa Euroopan parlamentin jäsenten vapaaehtoista eläkerahastoa rahoitetaan veronmaksajien rahoilla. Toiseksi vastustan tilannetta, jossa veronmaksajien rahoja voidaan myöntää yksityiselle eläkerahastolle, jonka jäsen- ja edunsaajaluettelo on salainen, eikä sitä julkisteta.

Kolmanneksi vastustan ehdottomasti sitä, että veronmaksajien rahoja käytettäisiin vieläkin enemmän keinotteluun tähtäävien investointien seurauksena syntyneen eläkerahaston alijäämän kattamiseen. Tuen Casacan mietinnön 105 ja 109 kohtaa, joissa puututaan joihinkin vapaaehtoiseen eläkerahastoon liittyviin näkökohtiin, joita vastustamme. Casacan mietintö ei kuitenkaan muuta nykyistä tilannetta, joten äänestin vastuuvapauden myöntämistä vastaan Euroopan parlamentin talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Silvia-Adriana Țicău (A6-0210/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tässä ehdotuksessa selvennetään maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevia sääntöjä.

Siinä ehdotetaan uusia sääntöjä, joiden tavoitteena on parantaa tämän toiminnan turvallisuutta ja laatua sekä myös varmistaa yhteisten rahoitusta koskevien kriteerien käyttöönotto asianomaisia yrityksiä varten.

Velvoitteet, joiden mukaan yrityksessä on oltava koulutettu liikenteestä vastaava henkilö, joka on vastuussa yrityksen kuljetustoimintojen johtamisesta, ja yrityksen on osoitettava vakavaraisuutensa, ovat merkkejä tästä uudesta lähestymistavasta kyseiseen toimintaan.

Suosituksen muita tärkeitä osatekijöitä ovat kohdat, jotka koskevat henkilötietojen suojaa, sellaisen rekisterin perustamista, jossa on julkinen ja luottamuksellinen osa, sekä myös niin sanottujen pöytälaatikkoyritysten toiminnan lopettamista.

Ammatin harjoittamisen edellytykset, nimittäin hyvämaineisuus, vakavaraisuus ja ammatillinen pätevyys, ovat sopusoinnussa toiminnan selkeyttämisen kanssa. Toivomme selkeyttämisen antavan kuljetusyrityksille mahdollisuuden toimia menestyksekkäästi aiempaa avoimemmassa toimintaympäristössä, jossa asiakkaille voidaan taata entistä parempi suojelu ja turvallisuus.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Dirk Sterckx (ALDE), kirjallinen. – (EN) Vastustan esittelijän ja neuvoston aikaansaamaa kompromissia maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista säännöistä. Katsomme, ettei uusien rajojen ja rajoitusten asettaminen kabotaasiliikenteelle ole ratkaisu ongelmiin, joita maantiekuljetusalalla on talouskriisin seurauksena. Lisäksi ympäristön näkökulmasta emme voi hyväksyä näitä rajoituksia, kuten vaatimusta siitä, että saapuvassa kansainvälisessä kuljetuksessa kuljetettavat tavarat

on toimitettava kokonaisuudessaan ennen kuin kabotaasimatka voi alkaa. Tämä on täysin ristiriidassa maantiekuljetusten todellisuuden kanssa ja esteenä tavaraliikenteen tehokkaalle järjestämiselle.

Tuen kuitenkin painokkaasti erittäin tiukkaa lähestymistapaa maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyn osalta. Jos meillä on tiukat ammattiin pääsyä koskevat säännöt, meidän ei tarvitse pelätä avoimia eurooppalaisia liikennemarkkinoita.

– Mietintö: Silvia-Adriana Țicău (A6-0254/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Hyväksyn sen, että rakennusten energiatehokkuutta on tarpeen parantaa, ja olen vakuuttunut siitä, että EU:lla voi olla myönteinen rooli tässä. Itse asiassa mietinnössä ei mielestäni panna riittävästi painoarvoa rakennusten energiatehokkuudelle esimerkiksi ilmastomuutoksen kaltaisten ympäristöön liittyvien huolenaiheiden käsittelyn laajemmassa yhteydessä.

Rakennusten energiatehokkuuden lisääminen on verrattain yksinkertaista, edullista ja hyödyllistä. Rakennusten energiatehokkuuden lisäämisellä olisi myös suunnaton myönteinen vaikutus EU:n hiilidioksidipäästöihin. Euroopan komissio ei kuitenkaan ole johdonmukaisesti ottanut energiatehokkuutta johtavaksi toimintalinjakseen ja on sen sijaan keskittynyt moukaroimaan autoteollisuutta. Olen varma, että se, että autonvalmistajista tehdään ilmastomuutoksen syntipukkeja, on täysin väärä politiikka, jolla on kielteisiä vaikutuksia.

Vaalipiirissäni Koillis-Englannissa Nissan on valitettavasti äskettäin ilmoittanut työpaikkojen vähentämisestä ja tuotannon supistamisesta. Olisi naiivia sivuuttaa EU:n sääntelyn rooli autoteollisuutta tällä hetkellä koettelevassa kriisissä. Tämä kriisi olisi voitu suurelta osin välttää tasapainoisemmalla EU:n ympäristöpolitiikalla, jossa annetaan asianmukainen painoarvo rakennusten energiatehokkuudelle.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin jäsen Țicăun mietinnön puolesta, koska katson, että rakennusten energiatehokkuuden parantaminen on erittäin tärkeää ympäristön suojelemisen sekä kuluttajien energiahäviön supistamisen kannalta.

Samanaikaisesti EU:n kansalaisten ei pidä vastata yksin kaikista rakennusten energiatehokkuuden parantamisesta aiheutuvista kustannuksista. EU:n ja jäsenvaltioiden on varattava tarvittava rahoitus tähän tarkoitukseen. Niiden on perustettava vuoteen 2014 mennessä energiatehokkuusrahasto, jota rahoitetaan yhteisön talousarviosta, Euroopan investointipankista (EIP) ja jäsenvaltioista saatavilla rahoitusosuuksilla ja jonka tavoitteena on lisätä yksityisiä ja julkisia investointeja rakennusten energiatehokkuutta lisääviin hankkeisiin, alentaa energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin liittyvien palvelujen ja tuotteiden arvonlisäverokantaa sekä laajentaa myös muiden kuin asuinrakennusten energiatehokkuutta lisäävien hankkeiden tukikelpoisuutta Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR). Muihin välineisiin lukeutuvat suoraan julkisista menoista rahoitettavat hankkeet, lainataukaukset ja tukilainat sekä sosiaalivastukset.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Energiantoimitusten hinta ja luotettavuus ovat ratkaisevia tekijöitä EU:n kilpailukyyn kannalta. Energiatehokkuuden lisääminen on yksi kustannustehokkaimmista keinoista, joiden avulla EU voi saavuttaa hiilidioksidipäästöjä koskevat tavoitteensa, luoda työpaikkoja, vähentää yritysten kustannuksia, puuttua energianhintojen nousun sosiaalisiin vaikutuksiin ja vähentää kasvavaa riippuvuuttaan ulkoisista energiantoimittajista.

Rakennusten osuus energiankulutuksesta on tällä hetkellä noin 40 prosenttia, ja tämän direktiivin uudelleenlaatimisen myötä on mahdollista parantaa nykytilannetta. Kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden on oltava tietoisia energiatehokkuuden parantamisen hyödyistä ja saatava asianmukaista tietoa siitä, miten niiden on toimittava. Näin ollen on erittäin tärkeää, että paikallis- ja alueviranomaisien saatavilla on rahoitusvälineet, joilla tuetaan rakennusten energiatehokkuuden parantamista.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä aloitetta, jolla pyritään varmistamaan rakennusten energiatehokkuuden vaikuttavuus. Välttämättömän hiilidioksidipäästöjen ehkäisemisen ja siitä aiheutuvien taloudellisten kustannusten on oltava selkeässä tasapainossa. Ajatus rakennusten energiasertifioinnista on yksi niistä keskeisistä kysymyksistä, jotka voivat edistää tiedostavaa energiankulutusta.

– Mietintö: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Tuemme täysin tiukempien sääntöjen käyttöönottoa rahoitustoimien ja luottoluokituslaitosten osalta. Päätimme kuitenkin äänestää tänään jäsen Gauzès'n mietintöä vastaan. Syynä tähän on se, että mietintö on puutteellinen eikä siinä painoteta riittävästi oikeita kysymyksiä. Tarvitaan kipeästi julkisia, voittoa

tavoittelemattomia luottoluokituslaitoksia, koska se on ainoa keino välttää eturistiriidat luokitusprosessissa. Tätä kysymystä ei käsitelty mietinnössä tyydyttävällä tavalla.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Annan varauksettoman tukeni jäsen Gauzès'n mietinnölle. Hän on jälleen osoittanut kykynsä neuvottelijana. On onni, että tästä tekstistä päästiin pian kompromissiin.

Luomalla itselleen luottoluokituslaitoksia koskevan sääntelykehyksen EU toimii tienraivaajana ja tiennäyttäjänä, samaan aikaan kun Yhdysvallat ei ole edelleenkään ryhtynyt käytännön toimiin tällä alalla. Pääomamarkkinoiden uskottavuus ja luottamus niitä kohtaan riippuvat osittain näiden laitosten laatimista ja julkaisemista luokituksista.

Sääntelykehyksen, jota olemme tänään luomassa, pitäisi pystyä parantamaan edellytyksiä, joiden perusteella luokitukset laaditaan, edellyttäen että niitä käytetään säänneltyjen toimien valvontakehyksessä.

Oli kuitenkin tärkeää, ettei kompromissi koostu ratkaisusta, joilla pyritään pelkästään estämään missä tahansa yhteydessä tehtävät viittaukset luokituksiin, jos niitä ei ole tehty tämän asetuksen mukaisesti. Tällainen lähestymistapa olisi jokseenkin vahingollinen tärkeimpien vapauksien, kuten ilmaisunvapauden ja kaupan vapauden, kannalta. Lisäksi se olisi todennäköisesti suosinut yhteisön ulkopuolisia markkinoita EU:n kotimarkkinoiden sijaan ja olisi todennäköisesti myös suosinut yksityisiä ja luottamuksellisia rahoitustoimia avoimuussääntöjen piiriin kuuluvien julkisten toimien kustannuksella. Annan siten täyden hyväksyntäni valitulle ratkaisulle.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tilanne maailmantaloudessa on edelleen levoton, ja vasta eilen Kansainvälinen valuuttarahasto ilmoitti, että talouskriisi saattaa hyvinkin vielä pahentua. Tuskin kenellekään tulee yllätyksenä, että tämä on juhlaa sääntely- ja valvontatoimilijoille.

On kuitenkin hirveä virhe alkaa hahmotella laajoja valvontajärjestelmiä rahoitusmarkkinoiden toimintaa varten ennen kuin tutkimukset ja analyysit on edes tehty. Useat tärkeät toimijat, Ruotsin pankki mukaan luettuna, katsovat, ettei komissio ole onnistunut osoittamaan uskottavasti markkinoiden toiminnan epäonnistumista, joka oikeuttaisi luottoluokituslaitoksia koskevan sääntelyn lisäämisen.

Tämä ei selvästikään huoleta EU:ta. Lainsäätäjät Brysselissä ovat sen sijaan asennoituneet siihen, että levottomuus maailmanmarkkinoilla antaa EU:lle aiheen vahvistaa omia asemiaan. Jos nyky maailmassa on järjestelmä, joka on maailmanlaajuinen sanan todellisessa merkityksessä, niin se on juuri rahoitusmarkkinat. Esimerkiksi luottoluokituslaitoksia koskevan valvonnan lisäämistä, jos ja kun se katsotaan tarpeelliseksi, pitäisi näin ollen käynnistää ja suunnitella maailmanlaajuisesti. Koska Euroopan parlamentti etsii ratkaisuja EU:n yhteistyön piiristä, olen päättänyt äänestää mietintöä vastaan.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Tuen täysin tiukempien sääntöjen käyttöönottoa rahoitustoimien ja luottoluokituslaitosten osalta.

Päätin kuitenkin äänestää tänään jäsen Gauzès'n mietintöä vastaan. Syynä tähän on se, että mietintö on puutteellinen eikä siinä painoteta riittävästi oikeita kysymyksiä. Tarvitaan kipeästi julkisia, voittoa tavoittelemattomia luottoluokituslaitoksia, koska se on ainoa keino välttää eturistiriidat luokitusprosessissa. Tätä kysymystä ei käsitelty mietinnössä tyydyttävällä tavalla. Tämä on vain yksi esimerkki mietinnön puutteista.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Olemme nyt poistamassa harmaita alueita rahoitusmarkkinoilta ja asettamassa entistä tiukempia vaatimuksia, mikä olisi pitänyt tehdä jo paljon aiemmin. Tällä kuitenkin hoidetaan vain sairauden oireita, ei sen syitä. Sääntelyn purkaminen viime vuosina on mahdollistanut uusien – ja niiden monimutkaisuuden ansiosta epämääräisten – rahoitusmarkkinatuotteiden putkahtamisen esiin. Tässä mielessä äänestin tiukemman rahoitusvalvonnan puolesta, vaikkei pelkästään se riitä alkuunkaan.

Jos haluamme estää tällaisten korttitalojen rakentamisen tulevaisuudessa, voimme vain kieltää riskialttiit rahoitustuotteet. EU:n oma valvontaviranomainen lisääsi varmasti byrokratiaa mutta ei takaisi järkevää taloudenhoitoa eikä kasinomentaliteetista luopumista.

John Purvis (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Luottoluokituslaitosten on hyväksyttävä osasyllisyytensä subprime-luottojen arvopaperistamisen epäonnistumiseen, mikä johti talouskriisin syntyyn. Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivien valtuuskunta ei kuitenkaan äänestänyt täysin varauksetta Gauzès'n mietintöön sisältyvien, luottoluokituslaitosten sääntelyä koskevien suunnitelmien hyväksymisen puolesta. Luottoluokituslaitoksia ei tulisi pitää syntipukkeina, koska aivan yhtä syyllinen tilanteeseen oli pankki- ja sääntelykulttuuri, jossa riskistrategiat haudattiin takahuoneisiin.

Toivomme, että EU, Yhdysvallat ja luottoluokituslaitokset voivat tehdä yhteistyötä asianmukaisesti toimivan järjestelmän luomiseksi. Tämä edellyttää, että raskassoutuinen sääntelylähestymistapa tekee tietä lähestymistavalle, jossa hyväksytään kaikkiin investointeihin sisältyvä riskitekijä ja joka mahdollistaa sellaisten luokitusten jonkinasteisen hyväksymisen, joita tekeviin luokituslaitoksiin ei sovelleta tänään äänestettävänäämme ollutta asetusta. Ennen kaikkea lähestymistavan on oltava riittävän joustava mukautuakseen uusiin olosuhteisiin ja antaakseen markkinoiden hengittää.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) En osallistunut tähän äänestykseen, koska minulla on erityisiä yhteyksiä luottoluokitusalaan.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) G20-ryhmän rahoituspalveluja käsittelevälle työryhmälle esittämissä suosituksissa vaaditaan selkeästi avoimuuden ja luottoluokituslaitoksia koskevan sääntelyn lisäämistä. Tämä mietintö, joka oli Euroopan parlamentin vastaus G20-ryhmälle, kuvastaa oikeaa tasapainoa. Vielä ei ole kuitenkaan päästy selvytyteen sen pätevyyden tasosta, jota Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean on osoitettava, jos sillä on määrä olla keskeinen asema tällaisessa sääntelyssä.

– **Mietintö: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitoksia, arvoisa puhemies. Äänestin mietinnön puolesta.

Neuvoston asetuksilla (EY) N:o 11/98 ja N:o 12/98 on luotu yhtenäismarkkinat kansainväliselle linja-autoliikenteelle. Tämä vapauttaminen on osaltaan vaikuttanut liikennemäärän tasaiseen kasvuun alalla, joka on kasvanut jatkuvasti 1990-luvun puolivälistä näihin päiviin saakka.

Tähän myönteiseen suuntaukseen ei kuitenkaan ole liittynyt riittäviä toimenpiteitä matkustajien oikeuksien suojelemiseksi ja vahvistamiseksi: matkustajat ovat kiinnittäneet huomiota moniin ongelmiin, kuten peruutuksiin, ylivarauksiin, matkatavaroiden katoamisiin ja viivästymisiin.

Toisin kuin matkustajat, jotka valitsevat jonkin toisen liikennemuodon, linja-automatkatustajat jäävät vaille suojaa yhteisön lainsäädännössä olevien puutteiden vuoksi.

Pidänkin myönteisenä liikenne- ja matkailuvaliokunnan ehdotusta. Valiokunta pyrkii laatimaan linja-automatkatustajien oikeudet asiakirjalla, josta meidän on määrä äänestää. Ehdotus on erityisen mielenkiintoinen, koska siinä asetetaan liikenteenharjoittajat vastuuseen matkustajien kuolemasta tai loukkaantumisesta, otetaan käyttöön korvaus ja avunanto matkan peruuntumisen ja viivästymisen yhteydessä, tunnustetaan liikuntarajoitteisten tai vammaisten henkilöiden oikeudet sekä velvoitetaan jäsenvaltiot perustamaan elimet, jotka takaavat tämän asetuksen täytäntöönpanon ja käsittelevät matkustajien valitukset.

Se on tärkeä askel kohti kaikkien matkustajien yhtäläisiä oikeuksia.

Brian Crowley (UEN), kirjallinen. – (EN) Euroopan unioni on luonut toimivat sisämarkkinat, joilla pääoma, palvelut ja ihmiset voivat liikkua ennennäkemättömän vapaasti. Vapaan liikkuvuuden mahdollistaminen sinänsä ei kuitenkaan vielä riitä. Meidän on suojeltava EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia heidän matkustaessaan unionin alueella ja varmistettava yhtäläinen pääsy liikennepalveluihimme.

Olemme nähneet, miten EU:n politiikan ansiosta lentoliikennealalla on otettu käyttöön matkustajien esteetöntä pääsyä ja korvauksia koskevat oikeudet, ja pidän erittäin myönteisenä, että EU on esittänyt samantapaisia ehdotuksia muiden liikennealojen osalta. On kuitenkin tärkeää, että kunnioitamme aina kunkin erilaisen liikennealan erityisluonnetta. Vaikka matkustajien esteetöntä pääsyä ja yhtäläisiä oikeuksia koskevien samojen periaatteiden pitäisikin päteä kaikkiin liikennemuotoihin, meidän on otettava huomioon kunkin liikennemuodon ominaispiirteet. Muutoin petämme sekä matkustajat että liikenteenharjoittajat.

Olen iloinen, että tässä matkustajien oikeuksia koskevassa paketissa, joka käsittää meri- ja sisävesiliikenteen sekä linja-autoliikenteen, Euroopan parlamentti on laatinut lainsäädäntöä, joka on tasapuolista ja tasapainoista ja joka osoittautuu äärimmäisen tehokkaaksi matkustajien oikeuksien suojelussa ja edistämisessä EU:ssa.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Konservatiivit pitävät myönteisenä kokonaistavoitetta, joka on parantaa matkustajien oikeuksia, taata esteetön pääsy vammaisille ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kansainvälisen linja-autoliikenteen harjoittajille, ja tästä syystä äänestimme mietinnön puolesta. Olisimme kuitenkin toivoneet poikkeusta alueellisten palvelujen osalta, koska Yhdistynyt kuningaskunta on vapauttanut markkinat, joilla on siirrytty julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista avoimeen kilpailuun. Lisäksi ehdotuksessa ei nähdäksemme tunnusteta raja-alueilla tarjottavien linja-autoliikennepalvelujen paikallista luonnetta. Konservatiivit ovat myös huolissaan tiettyjen ehdotettujen

asetukseen sisältyvien näkökohtien, erityisesti korvausvastuuta koskevien säännösten, oikeasuhteisuudesta. Rautatie- ja lentoliikennealasta poiketen linja-autoliikenneala koostuu huomattavasta määrästä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joiden resurssit ovat rajalliset.

Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Linja-automatkustajien pitäisi nauttia samoista oikeuksista kuin rautatie- ja lentomatkustajienkin. Tämä on mietinnön pääajatus.

Itse asiassa kaikkien matkustajien on periaatteessa oltava yhdenvertaisia lain edessä.

En voi kuitenkaan hyväksyä mietintöä varauksetta.

Tähän on syynä juuri alan luonne, sillä suurin osa alan toimijoista on mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä. Emme voi olla tyytyväisiä täysistunnossa ehdotettujen kaltaisiin toimiin, jotka matkustajien oikeuksien lisääntyvän suojelun verukkeella merkitsevät pelkästään hankalia rajoituksia linja-autonkuljettajille ja väistämättömiä korotuksia matkustajien maksamiin matkalippujen hintoihin.

Miksi meidän pitäisi edellyttää, että kuljettaja, jonka tehtävä on ajaa turvallisesti, käy erityiskurssin, jonka ansiosta hän voi auttaa liikuntarajoitteisia tai vammaisia henkilöitä?

Miksei tämän uuden EU:n asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätettäisi selkeästi kaupunki-, lähi- ja alueliikenteen palveluja, jotka kuuluvat julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten piiriin?

Miksi pyrkii antamaan oikeudet korvaukseen, joka on 200 prosenttia korkeampi kuin matkalipun hinta, niissä tapauksissa, joissa matkustajalta evätään matkustusoikeus ylivarauksen vuoksi?

Ranskassa Fédération nationale des transporteurs de voyageurs on ehdottanut käytännöllisiä ratkaisuja kaikkiin näihin ongelmiin. Osa niistä on otettu huomioon. Ei kuitenkaan kaikkia. Se on sääli.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Jäsen Albertinin mietinnöllä pyritään luomaan edellytykset linja-autoliikenteen käyttöä ja harjoittamista koskevalle selkeämmälle kehitykselle. Ratkaisemalla liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksiin liittyvät kysymykset ja myös laatimalla aiempaa selkeämmät säännöt sellaisia tapauksia varten, joissa matkustaja kuolee tai loukkaantuu ja joissa matkatavarat katoavat tai vahingoittuvat, mietinnöllä lisätään osaltaan sekä matkustajien että liikenneyritysten turvallisuutta. Ratkaisuja esitetään myös niitä tapauksia varten, joissa matkustajalle on maksettava korvaus ja tätä on autettava matkan peruuntuessa, viivästyessä tai keskeytyessä.

Näin on luotu edellytykset entistä parempien tietojen antamiseksi matkustajille ennen matkaa, matkan aikana ja matkan jälkeen. Lisäksi selvennetään matkustajien oikeuksia, kuten myös liikenteenharjoittajan vastuuta, jotta toiminta olisi aiempaa kilpailukykyisempää ja turvallisempaa.

– Mietintö: Brian Crowley (A6-0070/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Brian Crowleyn tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloaikaa koskevan mietinnön puolesta, koska se tukee eurooppalaisia esittäjiä ja eurooppalaista musiikkia.

Euroopan parlamentin ehdotus tuo laajennettuja etuja esittäjille, jotka saavat elinikäistä suojaa yhdenvertaisesti Yhdysvaltojen tilanteen kanssa sekä eurooppalaisia luovuutta ja kulttuuria kunnioittavien periaatteiden mukaisesti.

Olen sitä mieltä, että suoja-ajan pidentäminen 50 vuodesta 70 vuoteen kannustaa musiikilliseen innovaatioon sijoittamista ja sen seurauksena kuluttajat saavat enemmän valinnanvaraa. Tällöin Eurooppa säilyttää kilpailukykynsä maailman suurimmilla musiikkimarkkinoilla.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tällä alalla toimivat portugalilaiset managerit pitävät tätä äärimmäisen tärkeänä kysymyksenä Euroopan ja Portugalin musiikkiteollisuudelle. He vahvistavat, että komission ehdotus esiintyjien ja äänitetuottajien tallenteita koskevien oikeuksien suoja-ajan pidentämiseksi tulee tarpeeseen. Se mahdollistaa Euroopan pysymisen kilpailukykyisenä maailman suurimmilla musiikkimarkkinoilla.

Esittäjien ja tuottajien tuki on kiistatonta, sillä lähes 40 000 esittäjää ja muusikkoa on allekirjoittanut adressin, jossa kehoitetaan Euroopan unionia karsimaan eroavaisuuksia muihin maihin, joissa suoja-aika on jo pidempi, nähden.

On toivottavaa, että suoja-ajan pidentäminen kannustaa sijoittamaan jälleen monipuoliseen uuteen musiikkiin, minkä ansiosta kuluttajat saavat enemmän valinnanvaraa. Olisi myös pantava merkille, että ääniteteollisuus on suuri työllistäjä ja verotulojen lähde ja että se on henkisen omaisuuden suurin viejä.

Näistä syistä, jotka edellä mainitut managerit ovat esittäneet, äänestin tänään äänestettävänä olleen kompromissitekstin puolesta. Tämä hyväksyminen tuo yhteisymmärrystä neuvoston ja parlamentin välille ja helpottaa neuvoston direktiivin hyväksymistä.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tarkistuksen 79 puolesta, jotta äänitteitä koskevien tekijänoikeuksien suoja-ajan pidentämistä yli 50 vuoteen koskeva ehdotus palautetaan valiokuntaan.

Mielestäni komission luonnos vaatii enemmän valmistelua ja parlamentin olisi siksi varattava enemmän aikaa päätöksen tekemiseen. Nykyisessä muodossaan komission luonnos näyttäisi tarjoavan puolueettoman perustan keinotekoisien monopolien luomiseksi kulttuuriteosten markkinoilla.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että monet taiteilijat saavat työstään liian vähän hyötyä. Ratkaisu ei ole kuitenkaan siinä, että tuotantoyhtiöitä suositaan lisää, vaan siinä, että niiltä todella siirretään etuja taiteilijoille ja esittäjille.

Arlene McCarthy (PSE), kirjallinen. – Ei ole oikeudenmukaista, että laulujen säveltäjien tai CD-ROM -levyn kuvamateriaalin suunnittelijan oikeuksien suoja-aika on eliniän lisäksi 70 vuotta, kun taas esittäjän oikeuksien suoja-aika on tällä hetkellä vain 50 vuotta julkaisusta lukien. Suoja-aika on jäänyt jälkeen odotettavissa olevan elinajan ennusteesta, mikä tarkoittaa sitä, että muusikot menettävät työstään saamansa hyödyn juuri silloin, kun he jäävät eläkkeelle ja tarvitsevat tuloja eniten. Nykyisellä järjestelmällä huijataan lahjakkaita muusikoita. 38 000 esittäjää on pyytänyt tukeamme tämän syrjinnän poistamiseksi. Kyse on tavallisten työtä tekevien muusikkojen oikeuksien yhdenvertaistamisesta.

Minua harmittaa, että kyseessä olevasta säädöksestä on esitetty useita totuudenvastaisia väitteitä. Taloudellisen taantuman aikana meidän on tuettava luovia teollisuudenaloja ja taiteilijoita, jotka myötävaikuttavat bruttokansantuotteeseemme, työpaikkoihin, kasvuun ja maailmanlaajuisiin vienteihin. Tämä säädös on suuri apu köyhille muusikoille, jotka ansaitsevat yhdenvertaisen kohtelun. Toivon, että neuvosto ja komissio voivat hyväksyä parlamentin äänestyksen, jotta tästä säädöksestä voidaan päättää ennen tämän istuntokauden päättymistä.

Ieke van den Burg (PSE), kirjallinen. – (NL) Alankomaiden työväenpuolue (Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattinen ryhmä) tukee tarkistettua ehdotusta, koska se sisältää huomattavan määrän taiteilijoille myönteisiä asioita, kuten esimerkiksi taiteilijan loukkaamattomuuden suoja ja rahaston perustaminen taustamuusikoita varten. Äänestimme tarkistusten, jotka on tarkoitettu antamaan taiteilijoille 100 prosenttia suoja-ajan pidennyksestä johtuvista tuloista, puolesta. Saavutettu sovintoratkaisu on askel oikeaan suuntaan, mutta se ei ole vielä paras mahdollinen ratkaisu.

Alankomaiden työväenpuolue on kuitenkin erittäin huolestunut huonompiosaisten taitelijoiden asemasta, sillä heidän on luovuttava tallenteen tekoa vastaan kaikista tallenteesta saatavista tuloista, jotka ylittävät heidän saamansa ennakon. Siksi toivomme, että komissio antaa pian ehdotuksia taitelijoiden aseman parantamiseksi levy-yhtiöihin nähden, mukaan lukien lähioikeuksien ensimmäisen 50 vuoden suoja-aikaa koskeviin sopimukseen liittyvät ehdotukset.

Thomas Wise (NI), kirjallinen. – (EN) Huolimatta siitä, että tuen voimakkaasti ajatusta tekijänoikeuden laajentamisesta, tämä ehdotus ei ole enää sopiva siihen tarkoitukseen. EU on näyttänyt kyvyttömyytensä puuttua ongelmaan järkevällä ja tehokkaalla tavalla ja niinpä olen äänestänyt mietintöä vastaan.

– **Mietintö: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)**

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Toisen Marco Polo ohjelman perustaminen on tärkeä vaihe siksi, että sillä taataan tarpeellinen rahoitustuki tavaraliikennejärjestelmän ympäristönsuojelun tason lisäämiseen ja parantamiseen tarkoitetuille keinoille.

Tämä ehdotus on jatkoa ensimmäisen Marco Polo -ohjelman tehokkuuden arvioinnille, joka osoitti, että liikennemuotosiirtymätavoitteesta on saavutettu tähän päivään mennessä vain 64 prosenttia, mikä on kaukana arvioituista tavoitteista.

On toivottavaa, että uusi Marco Polo -ohjelma hyötyy parannetuista rahoitusolosuhteista saavuttaakseen asetetut tavoitteet, joihin kuuluvat nyt myös merten moottoritiet sekä liikennemuutosten vähentämiseksi tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvät hankkeet.

Uskon, että tämän ohjelman, jonka tarkoituksena on kannustaa ja tukea hankkeita, joilla maanteiden tavaraliikennettä siirretään merelle, rautateille ja sisävesireiteille, on oltava täysin kykenevä vähentämään ruuhkaa ja saastumista sekä varmistamaan tehokas ja ympäristön kannalta kestävä tavaraliikenne.

– Mietintö: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnössä ei oteta riittävästi huomioon koko rautatietavaraliikenteen kannalta todellista kiinnostusta herättävään asiaan, eli käytettävissä olevan välityskyvyn tehokkaampaa käyttöä.

Infrastruktuurin haltijat on veloitettava jättämään vuosittaisessa verkkoaikataulussaan varakapasiteettia satunnaista liikennettä varten. Tämä ennakkovaatimus ei jätä infrastruktuurin haltijoille joustovaraa tehdä tällaisia toimenpiteitä koskevia päätöksiä reaaliajassa. Komission alkuperäistä ehdotusta on jopa tiukennettu, sillä varakapasiteetin on taattava riittävä laadullinen taso kansainvälisen helpotetun tavaraliikenteen reittejä varten.

Sitä, missä määrin rautatieyhtiöiden jättämiä reittihakemuksia todella käytetään, ei voida arvioida likimääräisesti suunnittelutarkoituksia varten. Nämä kapasiteetit poistetaan etukäteen aikataulun laadintamenettelystä, mistä seuraa, että muita myöhemmin jätettyjä reittihakemuksia ei voida toteuttaa. Mikäli rahtiyrietykset eivät käytä jo valmiiksi vähäisiä verkkokapasiteetteja, ne häviävät lopulta kokonaan kaikkien käyttäjien haitaksi. Tällä säädöksellä saataisiin aikaan täysin päinvastainen vaikutus kuin mikä todellinen tavoite on, eli käytettävissä olevien kapasiteettien tehokkaampi käyttö.

Matkustajaliikenteelle ja lyhyellä aikavälillä pyydetylle tavaraliikenteelle haitallisten vaikutusten rajoittamiseksi tarvitaan säädös, joka sallii infrastruktuurin haltijoiden päättää tällaisen toimenpiteen sopivuudesta, kun otetaan huomioon rautateiden matkustajaliikenteen tarpeet tai se, miten rautateiden tavaraliikenteen tarpeet voidaan ottaa paremmin huomioon.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Rajatylittävä kaukotavaraliikenne siirtyy yhä enemmän ja enemmän rautateiltä maanteille. Tähän liittyviä tärkeitä syitä ovat: moottoriteitä rakennetaan enemmän, suoria rautatieyhteyksiä yrityksiin ollaan hylkäämässä ja maantiekuljetus on suhteessa halventunut pysyvästi. Nämä syyt on yleisesti unohdettu. Koko huomiomme on kiinnittynyt kahteen muuhun syyhyn. Yksi on se, että eri jäsenvaltioissa sijaitsevien rautatieyhtiöiden välinen koordinointi on puutteellista, minkä johdosta rahtivaunujen on odotettava tarpeettomasti pitkiä aikoja ennen niiden liittämistä veturiin, joka kuljettaa niitä eteenpäin. Tähän ongelmaan on nyt ratkaisu säännöllisesti kulkevien paikallisjunien muodossa.

Toinen epäkohta on se, että tämä liikenne kulkee hitaasti, koska sen on odotettava etusijalla olevia matkustajajunia. Duchoňin mietinnön tarkoituksena oli poistaa matkustajaliikenteen etusija. Ruuhkaisilla välimatkoilla tämä voi tarkoittaa EU:n asettamaa veloitetta sivuuttaa säännölliset aikataulut joistakin junista luopumalla. Äänestäjät käsittävät pian, että tällainen palvelun huononeminen on Euroopan syytä. Matkustajaliikenteen rajoittamisen sijaan tarvitaan ratkaisu, jonka avulla selvittää rautateiden pullonkaloista ja kapasiteettivajeista. On hyvä, että tekstin yleissävyä on lievennetty tältä osin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tällä hetkellä tavaraliikenne painottuu pääosin maanteille ja raide-, vesi- tai ilmateitse kuljetettavan tavarantoiminnan osuus pienenee. Jatkuvasti pienenevien voittojen ja äärimmäisen kilpailun aikana rekkakusien ohitusmanööverit yhdessä yliväsyneiden kuljettajien ja ylikuorman kanssa muodostavat kohtalokkaan yhtälön. Onnettomuusvaaran lisäksi häiriöihin taipuvaista tavaraliikennettä on mahdotonta puolustaa ruuhkautumisen, melun ja ympäristön saastuttamisen kannalta katsottuna.

On korkea aika saada tavaraliikenne siirrettyä rautateille, mutta tarvitsemme sitä varten parempia teknillisiä ratkaisuja ja logistiikkamalleja koordinoitua ja organisatorista verkottamista varten. Tämä mietintö on askel oikeaan suuntaan ja sen vuoksi äänestin sen puolesta.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Todella sisäisen rautatiemarkkinan luominen on erittäin tärkeää eurooppalaisen kestävä kehityksen liikennepolitiikan tavoitteille tai, toisin sanottuna, Euroopan ja liikenteen tulevaisuudelle. Se on tärkeää myös sen mahdollistamisessa, että tämä ala tulee erottamattomaksi osaksi toimenpiteitä, joilla autetaan varmistamaan Lissabonin strategian onnistuminen.

Rautatietavaraliikenne on myös hyvin tärkeä tekijä liikenteen eri toiminta-alueilla.

Euroopan rautatieliikenneverkon, jossa junat liikkuvat saumattomasti ja siirtyvät helposti kansallisesta verkosta toiseen, luominen mahdollistaa toivottavasti parannusten tekemisen infrastruktuurien hyödyntämisessä ja edistää kilpailukykyisempää tavaraliikennettä.

Uskon, että on tärkeää tukea toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on parantaa rautateiden tavaraliikennealan tilannetta, kun tulevaisuudennäkymänä on, että tämä ala tulee kokonaan yhteiseksi ja osaksi koko tulevaa Euroopan laajuista liikenneverkkoa.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Onnittelen esittelijää ja Euroopan komissiota heidän rohkeudestaan yrittää tehdä rautateiden tavaraliikenteestä ensisijainen kuljetusmuoto EU:ssa.

Itse olisin toivonut jyrkempää ehdotusta; strategiaa, johon kuuluvat ensisijaiset reitit tietyillä rahtiväylillä ja muun rautatieteollisuuden hyväksyntä sille, että rautatietavaraliikenne on tärkeä ja se vaatii kehittämistä sekä tukea.

Euroopan rautatietavaraliikennettä tukahduttaa kaksi asiaa. Ensinnäkin yhteentoimivuuden todellinen puute erityisesti viestityksen alalla ja toisaalta itse rautatieteollisuus, erityisesti matkustajaliikennetoimijat ja infrastruktuurin haltijat, jotka tukevat salaa toisiaan varmistaakseen, että rautatietavaraliikenne on reittien ja aikataulujen suunnittelussa tärkeysjärjestyksessä viimeisenä.

Ainakin mietintö on alku tuon mukavuusliiton päättämiseksi ja rautatietavaraliikennetoimijoille annetaan ainakin mahdollisuus kehittää liiketoimintaansa.

Mikäli me sallimme vallitsevan tilan pysyä ennallaan, rautatietavaraliikennettä ei enää ole kahdenkymmenen vuoden kuluttua. Meidän on toimittava nyt tehdäksemme rautatietavaraliikenteestä toimivaa, houkuttelevaa ja kilpailukykyistä, tai emme koskaan pysty siirtämään tavaraliikennettä pois maanteiltä.

– Mietintö: John Bowis (A6-0233/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kiitän kollegani John Bowisin tekemää työtä asiassa, joka merkitsee virstanpylvästä potilaan oikeuksien kehittämisessä. Konservatiivit tukevat potilaan liikkuvuutta EU:n sisäpuolella ja näkevät sen keinona vahvistaa julkisen terveydenhuollon tarjoamista.

Asiaa saattaa valaista se, että kyseinen asia sai ensimmäisen kerran huomiota erään Yhdistyneen kuningaskunnan terveydenhuoltopalvelua koskeneen asian johdosta. Eräältä naishenkilöltä, joka oli päättänyt matkustaa Ranskaan lonkkaproteesileikkausta varten, koska paikalliset terveysviranomaiset antoivat hänen odottaa liian kauan, evättiin korvaus hänen kotiinpaluunsa jälkeen. Mutta hän saattoi juttunsa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka vahvisti tärkeän periaatteen: potilailla on oikeus matkustaa toiseen EU:n jäsenvaltioon hoitoa varten ja saada sen jälkeen korvaus kansalliselta julkisen terveydenhuollon tarjoajalta.

En ihaile EYT:tä, jolla on suuri rooli toimivaltojen jatkuvassa kasautumisessa EU:ssa, mutta tämä ratkaisu oli äärettömän merkittävä. Toivon, että monet äänestäjistäni, jotka ovat tulleet pahoin petetyiksi työväenpuoleen hallituksen julkisen terveydenhoitojärjestelmän huonon hoitamisen johdosta, voivat hyötyä tässä mietinnössä esitetyistä ideoista.

Anne Ferreira (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin rajatylittävää terveydenhoitoa koskevaa mietintöä vastaan, sillä se ei vastaa EU:n tavoitetta terveyden korkeasta tasosta EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan mukaisesti, eikä Euroopan kansalaisten tarvetta voida nauttia turvallisesta ja laadukkaasta terveydenhuollosta lähellä kotia.

Mietinnössä ei tehdä ennakkoluvasta sääntöä hoidon saamiseksi toisessa EU:n jäsenvaltiossa. Ennakkolupa sallii sosiaalijärjestelmän rahoitusapainotilan hoitamisen ja antaa samalla potilaille takuuvarmat korvausehdot ja tiedot, joita he tarvitsevat ennen sairaalahoidon saamista ulkomailla.

Ei ole hyväksyttävää, että terveydenhuollon laadun parantaminen pitäisi saavuttaa pakottamalla hoitopalvelujen tarjoajat kilpailemaan, tai kiistellä potilaiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta: jälkimmäinen riippuu ennen kaikkea heidän terveydentilastaan.

Hyväksytyt tarkistukset ovat liian epämääräisiä, mikä aiheuttaa ongelmia, jotka Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen on lopulta ratkaistava.

Tämä direktiivi vain korostaa Euroopan kansalaisten välillä olevia terveysepäsuhtia, sillä vain ne, jotka voivat maksaa hoitokulut etukäteen, voivat valita laatupalveluja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Oleellisena ongelmana on se, että tämä mietintö hyväksyttiin muuttamatta 95 artiklan oikeusperustaa, tai toisin sanoen, terveyden katsottiin olevan sisämarkkinoilla kauppatavara, mikä ei ole hyväksyttävää. Näin ollen olisi ollut parempi hylätä komission ehdotus, kuten olemme ilmaisseet. Valitettavasti enemmistö ei kuitenkaan ollut meidän kanssamme samaa mieltä.

Sen seurauksena potilaan oikeudet rajatylittävässä terveydenhuollossa eivät turvaa jäsenvaltioiden yksinomaista toimivaltaa päättää siitä, miten niiden terveydenhoitojärjestelmät organisoidaan ja rahoitetaan. Tämä sisältää myös heidän toimivaltansa perustaa ennakkolupajärjestelmiä ulkomailla tehtävää sairaalahoitoa varten.

Kansalaisten oikeutta terveyteen sekä alalla työskentelevien oikeuksia ei ole turvattu. Olisimme tarvinneet yhteenkuuluvuuden ja koordinaation lisäämistä EU:n eri jäsenvaltioissa toimivien sosiaaliturvajärjestelmien välillä, etenkin soveltamalla, täytäntöönpanemalla ja reagoimalla soveliaammin terveydenhoitopalvelujen käyttäjien oikeuksiin ja tarpeisiin.

Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan.

Christa Klauß (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin potilaan oikeuksia rajatylittävässä terveydenhuollossa koskevan direktiivin puolesta, koska siinä annetaan potilaille korkeampi oikeusturvaso. Erityisesti Euroopan unionin alueilla, jotka ovat rajojen läheisyydessä, kuten kotikaupunkini Saksan suuralueella, Belgiassa, Luxemburgissa tai Ranskassa, tai maaseutualueilla, joilla on puute terveyspalveluista, potilaan liikkuvuuden edistäminen on tärkeä osa terveyspalvelujen tehokkuuden parantamista ja lisäämistä.

Saksan terveydenhuoltoala hyötyy potilaiden rajatylittävästä liikkuvuudesta, jos muista EU:n jäsenvaltioista tulevat potilaat käyttävät korkeasti arvostettuja terveyspalvelujamme, kuten esimerkiksi kuntouttamispalveluja, enemmän hyväkseen. Jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeus on kuitenkin säilytettävä. Jäsenvaltiot ovat itse vastuussa terveyspalvelujen tarjoamisesta ja terveydenhoitojärjestelmiensä järjestämisestä. Direktiivissä pitäisi, toissijaisuusperiaatetta noudattaen, säätää vain sellaisista aiheista, jotka koskevat potilaiden rajatylittävää liikkuvuutta. Saksassa voimassaolevia korkeatasoisia laatu- ja turvallisuusnormeja ei saa vaarantaa. Jäsenvaltioiden hyvästä syystä noudattamia eettisiä normeja, kuten esimerkiksi keinosiemennyksessä, DNA-analyysissä tai avustetussa itsemurhassa, ei pidä sekoittaa asiaan.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen tämän mietinnön tavoitteisiin, jotka pyrkivät helpottamaan potilaiden hoitoa muussa jäsenvaltiossa kuin heidän omassaan ja selkiyttämään korvausmenettelyjen jälkikäsitteilyä, jota koskeva sääntely puuttuu Euroopan lainsäädännöstä. Turvallinen, tehokas ja laadukas hoito pitäisi siten olla kaikkien Euroopan kansalaisten ulottuvilla jäsenvaltioiden välisten yhteistyömekanismien avulla.

Minun olisi kuitenkin vaadittava, että jäsenvaltioilla on yksinomainen toimivalta terveydenhuoltojärjestelmien järjestämisessä ja rahoittamisessa. Ennakkolupa sairaalahoitoa varten on ratkaiseva väline tämän toimivallan soveltamisen toteuttamiseksi. On itsestään selvää, että tämän oikeuden käyttämisessä on kunnioitettava suhteellisuusperiaatteita, tarpeellisuus- ja syrjimättömyysperiaatetta.

Mitä tulee oikeusperustaan, vetoaisin kaksinkertaisen oikeusperustan puolesta kansallisten toimivaltojen kunnioittamisen takaamiseksi. Itse asiassa komission ehdotukseen sisältyi monia yrityksiä tällaisten toimivaltojen kaventamiseksi huomiota herättämättä.

Lopullisessa tekstissä potilaan oikeuksien ja jäsenvaltioiden terveydenhuoltoalaan liittyvien kansallisten toimivaltojen on oltava kohtalaisessa tasapainossa.

Linda McAvan (PSE), kirjallinen. – (EN) Ilmoitan Euroopan parlamentin brittiläisen työväenpuolueen valtuuskunnan puolesta, että olen tyytyväinen rajatylittävän terveydenhuollon direktiivistä annettua ehdotusta koskevan parlamentin mietinnön myönteisiin puoliin. Olemme etenkin sellaisten tarkistusten kannalla, joissa selvennetään sitä, että kansallisten hallitusten vastuu niiden kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien järjestämisestä sekä hoitoa koskevista säännöistä pysyy täydellisenä.

Olemme kuitenkin huolissamme siitä, että luonnoksen sisältämät säännöt eivät ole riittävän selkeitä. Toiseen EU:n jäsenvaltioon hoidettaviksi matkustavien potilaiden täytyy tietää, saavatko he korvauksia ja onko heillä kaikki tarvittava tieto isäntämaan tarjoaman terveydenhuollon muodosta ja laadusta. Työväenpuolueen valtuuskunta vaatii siten direktiiviä, jossa on selkiytetty se, että jäsenvaltiot voivat perustaa ennakkolupajärjestelmän. Olemme myös 152 ja 95 artiklaan perustuvan kaksoisoikeusperustan kannalla sen varmistamiseksi, että etusijalla ovat terveydenhuolto-ongelmat eivätkä sisämarkkinaongelmat. Työväen

valtuuskunta äänesti loppuäänestyksessä tyhjää osoittaakseen, että näihin kahteen ongelmaan on keskityttävä toisessa käsittelyssä.

Arlene McCarthy (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää, koska mietintö ei anna riittävää takuuta Yhdistyneen kuningaskunnan julkisen terveydenhuoltojärjestelmän yhtenäisyyden ja rahoituksen suojasta, eikä tarjoa varmuutta ja selvyyttä potilasvähemmistölle, jolla on varaa matkustaa terveydenhuoltopalvelujen saamiseksi toisessa EU:n jäsenvaltiossa.

Euroopan parlamentin konservatiivisilla jäsenillä on yksi tavoite mielessään heidän ehdottaessaan huonoon valoon joutuneen terveydenhuoltoasetelijärjestelmän palauttamista eurooppalaisen takaoven kautta: heidän ehdotustensa perusteella muutamat varakkaat saisivat seteleitä viedäkseen julkisen terveydenhuoltojärjestelmän rahat pois Yhdistyneestä kuningaskunnasta muualla Euroopassa tehtävää yksityistä hoitoa varten. Veronmaksajat odottavat saavansa julkiseen terveydenhuoltojärjestelmään sijoitetuille rahoilleen vastinetta paikallisen terveydenhuollon muodossa, eivät tulevaisuuden ohjatuiksi EU:n muihin terveydenhuoltojärjestelmiin. Se ei ole yllätys, että juuri hiljattain konservatiivinen jäsen Dan Hannan kannatti yksityistämistä terveydenhuollon lähestymistapana.

Konservatiivisen varjohallituksen terveysministeri Andrew Lansley sanoi viimeaikaisissa rajatylittäviä terveydenhuoltomaksuja koskeneissa keskusteluissa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin välillä, että julkisen terveydenhuoltojärjestelmän resurssit ovat aina arvokkaita ja vastusti voimakkaasti 180 miljoonan Englannin punnan maksua julkisen terveydenhuoltojärjestelmän NHS:n varoista Irlannille. Konservatiivit ovat kuitenkin jättäneet tukematta meidän ehdotustamme selkeästä ennakkolupajärjestelmästä, joka on välttämätön NHS:n arvokkaiden resurssien ja palvelujen suojaamiseksi.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin Bowisin mietintöä ja komission ehdotusta vastaan, koska niiden oikeusperusta osoittaa, että taloudelliset edut ja kontrolloimattomat markkinat asetetaan potilaan oikeuksien, jotka koskevat parempaa ja kokonaisvaltaisempaa terveydenhuoltoa, edelle. Tämä ehdotus murentaa ennusteet sosiaalisesta Euroopasta ja yhteenkuuluvuudesta ja synnyttää tilanteita, joissa vain kaikkein varakkaimmat voivat käyttää suuresti mainostettuja rajatylittäviä terveydenhuoltopalveluja.

Se johtaa kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien lakkauttamiseen ja ajaa potilaat ulkomaille terveydenhuollon saamiseksi. Terveydenhuolto on ja pysyy jäsenvaltioiden vastuualueena. Ei ole hyväksyttävää pitää terveydenhuoltoa enemmän hyödykkeenä kuin julkisena palveluna. Lisäksi direktiiviluonnoksessa ehdotetaan rajatylittävän terveydenhuollon kustannuksien korvaamiseen tarkoitettua järjestelmää, mikä on liikaa, kun otetaan huomioon, että terveydenhuoltokulujen korvaus otettiin käyttöön vuonna 1971 sosiaaliturvajärjestelmien välistä yhteistyötä koskevan asetuksen nojalla.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – Äänestin tyhjää, koska haluan kovasti, että ihmiset saavat kiireellisesti tarvitsemaansa hoitoa. Ennakkolupa kuitenkin huolestuttaa minua. Tässä direktiivissä säädetty ennakkolupa tekee potilaiden oikeudet tyhjiksi. Se on syynä sille, miksi potilaat ensitilassa veivät asiansa tuomioistuimiin ja tuomioistuinten ratkaisut ovat syynä siihen, että äänestämme tänään rajatylittävästä terveydenhuollosta. Ennakoluvan sisällyttäminen tähän direktiiviin palauttaa meidät lähtöruutuun. Maantieteellinen vaikutus kuolemaan pysyy sääntönä ja potilaat kohtaavat samoja esteitä kuin nyt heidän hakiessaan lupaa hoitoa varten matkustamiselle.

Olen myös syvästi pahoillani siitä, että tässä mietinnössä ei pysytetä oikeusperustaa, joka asettaisi potilaan oikeudet etusijalle. Se on sen sijaan hukkaan heitetty mahdollisuus, jossa potilaiden terveyttä on käytetty hyödykkeen tavoin voiton tavoittelemiseksi.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Keskeiset ennakkolupaa koskevat tarkistukset ovat epäonnistuneita. Kyseiset tarkistukset olivat olennaisia julkisen terveydenhuoltojärjestelmän NHS:n säilyttämiselle Skotlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa yleensä. Hävisimme äänestyksen kaksoisoikeusperustasta, joka olisi mahdollistanut julkisen terveydenhuollon mukaan lukemisen sen sijaan, että oikeusperustana ovat ainoastaan yhteismarkkinat. Minun oli pakko äänestää tyhjää, sillä nämä molemmat keskeiset asiat on menetetty ja kyseessä on ensimmäinen käsittely.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Potilaiden liikkuvuus on tosiasia, mutta potilaille ja terveydenhuoltoalan työntekijöille välttämätön oikeusvarmuus ei vielä ole sitä. Tästä syystä komission direktiiviehdotus on hyvä asia. Arvostan myös John Bowisin yritystä saada sovinnollinen ratkaisu aikaan tässä hirvittävän vaikeassa asiassa. Hänen ponnistelujensa johdosta komission ehdotukseen on tehty huomattavia parannuksia. Siitä huolimatta en voinut tukea lopullista mietintöä, koska siitä puuttuivat kaksi kohtaa, jotka liittyvät jäsenvaltioiden toimivaltaan järjestää ja rahoittaa terveydenhuoltojärjestelmänsä itse.

Vetosimme siihen, että mietintöön on sisällytettävä oikeusperusta, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat veloittaa todellisia kuluja vastaavan maksun ulkomaalaisilta potilailta ja sekä velvoittaa heidät osallistumaan maassamme saadusta hoidosta aiheutuviin maksuihin. Lisäksi olemme aina olleet sen puolesta, että jäsenvaltioiden sallitaan olla ottamatta potilaita vastaan tietyissä olosuhteissa, kuten esimerkiksi odotuslistan pituuden ollessa hyvin suuri. Tämä on erityisen tärkeää Belgiassa, johon saapuu suhteellisen suuri määrä ulkomaalaisia potilaita maan pieneen kokoon verrattuna.

Tässä täysistunnossa tänään hyväksytty teksti ei tarjoa riittäviä takuita tällaisen vaikutuksen osalta. Näistä syistä äänestin lopullisessa äänestyksessä tyhjää.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU:n ja porvarihallitusten ruohonjuuritason vastainen politiikka mataloittaa julkisten terveydenhuoltopalvelujen vaatimustasoa, mikä johtaa potilaiden stressaantumiseen, odotuslistoihin, erilaisten palveluiden puuttumiseen, raskaaseen verotukseen, vakuuttamattomien henkilöiden ja maahanmuuttajien suojan puuttumiseen jne.

Sosiaalietuuksien jyrkkä kaventaminen, terveydenhuoltojärjestelmien kaupallistuminen ja lisäyksityistäminen sekä vakuutusosoikeuksien vastustaminen tekevät isojen voittojen keräämisen tuottoisalta terveydenhuoltoalalta isoille monialayrityksille helpommaksi.

Potilaiden liikkuvuutta koskeva direktiivi edistää terveydenhuollon yhtenäismarkkinoita, Euroopan unionista tehtyyn Maastrichtin sopimukseen perustuvien vapauksien soveltamista ja potilaiden sekä terveydenhuoltoammattilaisten liikkuvuutta terveydenhuollon kaupallistumisen turvaamiseksi.

Ulkomailla saadusta hoidosta aiheutuvien kulujen osittainen korvaaminen on ansa, jonka tavoitteena on saada ruohonjuuritasolla hyväksyntä terveydenhuollon kaupallistumiselle ja monikanavoitumiselle sekä luokkasyrjintään oikeudesta elämään.

Potilaan oikeudet voidaan taata ainoastaan täysin riippumattomalla julkisella terveydenhuoltojärjestelmällä, joka kattaa yleisesti kansan kaikki terveydenhuoltovaatimukset (erikoislääkärit ja tavalliset lääkärit) heidän taloudelliseen tilanteeseensa tai vakuutustasoonsa katsomatta. Vain sellainen järjestelmä, joka voi kehittyä ruohonjuuritasolla olevan talouden puitteissa, ruohonjuuritason vahvuudesta, voi taata palveluille määrällisen riittävyyden ja laadullisia parannuksia sekä työntekijöiden terveyden ja elämän tehokkaan suojan.

– Mietintö: Amalia Sartori (A6-0239/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta.

Alakohtaiset tutkimukset ovat kokonaisvaltaisesti osoittaneet, miten 10–12 prosenttia Euroopassa sairauden johdosta sairaalahoitoa saavista sairastuu sairaalainfektioiden seurauksena. Kun nämä prosenttiluvut muunnetaan numeroiksi, ne näyttävät vielä pelottavammilta: laskujen mukaan Euroopan unionissa sijaitsevassa sairaalassa infektiotartunnan saaneiden potilaiden määrä on noin 5 miljoonaa ihmistä.

Palatakseeni kollegani Amalia Sartorin puheeseen, turvallisuuden ja terveydenhuollon tehokkuutta voidaan parantaa ohjelmalla, jossa huomioidaan etenkin seuraavat elintärkeät kohdat: 1) infektioiden hallintaan erikoistuneiden sairaanhoitajien lisääminen; 2) terveydenhuollon ja avustavan henkilökunnan kouluttaminen, jossa keskitytään erityisesti sairaalainfektioihin ja niitä mahdollisesti aiheuttavien virusten antibiootin vastustuskykyyn; 3) tällaisia tauteja koskevista tutkimuksista saatujen uusien löydösten mahdollistaminen.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin potilasturvallisuutta koskevan ehdotuksen puolesta. Huolimatta siitä, että terveydenhuollon laatu on parantunut Euroopassa huomattavasti lääketieteen kehittymisen johdosta, lääketieteelliset toimenpiteet voivat joskus vahingoittaa potilaan terveyttä. Jotkut haittavaikutukset johtuvat vältettävissä olevista lääketieteellisistä virheistä tai infektiosta, jotka tarttuvat hoidon aikana.

Tämä mietintö sisältää seuraavat tärkeät ehdotukset: parempi tiedonkeruu paikallisella ja alueellisella tasolla; potilaiden parempi tiedottaminen; infektioiden hallintaan erikoistuneiden sairaanhoitajien lisääminen; terveydenhuollon työntekijöiden koulutuksen ja harjoittelun kannustaminen; ja sairaalahoitoon liittyviin infektioiden keskittymisen lisääminen. Puollan näitä toimenpiteitä varauksettomasti.

– Mietintö: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Olen mielissäni ehdotetusta aloitteesta harvinaisia sairauksia sairastavien henkilöiden terveydenhuollon parantamiseksi. Sairauksien, kuten esimerkiksi harvinaiset syövät, autoimmuunisairaudet, myrkytys- ja infektiotaudit, erityisen luonteen johdosta niitä varten ei ole olemassa

riittävästi asiantuntemusta ja voimavaroja siitä huolimatta, että ne vaikuttavat 36 miljoonaan EU:n kansalaiseen.

Eurooppalaisten asiantuntijoiden ja tutkimuskeskusten välisen yhteistyön vahvistaminen ja tietojen ja palvelujen vaihtamiset ovat Euroopan unionille luonnollinen tapa sen kansalaisten auttamiseksi. Se on suora tapa tarjota etuja sinulle. Tässä ehdotuksessa jäsenvaltioita kehoitetaan perustamaan uusia keskuksia ja harjoituskursseja harvinaisten sairauksien alalla piilevien tieteellisten voimavarojen enimmäistämiseksi ja yhdistämään olemassa olevat tutkimuskeskukset ja sairaustietoverkot. Tuen näitä toimenpiteitä ja toivon lisää jäsenvaltioiden yhteistyötä, joka sallii enemmän liikkuvuutta potilaille ja sinua palveleville asiantuntijoille.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin harvinaisia sairauksia koskevan mietinnön puolesta, koska mielestäni yhteistoiminta harvinaisten sairauksien alalla on ehdottoman välttämätöntä Euroopan unionin tasolla ja kansallisella tasolla. Huolimatta siitä, että kunkin harvinaisen sairauden esiintymistiheys on hyvin pieni, ne koskettavat miljoonia eurooppalaisia, koska harvinaisia sairauksia on monenlaisia.

Mielestäni on elintärkeää tukea riippumattomia järjestöjä, tuoda harvinaisia sairauksia koskevia tietoja ihmisten ulottuville, luoda asiantuntijakeskuksia eri jäsenvaltioihin, järjestää harjoituskursseja olemassa olevissa keskuksissa ja saada asiantuntijat ja ammattilaiset liikkeelle. Välittömän toiminnan varmistamiseen harvinaisten sairauksien alalla on annettava riittävästi resursseja.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestän Antonios Trakatellisin mietinnön puolesta. Olen tietoinen siitä tosiasista, että olemassa on monia harvinaisia sairauksia, jotka ovat jääneet tutkimuksen ulkopuolelle lääketieteellisten laitosten harrastaessa eräänlaista potilasluokittelua, välttämättä yleisistä sairauksista mahdollisesti saataviin tuottoihin verrattuna epätuottoisista epätavallisista sairauksista kärsivien ahdingosta.

Tämä on totta etenkin harvinaisten periytyvien geneettisten sairauksien kohdalla. Uskon, että meidän pitäisi kannustaa tutkimusta näillä aloilla tukemalla osaa tutkimuskuluista. Näin tekemällä ilmaisen intressin siinä, että yksi tällaisista sairauksista löydetään perheestäni.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Tarkistuskohdan 15 selkeä kehoitus harvinaisten sairauksien hävittämiseen keinoilla, joita ovat tautia kantavien vanhempien geneettisen neuvonta ja terveiden alkioiden valitseminen ennen niiden istuttamista (pre-implantation diagnostics, PID), ei ole pelkästään Saksan voimassa olevien lakien vastainen. Erityisesti Saksan historiaa tarkasteltaessa vaikuttaisi mahdottomalta hyväksyä ja sietää periaatteessa vaatimusta tai suositusta vammaisten hävittämiseen ja valikoimiseen, vaikka he eivät olisi vielä syntyneetkään.

Nämä ehdotukset ja sanamuodot paljastavat huolestuttavasti kunnioituksen puutteen jokaisen ihmiselämän arvoa kohtaan huolimatta siitä, puhummeko sairaista vai terveistä ihmisistä. Käsiteltävänä oleva liite korvaa harvinaisten tautien terapeutista hoitoa koskevan vaatimuksen sairaiden ihmisten syntymistä estävällä tavoitteella.

Tämä ei ole yhdenmukaista eurooppalaisten ja kansainvälisten ihmisoikeusjulistusten tarkoituksen ja sisällön kanssa. Vakuuttavan eurooppalaisen politiikan todellisen tavoitteen pitäisi olla sairastuneiden tai sairastumisvaaran alaisten ihmisten auttaminen, eikä heidän valitsemisensa varhaisessa vaiheessa laatuksien perusteella.

Mietintö ja yksittäiset tarkistukset, etenkin tarkistus 15, ovat minun kristillisten arvojeni vastaisia. Tästä syystä äänestin tätä mietintöä vastaan.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan monia tähän päätöslauselmaan kuuluvia asioita. En kuitenkaan voisi kannattaa koko mietintöä, koska siihen sisältyy asioita, joiden uskon kuuluvan ja jotka todella kuuluvat toissijaisuuden piiriin. Kyseiset asiat kuuluvat siten jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tästä syystä Euroopan parlamentin ei pitäisi ottaa niihin kantaa. Eugeenisten käytännöt ovat sellainen asia, joka sisällytettiin tähän päätöslauselmaan tarkistuksen 15 hyväksymisen keinoin. En ollut tarkistuksen 15 kannalla. Tämä aihepiiri kuuluu toissijaisuuteen eikä Euroopan unionille, joka ei säädä eikä sen pitäisikään säätää eugeenisista käytännöistä. En siis voinut tukea koko mietintöä.

– **Mietintö: Jean-Pierre Audy (A6-0168/2009)**

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittiläiset konservatiivit eivät hyväksyneet ehdotusta vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, pääluokka III, Euroopan komissio. Vaadimme, että parlamentin talousarvion on annettava eurooppalaiselle veronmaksajalle paras vastine rahalle ja tästä syystä kannatamme esittelijän mietintöä.

Tuemme etenkin esittelijän ilmaisemaa kritiikkiä komission epäonnistumisesta sen varmistamisessa, että Bulgaria ja Romania saavuttavat riittävät varainhoidon valvontaa koskevat säännöt. Meidän täytyy kuitenkin korostaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin ei ole neljänätoista peräkkäisenä vuotena kyennyt antamaan täydellistä tarkastuslausumaa Euroopan unionin yleiselle tilinpäätökselle. Euroopan komissio kantaa lopullisen vastuun tilinpäätöksestä ja tästä syystä, yhdenmukaisesti perinteisen lähestymistavamme kanssa, jatkamme äänestämistä vastuuvapautusta vastaan, kunnes näemme todellista edistystä täydellisen tarkastuslausuman saamiseksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimelta.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin yhdessä muiden Romanian valtuuskuntaan PPE-DE-ryhmässä kuuluvien kanssa Jean-Pierre Audyn mietintöä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 vastaan, koska tarkitusta 13 ei hyväksytty. Euroopan tilintarkastustuomioistuimen mietinnössä vuodelle 2007 viitataan yhä yksinomaan hankkeisiin vuosilta 2000–2006, kun vuosi 2007 oli suurimmaksi osin valmisteluvaihe vuosien 2007–2013 ohjelmien täytäntöönpanoa varten. Tämän seurauksena uusien, ohjelmakautta 2007–2013 varten säädettyjen säästöjen, jotka ovat yksinkertaisimpia ja tiukempia kuin vuoteen 2006 saakka sovelletut säädökset, vaikutusta ei voida vielä arvioida.

Haluaisin painottaa rakennerahastojen toteuttamista koskevien menettelytapojen yksinkertaistamista, etenkin johtamis- ja valvontajärjestelmiä. Järjestelmän monimutkaisuus on yksi jäsenvaltioiden epäsäännöllisyyksien aiheuttaja. Haluaisin myös korostaa komission ehdottamien yksinkertaistamistoimenpiteiden tarvetta rakennerahastoihin vuosina 2007–2013 sovellettavien säästöjen tarkistamisen yhteydessä vastauksena nykyiselle finanssikriisille. Tällaiset yksinkertaistamismenettelyt ovat ratkaisevia hallinnollisen taakan vähentämisessä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. On tärkeää varmistaa, että tällaiset yksinkertaistamismenettelyt auttavat vähentämään virhemääriä tulevaisuudessa.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders and Jan Mulder (ALDE), kirjallinen. – (NL) Alankomaiden vapauden ja demokratian kansanpuolue (VVD) äänesti vastuuvapauden myöntämistä Euroopan komissiolle vastaan. VVD:n mielipide on, että komissio on edistynyt liian vähän kansallisen julistuksen käyttöönoton edistämiseksi jäsenvaltioissa. Tähän päivään mennessä vain neljä maata ovat tehneet niin, ja Alankomaat on yksi niistä. Lisäksi VVD:n mielestä EU:n jäsenvaltiot tekevät yhä liian paljon virheitä eurooppalaisen rahan käyttämisessä, kuten selkisi Euroopan tilintarkastustuomioistuimen suorittamissa tarkastuksissa. Tilintarkastustuomioistuin antoi tappiollisen tarkastuslausunnon mm. mitä tulee maatalouspolitiikkaan, yhtenäisyyteen ja rakennepolitiikkaan. VVD:n mielestä tarkastusjärjestelmiä pitäisi parantaa näillä alueilla. Edistyminen on ollut liian vähäistä viiden viime vuoden aikana.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Arvoisa puhemies, äänestin komission vastuuvapauden myöntämistä EU:n talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 puolesta.

Samaan hengenvetoon minun on huomautettava, että äänestin tässä mietinnössä olevia tekstejä, jotka oli suunnattu rakennerahastoista ja koheesiorahastoista tulevien varojen hoitamista koskevien mietintöjen neljännesvuosittaisen kokoelmien käyttöönottamiseksi etenkin Bulgarian ja Romanian tapauksessa, vastaan. Äänestin niitä vastaan, koska uskon vakaasti, että tapauksissa, joissa vaadimme enemmän valvontaa, on hyvä ajatus toteuttaa se yhtäaikaaisesti ja samantasoisena kaikkien jäsenvaltioiden kohdalla, eikä vain yhdelle tai kahdelle. Yhdyn myös parlamentin ja esittelijän huoleen siitä, että Bulgarialle tarkoitetut varat, jotka on jäädytetty tai peruutettu Euroopan komission toimesta, ovat jo lähes miljardi euroa.

Kuten mietinnössä todetaan, nämä menetykset ja jäädytetyt varat määrättiin mm. tarjouskilpailuja ja menojen hyväksymistä koskevien säännönvastaisuuksien, sijoitusrahastojen aiottuun tarkoitukseen käyttämättä jättämisen ja hallinnollisten valmiuksien puuttumisen johdosta. Haluaisin lopettaa jakamalla kanssanne huoleni siitä, että Bulgarian kansalaisilta riistetään välineet eurooppalaisen yhteenkuuluvuuden edistämiseen ja heidän on maksettava aiheettomasti hallituksensa tekemistä virheistä.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Euroopan komission vastuuvapauden myöntämisen puolesta varainhoitovuoden 2007 osalta, mutta en aivan varauksetta.

Puhemies Barroso lupasi viisi vuotta sitten huomautuksettoman terveystodistuksen ennen puheenjohtajakautensa päättymistä, mitä tulee talousarvion valvontaan ja virallisiin tarkastuslausumiin. Jonkin verran tapahtuneesta edistyksestä huolimatta menettelyssä on vielä aukkoja.

Tähän saakka 22 maata ovat jättäneet vuosittaisen yhteenvedon, joka täyttää varainhoitoasetuksen välttämättömät vähimmäisvaatimukset, mutta kaikki eivät ole tyydyttäviä. Vain 8 maata ovat täyttäneet vaatimukset antamalla virallisen analyysin tai tarkastuslausuman, ja valitettavasti Irlanti ei kuulu niihin.

Meidän on varmistettava, että kun kyseessä on vastuuvapautus varainhoitovuoden 2008 osalta, edistymistä tapahtuu merkittävästi enemmän.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) PD-L:n (Romanian liberaalidemokraattien puolue) valtuuskunta PPE-DE-ryhmässä äänesti vastuuvapauden myöntämistä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 koskevaa mietintöä, jossa viitataan Euroopan varojen hoitoon Romanian ja Bulgarian toimesta, vastaan.

Vastuuvapauden myöntämistä koskevaan mietintöön, jossa viitataan PHARE-rahaston käyttöön liittyviin säännönvastaisuuksiin ennen vuotta 2007, on jätetty säännös erikoismietinnön laatimisesta yhteisön varojen hoitamisesta Romaniassa ja arkistoiduista toimenpiteistä korruption torjunnassa. PD-L-ryhmä Euroopan parlamentissa on siten äänestänyt mietintöä vastaan.

Tämä erikoismietintö ei ole oikeutettu, sikäli kuin käytettävissä on jo yhteistyö- ja tarkistusmekanismi, jonka Euroopan unionin neuvosto hyväksyi joulukuussa 2006. Lisämietinnön laatiminen nakertaa käynnissä olevan yhteistyö- ja tarkistusmekanismiin uskottavuutta. Itse asiassa, jopa Euroopan komission reaktio, jonka ilmaisi sen puhemies Mark Gray, vahvistaa tällaisen toimenpiteen hyödyttömyyden, kunhan käytettävissä on valmiiksi kokeiltuja ja testattuja mekanismeja, joilla yhteisön varojenhoidossa olevat säännönvastaisuudet voidaan havaita.

– Mietintö: Søren Bo Søndergaard (A6-0153/2009)

Philip Claey's (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin vastuuvapauden myöntämistä vastaan, koska kukaan ei voi ottaa alueiden komiteaa vakavasti sellaisena kuin se on nykyisessä muodossaan. Muun muassa alue-nimityksen vaikeaselkoisen määritelmän vuoksi alueiden komitea on äärimmäisen epäyhtenäinen kokonaisuus, jossa on edustettuna eurooppalaisten kansojen lisäksi esimerkiksi kaupunkitaajamia. On myös hyvin outoa, että alueet ovat viime aikoina järjestäneet itsensä poliittisiksi ryhmiksi ilman, että niillä on äänestäjiltä mitään demokraattista mandaattia sen tekemiseen.

– Mietintö: Christofer Fjellner (A6-0176/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittiläiset konservatiivit vastustavat Euroopan unionin perusoikeuskirjaa. Kiistan ajatuksen siitä, että EU voi antaa ja säädellä perusoikeuksia. Vastustan perusoikeuskirjaa myös erityisesti siksi, että EU on hyväksynyt sen siitä huolimatta, että kumpapaakaan perusoikeuskirjan täytäntöönpanoa varten tarkoitetuista apukeinoista – EU:n perustuslaki ja Lissabonin sopimus – ei ole ratifioitu.

Perusoikeuskirjaa valvovan viraston perustaminen oli veronmaksajien rahojen jättimäistä tuhlausta ja turhaa touhua. Itse asiassa, samaa voitaisiin sanoa monista EU:n virastoista, jotka kopioivat kansallisella tasolla tehtyä työtä ja tukevat häpeämättömästi EU:n federalistista tavoiteohjelmaa. Minun äänestäjäkunnassani monet ihmiset pitävät suurien summien tuhlaamista tähän ja muihin virastoihin potkuna päin kasvoja varsinkin talouskriisin aikana, kun he antavat yhä suurempia summia omia rahojaan veroina rahoittaakseen EU:n rahojen tuhlausta.

Philip Claey's (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin vastuuvapauden myöntämistä vastaan, kun otetaan huomioon, että Euroopan unionin perusoikeusvirasto on ylimääräinen laitos, joka on lisäksi vihamielinen sananvapautta kohtaan.

EN– Päätöslauselmaesitys (B6-0191/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin metsäkadon ja metsien heikkenemisen torjumisesta annetun esityksen puolesta, sillä uskon, että metsäkatko aiheuttaa hyvin vakavia ympäristövahinkoja, joita on vaikea peruuttaa. Tällaisia ovat esimerkiksi vesiolosuhteiden häiriöt, aavikoituminen, ilmastovaikutukset ja luonnon monimuotoisuuden katoaminen.

Metsänsuojelun ja kestävien hoitopolitiikkojen sekä muiden EU:n sisä- ja ulkopoliitiikkojen välistä johdonmukaisuutta on parannettava. Tästä syystä meidän on arvioitava EU:n energiapolitiikkojen (etenkin biopolttoaineet), maatalouden ja kaupan vaikutusta metsiin.

Uskon myös, että kehittyville maille annettava rahoitustuki on ehdottoman tärkeää trooppisen metsäkadon pysäyttämiseksi. Metsäkadon vähentämisellä on tärkeä merkitys ilmastomuutoksen lieventämisessä ja siihen sopeutumisessa.

– Mietintö: Gilles Savary (A6-0199/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta.

Liikenteen hoitaminen kansalaisten tarpeiden ja vaatimusten perusteella on yksi Euroopan unionin politiikan perimmäisiä keskustelunaiheita. Tutkimus- ja kehitysohjelma Civitas:n (perustettu vuonna 2002), jonka tarkoituksena on edistää kaupunkiliikenteen laaja-alaista levittäytyneisyyttä, ja valkoisen kirjan: ”Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika.” (julkaistu vuonna 2001), jossa ehdotettiin optimaalisemman kaupunkiliikennejärjestelmän luomista, keinoin komissio on jo ehdottanut todellista toimintasuunnitelmaa eurooppalaisen liikenteen laadun optimoimiseksi. Se on luonut järjestelmän, jolla erotetaan asteittain liikkuvuuden kysynnän kasvu talouskasvusta ympäristön saastumisen torjumiseksi enemmän tai vähemmän tehokkaalla tavalla, ottaen samalla huomioon Euroopan tuotantojärjestelmän turvaamisen. Komissio on tämän tilanteen tiedostaessaan ryhtynyt toimeen taatakseen kaikille yhteisön kansalaisille liikenneverkoston, joka on sekä tehokas että äärimmäisen turvallinen.

Meidän on kiinnitettävä huomiota viiteen kohtaan: 1) matkustajien oikeuksien ja velvollisuuksien turvaaminen; 2) tieturvallisuuden parantaminen; 3) turvallisuuteen kannustaminen; 4) tieliikenteen rajoittaminen maakuljetuksen ruuhkautumisen lopettamiseksi.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kaupunkien nykyinen nopea kasvu yhdessä Euroopan väestöjen kaupunkikeskuksiin keskittymisen kanssa ovat tosiseikkoja, joita tässä Euroopan parlamentin mietinnössä yritetään analysoida tällä aihealueella vaadittavan valtavan työmäärän helpottamiseksi.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita kunnioittaen, tämä mietintö sisältää tärkeinä pitämiäni ehdotuksia.

Parlamentin hyväksymän kannan tärkein kohta on huomio, jota se kiinnittää toimenpiteiden hajauttamiseen, jolloin niiltä saattaa siten puuttua yhtenäisyys niin lainsäädäntörungon kuin niiden täytäntöönpanon osalta.

Olen samaa mieltä siitä, että tarvitaan yhtenäinen lähestymistapa, joka sisältää eri liikennemuotojen optimaalisen käytön edistämiseen kaupunkikeskuksissa kaupunkisuunnittelua parantamalla. Lisäksi tuen tällä erikoisalalla tehtävää jatkuvaa tutkimusta ja innovaatiota sekä komission yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, panostaen tarvittaessa eri maissa sovellettavia hyviä tapoja koskevien tietojen vaihtamiseen. Lopuksi haluan korostaa Euroopan teollisuuden tärkeyttä kaupunkiliikenteen hallintaa, turvallisuutta ja energiatehokkuutta parantavien teknologioiden kehittämisessä.

– Mietintö: Anne E. Jensen (A6-0227/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestin Jensenin mietinnön, jossa tarjotaan kokonaisvaltaiset poliittiset puitteet ja määritellään toimenpiteet älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevan suunnitelman (Intelligent Transport Systems, ITSs) koordinoitua kehittämistä varten EU:n tasolla, puolesta.

Tieliikenteen ruuhkautuminen, hiilidioksidipäästöjen ja kuolemaan johtavien tieonnettomuuksien lisääntyminen ovat eurooppalaisen liikenteen suurimpia haasteita ja luulen, että ITS on ratkaisuväline liikenteen tekemiseksi tehokkaaksi, turvallisemmaksi ja varmaksi sekä ympäristölle puhtaammaksi, edistäen siten kestävän liikkuvuuden kehitystä kansalaisia ja taloutta varten.

Olen samaa mieltä siitä, että älykkäät liikennejärjestelmät voivat parantaa Euroopan kansalaisten elinoloja ja myös edistää parannettua tieturvallisuutta sekä vähentää haitallisia päästöjä ja ympäristön saastumista. Uskon vakaasti siihen, että älykkäät liikennejärjestelmät lisäävät liikenteen tehokkuutta ja siten vähentävät liikennettä.

Huolimatta siitä, että useita sovelluksia on kehitetty tai käyttöön otettu erilaisia liikennemuotoja (rautatie-, merenkulku- ja lentoliikenne) varten, samanlaiset yhtenäiset eurooppalaiset puitteet puuttuvat tieliikenteen osalta.

10. Äänestyskäyttämistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 14.55, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti*puhemies* **Hans-Gert PÖTTERING****11. Ilmasto- ja energiapaketti sekä meriliikennepaketti (säädösten allekirjoittaminen)**

Puhemies. – (DE) Arvoisa Euroopan unionin puheenjohtajavaltion varapääministeri ja edustaja Petr Nečas, arvoisa laajentumisesta vastaava komission jäsen Olli Rehn, arvoiset esittelijät ja valiokuntien puheenjohtajat, hyvät parlamentin jäsenet.

Meillä on tänään ilo allekirjoittaa yhdessä kaksi Euroopan unionille tärkeää pakettia; ilmasto- ja energiapaketti sekä yhtenäistä meriliikennepolitiikkaa koskeva paketti. Tämä on neuvoston ja komission kanssa tekemämme jatkuvan työn kohokohta. Euroopan unioni osoittaa nämä kaksi lainsäädäntöhanketta hyväksymällä, että se pystyy toimimaan päättäväisesti kestävän kehityksen, ympäristönsuojelun ja meriturvallisuuden ydinalueiden kohtaamien haasteiden nujertamiseksi. Tämä julkinen allekirjoittaminen auttaa korostamaan Euroopan lainsäädännön tärkeyttä Euroopan kansalaisille.

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat säätäneet ilmasto- ja energiapaketissa Euroopan unionille perustan sen ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä ja sen jatkamiseksi johtavassa asemassa ilmastomuutoksen torjunnassa. Ilmastopaketti sisältää tärkeitä oikeuskehyksiä, jotka auttavat esimerkiksi parantamaan päästökauppajärjestelmää tai jäsenvaltioiden ponnisteluja kasvihuonekaasupäästöjä vähentämiseksi sekä myös edistämään uusiutuviin energialähteisiin tai hiilen varastointiin liittyviä tekniikkoja. Esittelijät Avril Doyle ja Satu Hassi ovat täällä meidän seurassamme tai niin ainakin luulin; näen ainakin Satu Hassin.

Tämä paketti antaa Euroopan unionille välttämätöntä uskottavuutta valmistautumisessa kansainväliseen konferenssiin, joka pidetään Kööpenhaminassa joulukuussa sekä kokonaisvaltaisen ja velvoittavan sopimuksen neuvotteluissa.

Mitä tulee meriliikenteeseen, parlamentti ja neuvosto pääsivät yhteisymmärrykseen kahdeksasta asiakirjakokoelmasta sovittelumenettelyn aikana. Se on kolmen vuoden aikana tehdyn tiiviin työn tulos.

Tämä lopputulos on todiste myös Euroopan parlamentin harjoittamasta voimakkaasta painostuksesta sen varmistamiseksi, että merillä sattuvilta suuronnettomuuksilta, kuten *Erikalle* vuonna 1999 ja *Prestigelle* vuonna 2002 sattuneet onnettomuudet, välttytään tulevaisuudessa parantamalla meriturvallisuutta.

Tänään voimme todeta, että monet Euroopan parlamentin perustaman meriturvallisuuden parantamista käsittelevän väliaikaisen valiokunnan ehdotuksista ovat päätyneet säädöksiksi. Näiden täsmennysten ansiosta laivojen tarkastusta ja arviointia, merenkulun valvontaa ja laivanomistajien vakuutusta on parannettu, vakuutuspakko otettu käytäntöön ja tutkimusvaatimuksia ja vastuuvollisuutta onnettomuuden yhteydessä on laajennettu.

Olen mielissäni siitä, että esittelijä Avril Doyle on nyt liittynyt seuraamme.

Lopuksi haluan ilmaista kiitokseni Tšekin puheenjohtajuudelle; komissiolle; ympäristöasioiden, kansanterveysasioiden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäsenille; teollisuus-, tutkimus- ja energia-asioiden valiokunnalle; liikenne- ja matkailuasioiden valiokunnalle ja ennen kaikkea niiden puheenjohtajille ja esittelijöille, jotka ovat kaikki työskennelleet tiiviisti näiden tärkeiden lainsäädäntöehdotusten parissa. Kiitokset etenkin teille, arvoiset parlamentin jäsenet, läsnäolostanne tänään näiden tärkeiden lainsäädäntöhankkeiden allekirjoittamistilaisuudessa. Olen erityisen mielissäni siitä, että kaksi ryhmää johtavaa puheenjohtajaa on kunnioittanut meitä läsnäolollaan tänä iltapäivänä. Kiitos teille siitä.

Haluaisin nyt antaa puheenvuoron neuvoston puheenjohtajalle.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää teitä kutsusta tähän Euroopan parlamentin istunnossa järjestettyyn ilmasto- ja energiapaketin sekä meriliikennepaketin muodolliseen allekirjoittamistilaisuuteen. Kyseiset paketit koskevat kahta avaintoimenpidettä, joista EU:n jäsenvaltiot ovat sopineet komission, tämän parlamentin ja muiden kumppanien avulla. Haluaisin aloittaa sanomalla muutaman sanan ilmasto- ja energiapaketista Euroopan unionin neuvoston puolesta.

Paketti vahvistaa EU:n johtavan aseman ilmastonmuutoksen maailmanlaajuisessa torjunnassa kunnioittaen samaan aikaan jokaisen jäsenvaltion todellisia mahdollisuuksia ja taloudellisia tilanteita. Ilmasto- ja energiapaketilla on tärkeä symbolinen arvo, sillä se havainnollistaa sitä tosiasiaa, että puolen miljardin kansalaisen, 500 miljoonan ihmisen, edustajat ovat onnistuneet sopimaan eräistä hyvin selväpiirteisistä toimista, strategioista ja tavoitteista tämän tärkeän ja arkaluonteisen asian alalla tämän hetken vaikeista talousolosuhteista huolimatta. Sillä on arvoa myös myönteisenä esimerkkinä maailmassa toimiville kumppaneillemme. Haluaisin käyttää tätä tilaisuutta kiittääkseni kaikkia neljää esittelijää etenkin valmistelusta, neuvottelemisesta ja tämän selväpiirteisiä toimenpiteitä sisältävän kokoelman laatimisesta, sekä koko Euroopan parlamenttia aktiivisesta ja myönteisestä tuesta, komissiota tuen antamisesta ja valmistelusta koko hyväksyntämenettelyn ajan sekä Ranskan puheenjohtajuutta poikkeuksellisen voimakkaasta sitoutumisesta. Paketti raivaa meille tien neuvotella eurooppalaisina maailmanlaajuisista sopimuksista, jotka koskevat ilmastonmuutosstrategiaa, josta pitäisi päättää tämän vuoden joulukuussa Kööpenhaminan konferenssissa. EU on vetäjänä ilmastonsuojelun alalla ja tätä pitkäaikaista etevämyyttä ei saisi haaskata vaan mieluummin muuttaa toiseksi ominaisuudeksi.

Hyvät kuulijat, haluaisin nyt sanoa muutaman sanan kolmannelle lainsäädäntöpaketista meriturvallisuuden parantamiseksi Euroopan unionissa. Paketissa perustetaan neuvoston ja euroopan parlamentin välisen yhteistyön lisäseuraus, joka on yhtä lailla tärkeä. Eurooppalaiset saivat vakavan varoituksen, kun öljytankkeri *Erika* katkesi kahtia Bretagnen rannikkolla vuonna 1999. Sen lastina oli tuolloin 20 000 tonnia öljyä, joka aiheutti valtavaa ympäristövahinkoa. Toinen varoitus saatiin kolme vuotta myöhemmin, kun tankkeri *Prestige* vuosi 120 tonnia öljyä Galician rannikolla Espanjassa. Muistamme tiedostusvälineiden järkyttävät kuvat saastuneista rannikkoalueista, joilla tuhannet vapaaehtoiset, jotka oli tuotu auttamaan puhdistamisessa, seurasivat voimattoman näköisinä, kun linnut ja muut oliot ja kasvit tukehtuivat mustaan veteen. Meidän piti selvästi tehdä parhaamme estääksemme samanlaisten yhtä laajojen luonnonkatastrofien toistumisen. Meidän piti selvästi toimia yhdessä. EU:n täytyi selvästi viestittää, että huonokuntoiset, vakuuttamattomat ja olennaisia turvallisuussääntöjä rikkovat laivat eivät olleet tervetulleita eurooppalaisille rannikoille. Euroopan komissio reagoi vuoden 2005 marraskuussa antamalla kahdeksan kunnianhimoista lainsäädäntöehdotusta sisältävän paketin, eli niin kutsutun kolmannen lainsäädäntöpaketin meriturvallisuuden parantamiseksi Euroopan unionissa. Paketilla saadaan kouraantuntuvia tuloksia Euroopassa merellä sattuvien onnettomuuksien paremman torjunnan, säännöllisemmin tehtyjen tarkastusten ja tarkan laivatoimijoihin keskittyvän vastuunjaon muodossa. Meille kaikille arvokkaaseen ympäristöön liittyvien huomattavien vaikutusten lisäksi tämän Euroopan lainsäädännön tuloksia arvostavat odotetusti rannikkovaltioiden kansalaiset ja yritykset, mutta myös vientiin suuntautuneet sisämaavaltiot, joiden tuotannosta huomattava osuus viedään Euroopasta meriteitse, kuten oman maani kohdalla. Sisämaavaltioilla on yhteinen intressi sen varmistamiseksi, että tankkerit kuten *Erika* tai *Prestige* eivät enää purjehdi Euroopan rannikoilla ja että meriliikennettä hoidetaan tehokkaasti, turvallisesti ja ympäristön kannalta vastuullisella tavalla.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin lopettaa puheenvuoroni kiittämällä Euroopan parlamentin esittelijöitä, Ranskan puheenjohtajuutta ja komissiota heidän kovasta työstään tämän meriturvallisuuspaketin parissa. Tämä onnistunut lopputulos, josta on selkeää etua Euroopan kansalaisille, yrityksille ja ympäristölle, ei olisi ollut mahdollinen ilman heidän työpanostaan ja sitoutumistaan.

Puhemies. – (DE) Kiitos, arvoisa ministeri. Pyytäisin nyt teitä ja komission jäsentä Olli Rehniä sekä esittelijöitä saapumaan luokseni, jolloin minä ja ministeri Petr Nečas allekirjoitamme säädökset teidän läsnä ollessanne.

(säädösten allekirjoittaminen)

12. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

13. G20-maiden huippukokouksen päätelmät (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat G20-maiden huippukokouksen päätelmistä.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Lontoossa pidettiin 2. huhtikuuta 2009 G20-ryhmän valtioiden ja hallitusten päämiesten kokous, jossa keskusteltiin maailmantalouden elvyttämistä ja näin laajojen kriisien ehkäisemistä koskevista lisätoimista. Kokouksessa valtioiden ja hallitusten päämiehet lupasivat toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, jotta voidaan palauttaa luottamus, talouskasvu ja työllisyys, muuttaa rahoitusjärjestelmää luottovirtojen uudistamiseksi, lujittaa rahoitussääntelyä, palauttaa luottamus markkinoihin sekä rahoittaa ja uudistaa kansainvälisiä rahoituslaitoksia,

jotta ne voivat auttaa tehokkaasti selviytymään nykyisestä kriisistä ja ehkäistä tulevia kriisejä. Valtioiden ja hallitusten päämiehet lupasivat lisäksi vahvistaa vaurautta edistämällä maailmankauppaa ja investointeja ja torjumalla protektionismia sekä valmistaa taloutta kattavaan, ympäristöä säästävään ja kestäväan kasvuun ja elvytykseen.

EU:lla oli erittäin tärkeä rooli ehdotustensa ja asenteidensa ansiosta. Monilla – ehkä jopa useimmilla – aloilla EU ja G20-ryhmän eurooppalaiset jäsenet olivat valmistelutyöryhmissä tehdyn työn ensisijaisia toimijoita tai ainakin niiden joukossa sekä vaikuttivat merkittävästi saavutetun yksimielisyyden laajuuteen ja hyväksyttyjen ehdotusten lopulliseen muotoon. Tällaisia aloja olivat rahoitusmarkkinoiden sääntely ja valvonta, rahoitusjärjestelmän täysimääräinen avoimuus, protektionismin estäminen, painostaminen Dohan kehitysohjelman päätökseen saattamiseen sekä talouden elvytystä koskeva lähestymistapa, jossa korostettiin tarvetta siistiä rahoitusala poistamalla arvonsa menettäneet varat ja luomalla perusta kestäväälle maailmantaloudelle. EU:n jäsenvaltiot lupasivat myös antaa IMF:lle rahoitustukea, mikä lisäsi muiden valtioiden halukkuutta tehdä samanlaisia sitoumuksia, mutta ennen kaikkea vaikutti merkittävästi – ellei jopa ratkaisevasti – päätökseen vakauttaa kansantaloudet, jotka eivät selviä omin avuin. Tätä ei ole tarkoitus toteuttaa tilapäisillä ratkaisuilla ja kahdenvälisillä avustustoimilla vaan käyttämällä järjestelmällisesti tätä tarkoitusta varten olemassa olevia kansainvälisiä elimiä. Näin voimme tukea tällaisia elimiä taloudellisesti sekä palauttaa niiden kunnioituksen ja arvovallan.

Haluan näin ollen tarkastella pitemmällä ajanjaksolla, mitä Lontoossa järjestetty G20-huippukokous voi merkitä maailmantalouden ja etenkin EU:n kannalta.

Aloitin vuodesta 1933. Kesäkuussa 1933 kaikkiaan 66 valtion edustajat kokoontuivat Lontooseen laatimaan yhteisen suunnitelman maailmantalouden elvyttämiseksi keskellä suurta talouskriisiä. Lontoon raha- ja talouskonferenssin, jonka tavoitteena oli maailmankaupan elvyttäminen, hintojen vakauttaminen ja kultakannan palauttaminen rahajärjestelmän perustaksi, järjesti Kansainliitto, ja se kokoontui nykyisen kaltaisessa taloudellisessa tilanteessa. Kuukauden kuluessa konferenssi kuitenkin päättyi epäonnistumiseen, mikä johti luottamuksen menettämiseen, talouden aiempaa pahempaan romahtamiseen ja valuuttojen devalvoitiin, jolla valtiot pyrkivät vahvistamaan kansantalouksiaan muiden kustannuksella. Euroopan valtiot sulkeutuivat itseensä, ja Yhdysvaltojen talous eristäytyi moneksi vuodeksi. Taantumun muuttuminen syväksi lamaksi lisäsi työttömyyttä ja yhteiskunnallisia jännitteitä, joiden poliittiset seuraukset johtivat toiseen maailmansotaan. Vuoden 2009 Lontoon huippukokousta edeltäneinä viikkoina oli vaikea olla ajattelemaan yhtäläisyyksiä vuonna 1933 pidetyn Lontoon kokouksen kanssa. Maailma näyttää ainakin toistaiseksi onneksi ottaneen opikseen aiemmista kokemuksista.

Kuukausia kestäneiden turhien toiveiden ja odotusten, markkinoihin kohdistuneen heikon luottamuksen ja pahenevan taantumun jälkeen G20-huippukokouksen oli melkein pä pakko onnistua poliittisesti. Tehtävä oli painajaismaisen vaikea, koska eri ryhmillä ja valtioilla oli hyvin erilaisia odotuksia, eivätkä kaikki odotukset olleet täysin realistisia. Hyvät parlamentin jäsenet, vielä on liian aikaista sanoa, oliko G20-kokous onnistunut. Kokouksen jälkeisten viikkojen perusteella voidaan kuitenkin suhtautua varovaisen optimistisesti siihen, että kokous todellakin oli käännekohta tässä maailmanlaajuisessa taantumassa ja että siitä voi tulla myös merkittävä historiallinen tapahtuma maailmanlaajuisessa taloudellisessa yhteistyössä. Se voi jopa osoittautua ajan mittaan kestäväksi ja saada samanlaisen historiallisen merkityksen kuin vuonna 1944 pidetty Bretton Woods -konferenssi, jossa maailmanlaajuisen taloudellisen yhteistyön puitteet määritettiin neljännesvuosisadaksi ja jolla on vaikutusta vielä 60 vuoden kuluttuakin.

G20-huippukokouksessa esitettyjen ajatusten historiallinen merkitys selviää kuitenkin vasta, kun kaikki kokouksessa tehdyt lupaukset on täytetty, jos niitä ylipäättään koskaan tosiasiaa täytetään. Tästä välttämättömästä varovaisuudesta huolimatta on neljä seikkaa, joiden perusteella Lontoon G20-kokousta voidaan pitää menestyksekkäänä alkuna talouden elpymiselle sekä uudelle, aiempaa kestävämmälle maailmantaloudelle ja sitä koskevalle päätöksenteolle.

Ensimmäinen seikka on, että G20-kokouksessa todellakin lujitettiin luottamusta talouteen ja markkinoihin. Luottamus ei ole toistaiseksi lisääntynyt merkittävästi, mutta sen täydellinen palautuminen vie tietenkin aikaa. Luottamuksen lujittamisen kannalta tärkeintä oli se, miten G20-kokouksen osanottajat käyttäytyivät. He pysyivät täydellisessä maailmanlaajuisessa romahdustilanteessa yksimielisinä ja saavuttivat laajan konsensuksen.

Tällaisena epävarmana aikana oli lisäksi äärimmäisen tärkeää, että G20-kokouksen osanottajat vahvistivat joitakin seuraavia talouden perusparadigmoja. Työpaikkojen sekä työtä pelkäämättömien ihmisten tarpeiden ja etujen on oltava maailmanlaajuisen elvytysuunnitelmamme ytimessä, ja tämä pätee koko maailmassa – ei ainoastaan rikkaissa vaan myös köyhissä valtioissa. Maailmanlaajuisen elvytysuunnitelmamme ytimessä

on oltava paitsi nykyihmisten myös tulevien sukupolvien tarpeet ja edut. Elpyminen ei saa tapahtua lastemme ja lastenlastemme kustannuksella. Ainoa luotettava perusta kestäväälle globalisaatiolle ja lisääntyvälle vauraudelle on avoin maailmantalous, joka perustuu markkinaperiaatteisiin, tehokkaaseen sääntelyyn ja vahvoihin maailmanlaajuisiin toimielimiin.

Toiseksi G20-huippukokouksessa viestitettiin erittäin voimakkaasti, että maailmassa ollaan palaamassa monenväliseen menettelyyn talousalan päätöksenteossa, joka koskee maailmanlaajuisesti vaikuttavia asioita. Tämä viesti oli selvästi voimakas 60 vuoteen. Huippukokouksen päätelmissä valtioiden ja hallitusten päämiehet vakuuttivat jälleen, että vauraus on jakamatonta ja että talouskasvun on jakauduttava valtioiden kesken, jotta se voi jatkua. Jos nykyisestä maailmanlaajuisesta kriisistä voidaan oppia jotain, opetus on se, että talouden alalla kaikilla on sama kohtalo. Kaikki – sekä suuret että pienet ja sekä avoimet että suljetut valtiot – ovat samassa veneessä. Kansantalouksiemme välisistä yhteyksistä on ollut etenkin viimeisten 10–15 vuoden aikana se suuri hyöty, ettei suuria konflikteja ole esiintynyt pitkään aikaan, että taloudellinen vauraus on ollut ennennäkemätöntä ja että maailmantalouden kasvu on ollut koko ihmiskunnan historian nopeinta. Näiden yhteyksien ansiosta myös sadatmiljoonat ihmiset ovat voineet paeta äärimmäisestä köyhyydestä. Yhteydet ovat laajentaneet tuottajiemme käytettävissä olevia markkinoita sekä mahdollistaneet alhaisen inflaation ja vähäisen työttömyyden. Emme saa luopua näistä eduista mistään hinnasta. Toimintatapojamme on siksi ehdottomasti koordinoitava sekä hyvinä että huonoina aikoina, ja G20-huippukokous vahvisti tämän tosiasian.

Kolmanneksi valtioiden ja hallitusten päämiehet pääsivät yksimielisyyteen asioista, joissa yksimielisyyden saavuttaminen tuntui vielä vuosi tai jopa yhdeksän kuukautta sitten lähes mahdottomalta. Lontoossa annettuja sitoumuksia oli valmisteltu kolme kuukautta kestäneissä työryhmätason intensiivisissä keskusteluissa, ja ne olivat todellinen läpimurto. Jos ne täytetään ja toteutetaan käytännössä, ne tarjoavat varmasti hyvän perustan ehkäisemistoimille, joiden ansiosta voimme tulevana vuosikymmeninä välttää yhtä tuhoisat kriisit.

Neljänneksi huippukokouksessa muutettiin maailmanlaajuisen taloudellisen yhteistyön periaatteita, minkä vuoksi toimivaltuudet jaetaan uudelleen. Suurimpien uusien kehittyvien talouksien asema maailmantaloudessa tunnustettiin täysimääräisesti. Teollisuusvaltiot ja voimakkaasti kehittyvät taloudet totesivat lisäksi yhdessä, että kaikkien köyhien valtioiden ja haavoittuvimpien sosiaalisten ryhmien vakaus ja vauraus ovat kaikkien eduksi. Tämä on ratkaisevan tärkeä muutos. Se tarkoittaa, ettei Euroopan tarvitse taistella uudenlaisen näkemyksen ja kehittyneiden toimintatapojen kanssa säilyttääkseen asemansa maailmanlaajuisessa taloudessa koskevassa päätöksenteossa. EU:n talouden suuruus ja EU:n historia eivät ole riittäviä takeita siitä, että Euroopalla on tulevaisuudessa tärkeä strateginen asema maailmanlaajuisessa taloudessa koskevassa päätöksenteossa.

EU:n näkökulmasta Lontoon huippukokouksen tulokset olivat kuitenkin epäilemättä myönteisiä. Huippukokouksessa kannatettiin kaikkia painopisteitä, jotka EU:n jäsenvaltioiden johtajat olivat hyväksyneet 19–20. maaliskuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä. Lontoon G20-kokouksessa vastustettiin protektionismia, sitouduttiin vastuulliseen ja kestäväan talouspolitiikkaan, kannatettiin monenvälistä toimintatapaa sekä tuettiin kaikkia painopisteitä, jotka koskivat EU:n jäsenvaltioiden oleellisena pitämää rahoitusalan sääntelyä. Kuten jo totesin, EU:n jäsenet olivat useista asioista käytyjen G20-neuvottelujen ensisijaisia toimijoita tai ainakin niiden joukossa. Jotkin kysymykset jäivät kuitenkin vielä ratkaisematta.

Ensinnäkin rahoitusalan sääntelyssä ja valvonnassa on viime kuukausina tapahtuneesta valtavasta edistyksestä huolimatta joitakin vielä ratkaisematta olevia asioita, joiden käsittelyä jatketaan. EU:lla on tietenkin selkeä toimintasuunnitelma ja aikataulu kahdeksi seuraavaksi kuukaudeksi, ja tehtävät on jaettu selkeästi Euroopan komission, Euroopan keskuspankin, Euroopan talouskomission, Ecofin-neuvoston ja kesäkuun Eurooppa-neuvoston välillä. Ohjelmaan sisältyy muun muassa kiireinen tehtävä toteuttaa tehokkaita tilinpäätösstandardia koskevia toimia. Tällaisten standardien ansiosta eurooppalaisilla pankeilla olisi vastaavat kilpailuedellytykset kuin yhdysvaltalaisilla pankeilla.

Toiseksi G20-maiden johtajat vahvistivat Lontoossa aiemmin Washingtonin kokouksessa antamansa lupauksen olla luomatta maailmankaupalle uusia esteitä. G20-huippukokouksessa vahvistettiin myös lupaus saattaa Dohan kehitysohjelma päätökseen ”kunnianhimoisin ja tasapainoisin tuloksin”. Tämä lupaus oli kuitenkin annettu jo viime vuoden marraskuussa pidetyssä G20-huippukokouksessa, jossa valtioiden ja hallitusten päämiehet lupasivat sopia Dohan kehitysohjelmasta vuoden 2008 loppuun mennessä. Näin ollen jää nähtäväksi, miten tosissaan lupaus annettiin tällä kertaa. G20-maiden johtajat antoivat Lontoossa kuitenkin tuoreen julkilausuman, jonka mukaan he kiinnittävät tästä lähtien itse huomiota Dohan kehitysohjelmaan,

ja vakuuttivat, että se saa vastedes poliittista huomiota kaikissa asian kannalta merkityksellisissä kansainvälisissä kokouksissa. EU:n on pyrittävä ensisijaisesti painostamaan näiden sopimusten tekemiseen.

Kolmanneksi G20-huippukokouksen osanottajat lupasivat tarjota 1,1 triljoonaa Yhdysvaltain dollaria IMF:n ja monenvälisen kehityspankkien kautta, jotta maailmantalouteen voidaan palauttaa luottovirratt, talouskasvu ja työllisyys. Nyt on vielä täsmennettävä tämän sitoumuksen yksityiskohtia ja sovittava niistä. Sitoumuksessa on lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaiheet, ja lyhyen aikavälin vaiheessa EU:n jäsenvaltiot myöntävät IMF:lle lupaamansa 75 miljardia euroa, joiden avulla on tarkoitus palauttaa tällaisen avun akuutissa tarpeessa olevien valtioiden maksuvakaus. Sitoumuksen yksityiskohtia on vielä viimeisteltävä, ja maidemme valtiovarainministerien on käsiteltävä sitoumuksen muotoa ja mekanismeja.

Keskipitkän ja pitkän aikavälin lupauksista vahvistaa monenvälisiä toimielimiä toteam, että IMF:lle on luvattu tarjota ennenkuulumatonta suuri monenvälinen laina, joka on 500 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Tämän lisäksi Lontoon huippukokouksessa luvattiin, että G20-maat tukevat uusien erityisten luotonnosto-oikeuksien myöntämistä, toisin sanoen sitä, että käyttöön tarjotaan IMF:n omia varoja, joita IMF:n jäsenvaltiot voivat käyttää keskinäisiin maksuihin. Sitoumuksessa on kyse 250 miljardin suuruisista erityisistä luotonnosto-oikeuksista. Erityisten luotonnosto-oikeuksien myöntäminen edellyttää monenvälisen luoton tapaan melko monimutkaisia teknisiä järjestelyjä, myös IMF:n virallisten elinten antamaa hyväksyntää, osanottajamaiden kanssa käytäviä neuvotteluja ja sopimusten ratifiointia jäsenvaltioiden kansallisissa parlamenteissa. Kaikkeen tähän voi kulua useita vuosia, joten meidän on pysyttävä odotuksissamme päättäväisinä mutta realistisinä.

Edellä mainittuihin sitoumuksiin sisältyi myös sopimus, jonka mukaan G20-maat pyrkivät kaikin mahdollisin keinoin varmistamaan, että huhtikuussa 2008 sovitut IMF:n päätöksentekorakenteiden uudistukset toteutetaan ripeästi. Ne ovat viivästyneet kansallisten parlamenttien hitaiden ratifiointiprosessien vuoksi. G20-maat pyysivät IMF:ää nopeuttamaan myös seuraavaksi toteutettavia uudistustoimia, jotka koskevat jäsenten osuuksia ja äänestys-oikeuksia, jotta ne saadaan toteutettua tammikuuhun 2011 mennessä. EU:n jäsenvaltioiden on kiinnitettävä riittävästi huomiota tähän tulevaan uudistukseen, koska se voi estää monien – sekä suurten että pienten – EU:n jäsenvaltioiden kansallisten edustajien suoran ja epäsuoran osallistumisen IMF:n päätöksentekoon ja suoran pääsyn tietoihin. Lisäksi toteutetaan uudistus, jonka tavoitteena on vahvistaa IMF:n asemaa maailmanlaajuisessa talousalan päätöksenteossa. Monet EU:n jäsenvaltiot eivät ole toistaiseksi kiinnittäneet tähän asiaan juurikaan huomiota, mutta niiden on seurattava sitä tarkasti tulevina kuukausina.

Neljänneksi on vielä yksi asia, joka edellyttää perusteellista ja huolellista keskustelua ja tarvitsee ratkaisun. Tämä asia on maailmanlaajuinen epätasa-arvoisuus ja koko maailman valuuttajärjestelmän tulevaisuus. Ne jätettiin tarkoituksellisesti pois Lontoon huippukokouksen asialistalta, joten ne pysyvät tulevaisuudessa käsiteltävien asioiden luettelossa. Tässä yhteydessä on syytä mainita, että vuonna 1933 pidetyn Lontoon huippukokouksen kompastuskivenä oli nimenomaan kyvyttömyys sopia maailmanlaajuisesta valuuttajärjestelmästä. Se ei ole nyt yhtään helpompaa kuin silloin. EU:n on kiinnitettävä riittävästi huomiota tähän asiaan, koska sen ratkaisemisella on edelleen tärkeä merkitys talouden kestävässä elpymisessä ja tuhoisien maailmanlaajuisien kriisien ehkäisemisessä.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan lopuksi kiittää G20-maiden puheenjohtajamaata Yhdistynyttä kuningaskuntaa huippukokouksen järjestämisestä sekä ennen kaikkea koko työryhmätason keskustelu- ja neuvotteluprosessin järjestämisestä huippukokousta edeltäneinä viikkoina ja kuukausina. Järjestäjät tekivät erinomaista työtä ja ansaitsevat kiitoksemme, koska he vaikuttivat merkittävästi saavutettuun edistykseen ja lopullisen konsensuksen laajuuteen.

On toivoa, että Lontoon G20-huippukokous aloittaa uuden, menestyksekkään aikakauden maailmanlaajuisessa taloudellisessa yhteistyössä. Uskon vakaasti, että siihen on hyvä mahdollisuus. G20-huippukokouksen päätelmät tarjoavat erinomaisen lähtökohdan maailmanlaajuisen talouskriisin mahdollisimman nopealle päättämiseksi. Lisäksi on tarjoutunut mahdollisuus muuttaa yhteen nivoutuneen maailmantalouden muotoa, jotta voimme entistä paremmin valmistautua pitkäaikaiseen kestäväan tuotantoon ja koordinoida talousalan päätöksentekoa. Paljon asioita on kuitenkin vielä kesken, ja monet lupaukset ovat täyttämättä. Tulevat kuukaudet ja vuodet osoittavat, missä määrin Lontoon huippukokous ansaitsee paikkansa historian kirjoissa. G20-huippukokous joka tapauksessa muutti strategisia asemia maailmantaloudessa. On tärkeää, että EU:lla on tämän uuden aikakauden alkaessa selkeä ja realistinen näkemys sekä sellaiset toimintatavat, joilla varmistetaan, että Eurooppa säilyttää entisen strategisen asemansa, jonka sen 500 miljoonaa kansalaista ansaitsee.

Puhetta johti*varapuhemies Gérard ONESTA*

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, tiedän hyvin, ettei neuvostolle mahda mitään, mutta olemme huomattavan paljon myöhässä aikataulusta.

Esityslistamme on täynnä tärkeitä keskusteluja. Neuvostolle on varattu viisi minuuttia, mutta se puhuu 20 minuuttia. Tämä osoittaa mielestäni epäkunnioitusta parlamentin jäseniä kohtaan.

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen Berès, tunnette työjärjestyksemme yhtä hyvin kuin minäkin. Voin käyttää puheenjohtajan valtaani kaikkiin parlamentin jäseniin, mutta komissiota ja neuvostoa voin ainoastaan pyytää puhumaan lyhyesti, kuten te äsken esimerkillisesti teitte.

Arvoisa komission jäsen, teillä ei ole aikarajoitusta, mutta pyydän ottamaan huomioon, että edessäni olevan asiakirjan mukaan hyväksyttävä puhe aika on viisi minuuttia.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Lontoon G20-huippukokouksessa saavutettiin merkittäviä tuloksia. Ne viestittävät selkeästi koko maailman halukkuudesta tehdä yhteistyötä, jotta maailmantalous saadaan pois nykyisestä kriisistä, jotta talous voi taas kasvaa ja jotta syntyy työpaikkoja.

G20-kokouksessa keskityttiin kolmeen laajaan toimintalinjaan. Olen tänään kollegani Joaquín Almunian sijaisena, koska hän on parhaillaan käsittelemässä näitä toimintalinjoja tänään Washingtonissa pidettävässä suuressa IMF:n kokouksessa eikä voinut siksi osallistua tähän istuntojaksoon.

Esitän teille komission lyhyen arvioinnin kokouksen tuloksista ja senjälkeisistä toimista, jotka koskevat näitä kolmea toimintalinjaa.

Ensinnäkin on selvää, että johtajat lupasivat tehdä kaiken tarvittavan kasvun palauttamiseksi, ja tällä hetkellä ensisijaisena tavoitteena on palauttaa luottovirtojen kanavat. Tässä yhteydessä on käsiteltävä arvonsa menettäneitä, niin sanottuja myrkyllisiä varoja ja tuettava näin G20-maiden valtiovarainministerien maaliskuussa hyväksymiä periaatteita, mikä on täysin Euroopan unionin omaksuman lähestymistavan mukaista.

Ilmoitetut talouden elvytystoimet päätettiin lisäksi toteuttaa viipymättä, ja EU:n koordinoitujen finanssipoliittiset elvytystoimet, joihin käytetään yli 3 prosenttia – ehkä lähemmäs 4 prosenttia – BKT:stä, ovat oleellisia Euroopalle itselleen ja edistävät merkittävästi G20-maiden kriisin vuoksi toteuttamia makrotaloutta koskevia lyhytaikaisia toimia.

G20-kokouksen tuloksilla varmistetaan todennäköisesti, että tietenkin välttämätön lyhyellä aikavälillä tapahtuva julkisen talouden kasvu ja julkisen talouden pitkäaikainen kestävyys, joka edellyttää kasvun oikea-aikaista järjestelmällistä pysäyttämistä, ovat asianmukaisessa tasapainossa. Tässäkin asiassa Lontoossa omaksuttua tasapainoista näkemystä edisti eurooppalaisten yksimielisyys siitä, että julkisen talouden kestävyyttä on suojeltava keskipitkällä aikavälillä.

Kaikissa maailmanlaajuisissa taantumissa uhkana on kauppapoliittinen protektionismi. Tästä syystä oli tärkeää, että G20-kokouksessa luvattiin pitää kaupankäynti ja investoinnit avoimina sekä välttää kaikenlaista protektionismia.

Toinen toimintalinja on kunnianhimoinen suunnitelma muokata maailmanlaajuisista rahoitusalan sääntelyä. Tässä yhteydessä sovittiin, että sääntöjä on vastedes sovellettava kaikkiin pankkeihin, kaikkialla ja kaikkina aikoina. G20-kokouksessa edistettiin merkittävästi maailmanlaajuisia sääntelyn lähentämistä, jota Eurooppa on jo kauan vaatinut.

Onnistuimme saavuttamaan seuraavat tavoitteet. Kokouksessa parannettiin pankkien pääomaa ja likviditeettipuskureita koskevia vaatimuksia sekä vipuvoiman kasvua rajoittavia toimia, säänneltiin hedge-rahastoja ja yksityisiä pääomayhteisliittymiä, sovittiin luottojohdannaismarkkinoiden sääntelyn ja valvonnan parantamisesta, parannettiin luottoluokituslaitosten sääntelyä, perustettiin kaikkien suurten kansainvälisten pankkien maailmanlaajuisia valvontakollegioita sekä hyväksyttiin rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavan elimen uudet periaatteet, jotka koskevat rahoituslaitosten johtajien palkkioita ja bonuksia. Lisäksi sovittiin yhteistyön piiriin kuulumattomia ulkomaisia veroparatiiseja koskevista päättävistä toimista. Tulevaisuudessa veronkiertäjille ei siis pitäisi olla piilopaikkaa missään päin maailmaa. Kannatamme erityisesti pankkisalaisuuden poistamista.

Suhtaudumme myönteisesti myös siihen, että useat valtiot ilmoittivat taannoin pyrkivänsä noudattamaan OECD:n standardeja, jotka koskevat tietojen vaihtoa verotusta varten. Rahoitusalan sääntelyssä edistyi nyt kaiken kaikkiaan enemmän kuin koko viime vuosikymmenenä.

Kolmanneksi kokouksessa päätettiin uudistaa kansainvälisiä rahoituslaitoksia, jotta maailmantaloudella on vahvat elimet ja jotta nousevan talouden mailla ja kehitysmailla on riittävä edustus. IMF:n varoja päätettiin lisätä oleellisesti, ja EU ja sen jäsenvaltiot ovat ohjanneet prosessia sekä näyttäneet esimerkkiä tässä asiassa. Jotkin valtiot ovat seuranneet EU:n ja Japanin esimerkkiä ja luvanneet myöntää varoja IMF:lle, mutta lisää sitoumuksia tarvitaan erityisesti Yhdysvalloilta ja Kiinalta.

Seuraavaksi on oleellista, että G20-kokouksessa tehdyt päätökset pannaan ripeästi täytäntöön. Meidän on myös muistettava parantaa maailmantalouden tasapainoa ja välttää vanhoja virheitä. Maailmantalouden kestävä kasvun palauttaminen voi edellyttää maailmanlaajuisen kasvumallin perusteellista muuttamista – viittaan Yhdysvaltojen talousarvion valtavaan alijäämään ja Kiinan kauppataaseen suureen ylijäämään.

Johtajat sopivat tapaavansa uudelleen vuoden loppuun mennessä, luultavasti syyskuussa. Tarvitsemme tehokasta koordinoitua, jotta Eurooppa voi vastedeskin ohjata G20-prosessia, minkä pitäisi olla jatkuvasti tavoitteenamme.

Lopuksi totean, että nykyisen kriisin torjuminen edellyttää tehokkaita ja koordinoituja finanssipoliittisia elvytystoimia sekä rahoitusalan sääntelyn ja kansainvälisten elinten uudistamista.

On syytä pitää mielessä, että tämä kriisi johtui rahoitusmarkkinoiden ylilyönneistä ja ahneudesta etenkin Wall Streetillä. Euroopan kannalta kyse on palaamisesta eurooppalaisen mallin perusarvoihin, mikä edellyttää toimintatapaa, jossa yhdistetään yrittäjyyttä koskevat aloitteet, tuloksekas työskentely ja yhteisvastuullisuuden edistäminen. Toisin sanoen yhteisenä haasteena on nyt suojella Euroopan sosiaalista markkinataloutta finanssikapitalismin järjestelmävirheiltä.

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Nečas, arvoisa komission jäsen Rehn, hyvät kollegat, kärsimme nyt ensimmäisestä koko maailman laajuisesta taantumasta. Tilanne edellyttää koordinoitua kansainvälistä toimintaa. Se on ainoa keino päästä pois taantumasta.

G20-huippukokouksessa tehty sopimus auttaa meitä löytämään tien kasvuun ja työllisyyteen. Lontoossa maailman johtajat kolminkertaistivat IMF:ään osoittavat varat, myönsivät lisäluottoja kehityspankeille ja vakuuttivat tukevansa vapaata kansainvälistä kauppaa. Tässä ohjelmassa, jonka tavoitteena on palauttaa luotot, kasvu ja työllisyys, meillä olisi oltava riittävästi aikaa vakauttaa markkinat ja ennen kaikkea palauttaa luottamus maailmantalouteen.

Meidän on kuitenkin oltava varuillamme, emmekä saa sortua helppoihin ratkaisuihin. Protektionismin haamu on ehdottomasti poistettava. Jos suljemme rajamme kaupalta ja vaihdolta, toistamme vain edeltäjiemme vuoden 1929 kriisin aikana tekemät virheet.

Kauppaa on nimenomaan lisättävä eikä vähennettävä – sen lisäämistä tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan. Jos onnistumme tällöin luomaan tärkeimmän kauppakumppanimme Yhdysvaltojen kanssa todellisen transatlanttisen talouden, jossa ei ole esteitä, olemme jo lisänneet kasvua 3,5 prosenttia. Tämän asian parissa on työskenneltävä.

Kasvua on edistettävä, jotta voidaan suojella olemassa olevia työpaikkoja ja ennen kaikkea luoda uusia. Vasemmistolaiset kollegani vaativat sosiaalimenojen ja sosiaaliturvan lisäämistä. He haluavat muka suojella työpaikkoja sulkemalla kansantaloudet. Avoin talous, jossa jokainen voi tuoda esiin kykynsä, on innovatiivinen ja kestävä. Tarvitsemme sosiaalisen markkinatalouden.

Meidän on otettava viime kuukausina tehdyistä virheistä opiksemme. Rahoitusalan suurimpia ongelmia oli alan sääntelyn ja valvonnan puute. Emme kuitenkaan onnistu palauttamaan kansalaisten luottamusta talouteen, ennen kuin olemme palauttaneet luottamuksen rahoitusjärjestelmäämme.

Sääntely ja valvonta on siksi ulotettava kaikkiin rahoituslaitoksiin ja kaikkiin välineisiin, myös hedge-rahastoihin. Meidän on torjuttava veroparatiiseja, poistettava pankkisalaisuus ja lisättävä luottoluokituslaitosten valvontaa.

Avoimuus on ainoa puolustuskeinomme globalisoituneessa taloudessa, jossa markkinat eivät koskaan nuku. Sijoittajien on tiedettävä, että samoja standardeja sovelletaan koko maailmassa.

Meillä on lisäksi velvoitteemme kehitysmaita kohtaan. Nykyinen kriisi ei todellakaan saa romuttaa kaikkea sitä työtä, jota olemme vuosien ajan tehneet tämän asian parissa. Meidän on siksi jatkettava painostusta, jotta WTO sopeutuu nopeasti 2000-lukuun ja uusiin sääntöihin.

Maailman köyhimmat valtiot tarvitsevat apua, jotta niistä voi tulla tosiasiallisia toimijoita maailmantaloudessa. Tällä tavoin maailmantalous voi kasvaa 150 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuodessa. Kehitysmaat saavat suurimman osan näistä varoista.

Kannatamme siksi G20-ryhmän lupausta myöntää 850 miljardia lisää varoja nousevan talouden maiden ja kehitysmaiden kasvun tukemiseen.

Hyvät kollegat, talous- ja rahoituskriisistä selviydytään ainoastaan muutosten avulla. Meidän on muutettava kansainvälistä hallintotapaa ja tiukennettava suhtautumistamme sääntöjen rikkojiin.

Poul Nyrup Rasmussen, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, oleellinen kysymys on tietenkin se, mitä nyt tehdään. Mitä Euroopan on tehtävä, kun G20-maat kokoontuvat taas tämän vuoden syyskuussa?

Käytössäni on IMF:n tuorein ennuste. Minun on valitettavasti ilmoitettava komission jäsenelle Rehnille, että tämän ennusteen mukaan euroalueen talouskasvu pienenee tänä vuonna kaikista toimistamme huolimatta 4,2 prosenttia – ja Saksassa 5,6 prosenttia. Olemme ottaneet tämän huomioon makrotaloudellisissa laskelmissamme, ja hyvät kollegat, tämä tarkoittaa, että keväällä 2010 Euroopan unionissa on 27 miljoonaa työttömää. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että Euroopan unionissa on kahden vuoden kuluttua 10 miljoonaa työpaikkaa vähemmän.

Meidän on nyt toteutettava ripeitä, koordinoituja ja tehokkaita toimia, kuten Olli Rehn totesi. Lontoossa pidetyssä G20-kokouksessa todettiin, että jos lisätoimia tarvitaan, niitä myös toteutetaan. En voi muuta kuin toistaa, että työttömiä on pian 27 miljoonaa. Tarvitseeko lisätoimien tarve enää muita perusteluja?

Ehdotan, että ennen syyskuussa pidettävää G20-kokousta toteutetaan neljä seuraavaa asiaa. Ensinnäkin on laadittava uusi, koordinoitu toimintasuunnitelma joukkotyöttömyyden vähentämiseksi. Toiseksi on noudatettava kahta de Larosièren ryhmän ehdotusta – perustettava valvontalautakunta ja lisättävä yritysten yhteiskuntavastuun alalla toimivien organisaatioiden toimivaltaa. Kolmanneksi on otettava käyttöön tehokas rahoitusalan sääntely, jota sovelletaan myös hedge-rahastoihin ja pääomarahastoihin. Neljänneksi Eurooppaa on valmistettava edistämään uutta maailmanlaajuista sopimusta, myös niiden kehitysmaiden osalta, jotka ovat eniten kärsineet nykyisestä talouskriisistä.

Arvoisa komission jäsen, älkää enää todetko elvyttäneenne taloutta 4 prosentilla BKT:stä automaattiset vakauttajat mukaan luettuina. Ensi kerralla luku on 5 prosenttia, kun työttömiä on 27 miljoonaa. Olkaamme reiluja ja luokaamme työpaikkoja. Onnistumme siinä yhdessä.

Margarita Starkevičiūtė, ALDE-ryhmän puolesta. – (LT) Minäkin pidän Lontoossa tehtyä sopimusta myönteisenä, mutta haluan samalla korostaa, että maailmantalous tarvitsee maailmanlaajuisia hallintotapaa. Euroopan unioni voi ottaa siinä johtavan aseman kahdesta syystä. Se pystyi sekä sodan että neuvostoblokin romahtamisen jälkeen järjestämään taloutensa nopeasti uudelleen. Meillä on paljon kokemusta tällaisten mutkikkaiden prosessien johtamisesta.

Niiden on perustuttava rakenteellisiin uudistuksiin. Uusille aloitteille on oltava tilaa. Meillä ei ole aloitekykyä eikä liikkumavaraa, ellemme kiinnitä huomiota teknisiin yksityiskohtiin ja sääntelyn parantamiseen, joka on selvästikin välttämätöntä. Liikkuvuus ja uudet työpaikat edellyttävät rakenteellista muutosta. Mitä rakennemuutoksia Euroopan unioni voi tarjota maailmalle?

Meidän on ennen kaikkea nykyaikaistettava hallintotapaa, uudistettava Euroopan unionin rahoitusmarkkinoita ja tukeuduttava EU:n yhteismarkkinoiden vahvuuteen, emmekä saa sulkeutua omiin pieniin kansallisiin nurkkiimme. Jos voimme tehdä yhteistyötä EU:n yhteismarkkinoilla, näytämme muulle maailmalle loistavan esimerkin siitä, ettei protektionismia tarvita ja että vakautta ja talouden elpymistä voidaan edistää nimenomaan avoimuudella, yhteistyöllä, pääoman liikkuvuudella ja makrotaloutta tasapainottavilla tekijöillä yhteisten sopimusten pohjalta. Euroopalla on arvokasta kokemusta tästä alasta.

En ole koskaan ymmärtänyt, miksemme toimi näin. Kiinnitämme ehkä liikaa huomiota hedge-rahastoihin ja liian vähän huomiota ihmisten elämään.

Roberts Zīle, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies, G20-kokousta koskevassa päätöslauselmaesityksessämme todetaan ensinnäkin, että useat Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat saaneet

Kansainvälisestä valuuttarahastosta tukea maksutaseongelmien ratkaisemiseen, ja toiseksi, että euroalueen eri valtiot ovat nimenomaan euron ansiosta pystyneet välttämään valuuttakurssipaineita tässä tilanteessa. Euroopan unionin uudet jäsenvaltiot eivät valitettavasti voi pienentää valuuttariskipaineita, koska ne eivät voi liittyä euroalueeseen. Samaan aikaan talous on ylikuumentunut useissa EU:n uusissa jäsenvaltioissa, mikä johtuu suoraan siitä, että monet eurooppalaiset pankit ovat tarjonneet erittäin suuria rahamääriä saadakseen jalansijaa näiden valtioiden markkinoilla. Koko valuuttariski on jätetty nyt lainanottajien harteille. EU:n uudet jäsenvaltiot ovat liittyneet valuuttakurssimekanismiin ja pitävät valuuttakurssinsa kiinteänä, minkä ansiosta suuri osa lainoista voidaan maksaa takaisin eurooppalaisille pankeille. Pyydänkin tässä tilanteessa harkitsemaan, pitäisikö etenkin näitä valtioita auttaa myös nopeuttamaan euron käyttöönottoa. Tämä on erityisen tärkeää, koska yhteisvastuulla on äärimmäisen suuri merkitys vaikeina aikoina. Tosiasiassa olemme kaikki samassa veneessä – etenkin nyt, kun myöskään jo euroalueeseen liittyneet valtiot eivät rehellisesti sanoen täytä Maastrichtin kriteereitä talousarvion alijäämien ollessa yli 10 prosenttia. Koska olemme samassa veneessä, meidän on myös ajateltava samalla tavalla! Kiitos.

Caroline Lucas, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, G20-kokous oli täysin hukkaan heitetty tilaisuus torjua ympäristökriisiä ja talouskriisiä samalla kertaa – toisin sanoen ottaa käyttöön niin kutsuttu uusi vihreä sopimus. Kokouksessa olisi pitänyt sijoittaa voimakkaasti esimerkiksi uusiutuviin energialähteisiin ja energiatehokkuuteen – ei pelkästään siksi, että ilmastonmuutoksen haasteita on käsiteltävä kiireesti, vaan myös siksi, että vihreisiin teknologioihin sijoittaminen on parhaita keinoja saada ihmiset takaisin töihin.

Vihreän energian avulla voidaan esimerkiksi luoda huomattavasti enemmän työpaikkoja kuin investoimalla tavanomaiseen toimintaan, mutta G20-maiden hyväksymä toimenpidepaketti tosiasiassa lukitsee maailman paljon hiilidioksidia tuottavaan talouteen juuri silloin, kun olisi siirryttävä aivan erilaiseen vähän hiilidioksidia tuottavaan, kestävään talouteen. IMF:lle ja Maailmanpankille löytyi miljardeja euroja, mutta elintärkeään vihreään talouteen siirtymiseen ei ollut käytettävissä varoja. Siitä esitettiin pelkkiä epämääräisiä toiveita – vain puheita puheiden perään.

Tiedonannossa käsitellään ilmastonmuutosta ja vähän hiilidioksidia tuottavaa taloutta ainoastaan kahdessa asiakirjan lopussa olevassa kohdassa, eikä mitään erityisiä sitoumuksia tehty. On murheellista, että juuri nyt, kun talousjärjestelmä ja maailmanlaajuinen toimintakehys ovat ajautuneet törmäyskurssille, menetettiin tämä tärkeä tilaisuus muuttaa suuntaa ja varmistaa, että torjumme molempia mainitsemiani kriisejä ja saamme ihmiset takaisin töihin.

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, minulle herää kaksi kysymystä kuultuamme äsken arvioinnin G20-huippukokouksen tuloksista – menestystarina, käännekohta kriisissä, Euroopan unionin suurmenestys ja niin edelleen.

Ensimmäinen kysymys liittyy maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän nykytilanteen analysointiin. Eurooppahan on tiiviisti kytköksissä tähän järjestelmään, kuten on nähty. On selvää, että koska G20-maiden johtajat halusivat lähettää markkinoille ja tosiasiassa myös kansalaisille vakuuttavan viestin hinnalla millä hyvänsä, he joutuivat vähättelemään nykyistä tilannetta reilusti.

Oletetut mutta vielä pitkälti piilossa olevat pankkien tappiot arvioidaan tosiasiassa kuukausi kuukaudelta yhä suuremmiksi. Pahin ei ole jo takana vaan vasta edessä. Kolme kuukautta sitten puhuttiin 2 000 miljardin Yhdysvaltain dollarin suuruisista tappioista, ja tämä oli jo tähtitieteellinen luku. Nyt luku on IMF:n mukaan 4 000 miljardia dollaria.

Komissio on puolestaan juuri arvioinut, että jäsenvaltiot ovat käyttäneet pankkien pelastamiseen eri tavoin kaikkiaan 3 000 miljardia euroa, toisin sanoen neljänneksen BKT:stään. Tämä on hinta hullusta vimmasta saada rahaa voitolla ja voittoa rahalla.

Tämä julma todellisuus korostaa toisen kysymykseni tärkeyttä. Miten G20-ryhmä tosiasiallisesti edistyi Lontoossa sääntelyn alalla?

Kun Joseph Stiglitziltä, jonka Yhdistyneet Kansakunnat – kuten tiedätte – nimitti rahoituskriisiä käsittelevän riippumattoman asiantuntijaryhmän puheenjohtajaksi, kysyttiin: "Oletteko ekonomisti Simon Johnsonin kanssa samaa mieltä siitä, että G20-kokouksella on sääntelyn kannalta lähes olematon merkitys?" Joseph Stiglitz vastasi: "Kyllä olen."

Lontoon julkilausuman muste ei ollut vielä edes kuivunut, kun G20-ryhmän tärkein jäsenvaltio Yhdysvallat kehotti veroparatiiseihin mukavasti sijoittautuneita spekulatiivisia rahastoja ostamaan pilkkahintaan

myrkylliset varat, jotka tukkivat yhdysvaltalaisen pankkien taseet. Kohotamme todellakin kapitalismin moraalisia periaatteita.

G20-kokouksessa ei totta puhuen tehty mitään vapaan globalisaation pysäyttämiseksi. Siellä ei käsitelty kansainvälisen valuuttajärjestelmän uudelleen järjestämistä, joka on keskeinen asia. Kokouksessa tuettiin IMF:ää kiinnittämättä huomiota sen muuttumiseen. Siellä vaiettiin nykyisen kriisin aiheuttamasta valtavasta yhteiskunnallisesta haasteesta. Homeopaattisia lääkkeitä määrättiin tapauksiin, joissa tarvitaan selvästikin suuria kirurgisia toimenpiteitä.

Euroopan on mielestäni mentävä huomattavasti G20-kokouksen päätöksiä pitemmälle. Talo palaa. Kuuletko yhteiskunnistamme tulevat vihaiset huudot? Niissä ei vaadita rauhoittavia puheita vaan tehokasta käytännön toimintaa – heti!

Jana Bobošková (NI). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, G20-huippukokouksen päätös torjua kriisiä syyttämällä IMF:ään miljardeja dollareita on mielestäni epätarkoituksenmukainen ja vahingollinen. Tähän on kolme suoraa syytä. Ensinnäkin tämä sitoumus pakottaa velkojamaat joko turvautumaan omiin valuuttavarantoihinsa tai ottamaan velkaa.

Toiseksi myös valtiot, jotka ovat kärsineet jatkuvasti IMF:n epäpätevistä analyyseistä, joutuvat osoittamaan varoja rahastoon. Tšekin tasavalta, jonka kansalaisia edustan, on esimerkki tällaisesta valtiosta. Kotimaatani koskevat IMF:n ennusteet ovat täysin epärealistisia, mutta sen kansalaiset maksavat rahastoon 1,4 miljardia Yhdysvaltain dollaria.

Kolmanneksi IMF lainaa rahaa valtioille huomattavasti löyhemmillä säännöillä kuin tähän asti eikä aseta lainojen ehdoksi, että lainanottajan taloudellisten ongelmien ratkaisemiseksi laaditaan realistisia toimia.

Hyvät parlamentin jäsenet, olen vakaasti sitä mieltä, että tämä muuttaa kansainvälisiä luottomarkkinoita veronmaksajien kustannuksella.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, huippukokous oli poliittinen menestystarina, ja siellä lähetettiin tärkeä viesti siitä, että maailman valtiot tiivistävät rivejään ja että niillä on poliittista tahtoa etsiä ja toteuttaa yhdessä maailmanlaajuisia ratkaisuja kriiseihin ja haasteisiin. Haluan kuitenkin tehdä selväksi, ettei huippukokouksen aikaansaannoksia pidä liioitella. Huippukokouksissa annetaan ainoastaan ajelulistuksia. Niissä ei tehdä päätöksiä, ne eivät ole lainsäätäjiä, eikä niillä ole oikeusperustaa.

Euroopan unionille asetetaan useita vaatimuksia. Meidän on oltava niin kunnianhimoisia, että otamme edelläkävijän roolin maailmanlaajuisen rahoitus- ja talousjärjestelmän rakentamisessa. Se on kuitenkin mahdollista vain, jos meillä on eurooppalaisia säännöksiä ja jos voimme tarjota malleja. Sosiaalisen markkinatalouden mallin, talletustakuiden ja tänään hyväksytyn luottoluokituslaitoksia koskevan asetuksen ansiosta olemme oikealla tiellä. Huippukokouksen tuloksista puuttuu nähdäkseni kuitenkin selkeä sopimus olemassa olevien säännösten myötäsyklisten vaikutusten poistamisesta sekä EU:sta että koko maailmasta. Tunnusana on Basel II.

Meillä on vielä paljon tehtävää: on käsiteltävä hedge-rahastoja, johtajien palkkoja, pankkidirektiiviä ja eurooppalaista valvontaa vain muutaman mainitakseni. Komissio edustaa koko maanosamme, mutta myös kansallisvaltiot ovat edustettuina. Kansainvälisellä näyttämöllä puolustetaan kansallisten etujen ohella myös yhteisön etuja. Tämä voi tarjota mahdollisuuksia, mutta se voi olla myös heikkous. Koordinointi on siksi erityisen tärkeää. Kansainvälinen asemamme heikkenee, jos edustajamme eivät puhalla yhteen hiileen.

Lopuksi totean, että menestyksemme riippuu poliittisten ajelulistusten oikeudellisesta täytäntöönpanosta ja toteuttamisesta sekä maailmanlaajuisen täytäntöönpanon ajallisesta ja sisällöllisestä koordinoinnista. Huippukokouksessa näytetään vain tietä. Tulosta ei ole vielä saavutettu.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, G20-huippukokous oli tärkeä erityisesti siksi, että siellä oli tilaisuus käydä monenvälistä vuoropuhelua ja että se sai ihmiset ymmärtämään, ettei kriisiä voida ratkaista ilman monenvälistä toimintaa. Se oli kuitenkin vasta lähtö- eikä päätepiste. Euroopan unionin asemaa on tässä yhteydessä vahvistettava ja selkeytettävä, ja EU:n on toimittava veturina. Vielä ei ole merkkejä tämän toteutumisesta.

Meillä on kyllä erittäin tärkeä opas, nimittäin de Larosièren ryhmän kertomus, mutta komissio on vitkastellut sen täytäntöönpanossa ja reagoinut hitaasti. Tästä on esimerkkinä sen toiminta hedge-rahastojen yhteydessä. Euroopan reaalityous ei osoita vielääkään elpymisen merkkejä, ja noudatettu odottelutaktiikka tarkoittaa

huonompien lukujen ja yhä vakavamman tilanteen odottamista. Tästä ovat osoituksena Kansainvälisen valuuttarahaston ja OECD:n (Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö) tuoreimmat arviot 27 miljoonasta työttömästä, mikä on valtava ongelma.

Parlamentti odottaa komission myös selittävän, mitä se aikoo tehdä, mitä sen aloite tosiasiallisesti sisältää ja mikä on jäsenvaltioiden aloitteiden koordinoitavien toimien tilanne. Emme saa joutua enää odottamaan. Poliittisen toimintahalun täytyisi olla jo olemassa.

Rebecca Harms (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, G20 on todellakin oikea etenemistapa, sillä G8 on korvattava ajoissa G20:llä. Silloin olisi yksi huippukokous vähemmän. Eurooppalaiset kuitenkin epäonnistuivat. Euroopan unioni, jossa on 27 jäsenvaltiota, on itse asiassa oikea paikka perustaa uusi rahoitusmarkkinajärjestelmä.

Siitä on puhuttu paljon, mutta mitään selkeitä päätöksiä ei ole toistaiseksi tehty. Olemme kuulleet paljon veroparatiisien kitkemisestä, hedge-rahastojen valvonnasta ja petollisten rahoitusmarkkinatuotteiden poistamisesta. Jos eurooppalaiset olisivat menneet Lontooseen päätösten kanssa, kuka olisi oikeastaan voinut enää vastustaa heitä? Olen kollega Lucas'n tapaan erittäin harmissani siitä, että Lontoon huippukokouksessa vain siirrettiin ilmastokriisin ja energian toimitusvarmuutta koskevan kriisin käsittelyä. Tämä vaikuttaa erittäin vahingollisesti ilmastoon ja energian toimitusvarmuuteen, ja sen vuoksi menetettiin myös mahdollisuus perustaa tuhansia uusia työpaikkoja.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, yhdyin täysin edellä esitettyihin toteamuksiin. On murheellista, ettei tässä maanosassa saada enemmistön tukea sille, mitä kollega Lucas totesi. Silloin olisimme huomattavasti paremmassa tilanteessa ja voisimme katsoa tulevia sukupolvia silmiin. Nyt emme voi.

Minun on esitettävä sen verran kritiikkiä, että tämä rahoitusalan katastrofia koskeva keskustelu ja lähestyvän tai jo olemassa olevan ilmastokatastrofin sivuun työntäminen tuovat mieleeni Saksan liittopäivien toiminnan toisen maailmansodan jälkeen. Monet liittopäivien jäsenet ja poliitikot eivät olleet enää kiinnostuneita vuotta 1945 edeltäneistä tapahtumista. Niitä oli kuitenkin vähitellen alettava käsitellä. Lähtökohtana on, ettei edistystä tapahdu, ellemmme voita menneisyyttä, tarkastele omia virheitämme ja katso tulevaisuuteen. EU ja ennen kaikkea poliittiset toimijat epäonnistuivat pahasti rahoituskriisissä. Heidän on tehtävä siitä päätelmänsä ja selvitettävä, mitä tehtiin väärin.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, huomenna annettavassa päätöslauselmassa parlamentti suhtautuu myönteisesti luottoluokituslaitoksia koskeviin toimiin, joilla pyritään lisäämään avoimuutta ja tehostamaan kansallisten valvontaviranomaisten yhteistyötä.

Eurooppa on tänään näyttänyt, miten asioissa edetään. Coreper hyväksyi tänä aamuna jäsenvaltioiden, komission ja parlamentin välillä tehdyn kompromissin. Parlamentti puolestaan hyväksyi kompromissin tänään puolilta päivin ylivoimaisella enemmistöllä äänin 569 puolesta ja 47 vastaan. Komission ehdottama ja parlamentin tarkistama asetus tulee näin ollen pian voimaan.

Haluan korostaa, että kyseisessä asetuksessa säädetään eurooppalaisen valvonnan periaatteista de Larosièren ryhmän laatiman kertomuksen mukaisesti. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea (CESR) on laitosten ainoa rekisteröintipiste, ja sillä on alussa koordinoitavien tehtävien.

Komissio on luvannut tehdä tulevana kuukausina lainsäädäntöaloitteen, jolla voidaan viimeistellä tosiasiallinen eurooppalainen valvontajärjestelmä.

Ennen kuin lopetan, haluan painottaa, että kaikkien toteutettujen toimien tosiasiallisena tavoitteena oleva luottamuksen palauttaminen edellyttää selvästikin sääntelyn parantamista etenkin rahoitusjärjestelmän alalla.

Meidän on kuitenkin otettava huomioon myös kansalaistemme pelot ja vastattava niihin asianmukaisesti. Heille on annettava realistinen kuva toiveista. Ellei kansalaistemme taisteluhenki parane, emme voi palauttaa kuluttajien luottamusta, jota ilman talous ei taas voi elpyä. Kansalaisille tarjottavien tietojen on oltava tasapainoisia ja rehellisiä, eikä niillä saa edistää tappiomielialaa salaamalla kehitys sekä elvytys suunnitelmien tuomat edut ja käytännön vaikutukset. Lisäksi on otettava huomioon määrääjat, jotka tarvitaan suunnitelmien vaikutusten toteutumiseen.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, halusin todeta jäsen Daulille, joka on kuitenkin jo lähtenyt, että on hämmästyttävää, että konservatiivit syyttävät nyt meitä sosiaalidemokraatteja siitä, että haluamme lisätä sosiaalimenoja, kun he perustelevat elvytys suunnitelmien hylkäämistä lähinnä sillä, että Euroopalla

on kuuluisat automaattiset vakauttajansa. Kyse ei ole mistään muusta kuin työttömyyskorvauksista, joita olemme puolustaneet äänekkäästi.

Kritisoin G20-ryhmää ennen kaikkea siitä, että se käytti Barrosen menetelmää, jossa yhdistetään olemassa olevat suunnitelmat ja oletetaan, että ne muodostavat yhdessä elvytysuunnitelman. Se ei ole mikään elvytysuunnitelma. Kun lisäksi tarkastellaan OECD:n entisiä, IMF:n nykyisiä ja komission tulevia lukuja, miten kukaan voi kuvitella, että Eurooppa voi tyytyä tällaiseen?

Arvoisa komission jäsen, tarvitsemme todellista eurooppalaista elvytystä, ja ainoa keino toteuttaa se on rahoittaminen eurooppalaisella lainalla. Teidän on aika ryhtyä työhön, vaikka tämä Euroopan parlamentti ei ole enää tukemassa teitä tässä tehtävässä.

Lopuksi totean, että G20-ryhmällä oli suoritettavanaan tehtävä, sillä Dominique Strauss-Kahn oli lähettänyt sille kokousta edeltäneenä iltana viestin, jossa todettiin, että ”järjestelmä ei elvy, koska myrkyllisiä varoja koskeva kysymys on ratkaisematta”. G20 ei selvästikään onnistunut tässä tehtävässä. Kaikki työ on vielä edessä.

Otan esiin kaksi asiaa. G20-kokouksen päätelmissä arvioidaan, että Dohan kierroksesta hyödyttiin 150 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Mistä tämä luku tulee? Miten se voidaan perustella? Arvoisa komission jäsen, pyydämme teiltä selitystä.

Toinen asia on valvonta. Jos Eurooppa haluaa kulkea oikeaa tietä, sen on pantava de Larosièren ryhmän ehdotukset kiireesti täytäntöön.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, G20-kokouksessa lähetettiin arvokas viesti siitä, että varaus on jakamatonta ja että elpyminen voi olla kestävää vain, jos se jaetaan ja jos se on osallistavaa.

Nyt tämä on toteutettava käytännössä. Meidän on jatkettava tähän suuntaan. G20-ryhmä vahvisti yhteisiä periaatteita sekä sopi varojen myöntämisestä Kansainväliselle valuuttarahastolle, kehityspankeille ja kaupan edistämiseen. Se uudisti maailmanlaajuisia rahoitushallintoa, pani täytäntöön kunnianhimoisia sääntelyä ja valvontaa koskevia suunnitelmia sekä edistyi veroparatiisien torjunnassa.

Ilman G20-kokousta tilanne olisi epätoivoinen, ja maailmantalouden taudista voisi tulla krooninen.

Kaikkein tärkeintä on kuitenkin panna merkille, että G20-ryhmän tekemä aloite ei ole tapahtuma vaan prosessi. Euroopan unioni on maailman tärkein, yhtenäisin ja tasapainoisin talousalue, minkä vuoksi sen on näytettävä tietä. Euroopan unionilla on nimittäin paljon potentiaalia, ja se voi tuoda maailmanlaajuisen toimintasuunnitelmaan sen oivalluksen, ettemme ole ainoastaan keskellä syklistä kriisiä, vaan tämän kriisin syyt ovat syvemmällä, mikä edellyttää Euroopan unionin poliittista aloitetta.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Euron käyttöönotto on yksi niistä toimista, jotka mainitaan kansainvälisen valuuttarahaston antamassa julkilausumassa, jossa käsitellään Keski- ja Itä-Euroopassa sijaitsevien EU:n jäsenvaltioiden mahdollisuuksia nopeuttaa kriisistä selviytymistä. Tätä ehdotetaan valtioille, joilla on valuuttakatejärjestelmä. Liettuan liti on sidottu euroon kiinteällä kurssilla neljäksi vuodeksi, mikä on kaksi kertaa pitempi aika kuin valuuttakatejärjestelmässä edellytetään. Myös valuuttakurssimekanismin kausi olisi lyhennettävä yhteen vuoteen muiden euroalueen ulkopuolisten valtioiden kohdalla. EU:n ja koko maailman talouden romahdus edellyttää uusia, nopeita ja luovia päätöksiä ja kompromisseja, etenkin kun kymmenen vuotta käytössä olleen euron aikana yksikään euroalueen valtio ei ole täyttänyt kaikkia euroalueen kriteerejä ja vaatimuksia, niin kutsuttuja Maastrichtin kriteerejä.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Käytän tilaisuutta hyväkseni ja kritisoin hieman G20-huippukokoukseen liittyvää tekopyhyttä. Kokouksen on julistettu olleen historiallinen sopimus, jotain uskomatonta ja edistysaskel esimerkiksi veropetosten ja -paratiisien torjunnassa. Siellä laadittiin myös musta, harmaa ja valkoinen lista.

Euroopan unionin tekopyhyys ilmenee kuitenkin siten, että se teki vasta puolitoista viikkoa ennen G20-huippukokousta talouskumppanuussopimuksen Karibian valtioiden kanssa – tämä on vain yksi esimerkki. Kahdeksan kaikkiaan neljästätoista valtiosta on veroparatiiseja, mutta allekirjoitimme näiden valtioiden kanssa vapaakauppasopimuksen, joka johtaa vapaakauppaan ja rahoituspalvelujen vapauttamiseen. Tällöin roskaluotot ja laittomat rahat voivat virrata veroparatiiseista vapaasti Euroopan unioniin.

Valitan siksi tässä yhteydessä tekopyhyydestä: järjestettiin hyvä medianäytös, G20-huippukokous, joka väittää torjuvansa veroparatiiseja, mutta toimii käytännössä aivan päinvastaisella tavalla kuin on sanonut. Tämän halusin sanoa.

Petr Nečas, *neuvoston puheenjohtaja*. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, paljon kiitoksia keskustelusta. Haluan tehdä selväksi, että olen jäsen Daulin kanssa samaa mieltä siitä, että protektionismin torjuminen on avainasia. Protektionismi on kuin syöpä, joka voi tuhota täysin taloutemme, kääntyä EU:n kansalaisia vastaan ja johtaa syvenevään talouskriisiin ja elintason huonontumiseen. Yhdyn hyvin pitkälti myös jäsen Daulin vaatimukseen siitä, että tarvitsemme avoimen talouden, jossa on tehokas ja järkevä sääntelyjärjestelmä, ja että kansainvälisiä rahoituslaitoksia on tietenkin vahvistettava.

Jäsenet Rasmussen ja Starkevičiūtė puhuivat rahan syyttämisestä talouteen. Minun on tässä yhteydessä korostettava, ettemme syydä rahaa talouteen auttaaksemme rahoituslaitoksia. Jos teemme niin, pyrimme edistämään työllisyyttä ja auttamaan ihmisiä säilyttämään työpaikkansa, koska olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että työnteko on EU:n kansalaisille arvokkain tapa varmistaa toimeentulo. Toteuttaessamme näitä talouden elvytystoimia meidän ei pidä kuitenkaan ajatella vain itseämme vaan myös lapsiamme ja lastenlapsiamme. Nämä toimet eivät saa toisin sanoen uhata merkittävästi julkisen talouden vakautta pitkällä aikavälillä. Meidän on keskityttävä toimissamme työllisyyden suojeluun, minkä vuoksi Euroopan komissio järjestää yhteistyössä puheenjohtajavaltion kanssa työllisyyttä käsittelevän huippukokouksen, jossa käsitellään ensisijaisesti työllisyyttä koskevia toimia.

Olen eri mieltä jäsen Lucasin kanssa. Olen täysin eri mieltä siitä, että G20-huippukokous oli hukkaan heitetty tilaisuus, mutta pyydän kaikkia osoittamaan hieman poliittista realismia. Talous on tällä hetkellä sairas. Se on parannettava. Se tarvitsee ensiapua, pitkäaikaishoitoa ja toipilasajan. Emme saa odottaa, että myönteisiä tuloksia syntyy yhtäkkiä kolmessa neljässä kuukaudessa. Maailmantalouteen – ja näin ollen myös Euroopan talouteen – vaikuttavat ongelmat ovat juurtuneet syvään, ja ne ovat luonteeltaan pitkäaikaisia. Tällöin tarvitaan myös pitkäaikaista hoitoa ja kärsivällisyyttä. Tältä kannalta katsottuna G20-huippukokous on varmasti myönteinen askel.

Jäsen Wurtz arvosteli rahoitusmarkkinoita koskevien sopimusten pinnallisuutta. Myönnän, että EU:n on mentävä monissa asioissa syvemmälle, ja näin varmasti myös tapahtuu. Meidän ei pidä tarkastella vain valtioiden ja hallitusten päämiesten vaan myös valtiovarainministerien toimia, koska heidät mainitaan hyvin usein eri asiakirjojen liitteissä. Lisäksi haluan korostaa, että Euroopan komissio on jo keskustellut uusista erityistoimista tällä viikolla. Pyydän kuitenkin jälleen pysymään realistisena. Emme voi odottaa, että ihmeperantumisia tapahtuu kolmessa neljässä kuukaudessa. Maailmantalous on vaikeuksissa, ja tilanteen korjaaminen vie hyvin kauan. On tärkeää painottaa, että myös EU:ssa on edettävä koordinoimalla toimia. Kukaan ei elä eristyksissä. Maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutuksia voidaan torjua menestyksekkäästi ainoastaan koordinoitulla toiminnalla.

Olli Rehn, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää erittäin perusteellisesta ja rakentavasta keskustelusta. Raportoin siitä tietenkin komissiolle, puheenjohtaja Barrosolle ja kollegalleni Joaquín Almunialle.

Esitän pari kolme huomautusta, joista ensimmäinen koskee Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa. Olen Poul Nyrup Rasmussenin tapaan tietenkin kiinnittänyt tarkasti huomiota IMF:n tuoreimpiin talousennusteisiin, jotka ovat todellakin synkkää luettavaa. Samalla on tärkeää panna merkille, että olemme jo tehneet erittäin merkityksellisiä ja oleellisia poliittisia päätöksiä, joiden tarkoituksena on elvyttää Euroopan ja koko maailman taloutta. Niiden avulla on jo voitu yleisesti ottaen pysäyttää rahoitusalan romahtaminen. Rehellisesti sanoen reaalityn alalla saadaan vielä jonkin aikaa etenkin lisääntyvää työttömyyttä koskevia huonoja uutisia. Meidän on siksi pysyttävä erittäin valppaina. Meidän on jatkuvasti arvioitava, miten talouden elvytyspaketti, finanssipoliittiset elvytystoimet ja rahoitusalan uudistukset toimivat ja tuottavat tuloksia. Tulevina kuukausina toimia on tarvittaessa lisättävä ja parannettava.

Vastaan useille kollegoille, että olemme parhaillaan perehtymässä rahoitusmarkkinoiden uudistukseen. Komission ensi viikon esityslistalla on esimerkiksi laaja rahoitusmarkkina-alan lainsäädäntöpaketti, jossa käsitellään erityisesti johtajien palkkoja, sekä rahoituspalvelualan palkkapolitiikkaa koskeva suositus. Niillä on erittäin tärkeä merkitys rahoitusmarkkinoiden uudistuksessa.

Rahoitusalan sääntelyä on todellakin uudistettava sekä Euroopassa että koko maailmassa, jotta finanssikapitalismin järjestelmävirheet voidaan korjata. Markkinatalouden yhteydessä on kuitenkin tärkeää, ettei lasta heitä pesuveden mukana. Meidän on toisin sanoen säilytettävä yhtenäismarkkinat, jotka ovat olleet Euroopan hyvinvoinnin veturi, ja edistettävä uutta maailmankauppasopimusta Maailman kauppajärjestön

yhteydessä. Kuten jäsen Daul totesi, kauppaa on lisättävä eikä vähennettävä. Se on tärkeää erityisesti kehitysmailla, joihin nykyinen taantuma ja maailmankaupan hiipuminen vaikuttavat erittäin kielteisesti.

Vastuualueeseeni kuuluvien velvollisuuksien vuoksi käsittelen näitä asioita myös ensi kuussa toimiessani Louis Michelin sijaisena. Kehitysmaat kärsivät nykyisestä talouden taantumasta todellakin eniten. Meidän on siksi pidettävä yllä vauhtia, jotta Dohan kehityskierros saadaan pian kunnianhimoiseen päätökseen. Nykyisessä taloustilanteessa sen päätökseen saattaminen on huomattavasti aiempaa tärkeämpää. Se edistäisi maailmantaloutta ja estäisi protektionismin vauhtiin pääsyn. Kaikkien G20-maiden on siksi katsottava omaa kansallista politiikkaansa pitemmälle ja osoitettava tosiasiallista sitoumusta edistyä viipymättä Dohan kehityskierroksessa. Kehityksen kannalta on mielestäni lisäksi tärkeää panna merkille, että G20-maiden johtajat sopivat myös kaupan rahoituspaketista. Sen mukaan maailmanlaajuisia kauppavirtoja, joita Eurooppa merkittävästi edistää, tuetaan kahden vuoden aikana 250 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla.

Puhemies. – (FR) Ilmoitan, että olen keskustelun päätteeksi vastaanottanut kuusi päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾, jotka parlamentin kuusi suurinta ryhmää on työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti jättänyt käsiteltäväksi.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan perjantaina 24. huhtikuuta 2009.

14. Special Olympics -kilpailujen tukeminen Euroopan unionissa (kirjallinen kannanotto): ks. pöytäkirja

15. Moldovan tasavallan tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Moldovan tasavallan tilanteesta, mutta jäsen Watson halunnee ensin ilmoittaa parlamentille, että istuntosalissa on läsnä korkea-arvoisia moldovalaisia julkisuuden henkilöitä.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmoittaa kollegoille, että lehterille on saapunut tätä keskustelua varten kolmen Moldovan parlamentissa olevan oppositiopuolueen johtajat: Chișinăun pormestari ja Moldovan liberaalipuolueen varapuheenjohtaja Dorin Chirtoacă, liberaalidemokraattisen puolueen puheenjohtaja Vladimir Filat sekä ”Moldova Noastră” -liiton puheenjohtaja Serafim Urechean.

(Suosionosoituksia)

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, neuvosto ja parlamentti seuraavat erittäin jännittyneinä 5. huhtikuuta pidettyihin parlamenttivaaleihin liittyviä Moldovan tapahtumia. Lähinaapurustossamme on puhjennut merkittävä poliittinen kriisi, joka on vakava haaste Moldova koskevalle EU:n politiikalle ja yleisesti ottaen koko alueelle. Tämä on erityisen huolestuttavaa, koska EU aikoo parhaillaan perustaa itäisen kumppanuuden. Meidän kaikkien edun mukaista on varmistaa, ettei Moldovan tilanne vaaranna itäisen kumppanuuden toteuttamista. Meidän on erotettava selvästi toisistaan yhtäältä presidentti Voroninin julkilausumat ja poliittisten edustajien toimet ja toisaalta Moldovan kansalaisten edut.

EU lähetti erityisedustajansa Kalman Mizsein Moldovaan heti Kishinevissä 7. huhtikuuta puhjenneiden väkivaltaisten mielenosoitusten jälkeen. Hän on siitä lähtien tehnyt kovasti töitä saadakseen Moldovan eri puolueet aloittamaan keskenään poliittiset neuvottelut. Uudessa parlamentissa edustajanpaikkoja voittavien puolueiden on sovittava demokraattisten periaatteiden mukaisesta realistisesta ratkaisusta. Erityisedustaja on pitänyt koko kriisin ajan tiiviisti yhteyttä puheenjohtajavaltion ja korkean edustajan Javier Solanan kanssa.

Kenties tiedättekin, että myös Tšekin pääministeri Mirek Topolánek vieraili eilen Kishinevissä. Hän kehotti painokkaasti Moldovan viranomaisia ja oppositiota aloittamaan poliittisen vuoropuhelun. Hän tapasi presidentti Voroninin, pääministeri Greceanun ja opposition edustajia. Puheenjohtajavaltion lähettämä keskeinen viesti oli täysin sopusoinnussa Kalman Mizsein toteuttamien pitkän aikavälin toimien kanssa. Moldovan yhteiskunnassa on vahvistettava kansalaisoikeuksia, ja hallituksen on mahdollistettava kansalaisyhteiskunnan asianmukainen toiminta sekä taattava sananvapaus ja muut perusihmisoikeudet.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Lisäksi on oleellista, että Moldovan oppositiolla on pääsy tärkeimpiin tiedotusvälineisiin, jotta se voi ilmaista mielipiteensä ja osallistua poliittiseen taisteluun yhtäläisin edellytyksin. Toisaalta opposition edustajien on tehtävä rakentavaa yhteistyötä hallituspuoleen kanssa ja kunnioitettava vaalituloksia. Pääministeri Topolánekc painotti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana kaikille edustajille, että mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin on erittäin tärkeää pitää aina mielessä. Moldova ei saa poiketa demokratiaan johtavalta tieltä. Itäistä kumppanuutta koskevan hankkeen pitäisi vahvistaa Moldovaa tällä tiellä.

Haluan muistuttaa, että 8. huhtikuuta julkistettu virallinen vaalitulos oli voitto Moldovan kommunistiselle puolueelle, joka sai lähes 50 prosenttia äänistä. Muut äänet jakautuivat kolmen oppositiopuolueen välillä. Tämän perusteella kommunistit saavat 60 kaikkiaan 101 edustajanpaikasta uudessa parlamentissa. Alustavassa arviossaan vaaleja tarkkaillut kansainvälinen valtuuskunta totesi vaalit päteviksi, mutta viittasi kampanjan aikana esiintyneisiin useisiin ongelmiin.

Opposition ja joidenkin kansalaisjärjestöjen mukaan petos kuitenkin pilasi vaalit. Keskusvaalilautakunta laski viime viikolla äänet uudelleen ja totesi, että vallassa oleva kommunistinen puolue oli todellakin voittanut 60 kaikkiaan 101 edustajanpaikasta. Ensimmäisen laskentakerran tulokset näin ollen vahvistettiin. Opposition mukaan suurin ongelma ei ole äänten laskenta vaan vaaliluettelot, joissa väitetään olevan satojatuhansia ”kuolleita sieluja” tai henkilöitä, joita ei ole oikeasti olemassa. Oppositio tarkastaa parhaillaan vaaliluetteloita, jotta se voi näyttää väitteensä toteen. Komission edustajan mukaan äänten uudelleenlaskennassa ei havaittu merkkejä petoksesta. Oppositio totesi lisäksi, että hallituspuolue oli syyllistynyt hallinnollisten resurssien laajaan väärinkäyttöön vaalikampanjan aikana. Kansainväliset vaalitarkkailijat arvostelivat tässä yhteydessä Moldovan viranomaisia. EU oli varoittanut Moldovan viranomaisia tästä ongelmasta monta kertaa ennen vaaleja. Erityisesti valitettiin lehdistönvapauden puutteesta ja siitä, että viranomaiset olivat sortaneet opposition edustajia.

Riippumattomia tiedotusvälineitä koskeva paine lisääntyi voimakkaasti mielenosoitusten vuoksi. Toimittajia pidätettiin ja vainottiin. Ulkomaalaisia toimittajia karkotettiin tai estettiin saapumasta maahan. Tämän lisäksi on vielä yksi erittäin huolestuttava asia. Moldovan viranomaiset syyllistyivät kriisin aikana vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin. Raporttien mukaan lähes 250 ihmistä pidätettiin 7. huhtikuuta järjestettyjen väkivaltaisten mielenosoitusten vuoksi. Poliisi pieksi useita pidätettyjä, jotka olivat enimmäkseen nuoria, ja heitä kohdeltiin epäinhimillisesti ja kidutettiin, ja heiltä evättiin oikeusapu ja mahdollisuus ilmoittaa tilanteesta perheilleen. Kolme nuorta mielenosoittajaa menehtyi.

Teimme Moldovan viranomaisille erittäin selväksi, ettei EU hyväksy tällaista ihmisoikeuksien ja tiedotusvälineiden vapauksien loukkaamista. Kishinevissä tapahtuneet väkivaltaisuuDET eivät oikeuta valtion viranomaisia julmiin tekoihin. Moldova on noudattanut eurooppalaisia normeja ja arvoja Moldovaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman kaltaisten toimien ansiosta. EU on kehottanut Moldovan viranomaisia noudattamaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevia periaatteita.

Moldovan presidentti Vladimir Voronin otti 15. huhtikuuta oikeansuuntaisen askeleen armahtaessaan kaikki ne mielenosoitusten yhteydessä pidätetyt, jotka eivät olleet aiemmin tehneet rikoksia. Hän vaati lisäksi, että tapahtumat tutkitaan avoimesti ja asianmukaisesti. Tutkinta on toteutettava yhteistyössä asian kannalta merkityksellisten eurooppalaisten ja kansainvälisten elinten kanssa. EU, Euroopan neuvosto, Etyj ja YK seuraavat ihmisoikeustilannetta tarkasti tapahtumapaikalla. Niiden toimia on tärkeää koordinoita. Kansainvälisten toimijoiden on osallistuttava Moldovassa suoritettavaan tutkintaan, jotta sitä voidaan pitää luotettavana ja oikeudenmukaisena. Moldovan yhteiskunnassa viime viikkoina vallinnut voimakas konflikti ja epäluottamus voidaan poistaa ainoastaan avoimella prosessilla.

Kriisiin on tärkeää löytää poliittinen ratkaisu. Moldovassa on erittäin vakavia taloudellisia ongelmia, jotka johtuvat maailmanlaajuisesta rahoituskriisistä. Moldova ei voi torjua näitä ongelmia, jos poliittinen kuuhunta jatkuu. Moldovaan on kiireesti saatava toimiva hallitus. Lisäksi tarvitaan ulkoista apua, myös IMF:n huomattavaa tukea. Tässä vaiheessa on erittäin tärkeää katsoa nykyisen kriisin välittömiä seurauksia pitemmälle ja pohtia, miten Moldovan kanssa olisi meneteltävä. Kriisi on osoittanut selvästi, että Moldovan demokraattisten standardien ja toimielinten vahvistaminen edellyttää johdonmukaisia ja kunnianhimoisia toimia. EU:n on tehostettava avustustaan, jossa keskitytään yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen uudistamalla poliisivoimia ja oikeuslaitosta sekä takaamalla tiedotusvälineiden vapaudet ja moniarvoisuus. Kun Moldovan poliittiset puolueet sopivat nykyisestä kriisistä selviytymiseksi toteutettavista toimista, niiden on sitouduttava uudistamaan edellä mainittuja aloja perinpohjaisesti.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan lopuksi korostaa, että Moldova on ollut jo vuosia Itä-Euroopan edistyneimpiä valtioita, kun tarkastellaan päätöstä täyttää demokratian vaatimukset ja halukkuutta lähentyä EU:hun. On etujemme mukaista auttaa Moldovaa selviytymään nykyisestä kriisistä ja etenemään tällä tiellä.

Itäinen kumppanuus tarjoaa uuden, kunnianhimoisen mahdollisuuden lisätä EU:n avustusta, joka kohdennetaan Moldovassa ja muissa alueen valtioissa toteutettaviin poliittisiin ja taloudellisiin uudistuksiin. Meidän kaikkien etujen mukaista on varmistaa, että Moldovassa vahvistetaan demokratiaa ja että Moldova lähentyy Euroopan unionia.

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, jäsen Watsonin ilmoitukseen viitaten haluan ensimmäiseksi toivottaa Moldovasta saapuneet vieraamme lämpimästi tervetulleiksi.

Moldovan tasavallan tilanne on todellakin erittäin huolestuttava. Seuraamme tapahtumia tiiviisti ja etsimme keinoja, joilla edistää vuoropuhelua ja sovintoa maan poliittisten voimien välillä.

Äskettäin pidettyjen vaalien osalta kollegani Benita Ferrero-Waldner oli tyytyväinen Etyjin johtaman kansainvälisen vaalitarkkailuvaltuuskunnan alustavaan arviointiin. Valtuuskunta toteaa johtopäätöksissään, että vaalit oli pidetty moniarvoisissa olosuhteissa, että äänestäjille oli tarjottu erilaista poliittista vaihtoehtoa ja että vaalit täyttivät monet demokraattisia vaaleja koskevat kansainväliset vaatimukset.

Vaaleissa havaittiin kuitenkin myös merkittäviä puutteita, jotka ovat todella huolestuttavia ja jotka komissio oli tuonut julki jo paljon ennen vaaleja. Esimerkiksi viranomaiset puuttuivat asioihin liikaa, ilmaisunvapautta ja kaikkien puolueiden oikeutta päästä tiedotusvälineisiin ei kunnioitettu riittävästi, ja luottamus demokraattiseen prosessiin ja vaaliprosessiin oli yleisesti puutteellista. Näihin puutteisiin on puututtava kiireellisesti, ja varsinkin sen jälkeen, mitä tapahtui 7. huhtikuuta.

Tätäkin huolestuttavampia ovat uutiset laajoista ihmisoikeusloukkauksista vaalipäivän jälkeen järjestettyjen mielenosoitusten seurauksena. Huhtikuun 7. päivän mielenosoituksia seuranneen kuohunnan jälkeen komissio tuomitsi voimakkaasti liiallisen voimankäytön ja kehotti asianosaisia lopettamaan kiihotuspuheet ja väkivaltaisuuDET.

Kiinnitämme tähän asiaan edelleen tarkasti huomiota. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on edelleen keskeinen edellytys Moldovan suhteidemme kehittämiseksi. On erittäin tärkeää, että turvallisuusjoukkoihin kohdistuvat syytökset vakavista ihmisoikeusloukkauksista tutkitaan perusteellisesti ja pikaisesti. Mikäli syytökset vahvistetaan, viranomaisten on varmistettava, että väärinkäytöksistä vastuussa olevat todellakin saadaan oikeuden eteen.

Olen tyytyväinen siihen, että presidentti Voronin on suostunut tapaamaan Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun Thomas Hammarbergin sekä tekemään yhteistyötä Euroopan unionin erityisedustajan kanssa. Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että Moldova on kiinnostunut mahdollisuudesta lähettää alueelle EU:n tiedonkeruuvaltuuskunta.

Vaikka nämä valtuuskunnat eivät korvaakaan valtion velvollisuutta tutkia ihmisoikeusloukkauksia ja nostaa niitä koskevat syytteet, ne voivat kuitenkin auttaa valaisemaan viimeisimpien vaalien tapahtumia ja niiden jälkiseurauksia. Ne voivat jossakin määrin myös edistää poliittista vuoropuhelua, joka vahvistaisi kansalaisten luottamusta.

Tämänhetkinen tilanne Moldovassa on erittäin hauras. Maa on toistuvasti ilmaissut haluavansa syventää suhteitaan Euroopan unioniin. Tämänhetkinen kriisi koettelee Moldovan määrätietoisuutta tässä asiassa.

Olemme tyytyväisiä siihen, ettei Romania ole ryhtynyt vastavuoroisiin toimiin sen jälkeen, kun Romanian kansalaisia koskevat viisumivaatimukset otettiin uudelleen käyttöön ja kun heidän suurlähettiläänsä julistettiin ei-toivotuksi henkilöksi. Meidän on rohkaistava kaikkia kumppaneita toimimaan erittäin varovaisesti ja pitämään jatkuvasti mielessä, että ensisijaisena tavoitteena on maan vakauttaminen.

Nykytilanne on erittäin huolestuttava, mutta emme saisi menettää kykyämme nähdä asiat laajemmassa yhteydessä. Jotta Moldova voisi olla tulevaisuudessa vakaa ja vauras maa, on erittäin tärkeää, että se syventää suhteitaan Euroopan unioniin. Itäinen kumppanuus käynnistetään pian, joten meidän on osoitettava, että olemme todellakin valmiita avustamaan Moldovaa tämänhetkisten ongelmien ratkaisemisessa erityisesti laukaisemalla jännityksiä, edistämällä vuoropuhelua ja vahvistamalla EU:n ja Moldovan välisiä yhteyksiä.

Moldovan tasavalta on naapurimme. Olemme työskennelleet Moldovan kansalaisten kanssa läheisessä ja luottamuksellisessa suhteessa 15 vuoden ajan. Olemme täysin tietoisia Moldovan toiveesta päästä EU:n jäseneksi. On äärimmäisen tärkeää, että tuemme jatkossakin Moldovan kansaa ja pyrimme yhteistyössä

vastaamaan paitsi vaalien aikana syntyneisiin myös maailmanlaajuisen finanssi- ja talouslaman mukanaan tuomiin haasteisiin. Toisin sanoen välitämme Moldovasta ja sen kansalaisista.

Marian-Jean Marinescu, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Moldovan tasavallalla on kansainvälisiä velvollisuuksia ja sitoumuksia, mikä tarkoittaa sitä, että maalla on velvollisuus kunnioittaa demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia. Viimeaikaiset tapahtumat ovat kuitenkin osoittaneet maan laiminlyöneen vakavasti kaikkia näitä sitoumuksia. Umpimähkäiset pidätykset, sieppaukset, ihmisten katoamiset, pidätettyjen oikeuksien räikeät loukkaukset, epäinhimillinen ja halventava kohtelu, kansalaisten pelottelu ja aseilla uhkailu ovat valitettavia tekoja, jotka vaarantavat maan tulevaisuuden.

Joukkotiedotusvälineiden ja oppositiopuolueiden edustajia vastaan käynnistetty kampanja sekä toimittajien pidätykset ja karkotukset ovat vakavia ja valitettavia tekoja. Tuomitsen tämän ahdistelun, vakavat ihmisoikeusloukkaukset sekä Moldovan tasavallan hallituksen laittoman toiminnan.

EU:n Moldovalle vuosiksi 2007–2010 myöntämän demokratian ja hyvän hallintotavan kehittämiseen tarkoitettun tuen määrä on 50 miljoonaa euroa. Toivottavasti näillä rahoilla ei ole koulutettu poliiseja käyttämään väkivaltaa väestöä vastaan. Pyytäisin komissiota esittämään Euroopan parlamentille kertomuksen kaikkien EU:n varojen käytöstä Moldovan tasavallassa.

Romania toteuttaa nyt ja myös jatkossa ennakoivaa politiikkaa, jonka tarkoituksena on tukea Moldovan tasavallan yhdentymistä Euroopan unionin järjestelmiin. Tämä ei johdu ainoastaan historiallisista siteistämme maan kansalaisiin, vaan pikemminkin siitä, että olemme vakuuttuneita, että Moldovan tasavallan kohtalo on Euroopan unionin jäsenyys. Se on nimittäin uudenaikainen ja demokraattinen valtio, jonka perustana on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen. Moldovan viranomaisten Romanian valtioon kohdistamat syytökset ovat roskapuhetta. Romanian kansalaisia koskevan viisumivaatimuksen käyttöönotto on myös epäoikeutettu teko, jota ei voida hyväksyä. Valtion päämies vaihtuu, mutta kansalaiset pysyvät samoina.

Mielestäni on Euroopan unionin etu, että Moldovan tasavalta seuraa EU:n näyttämää tietä ja noudattaa kansalaisten toivetta elää vakaassa ja turvallisessa demokraattisessa valtiossa. Tässä mielessä itäinen kumppanuus on tehokas väline, joka tarjoaa Moldovan tasavallan kansalaisille kanavan toteuttaa toiveensa EU:n jäsenyydestä.

Marianne Mikko, PSE-ryhmän puolesta. – (ET) Hyvät kollegat, olen aina ollut Moldovan vahva tukija, mutta tämänhetkinen kriisi saa minut todella huolestumaan. Vaikka Moldova on pieni maa, joka on riippuvainen ulkomaisesta tuesta, emme voi sulkea silmiämme, kun oikeusvaltioperiaatteita loukataan.

Euroopan unionin ja Moldovan väliset suhteet ovat meille edelleen hyvin tärkeät, mutta on turha toivoa, että Euroopan unioni koostuu naiveista ja sinisilmäisistä ihmisistä, jotka uskovat kaiken, mitä Moldovan viranomaiset heille esittävät totuutena. Pian Moldovaan matkustavalla Euroopan parlamentin ad hoc -valtuuskunnalla on tärkeä merkitys. Mikään aihe ei ole sille tabu. Haluaisimme tietää, miten poliisi kohteli mielenosoittajia vaalien jälkeisenä aikana. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä sanoissa että teoissa on Euroopan unionille ja kansalaisten suoraan valitsemille edustajille äärimmäisen tärkeää. Valitettavasti Moldovan tasavalta ilmoitti eilen ulkoasioiden valiokunnan ja Moldovan valtuuskunnan kokouksessa, että EU:n täytyy varautua Chişinăussa yksinpuheluihin. Sitä emme voi hyväksyä, sillä Euroopan yhdentyminen tarkoittaa avointa vuoropuhelua. Kumppanit siis keskustelivat kaikesta. Uskon itäiseen kumppanuuteen sekä demokratian mahdollisuuksiin Moldovassa. Auttakaamme siis Moldovaa.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Moldovan tasavalta tuo mieleen surullisia muistoja Euroopan onnettomasta menneisyydestä: kommunistinen hallinto julistautuu omaehtoisesti voittajaksi, vastustajia mukiloidaan ja tapetaan, naapurimaita syytetään levottomuuksien järjestämisestä. Jos on olemassa oikeita todisteita siitä, että Romanian turvallisuuspalvelu on lietsonut väkivaltaisuuksia, kansainvälisen yhteisön täytyy tutkia asia tarkasti.

Parlamentin valtuuskunnan on ensi viikolla etsittävä todisteita tiedoille, joiden mukaan maassa on painettu 200 000 ylimääräistä äänestyslippua, ja väitteille, että 400 000 äänestäjää rekisteröityi vaalipäivänä puutteellisilla henkilötodistuksilla ja että Transnistriassa suurelta määrältä äänestäjiä evättiin äänioikeus. Ennen kuin nämä väitteet on tutkittu ja ennen kuin Etyj on julkaissut raporttinsa, monet eivät usko vaalitulosta riippumatta siitä, mitä päätöksiä Moldovan tuomioistuimet tekevät. Voi olla, että komission jäsenen Ferrero-Waldnerin vaistomainen optimismi osoittautuu vääräksi.

Myös presidentti Voroninin olisi tuomittava mielenosoitusten jälkeen sattumanvaraisesti kerättyjen nuorten pidätykset, pahoinpitelyt ja laittomat teloitukset. Esteet asianajajien ja kansalaisjärjestöjen toiminnalta on vihdoin poistettava, pidätettyjen nimet ja määrä on vihdoin julkaistava. Haluan komission vahvistavan, rikkooko Romanian suurlähettilään karkotus ja viisumien vaatiminen matkailijoilta EU:n ja Moldovan välisiä sopimuksia. Jos näin on, mitä komissio aikoo tehdä?

Myös presidentti Băsescun passeja koskeva ilmoitus lisäsi jännitteitä. Meidän on oltava hienovaraisia kahdenvälisissä suhteissa, mutta siitä huolimatta vaadittava, että sopimuksia kunnioitetaan.

Tänään vieraanamme olevat moldovalaiset kertovat maasta, jossa vapaus ja demokratia kielletään hyvin monella tavalla, jossa internetin toiminnassa on selittämättömiä häiriöitä, jossa televisiokanavat katoavat näkyvistä ja jossa valtion TV-kanavilla näytetään mieluummin vatsatanssia kuin kaduilla puhjenneita väkivaltaisuuksia.

Unionin on geopoliittiset näkökohdat huomioon ottaen ymmärrettävä Moldovan menettelytapoja: kansa haluaa kiihkeästi demokratiaa ja valinnanvapautta, maa käy laajamittaista kauppaa läntisten maiden kanssa ja on yhteydessä Euroopan unionin jäsenvaltioihin maantieteellisesti, historiallisesti ja kulttuurisesti. Ensi kuussa, kun johtajamme kokoontuvat itäisen kumppanuuden huippukokoukseen, heidän on varmistettava, että he rakentavat kumppanuutta demokratian ja ihmisoikeuksien perustalle. Presidentti Voroninin ja hänen kumppaneidensa on sitouduttava tähän asiaan. Euroopan unionin on vaadittava sitä.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Kansainväliset raportit huhtikuun alun levottomuuksista ja niiden seurauksista Moldovassa herättävät suuren joukon kysymyksiä, jotka Euroopan unionin toimielinten on esitettävä Moldovan ja Romanian viranomaisille.

Ensinnäkin Chişinău. Aikooko Moldovan hallitus todellakin vastedes avata hätätapauksissa tulen mielenosoittajia kohti? Kehotan parlamentin jäseniä tutustumaan pääministerin valtion televisiossa antamaan ilmoitukseen. Miten Moldovan hallitus selittää radikaalin täyskäännöksen kansallisesta turvallisuudesta vastaavien elinten suhtautumisessa mielenosoittajiin ja muihin vastustajiin? Kysymyksessä on täyskäännös ilkeästä, tuhopolttoja ja hallintorakennusten ryöväämistä kohtaan osoitetusta käsittämättömästä passiivisuudesta aseettomiin kansalaisiin kohdistuneeseen raakaan fyysiseen väkivaltaan, jonka seurauksena kolme ihmistä kuoli epäilyttävissä olosuhteissa.

Ennen kaikkea miten Moldovan tasavalta pesee käteensä näistä kaikista perustavanlaatuisimpien perusoikeuksien loukkauksista? Arvoisa puhemies, 14 moldovalaisen kansalaisyhteiskunnan puolustajan eilen puheenjohtajavaltio Tšekille toimittama yhdeksän suositusta sisältävä avoin kirje on ehdottomasti otettava huomioon, kun haetaan vastausta tähän viimeiseen ja ratkaisevaan kysymykseen. Toivon, että Euroopan unionin toimielimet, komission jäsen Rehn ja puheenjohtajavaltio Tšekki ottavat kirjeen huomioon. Moldovan yhteiskunnan merkittävät henkilöt pyytävät selitystä. Meidän on kohdattava Moldovan viranomaiset.

Lisäksi Brysselin on ainakin pyydettävä Bukarestilta selitystä ehdotukselle tarjota mahdollisuus Romanian kansalaisuuteen laajassa mittakaavassa sellaisille Moldovan kansalaisille, joilla on romanialaiset isovanhemmat. Euroopan unionin kuuleminen näin laajan päätöksen kauaskantoisista seurauksista on todellakin järkevää.

Adrian Severin (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, Moldovan tasavallan väkivaltaisuuksien eivät olleet vallankumous vaan kapina, joka tapahtui jakautuneen yhteiskunnan vallankumouksellisessa ilmapiirissä. Voidaan myös ajatella, että väkivaltaisuuksien olivat provosoituja ja niitä käytettiin osana strategiaa, jonka tavoitteena on määrittää uudelleen Euroopan unionin ja Euraasian rajat.

Tämän vuoksi ongelma, joka meidän täytyy ratkaista, on yhteisön ongelma. Se ei ole vain sisäinen ongelma tai yhden jäsenvaltion ongelma. Tätä ongelmaa ei kuitenkaan saa ratkaista kostamalla vaan pyrkimällä vahvemmin saamaan Moldova sitoutumaan eurooppalaiseen toimintatapaan. Ratkaisuksi ei kelpaa myöskään se, että Moldovan eliitti poistuu maasta ulkomaisen passin turvin.

Tämän vuoksi meidän on vahvistettava EU:n valtuuskunnan toimeksiannon laajuutta ja resursseja, nopeutettava Moldovan kanssa käytäviä neuvotteluja viisumien myöntämisen helpottamisesta ja syvennettävä yhteistyötä sekä yleisen järjestyksen että ihmisoikeuksien kunnioittamisen parantamiseksi. Meidän on työskenneltävä yhdessä viranomaisten, opposition ja kansalaisyhteiskunnan kanssa mutta myös Venäjän kanssa, koska Venäjällä on merkittävästi vaikutusvaltaa alueella. Meidän on vältettävä sitä, että näitä tapahtumia käytetään verukkeena yksipuoliseen ratkaisuun päätymiselle Transnistriassa.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). - (SV) Arvoisa puhemies, joidenkin mielestä meidän olisi laadittava Moldovaa koskeva päätöslauselma ja joidenkin mielestä ei. Ne, jotka eivät halua päätöslauselmaa, toteavat usein, että itse asiassa Etyj hyväksyi itse vaalit. Haluan kuitenkin todeta, että Etyjin raportti ei ollut täysin kritiikitön. Päinvastoin selvityksessä esitettiin runsaasti kritiikkiä. Päätöslauselma ei kuitenkaan koske ainoastaan vaaleja, vaan myös vaalien jälkeisiä tapahtumia ja tapahtumia, jotka ovat jatkuneet Moldovassa jo melko pitkään.

Ihmisoikeuksia on kunnioitettava. Tiedotusvälineille on annettava vapautta. Rauhanomaisten mielenosoittajien pahoinpitelyä ei voida koskaan hyväksyä. Päätöslauselman hyväksyminen tarkoittaisi sitä, että lähetämme Moldovan kansalle vahvan signaalin osoittaaksemme, etteivät he ole yksin, että näemme, mitä siellä tapahtuu, emmekä hyväksy sitä. Näin ollen kehotan teitä kaikkia kannattamaan päätöslauselmaa.

Victor Boștinăru (PSE). - (RO) Moldovan tasavallan tapahtumat olivat ennustettavissa jo kauan. Tarkoitan tällä sitä, että vuonna 2008 EU:n ja Moldovan välisessä vuoropuhelussa mainittiin ainakin seuraavat kolme tärkeää kysymystä: a) oppositiolla on oltava vapaa pääsy julkisiin joukkotiedotusvälineisiin; Voroninin hallinto on järjestelmällisesti kieltänyt tämän ja tehnyt siitä vakiintuneen käytännön; b) Moldova ei ole noudattanut Venetsian komission pyyntöä olla muuttamatta parlamenttivaaleja koskevaa lainsäädäntöä, vaan Chișinăun hallinto ja sen yhteistyökumppanit kieltäytyivät tästä jyrkästi; c) opposition on osallistuttava päätöksentekoon, joka koskee maan politiikkaa, erityisesti maan Eurooppaan integroitumista koskevaan politiikkaan; hallitus on kieltäytynyt jyrkästi myös tästä.

Se, että kumppanimme Chișinăussa ovat jättäneet nämä tärkeät kysymykset huomiotta tai kieltäneet ne järjestelmällisesti, tarkoittaa itse asiassa sitä, että Moldova on torjunut Euroopan unionin täydellisesti asioissa, jotka ovat maan tulevaisuuden kannalta erittäin tärkeitä. Vaalipäivän tapahtumat olivat vain ennustettavissa oleva päätös tarinalle, johon Euroopan unioni ja Euroopan parlamentti ovat ehkä osasyyllisiä.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, meillä on Moldovan kanssa kolmenlaisia ongelmia, joista kaikki ovat vakavia ja joiden pohjalta voimme suunnitella kolme toimintalinjaa. Ensimmäinen ongelmaryhmä liittyy ihmisoikeuksiin. Satoja nuoria on pidätetty ja joitakin jopa kidutettu. Toinen ongelmaryhmä liittyy lehdistön vapauteen. Toimittajia on peloteltu ja ryöstetty kadulta keskellä kirkasta päivää. Viimeinen ongelmaryhmä liittyy vaalien toteutustapaan. Meillä on todella paljon tähän liittyviä tietoja, jotka osoittavat, että vaalitulosta manipuloitiin. Meidän on oltava aivan yhtä varmoja, kun päätämme tästä viimeisestä näkökohdasta. Oppositio puolueet väittävät, että manipulointi on muuttanut tulosta 10–15 prosenttia. Moldovan tasavallan kansalaiset odottavat edelleen erittäin toiveikkaina päätöksiämme ja vastauksiamme. Se on heidän ainoa ulospääsytensä tästä Euroopassa lähes ennennäkemättömän traagisesta tilanteesta, joka heidän on täytynyt kokea.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Arvoisa puhemies, nykyisin Chișinăussa on oikeus vaieta, oikeus tehdä, mitä käsketään, ja oikeus maksaa veroja eliitille, joka ei ole vastuussa kenellekään. Chișinăussa on myös oikeus muuttaa maasta, sopeutua ja tarvittaessa myös vihata käskystä. Oikeutta sanan- ja yhdistymisvapauteen, julkiseen keskusteluun ei ole eikä edes oikeutta päättää itse omasta identiteetistään. Arvoisa komission jäsen, näissä olosuhteissa Moldova tulisi vakauttaa, mutta olosuhteet eivät anna minkäänlaista syytä optimismiin.

Kun Moldova on lähtenyt tälle tielle, parhaassa tapauksessa ainoa sitä odottava kohtalo on sama kuin Valko-Venäjällä. Jo paljon ennen vaaleja kommunistinen puolue onnistui saavuttamaan ja vakiinnuttamaan ehdottoman käskyvallan kaikissa joukkoviestintäkanavissa. Nämä toimenpiteet ovat vieneet demokratiakehitykseltä sisällön ja pakottaneet neljänneksen väestöstä muuttamaan pois maasta. Tämän perusteella vaaleja ei olisi voitu järjestää ilman minkäänlaista epäilyksen siementä. Chișinăun harjoittamasta sorrosta on nyt tullut viranomaisten keino viestiä väestön kanssa.

Tämän vuoksi vastedes EU:lla ei ole varaa antaa Chișinăun hallinnolle periksi ja olla piittaamatta siitä. Vastedes vaikenemisemme tai tällaiset piittaamattomat lausunnot osoittavat, että hyväksymme perusoikeuksien ja demokraattisen oikeusjärjestelmän halventamisen sekä väkivaltaisuudet ja sortamisen ja että olemme niissä osallisina. Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana totean, että Chișinăun kriisi osoittaa, että meidän on parannettava menetelmiämme, joilla tarkkailemme ja valvomme vaaleja, sekä mietittävä uudelleen pysyvän edustajamme roolia alueella.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Moldova on yksi Euroopan köyhimmistä maista. Maan haurasta demokratiaa johtaa presidentti Voronin, joka on vanhakantainen *homo sovieticus*, joka kutsuu itseään edelleen yläpeästi kommunistiksi ja joka, surullista kyllä, ei piittaa EU:sta edes itäisen kumppanuuden puitteissa.

Hän on kaikesta huolimatta suosittu varsinkin maaseudulla ja Neuvostoliiton turvallisuutta näinä taloudellisesti epävarmoina aikoina kaipaavan vanhemman sukupolven keskuudessa.

Etyjin troikka, johon myös Euroopan parlamentin valtuuskunta kuului, käytännössä kannatti hänen voittoaan, joten meidän on vain hyväksyttävä tämä tosiasia, vaikka meidän onkin vastustettava voimakkaasti opposition mielenosoittajiin kohdistuvia sortoisia. Mielenosoittajat syyttivät hallitusta tiedotusvälineiden monopolisoinnista vaalikampanjan aikana, vanhentuneen ja epäluotettavan vaaliluettelon – jossa oli useita henkilöitä, joiden pitäisi olla kuolleita – käyttämisestä sekä äänioikeuden epäämisestä laajalta ulkomailla asuvalta siirtolaisyhteisöltä, jonka jäsenet eivät voineet äänestää.

Juuri nyt meidän on keskityttävä ihmisoikeusloukkauksiin, jotka Euroopan unionin valtuuskunnan on tutkittava perusteellisesti, mikäli Moldova haluaa, että tuemme jatkossakin sen euroatlanttisia toiveita.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen erittäin kiitollinen, että käymme nyt tätä keskustelua, sillä se osoittaa, että 27 jäsenvaltion ja 500 miljoonan kansalaisen muodostamalla Euroopan unionilla on ehdottomasti vaikutusvaltaa Euroopan rajojen ulkopuolella. Monet Moldovan kansalaiset ovat myöntäneet, kuinka tärkeää on jakaa toimivalta, luoda perustason demokraattinen yhteisymmärrys ja taistella sen puolesta.

Ei ole itsestään selvää, että ihmiset nykypäivänä puolustavat demokratiaa ja että ihmiset voivat julistaa vakaumustaan julkisesti joutumatta sen vuoksi telkien taakse tai sorretuksi. Tämän vuoksi olen sitä mieltä – ja tässä haluan antaa komission jäsenelle täyden tukeni – että meidän olisi EU:ssa käytettävä kaikkia tämänhetkisiä keinojamme ja taisteltava yksittäisten kansalaisten vapauden puolesta, lehdistön vapauden puolesta ja vakiintuneen demokratian puolesta.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Moldovan tilanne on edelleen hauras, ja EU:n on pyrittävä edelleen lujasti saamaan osapuolet neuvottelupöydän ääreen. EU:n on myös tehtävä työtä näiden osapuolten kanssa, jotta voidaan löytää yhteinen ratkaisu, joka on kattava, tasapainoinen ja realistinen ja joka vahvistaa Moldovan demokratiakehitystä ja demokraattisia toimielimiä. Olen täysin samaa mieltä Graham Watsonin kanssa siitä, että presidentti Voronin on sitouduttava demokratian periaatteisiin ja tuomittava mielenosoittajien kiduttaminen ja väkivaltainen kohtelu. Mielestäni kaikkien on myös tuomittava toimittajien pidätykset ja laajamittaiset ilmaisunvapauden loukkaukset. Tältä osin on myös tärkeää, että tuemme täysimääräisesti EU:n erityisedustajan työtä Moldovassa.

Lienee päivänselvää, että EU ja neuvosto ovat todella järkyttyneitä Moldovassa kriisin aikana tapahtuneista ihmisoikeusloukkauksista. Kehotamme Moldovan viranomaisia kiireellisesti aloittamaan avoimen prosessin täydessä yhteistyössä asiaankuuluvien EU:n ja kansainvälisten toimielinten kanssa sekä tutkimaan ihmisoikeusloukkauksia ja tuomitsemaan ne. Kriisi on osoittanut, että Moldovan poliittisen ja taloudellisen uudistuksen jatkamiseen annettua EU:n tukea on lisättävä, jotta voidaan vahvistaa Moldovan sitoutumista demokraattisiin normeihin ja arvoihin, jotta EU voi tukea Moldovan itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta. EU on valmis tekemään yhteistyötä ja tuomaan Moldovan lähemmäs EU:ta. Tämän edellytyksenä on kuitenkin demokraattinen Moldova, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja jossa vallitsee ilmaisunvapaus ja jonka perushallintorakenteet ovat demokraattiset ja toimintakykyiset.

Olli Rehn, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan käyttää puheaikani siihen, että vastaan joihinkin kysymyksiin ja huomautuksiin, joita esitte tässä tämpäpäiväisessä mielestäni hyvin vastuuntuntoisessa keskustelussa.

Aloitan jäsen Watsonin huomautuksesta, joka liittyi viisumeihin ja ihmisoikeuksiin, mutta ensin minun on kommentoitava sitä, mitä hän sanoi kollegastani Benita Ferrero-Waldnerista, joka vastaa suhteistamme Moldovaan. Sanoitte, että Benita on vaistomaisesti optimistinen. Voin puolustaa häntä ja komission kantaa ensinnäkin toteamalla, että itse asiassa komission kanta on erittäin realistinen ja tasapainoinen. Toiseksi, on oltava ammattimainen optimisti voidakseen olla Euroopan unionin komission jäsen, varsinkin, jos vastaa EU:n laajentumisesta ja suhteista Kaakkois-Euroopan maihin.

Viisumikysymyksessä olemme todellakin tyrmistyneitä Moldovan päätöksestä vaatia Romanian kansalaisilta viisumia. Se ei ole hyväksyttävää. Tutkimme teon laillisuutta. Jatkamme kysymyksen käsittelyä vappuaattona 30. huhtikuuta Moldovan viranomaisten kanssa komission ja Moldovan välisessä yhteisessä hallintokomiteassa, joka on perustettu viisumien myöntämisen helpottamista koskevan sopimuksen nojalla.

Yleisesti, kun otetaan huomioon vaalit, niiden seuraukset ja ihmisoikeusrikkomukset, komissio tuomitsi voimakkaasti Chişinăun kaduilla 7. huhtikuuta puhjenneet väkivaltaisuuudet sekä lainvalvontaviranomaisten ja tietojemme mukaan myös yksityisen miliisin massiivisen ja liiallisen voimankäytön vaalien jälkeen. Tiedot pidätettyjen laajamittaisista ihmisoikeuksien loukkauksista sekä sieppauksista ovat erittäin huolestuttavia.

Mielestämme realistisesti ajateltuna Moldovalle on äärimmäisen tärkeää, että se elää EU-toiveidensa mukaisesti ja että väitteet ihmisoikeusloukkauksista tutkitaan perusteellisesti ja puolueettomasti niin, että kaikki poliittiset voimat osallistuvat tutkimuksiin, ja tarvittaessa kansainvälisten tarkkailijoiden läsnä ollessa. Ne, joita epäillään rikollisista toimita, ihmisoikeusloukkaukset mukaan luettuina, on tutkittava, ja mikäli heitä vastaan nostetaan syyte, heille on tarjottava oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Lopuksi, kun ajatellaan, mitä todennäköisiä vaikutuksia vaalien jälkeisellä ajalla on ollut EU:n ja Moldovan suhteisiin, se on tuonut esiin Moldovan sisäisten uudistusten keskeneräisyyden erityisesti oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen osalta. Odotamme, että Moldovassa kaikki asianosaiset, niin viranomaiset, poliittinen oppositio kuin kansalaisyhteiskuntakin, pääsevät yhteisymmärrykseen ja pyrkivät löytämään nykyiseen kriisiin ratkaisun, joka tuo enemmän – ei vähemmän – demokratiaa ja vapautta Moldovan kansalle.

Euroopan unionin syntyhistoria on konkreettinen todiste siitä, että vuoropuhelu ja yhteistyö sekä oikeusvaltioperiaate voivat johtaa yhtenäiseen ja kestäväan perusvapauksien kunnioittamisen, poliittisen vakauden ja taloudellisen vaurauden kestäväan yhdistelmään.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Päätöslauselmaesityksiä koskeva äänestys toimitetaan seuraavan istunnon aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Corina Creţu (PSE), kirjallinen. – (RO) Kun kommunistiset viranomaiset Chişinăussa pitävät valtaa käsissään petoksen ja kidutuksen turvin, EU:n puheenjohtajavaltion pääministeri tyytyy kuvaamaan EU:n rajalla vallitsevaa kriisiä ”huolestuttavaksi”. Edes todisteet terroristista ja aggressiivisesta asenteesta Euroopan unionin jäsenvaltiota kohtaan eivät ole synnyttäneet samanlaista reaktiota kuin Romanian oikeutetusti tekemän päätöksen vääristely – päätöksen, jolla nopeutetaan prosessia, jossa Romanian kansalaisuus palautetaan niille, jotka menettivät sen tahtomattaan traagisissa historiallisissa tapahtumissa, joista myös länsimaat ovat osittain vastuussa.

Voin vain todeta niiden poliitikkojen tekopyhyden, jotka lietsovat nyt kauhua länteen tunkeutuvista miljoonasta romanialaisesta aivan samalla tavalla kuin he antoivat vääriä tietoja vuoteen 2007 asti romanialaisten kiivaasta hyökkäyksestä.

Meillä on mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä demokratian ja perusvapauksien tallomisesta presidentti Lukashenkon ja presidentti Voroninin kanssa itäisen kumppanuuden käynnistämisen jälkeen. Ellei tällä yhteistyöjärjestelmällä onnistuta tukemaan demokraattisia uudistuksia mukaan kutsutuissa entisen Neuvostoliiton valtioissa, se tarkoittaa, että järjestelmä on käyttökelvoton.

Voin vain tehdä sen koruttoman johtopäätöksen, että joillekin eurooppalaisille Tiibet on lähempänä kuin Moldova. Tämä tapahtuu varmaan silloin, kun tie Chişinăuhun kulkee Moskovan kautta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Moldovan tasavallassa 6. huhtikuuta 2009 pidettyjen vaalien jälkeen järjestettiin mielenosoituksia. Valitettavasti lehdistöllä oli vaikeuksia tiedottaa tapahtumien kehityksestä. Mielestäni lehdistönvapaus, ilmaisunvapaus ja ihmisoikeuksien sekä oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen ovat periaatteita, joita me kaikki noudatamme, edistämme ja puolustamme.

Mielestäni Moldovan tasavallan tilanne on äärimmäisen vakava. Olen erityisesti sitä mieltä, että Euroopan unionin on suhtauduttava tilanteeseen vakavasti ja diplomaattisesti. Mielestäni Romaniaa vastaan esitetyt syytökset on kohdistettu myös Euroopan unionille. Emme voi kuitenkaan hyväksyä Romanian suurlähettilään julistamista Chişinăussa ei-toivotuksi henkilöksi emmekä sen jälkeen yhtäkkiä ja yksipuolisesti Moldovan tasavallan käyttöön ottamaa Romanian kansalaisten viisumipakkoa.

Moldovan tasavalta on historiallisesti ja maantieteellisesti eurooppalainen maa. Se on yksi EU:n naapurimaista, ja EU:n ja Moldovan tasavallan suhteiden on perustuttava jatkossakin hyvään naapuruuteen. Alue, jolta olen kotoisin, sijaitsee Moldovan tasavallan ja Ukrainan vieressä. Osallistumme moniin yhteisiin kehitysohjelmiin, ja mielestäni Romanian ja Euroopan unionin on jatkettava Moldovan tasavallan taloudellisen ja

yhteiskunnallisen kehityksen tukemista sekä hyvään yhteistyöhön että erityisesti keskinäiseen kunnioitukseen perustuvassa kumppanuudessa.

16. Vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttaminen Länsi-Balkanilla - Bosnia ja Hertsegovinan tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu Länsi-Balkanin tilanteesta ja erityisesti Ibrisagin ulkoasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä (A6-0212/2009) vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttamisesta Länsi-Balkanilla [2008/2200(INI)] sekä neuvoston ja komission julkilausumista Bosnia ja Hertsegovinan tilanteesta.

Anna Ibrisagic, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, on kulunut jo lähes 15 vuotta Bosnian sodan päättymisestä ja miltei tasan 10 vuotta siitä, kun Naton pommitukset pakottivat Serbian joukot lähtemään Kosovosta. Joulukuussa tulee myös kuluneeksi 17 vuotta siitä, kun itse saavuin Ruotsiin paeten sota, joka oli sytyttänyt entisen kotimaani liekkeihin ja tehnyt aiemmin yhdessä naapureina eläneistä bosniakeista, kroaateista ja serbeistä katkeria vihollisia. Se, ettei Bosnia, Kosovo eikä mikään muu maa Länsi-Balkanilla ole sen jälkeen ryhtynyt uudelleen sotimaan, on täysin EU:n ja Naton ansiota. Vaikka aseet ovatkin vaienneet, sodan perintö elää edelleen alueen politiikassa ja yhteiskunnassa. Ainoa keino, joilla näiden maiden kansalaiset voivat voittaa menneisyytensä, on jatkaa matkaa kohti EU:n jäsenyyttä. Ainoastaan keppi ja porkkana, joka on olennainen osa liittymisprosessin dynamiikkaa, voi saada näiden maiden hallitukset keskittymään siihen työhön ja niiden uudistusten toteuttamiseen, joilla Länsi-Balkanin alueen vakaus ja hyvinvointi voidaan lopullisesti varmistaa.

Mietinnössä, jonka olen tästä aiheesta laatinut ja josta parlamentti äänestää huomenna, tarkastelen niitä erilaisia aloitteita ja hankkeita, joissa EU ja jäsenvaltiot ovat tavalla tai toisella mukana ja joissa yritetään kehittää yhteiskuntia, jotka ovat valmiita täyttämään EU:n jäsenyyden tiukat vaatimukset. En aio mennä tässä mietinnön yksityiskohtiin, mutta haluan korostaa erityisesti kahta seikkaa.

Ensinnäkin tällä hetkellä laajentumisprosessissa mukana olevien maiden ja vuosina 2004 ja 2007 Euroopan unioniin liittyneiden maiden välillä on perustavanlaatuinen ero. Länsi-Balkanin maita ravisteli yli kymmenen vuotta sitten laajamittainen sota ja etninen puhdistus. Onneksi samaa ei voida sanoa Unkarista, Virosta tai Romaniasta. Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, ettei EU voi vain kopioida edellisiä laajentumisia koskevaa käsikirjaa ja soveltaa sitä Balkanin maihin. Yksi mietinnössä mainitsemistani esimerkeistä liittyy siihen, että toisessa maassa syytteenpanoon joutuvien kansalaisten luovuttaminen kielletään. Tällainen kielto on tällä hetkellä voimassa kaikissa Balkanin maissa, mutta toistaiseksi EU ei ole esittänyt mitään vaatimuksia niiden kumoamiseksi. Tätä perusteellaan sillä, ettei samanlaisia vaatimuksia esitetty esimerkiksi Slovakiille tai Puolalle. Pitäisi olla selvää, miksei tällaista vertailua voida tehdä. Oletaisin, että Slovakiassa tuomioistuinta piileskeleviä sotarikoksista epäiltyjä on erittäin vähän, mutta voin kertoa, että heitä on huomattavasti enemmän Serbiassa ja Bosniassa. Sovinto voidaan rakentaa oikeudenmukaisuuden perustalle. Sotarikollisten rankaisematta jättämistä ei voida missään tapauksessa hyväksyä. Sen vuoksi haluan kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jälleen kerran pohtimaan mahdollisuutta, että alueen maita vaaditaan toteuttamaan asianmukaisia toimia näiden kieltojen poistamiseksi koordinoidusti.

Toiseksi haluan korostaa sitä, että kuten edellä mainitsin, liittymisprosessi on hyvin tiukka ja vaativa – ja niin sen täytyy ollakin. Ellemme esitä tiukkoja vaatimuksia ja vaadi, että ne täytetään täysimääräisesti, emme saa aikaan mitään todellisia tuloksia. Kun vaatimukset ovat jo nyt niin tiukat ja vaikeat täyttää, emme todellakaan halua panna enempää kapuloita niiden maiden rattaisiin, jotka haluavat liittyä EU:hun, kapuloita, jotka eivät liity millään tavoin näiden maiden kykyyn täyttää EU-jäsenyyden kriteerit.

Ajattelin myös heitä, jotka väittävät, että EU on jo nyt täynnä ja ettei se voi lähitulevaisuudessa hyväksyä enää uusia jäseniä. Kuten mietinnössäni totean, vaikka teknisesti ajateltuna olisikin täysin mahdollista jatkaa uusien jäsenvaltioiden vastaanottamista siitä huolimatta, ettei Lissabonin sopimus olisikaan tulossa voimaan, tämä edellyttäisi kuitenkin poliittista tahtoa, ja juuri tämän tahdon luominen on minun ja muiden parlamentin jäsenten tehtävä.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen kiitollinen Euroopan parlamentille siitä, että se järjesti tänä iltapäivänä tämän tärkeän keskustelun. Luin hyvin kiinnostuneena Anna Ibrisagin mietinnön vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttamisesta Balkanilla sekä Doris Packin laatiman päätöslauselmaesityksen Bosnia ja Hertsegovinasta. Neuvosto on suurelta osin samaa mieltä siitä,

mitä mietinnössä todetaan, ja yhdymme moneen Bosnia ja Hertsegovinan tilannetta koskevaan mielipiteeseen ja huolenaiheeseen.

Haluan keskittyä aluksi suoraan Bosnia ja Hertsegovinaan, koska maan vakaus on erittäin tärkeä koko Länsi-Balkanin alueen tulevaisuudelle ja koska nykytilanne on edelleen huolestuttava. Neuvosto on aktiivisesti laatinut ja toteuttanut Bosnia ja Hertsegovinan turvallisuutta ja yhtenäisyyttä tukevaa strategiaa sekä tukenut uudistuksia, joita tarvitaan rauhanomaisen ja kukoistavan tulevaisuuden varmistamiseksi. Tämän vuoksi en voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan neuvosto ei kiinnitä riittävästi huomiota Bosnia ja Hertsegovinaan.

Me kaikki tiedämme, että elämme edelleen 1990-luvun traagisten tapahtumien seurausten kanssa, kuten myös jäsen Ibrisag totesi. Bosnia ja Hertsegovina, joka oli vuosikymmenten ajan kansakuntien, kulttuurien ja uskontojen rauhanomaisen rinnakkaiselon symboli, muuttui tuhoisan konfliktin alueeksi. Siitä lähtien EU on pyrkinyt edistämään vakautta ja sovintoa, joka perustuu lupaukseen koko Balkanin alueen tulevaisuudesta Euroopan unionissa. Tästä huolimatta joudumme usein vastatusten raivokkaan kansallismielisen retoriikan kanssa. Sen tarkoituksena on vahvistaa kansallisia eroja Bosniassa ja Hertsegovinassa ja estää kansallisen sovinnon syntyminen. Ajan kuluminen ei ole vielä auttanut ratkaisemaan näitä konflikteja, eikä se ole myöskään parantanut haavoja niiden kolmen kansan välillä, jotka muodostavat Bosnia ja Hertsegovinan.

On kuitenkin yllättävää, että kansallismieliseen retoriikkaan ja kansallismielisiin mielipiteisiin yhdistyy kaikkien Balkanin yhteisöjen ja niiden poliittisten edustajien yhteinen kiinnostus Bosnia ja Hertsegovinan tulevaisuudesta Euroopan unionissa. Bosnia ja Hertsegovinan asukkaat vain taistelevat turvallisemman elämän ja hyvinvoinnin puolesta. He haluavat siirtyä eteenpäin ja he luottavat siihen, että heidän maansa yhdistetään EU:hun ja muihin järjestelmiin, mikä takaisi vakaan tulevaisuuden. Vaikka paikalliset poliittiset johtajat puhuvat paljon Bosnia ja Hertsegovinan tulevaisuudesta EU:ssa, heidän toiminnastaan on vaikea päätellä, että he olisivat todella sitoutuneet tähän suunnitelmaan. EU-myönteisyyden ja kansallismielisyyden välinen eturistiriita muodostaa todellisen riskin, että mikäli muu Balkanin alue siirtyy eteenpäin, Bosnia ja Hertsegovina jää jälkeen sisäisten konfliktiansa vuoksi.

Huoli tällaisesta kehityksestä Bosnia ja Hertsegovinassa on johtanut siihen, että maa pysyy toimintaohjelmamme ensisijaisena kohteena sekä jatkuvan huomiomme kohteena. Bosnia ja Hertsegovina on ollut ja on edelleen kiivaiden neuvottelujen aiheena neuvoston kaikissa yksiköissä. Komissio ja neuvoston sihteeristö vahvistavat kontaktejaan maassa oleviin kumppaneihinsa ja pyrkivät näin edistämään poliittista prosessia ja auttamaan Bosnia ja Hertsegovinaa pysymään samassa tahdissa alueen muiden maiden kanssa. Jäsenvaltiot täydentävät parhaillaan EU:n toimintaohjelmaa omilla kahdenvälisillä toimillaan. Arvostamme myös suuresti tämän parlamentin Bosnia ja Hertsegovinalle antamaa huomiota. Haluan esittää kiitokseni monille Euroopan parlamentin jäsenille, jotka ovat tänään antaneet tukensa kaikille toimille, joilla edistetään vakautta ja poliittista kypsyyttä Bosnia ja Hertsegovinassa.

EU pyrkii jatkossakin varmistamaan koko alueelle, myös Bosnia ja Hertsegovinalle, tulevaisuuden Euroopan unionissa. Euroopan unionin liittymisperusteiden täyttäminen vaatii kuitenkin huomattavia ponnistuksia. Se tarkoittaa, että on kehitettävä yksimielinen lähestymistapa ja oltava valmiina tekemään kauaskantoisia muutoksia. Tätä ei saavuteta yhdessä yössä. Se merkitsee, ei enempää eikä vähempää kuin täydellistä poliittista, taloudellista ja yhteiskunnallista muutosta.

Bosnia ja Hertsegovinan on muutettava merkittävästi sisäisiä rakenteitaan ja päätöksentekoprosessejaan. Olemme petettyinä siihen, ettei Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvostossa ja parlamentaarisessa yleiskokouksessa ole saatu edistystä aikaan. Ne eivät ole päässeet lähellekään tavoitteita. Kansallisia toimielimiä on kiireellisesti vahvistettava ja parannettava toiminnallisella tasolla niin, että aletaan saada aikaan todellisia tuloksia, myös todellista edistymistä EU:hun liittyvissä ohjelmissa. Tämä on välttämätöntä, sillä EU voi olla tekemisissä vain koko Bosnia ja Hertsegovinan kanssa, ei sen yksittäisten osien kanssa. Myös Eurooppa-kumppanuuden ensisijaiset tavoitteet ovat selkeät. Unioni on aina valmis auttamaan, mutta se ei voi eikä se aio ottaa vastaa tehtäviä, jotka kuuluvat Bosnia ja Hertsegovinan politiikoille.

Jatkuvista kansallismielisistä poliittisista tavoitteista huolimatta ymmärrämme, että kompromissi ja sovinto voidaan saavuttaa Bosnia ja Hertsegovinassa. Näimme tämän aiemmin esimerkiksi silloin, kun maassa hyväksyttiin kaksi yleistä järjestystä koskevaa lakia, jotka tasoittivat tietä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen allekirjoittamiselle, tai kun Brckoja koskevaan ongelmaan löydettiin ratkaisu, mikä merkitsi sitä, että yksi rauhan täytäntöönpanoneuvoston asettamista keskeisistä tavoitteista saavutettiin. Kuitenkin jopa näissä tapauksissa edistys saatiin aikaan ja sopimukset allekirjoitettiin viime hetkellä ja kansainvälisen yhteisön huomattavan painostuksen alaisena.

Tarvitaan paljon kypsempää lähestymistapaa. On erittäin tärkeää, että paikalliset poliittiset johtajat käyttäytyvät vastuullisesti, tekevät aloitteita ja tiedostavat, kenelle Bosnia ja Hertsegovina todellisuudessa kuuluu ja kuka todella on vastuussa sen tulevaisuudesta. Bosnia ja Hertsegovinan asukkaat ansaitsevat parempia tuloksia niillä äänestyslipuilla, jotka he pudottavat laatikkoon. Tämä on näkökohta, jota te poliitikkoina voitte auttaa vahvistamaan enemmän kuin kukaan muu. Tällainen kehitys johtaisi merkittävään edistymiseen, kun otetaan huomioon kansainvälisen yhteisön vaikutusvalta Bosnia ja Hertsegovinassa. Muutos on välttämätön. Rauhansopimuksen allekirjoittamisesta on kulunut jo monta vuotta, ja Bosnia Hertsegovinan on nyt seistävä omilla jaloillaan, lakattava pitämästä itseään suojelualueena ja tultava uskottavaksi ja itsenäiseksi valtioksi. Jotta tähän tavoitteeseen voidaan päästä, kansainvälisen yhteisön puolesta toimiva rauhan täytäntöönpanoneuvosto laati luettelon viidestä tavoitteesta ja kahdesta ehdosta, jotka Bosnia ja Hertsegovinan on täytettävä, ennen kuin minkäänlaista muutosta voidaan saada aikaan. Tämä on todellinen kypsyyskoe, jota EU tukee täysipainoisesti.

Tämä "5+2 -luettelo" ei ole mikä tahansa lisämääräysten ja -ehtojen luettelo. Se on huolella laadittu luettelo vaatimuksista, jotka ovat ehdottoman tärkeitä, jos Bosnia ja Hertsegovinan on tarkoitus muuttua moderniksi ja itsenäiseksi valtioksi, jossa korkean edustajan toimisto voidaan sulkea. Jokainen moderni valtio tarvitsee asianmukaisesti toimivan oikeusjärjestelmän, tehokkaat veroviranomaiset, ratkaisun kaikkiin hallinnon varoihin liittyviin ongelmiin sekä kaikille kansalaisille yhdenvertaisen oikeuden nostaa kanne perustuslakituomioistuimessa.

Olemme jo monesti ilmaisseet tyytyväisyytemme viime marraskuussa kolmen poliittisen johtajan antamaan Prudin julistukseen, jossa he sitoutuivat yhdessä tukemaan Bosnia ja Hertsegovinan kehitystä. Kannatamme aikaansaatuja sopimuksia ja kehoitamme poliittisia edustajia jatkamaan ponnistuksiaan seuraavaa kesäkuun lopulla pidettävää rauhan täytäntöönpanoneuvoston hallintokomitean kokousta silmällä pitäen. Uskon vahvasti, että hallinnon varoihin liittyvät ratkaisemattomat ongelmat voidaan ratkaista, eikä niiden pitäisi estää ratkaisuun pääsemistä. Poliittisissa aloitteissa tarvitaan kuitenkin laajempaa tukea. Tästä syystä haluan kehottaa koko Bosnia ja Hertsegovinan yhteiskuntaa osallistumaan uudistustoimiin. Etenkin tiedotusvälineiden roolin pitäisi olla rakentavampi.

EU:lla on selkeä tehtävä. On äärimmäisen tärkeää, että Bosnia ja Hertsegovinan poliittinen johto tekee entistäkin tiiviimpää yhteistyötä voittaakseen historialliset erot ja johtaakseen maan kohti läheisempää yhdistymistä Euroopan unioniin. EU haluaa jatkossakin aina auttaa tässä pyrkimyksessä, joka on erittäin tärkeä paitsi itse Bosnia ja Hertsegovinan myös koko alueen vakauden ja turvallisuuden kannalta. Tiedän, että tässä prosessissa voimme luottaa parlamentin jäsenten tukeen. Hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä tästä tuesta.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että Länsi-Balkanin alue on tällä viikolla palannut Euroopan parlamentin asialistalle. Viime vuosina alueen tilanne on vakautunut tasaisesti erityisesti siitä syystä, että alueella on mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin. Pää tavoitteena on liittyä EU:n jäseneksi, kunhan kaikki maat ovat täyttäneet vaatimukset. Kroatian neuvotteluissa on edetty varsin pitkälle. Jugoslavian entinen tasavalta Makedonia on ehdokas, joka odottaa kovasti neuvottelujensa käynnistymistä. Olemme myös luoneet vakautus- ja assosiaatiosopimusten verkoston. Kosovon tilanne pysyi vakaana koko viimevuotisten tärkeiden tapahtumien ajan.

Emme saa vaarantaa näitä saavutuksia vaipumalla vähäiseenkin itsetyytyväisyyteen tai antamalla muiden – usein ehkä kiireellisempien – asioiden kääntää huomiotamme toisaalle. Monilla on varmasti kysymyksiä, jotka liittyvät EU:n laajentumiseen talouskriisin keskellä, ja keskustelut varmasti kiihtyvät, kun seuraavat Euroopan parlamentin vaalit lähestyvät.

Tämä on ymmärrettävää ja minä ainakin tunnen kansalaistemme tuskan tulevaisuudestaan, työpaikoistaan ja hyvinvoinnistaan. Emme saa kuitenkaan tehdä EU:n laajentumisesta syntipukkia johonkin, mistä se ei ole vastuussa. Emme saa tehdä siitä syntipukkia omiin sisäisiin taloudellisiin ja sosiaalisiin ongelmiimme. Tämän vuoksi on tärkeää käydä tietoon perustuvaa julkista keskustelua, jotta me kaikki pysymme mukana ja jotta tällä tärkeällä alueella tapahtuisi edistystä.

On pyydetty Euroopan unionin vakiinnuttamista. Juuri tätä olemme tehneet viime vuosien ajan siitä lähtien, kun Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2006 laajentumista koskevan uuden yksimielisyyden, jota Euroopan parlamentti kannatti. Uuden yksimielisyyden keskeinen ajatus ei ole tehdä uusia sitoumuksia, vaan noudattaa tähänastisia sitoumuksia ja kunnioittaa niitä. Toisin sanoen, jos Länsi-Balkanin maat täyttävät vahvistetut edellytykset, ne voivat edetä kohti EU:n jäsenyyttä.

Tässä mielessä suhtaudun Ibrisagin mietintöön erittäin myönteisesti. Siinä korostetaan oikeutetusti, miten perustavanlaatuinen merkitys on sillä, että Länsi-Balkanille tarjotaan tulevaisuutta Euroopan unionissa. Se on Länsi-Balkanin alueella kipeästi kaivatun uudistuksen ja vakauttamisen tärkein liikkeelle paneva voima. Kymmenen vuotta Kosovon hirvittävien tapahtumien jälkeen meidän olisi muistettava, mikä voima piilee mahdollisuudessa liittyä Euroopan unioniin. Se auttaa edelleen lujittamaan vakautta ja rauhaa alueella, joka sijaitsee itse asiassa etupihallamme – ei siis takapihallamme, vaan etupihallamme.

Emme voi pitää vapaata työstä, jota teemme mantereen rauhan ja vakauden puolesta. Samalla kun Euroopan unioni toteuttaa omaa toimielinuudistustaan, meidän on jatkettava Länsi-Balkanilla tarkasti hallittua ja vaihteista liittymisprosessia, joka vahvistaa alueen toimielimiä ja kansalaisyhteiskuntaa.

Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut ovat tähän asti sujuneet hyvin. Tästä syystä komissio ehdotti marraskuussa 2008 ohjeellista etenemissuunnitelmaa, jonka avulla päästään liittymisneuvottelujen loppuvaiheeseen ennen vuoden 2009 loppua, mikäli Kroatia täyttää ehdot. Työtä on vielä paljon, ja Kroatian on vauhditettava vielä monia uudistuksia. Valitettavasti neuvottelut ovat tällä hetkellä jumittuneet Kroatian ja Slovenian välisen rajakiistan takia. Tämä on kahdenvälinen kysymys, josta on todellisuudessa tullut unionin ongelma.

Tammikuusta lähtien olen pyrkinyt löytämään ratkaisun tähän kiistaan tiiviissä yhteistyössä puheenjohtajavaltio Tšekin sekä Tšekin, Ranskan ja Ruotsin hallitusten muodostaman trion kanssa. Tarkoituksena on löytää ratkaisu rajakysymykseen ja mahdollistaa Kroatian liittymisneuvottelujen jatkuminen. Työ on vielä kesken, ja olemme tarvinneet paljon kärsivällisyyttä ja päättäväisyyttä pitääksemme tahdin yllä ja etenemisen jatkuvana. Kävimme koko eilisen päivän keskustelua Slovenian ja Kroatian sekä trioön kuuluvien maiden ulkoministerien kanssa. Haluan uskoa, että löydämme pian keinon edetä ja voittaa nämä esteet, jotta voimme pian taas jatkaa Kroatian liittymisneuvotteluja.

Olen tyytyväinen entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian presidentin- ja kunnallisvaaleihin, jotka toteutettiin kaiken kaikkiaan tyydyttävällä tavalla. Viime kuukausien aikana olemme painottaneet näiden vaalien merkitystä maan tulevaisuudelle Euroopan unionissa. Maa on vastannut viestiimme myönteisesti ja vahvistanut näin halukkuutensa edetä liittymisprosessissaan. Emme saa kuitenkaan unohtaa uudistuksen pääperiaatteita. Nyt on todellakin aika vauhdittaa ponnistuksiamme, jotta voidaan täyttää liittymisneuvottelujen käynnistämistä koskevat kriteerit.

Haluan kiittää Doris Packia hänen päätöslauselmaesityksestään sekä mahdollisuudesta keskustella kanssanne Bosnia ja Hertsegovinasta tällä erittäin ratkaisevalla hetkellä. Viime vuonna Bosnia ja Hertsegovina edistyi EU:n jäsenyyteen tähtäävässä prosessissaan erityisesti vakautus- ja assosiaatiosopimuksen allekirjoittamisen ja väliaikaisen sopimuksen voimaantulon seurauksena. Myös viime kuukausina on tapahtunut myönteistä kehitystä, muun muassa Prudin sopimus, edistyminen Brcko-kysymyksessä sekä edistyminen vuonna 2011 suoritettavan väestönlaskennan valmistelussa. Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen sekä väliaikaisen sopimuksen täytäntöönpanossa ollaan myös suurin piirtein aikataulussa.

Meidän on valvottava tarkasti, että ”5+2” -ehdot täytetään, jotta korkean edustajan toimisto voidaan sulkea. On kuitenkin mahdollista, että ehdot täytetään jo tulevina kuukausina. Tältä osin voidaan pitää myönteisenä myös viimeaikaista edistymistä valtion omaisuutta koskevan luettelon laatimisessa.

Kuten alueen muiden maiden kohdalla, tässäkin ei ole tilaa itsetyytyväisyydelle. Uudistuminen on yleisesti ollut hidasta, myös EU:n ensisijaisten tavoitteiden osalta, ja haasteita on vielä jäljellä. Kansallismielinen retoriikka on vielä voimakkaasti läsnä, ja se luo tarpeettomia poliittisia jännitteitä. Tähän on tultava muutos, jos Bosnia ja Hertsegovina haluaa jatkaa etenemistään kohti Euroopan unionin jäsenyyttä ja pysyä naapureittensa tahdissa.

Serbian hallitus on sitoutunut etenemään Eurooppa-tavoitteissaan, ja äskettäin on saavutettu monia myönteisiä edistysaskelaita. Koska maa kokee yhä voimakkaammin maailmanlaajuisen finanssikriisin kielteiset vaikutukset, on tärkeää, ettei keskeisiä uudistustoimia jätetä huomiotta. Rakennesopeutusta on jatkettava, ja maan on noudatettava sitoumuksiaan erityisesti oikeudenkäytön ja oikeusvaltioperiaatteen alalla.

Tutkin parhaillaan tiiviissä yhteistyössä kollegani Joaquín Almunian kanssa keinoja, joilla finanssikriisin vaikutuksia voitaisiin lieventää. Pohdimme esimerkiksi liittymistä valmistelemaa tukivälinettä (IPA), jossa harkitsemme mahdollisuutta muuttaa osa vuoden 2009 valtiokohtaisesta määrärahasta suoraan talousarviotueksi. Harkitsemme myös kansainvälisten rahoituslaitosten tukea.

Arvostamme sitä, että parlamentti on tukenut jatkuvasti EU:n ponnistuksia Kosovossa, joka on Euroopan unionin painopistealue ja jolla on keskeinen merkitys alueen vakauden kannalta. Eurooppa-neuvosto on

toistuvasti vahvistanut, että Kosovolla on muiden Länsi-Balkanin valtioiden tavoin mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin. Neuvosto on pyytännyt komissiota käyttämään yhteisön välineitä edistääkseen taloudellista ja poliittista kehitystä ja ehdottamaan toimenpiteitä, joilla tähän suuntaan voidaan edetä.

Tänä syksynä komissio esittää asiaan liittyvän tutkimuksen. Tutkimme, miten Kosovo pystyy vakautus- ja assosiaatioprosessin myötä etenemään kohti Euroopan unionin jäsenyyttä osana laajempaa aluetta.

Lopuksi totean, että kun tarkastellaan yleisesti vuotta 2009 ja Länsi-Balkanin aluetta kokonaisuudessaan, viisumivapautta koskevassa asiassa on edistytty melko hyvin, mikä osoittaa mielestäni sitä, että kun kannustimet ovat oikeat, maat vastaavat niihin tehokkailla uudistuksilla. Tämä on todennäköisesti se EU:n politiikan ala, jolla on eniten merkitystä Länsi-Balkanin tavallisille ihmisille – tavallisille kansalaisille. Toivomme, että voimme esittää ennen Tšekin puheenjohtajakauden päättymistä viisumivapaata matkustamista koskevan ehdotuksen niille maille, jotka ovat edistyneet tässä asiassa parhaiten ja täyttäneet annetut ehdot. Tämä voisi mahdollistaa sen, että neuvosto tekee vuoden 2009 lopussa viisumivapaata matkustamista koskevan päätöksen edistyneimpien maiden osalta.

Hyvät ystävät, luotan tukeenne tässä tärkeässä viisumiasianssa sekä laajemmin Länsi-Balkanin maiden Euroopan unionin jäsenyyttä koskevissa tavoitteissa.

Bastiaan Belder, *kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (NL) Kansainvälisen kaupan valiokunta korostaa Ibrisagicin kiitettävää mietintöä koskevassa lausunnossaan EU:n jäsenyyttä koskevien todellisten tulevaisuudennäkymien merkitystä Länsi-Balkanin valtioiden poliittiselle ja taloudelliselle kehitykselle.

Koska alueen keskeisillä markkinasektoreilla voidaan nähdä monopolistinen markkinavoima, tilanne muodostaa kaksijakoisen esteen, varsinkin kun tämä liittyy tiiviisti puoluepoliittisiin siteisiin. Sisäinen kehitys polkee paikallaan, ja Euroopan unionin yritykset pysyvät poissa markkinoilta. Tästä erinomaisena esimerkkinä voidaan mainita Delta Holding -yhtiön esteetön kasvu Serbiassa. Yhtiön monia lonkerointia ohjaa sen vaikutusvaltainen johtaja Miroslav Mišković. Komission jäsen tapasi hänet viime lokakuussa.

Kysyn komissiolta, mihin vastatoimiin olette toistaiseksi ryhtyneet Belgradin osalta? Toukokuussa 2007 Yhdysvaltain suurlähetystöstä Belgradissa vuotaneessa raportissa vaadittiin kiireellisesti lakkauttamaan Delta Holdingin monopoliasema niin Serbian oman edun nimissä kuin myös maan Eurooppa-toiveiden vuoksi. Komission jäsen puhui kehityksen moottorista. On todettava, että tässä Serbian moottorissa on paljon hiekkaa.

Doris Pack, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viime syksynä, kun Bosnia ja Hertsegovinan kolmen pääpuolueen edustajat olivat tehneet niin sanotun Prodin sopimuksen useilla politiikan aloilla yhdessä toteutettavista toimenpiteistä, luovuimme kaikesta toivosta, että tapahtuisi enää mitään poliittisia muutoksia. Mikä on tilanne tällä hetkellä? Enimmäkseen nämä olivat tyhjiä lupauksia, jotka lähemmin tarkasteltuina haihtuivat ilmaan. Bosnia ja Hertsegovinan etninen jakautuminen on syventynyt. Luottamuspuola on kasvanut. Sen sijaan, että puututtaisiin todellisiin ongelmiin, ihmisiä manipuloidaan puhtaasti etnisiin näkökohtiin perustuvalla vastuuttomalla politiikalla. Bosniassa ja Hertsegovinassa jokainen tarvitsee mahdollisuuden hyvään koulutukseen, jokainen tarvitsee hyvää oikeusjärjestelmää, he tarvitsevat työpaikkoja ja, lyhyesti sanottuna, he tarvitsevat toivoa paremmasta tulevaisuudesta.

EU on auttanut tätä maata vuosien ajan antamalla sille paljon rahaa ja työvoimaa, mutta maa tarvitsee selvästi myös sellaisia valtion hallintorakenteita, jotka pystyvät myös käyttämään niitä. Haluan mainita kolme tärkeää näkökohtaa. On ratkaistava valtion omistuksia koskeva kysymys. Perustuslakiuudistusta on työstettävä laajan poliittisen ja yhteiskunnallisen yksimielisyyden pohjalta. Vain kokonainen Bosnia ja Hertsegovinan valtio voi liittyä Euroopan unioniin.

Viisumivapautta koskeva etenemissuunnitelma on saatava valmiiksi. Poliitikkojensa tavoin myös kansalaiset haluavat voida matkustaa vapaasti. Poliitikkojen olisi siis varmistettava, että vihreätä valoa näytetään tämän vuoden lopulla. Kaikki kansalaiset tarvitsevat toimivan oikeusjärjestelmän, eivät sellaista, joka antaa yhdenlaisen tuomion yhdessä ja toisenlaisen toisessa asiassa. Turhautuminen leviää kaikkialle. Kansalaisyhteiskunnan on saatava kiireellisesti äänensä kuuluviin kaikilla aloilla, jotta se voi muistuttaa politiikkoja heidän tehtävästään.

On kuitenkin vaikea tulla ulos piilosta, sillä poliittinen verkosto ulottuu koko maan alueelle. Harvojen työpaikkojen mahdollinen tarjolla oleminen on kiinni puolueiden hyväntahtoisuudesta. Toivotamme korkealle edustajalle onnea, kun se yrittää avata poliitikkojen passiivisuudesta, leväperäisyydestä ja

välinpitämättömyydestä sidotun Gordionin solmun, jotta rauha ja vakaus voisivat vihdoin palata ja jotta ihmisten tulevaisuus näyttäisi valoisammalta kuin nyt.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensiksi haluan kiittää kumpaan esittelijää Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän puolesta. Täällä on jälleen laadittu hyviä mietintöjä, ja ne saavat laajan kannatuksen.

Haluan nostaa esiin sen, mitä komission jäsen Rehn totesi, sillä siihen sisältyy mielestäni tämänpäiväisen keskustelun tärkein sanoma, nimittäin se, että Kaakkois-Euroopan maiden yhdentymisprosessia, lähentymistä, ei saa keskeyttää. Se on sekä näiden maiden että meidän oman etumme mukaista. Komission jäsen totesi, että komissiossa on oltava realistinen. Täällä parlamentissa voisimme ehkä olla hieman idealistisempia, mutta loppujen lopuksi meidänkin on oltava realistisia. Tie on pitkä ja hankala, eikä tavoitetta saavuteta yhdessä yössä. Tämän vuoksi muutamalta henkilöltä kuulemani kommentit tyyliin ”antakaa Kroatian liittyä, eiköhän se siihen lopu vähäksi aikaa”, antavat väärän signaalin. Mikään, mitä jäsen Pack pyysi ja oikeutetusti vaati, ei toteudu, jos ihmiset kokevat, että tapahtuipa mitä tahansa, he eivät ole tervetulleita Euroopan unioniin, ja että heidän liittymistään joka tapauksessa pitkitetään.

Toiseksi meidän on sanottava kuuluvasti, että tällä hetkellä meitä huolestuttava kahdenväliset ongelmat, ja ainakin niihin liittyvät menettelyt ja prosessit, pitäisi ratkaista samalla tavoin kuin kahdenväliset kysymykset. Tulevaisuudessa ne täytyy selvittää ennen kuin neuvottelut aloitetaan, jotta ne eivät haittaa koko neuvottelumenettelyä.

Kolmanneksi totean, että myös se, mitä ministeri totesi, on erittäin tärkeää. Emme voi tehdä maan poliitikkojen ja kansalaisten työtä heidän puolestaan. Kansalaisten on tehtävä työnsä itse. Kuten Doris Pack totesi, poliittisten voimien on itse ratkaistava omat ongelmansa. Näin voidaan jälleen avata tie Euroopan unioniin, ja tällä tiellä etenemisen on perustuttava kyseisten maiden suorituskykyyn eikä meidän avuliaisuuteemme. Tätä meidän on haluttava.

Johannes Lebech, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, Ibrisagicin Länsi-Balkania koskevan päätöslauselmaesityksen pääsisältö on täysin selvä. Hän painottaa korrelaatiota alueella tehtävien uudistusten ja maiden EU:hun liittymistä koskevan todennäköisyyden välillä. Tämä on se dynamiikka, jota sovelsimme niin uskomattomalla tavalla edellisessä suuressa EU:n laajentumisessa. Päätöslauselmassa tunnistetaan useita käytännön aloja, joilla maat voisivat lisätä tehokkuuttaan, sekä monia tämän alueen surullisen kuuluisia ongelmia. Tänä pidän kuitenkin yhtä tärkeänä sitä, että näille maille, niiden poliitikoille ja kansalaisille osoitetaan, että heidän on täytettävä oma osuutensa sopimuksesta. Heidänkin on otettava aktiivinen rooli tässä prosessissa, sillä Euroopan unioni ei ole ainoa, jonka odotetaan täyttävän lupauksensa. Näiden maiden on myös itse edistettävä yhdentymisprosessia. Tämä tarkoittaa sitä, että niiden on torjuttava korruptiota ja rikollisuutta ja luotava vahva kansalaisyhteiskunta sekä tietoon perustuva talous ja yhteiskunta. Tämä on se prosessi, jonka haluaisimme nähdä toteutuvan. Näin voisimme iloita ennakolta siitä, että kaikista Länsi-Balkanin maista tulee jonain päivänä täysimääräisiä Euroopan unionin jäseniä. Tämä jäsenyys on perusta rauhan, turvallisuuden ja yhteistyön varmistamiselle – myös kyseisessä Euroopan osassa.

Paul Marie Coûteaux, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, emme voi missään tapauksessa hyväksyä tällaista mietintöä. Ensinnäkin siinä viitataan jatkuvasti Lissabonin sopimukseen, mitä ei voida hyväksyä, koska sopimusta ei ole ratifioitu, eikä sitä varmasti koskaan ratifioidakaan. On kohdattava tosiasiat: kahdeksan vuotta sitten mahtavan Giscardin valmistelukunnan käynnistämä yritys ottaa käyttöön puhdas ja täydellinen ylikansallisuus on todellakin nyt kuivunut kokoon.

Ennen kaikkea emme voi hyväksyä mietinnön ironista sävyä. Jo sen otsikko ”Vakauden ja hyvinvoinnin vakiinnuttamisesta Länsi-Balkanilla” on ällistyttävän tekopyhä. Itse asiassa tässä ällistyttävässä mietinnössä, jonka tarkoituksena on ilmiselvästi valmistella uusien maiden, erityisesti Bosnian, niin sanotun Makedonian ja – miksei – myös Kosovon liittymistä Euroopan unioniin, puhutaan aivan kuin Balkanin nykytilanne olisi vakaa, välittämättä lainkaan siitä kammottavasta pelistä, jota kaksi mahtavaa valtiota, Yhdysvallat ja Saksa, alueella pelaavat. Nämä maat ovat tunnollisesti osallistuneet koko alueen poliittiseen hajauttamiseen.

Muistutan, että onnistuakseen tässä poliittisessa hajauttamisessa Naton joukot menivät jopa niin pitkälle, että ne pommittivat Belgradia, eurooppalaisen valtion pääkaupunkia. Tämän synkän episodin tuleva kymmenes vuosipäivä sivuutetaan tietenkin hiljaisuudessa, mutta olen päättänyt muistuttaa siitä täällä.

Kosovo on tämän poliittisen hajauttamisyrityksen symboli. On helppo nähdä, mitä kyseiset valtiot hyötyvät tällaisesta alueesta, jolla ei piitata laeista, joka on avoin kaikenlaiselle salakaupalle ja joka, koska se sijaitsee maanosamme sydämessä, on tietenkin oikein sopiva sotilastukikohtien sijoituspaikka.

Kosovo kuitenkin paljastaa Euroopan balkanisointiin tähtäävän politiikan todelliset kasvot. Tämä on saksalaiseen tyyliin sopiva Eurooppa, alueiden tai etnisten ryhmien unioni, tämä satojen lippujen Eurooppa, joka valtioita eliminoimalla eliminoi vähitellen kansojen tahdon, jotta se voi riisua nämä kansat aseista ja luovuttaa ne kaiken maailman oligarkeille.

Mietinnössä kaikki tämä sivuutetaan vaikenemalla. Juuri hiljaisuudessa, tavalliseen hyvin aikeiden verhoon peitettynä, Euroopan unionia balkanisoidaan ja neutralisoidaan niin, että se lopulta katoaa historian kirjoista. Historia kuitenkin tulee tuomitsemaan kaiken tämän. Sitä odotellessa, hyvät kollegat, jätän teidät jatkamaan työtänne.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Ibrisagin mietinnössä tietenkin korostetaan, että Länsi-Balkanin vakaus on ensisijainen tavoitteemme. Minun mielestäni EU:n jäsenyys on itse asiassa kiinnikekohta, joka yhdistää aluetta rauhan ja vakauden osalta. Odotamme vielä Kroatian olevan seuraava EU:hun liittyvä valtio, jos Slovenia sopii rajakiistansa sen kanssa, ellei sitten Islannin jäsenyys toteudu pikavauhtia sitä ennen.

Todellisuudessa asiat ovat kuitenkin hieman hankalampia, koska Daytonin rauhansopimuksen jälkeen Bosnia ja Hertsegovinalla on vielä matkaa tullakseen todelliseksi valtioksi ja koska Kreikka estää Makedonian edistymisen maan nimeä koskevan kiistan takia. Tämän lisäksi meillä on vielä luottolama sekä Saksan ja Ranskan yleinen vastustus kaikkea laajentumista kohtaan ennen Lissabonin sopimuksen ratifiointia, vaikka minun mielestäni tämä on vain tekosyy koko laajentumisen pysäyttämiseksi.

Useiden EU:n jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen päätös tunnustaa Kosovon itsenäisyys on niin ikään luonut uusia jakolinjoja alueelle, joka on kärsinyt niin ankarasti entisestä jakautuneisuudesta. Me tiedämme jo, että Kosovo ei voi liittyä EU:hun, koska eräät jäsenvaltiot eivät tunnusta sitä. Sama koskee liittymistä YK:hon. Sitä vastoin naapurimaat Serbia, Montenegro ja Makedonia edistyvät hitaasti kohti mahdollista EU:n jäsenyyttä. Kosovo voi siis päätyä eristetyksi erilliseksi alueeksi, jolta on riistetty mahdollisuus EU:n jäsenyyteen mutta jota EU:n veronmaksajat tukevat tulevina vuosikymmeninä.

Yritys ratkaista kysymys kansainvälisellä yksipuolisella määräyksellä on synnyttänyt enemmän ongelmia, kuin mitä se on ratkaissut, erityisesti itse alueella. Tasapuolisempi ja harkitumpi lähestymistapa olisi lopulta voinut antaa kosovolaistilalle mahdollisuuden nauttia EU:n jäsenyyden eduista. Kärsivällisyys kaikissa asioissa on hyve, etenkin ulkopoliitikassa.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, EU:n ei pidä edes talouskriisin aikana unohtaa lupastaan, jonka se antoi Länsi-Balkanin maille EU:n tulevan laajentumisen osalta. Siksi suhtaudun myönteisesti tähän keskusteluun ja tulevaa laajentumista koskevan sitoumuksen selkeään vahvistamiseen. Euroopan yhdentyminen on ratkaisevan tärkeää kaikkien Bosnia ja Hertsegovinan asukkaiden kannalta, maan, johon kiinnitämme erityistä huomiota tämpäpäiväisessä keskustelussa. Tässä yhteydessä on välttämätöntä huomauttaa, että lupaus EU:n jäsenyydestä annettiin Bosnia ja Hertsegovinalle yhtenä valtiona, eikä sen osille. Tästä syystä – olemme toistaneet tämän usein täällä – EU:hun liittymisen edellyttämät tehokkaat uudistukset on toteutettava. Bosnia ja Hertsegovinan perustuslakiuudistuksen pitäisi johtaa toimivaan keskitettyyn valtion, jossa on asianmukainen lainsäädäntö-, budjetti-, täytäntöönpano- ja tuomiovalta. Niiden ansiosta se voi ylläpitää toimivia sisämarkkinoita, pyrkiä poliittiseen, taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen sekä puolustaa maan etuja ulkomailla, myös – jonakin päivänä – EU:n jäsenvaltiona. Haluan lopuksi kehottaa Länsi-Balkanin maita, neuvostoa ja komissiota lisäämään ponnistelujaan viisumijärjestelmän poistamiseksi. Viisumivapaat yhteydet ja ihmisten vapaa liikkuvuus auttaisivat huomattavasti Länsi-Balkanin maita matkalla kohti EU:n jäsenyyttä.

Jules Maaten (ALDE). - (NL) Käsittelen vain Bosniaa koskevaa aihetta ja jäsen Packin päätöslauselmaesitystä, jota kannattamme erittäin mielellämme huomenna.

Bosniasta puhuminen on aina turhauttavaa. Siksi olenkin mielissäni siitä, että komission jäsen on kyennyt mainitsemaan myös muutaman myönteisen seikan Bosniassa tapahtuneesta kehityksestä. Siitä huolimatta sitä joskus miettii, onko lasi puoliksi täysi vai puoliksi tyhjä. Bosnian suhteen minä jopa mietin silloin tällöin sitä, missä se lasi on.

Jäsen Swoboda totesi juuri, että sikäläistä kehitystä koskeva ongelma on tunne siitä, että vaikka tehtäisiin mitä tahansa muutoksia, maa ei silti liity EU:hun. Kuitenkin puhuessani sikäläisten kanssa saan juuri päinvastaisen vaikutelman, eli he sanovat, että ”vaikka emme muuta mitään, liitymme silti, koska he niin kipeästi haluavat meidät sinne”. Meidän on pyrittävä eroon kummastakin harhaluulosta.

Jos siellä tehdään uudistuksia ja jos ihmiset ryhtyvät laatimaan kunnollista oikeusjärjestelmää ja torjumaan byrokratiaa, siinä tapauksessa tulevaisuus EU:ssa on realistinen. Jos näin ei tapahdu, se ei ole realistinen. Tämä viesti on välitettävä selkeästi, ja mielestäni jäsen Packin päätöslauselma onnistuu siinä erinomaisesti.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Balkanin vakausha ja hyvinvointi on yksi tavoite – tärkein tavoite – koska kaiken tämän takana on kysymys rauhasta alueellamme.

Kyllä, liittymisprosessi on väline, mutta sen ei pitäisi muuttua hitaasti Penelopen kankaaksi, jossa puramme yöllä sen, mitä olemme päivällä kutoneet.

Balkanin maiden luonnollinen kutsumus on liittyä Euroopan unioniin. Se on selkeä poliittinen tahto; se on valo, joka erityisesti ihmisten osalta, lähettää viestin.

En tarkoita laajentumista, mutta Balkanin maita ja alueita on ennen kaikkea kannustettava yhdentymään. Kyllä, meidän on osoitettava, että olemme vaativia, että me vaadimme demokratiaa ja oikeutta. Näiden vaatimusten käyttäminen jatkuvasti yhdentymisen torjuntaan on kuitenkin mielestäni olennainen poliittinen virhe. Viittaan todisteena näistä seikoista muun muassa kahdenvälisiin selkkauksiin. Meidän on sovittava – ja tämä käy ilmi mietinnöstä – menettelystä kahdenvälisten ongelmien ratkaisemiseksi, ilman, että se estää liittymisprosessin jatkumisen. Se on yksi tapa rakentaa ja jälleenrakentaa Euroopan unionia, joka on laajentunut ja sisältää kaikki Balkanin maat.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä Rehniä siitä, että hän on taas tänään antanut meille yleiskatsauksen Länsi-Balkanin maiden tilanteesta.

Olen juuri palannut Makedoniasta ja Kosovosta, ja haluan käsitellä kolmea seikkaa. Niistä ensimmäinen koskee Euroopan unionin epäyhtenäisyyttä. Jos se jatkuu itsepintaisesti yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, emme saa aikaan vakautta ja voita etnisiä jaotteluja Balkanin maissa.

Toiseksi Saksan CDU-puolueen konservatiivien strategia on ikään kuin pudottanut pommin Balkanin maihin, koska se vie eurooppalaisen näkökulman uskottavuuden. Jos Euroopan parlamentin vaalikampanjaa käydään näin, Balkanin alueella syntyy uudestaan selkkaus.

Kolmanneksi – ja tästä syystä meidän pitäisi toimia nyt, ei vain säilyttääksemme näkökulman vaan myös tehdäksemme siitä toteuttamiskelpoisen: Kreikan on lopetettava Natossa Makedonian jäsenyyttä koskeva saarto, ja meidän on yhdessä tunnustettava Kosovon itsenäisyys. Muuten EULEX-operaatio kärsii.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Bosnia ja Hertsegovina on itse asiassa kun Jugoslavia pienoiskoossa, liittovaltio, jossa eri kansojen on joko asuttava yhdessä rauhanomaisesti tai taisteltava alueesta sisäisissä selkkauksissa.

Sen jälkeen kun Jugoslavia hajosi vuonna 1992, Bosnia ja Hertsegovinasta on yritetty turhaan tehdä yhtenäistä valtiota. En usko sen onnistuvan myöskään lähitulevaisuudessa tai myöhemmin. Kolmen kansakunnan ja niiden poliittisten johtajien välinen sopu tehokkaasta hallinnosta on mahdollinen vasta, kun yksikään kansoista ei koe uhkaa toisen kansan tai muun maailman taholta. Kompromissi on mahdollinen vasta, kun EU:n korkea edustaja ja ulkomaalaiset sotilaat ovat poistuneet maasta. Pysähtyneisyys vallitsee siihen asti.

Siksi en aio äänestää maata koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta, koska se voi johtaa vain protektoraatin ja sen myötä pysähtyneisyyden jatkumiseen. Meidän on muistettava, että Bosnia ja Hertsegovinaa asuttaa pääasiassa kolme kansakuntaa, joista mikään ei muodosta enemmistöä. Joillakin niistä on yhteenkuuluvuuden tunnetta Serbian, osalla Kroatian kanssa, kun taas toiset haluavat korostaa erityisesti bosnialaista identiteettiä. Meidän on otettava se huomioon.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, minulle on ilo osallistua keskusteluun tästä asiakirjasta, joka korostaa sitä, että paras perusta alueen kaikkien maiden tulevaisuudelle on niiden täysimääräinen yhdentymisen Euroopan unionin jäsenvaltioiksi.

Balkan on ollut ja tulee aina olemaan eurooppalainen alue. Yhteistyön edistäminen alueellisesti pitäisi myös olla yksi Euroopan unionin keskeisistä politiikan aloista. Haluan kiinnittää huomion tarpeeseen tukea parlamenttien välistä vuoropuhelua alueellisesti tärkeänä osana Euroopan yhdentymisprosessia.

Alueella sijaitsevilla EU:n jäsenvaltioilla voi olla tärkeä asema tässä prosessissa. Tuki alueellisen yhteistyökeskuksen toiminnalle on erityisen tärkeää. Keskus jatkaa ja pitää menestyksekkäästi yllä vakaussopimuksen politiikkaa ja periaatteita muuttaakseen Länsi-Balkanin alueen turvalliseksi ja vakaaksi.

Kannatan viisumijärjestelmän poistamista tärkeänä edistysaskeleena kohti Länsi-Balkanin maiden yhdentymistä.

Petr Nečas, *neuvoston puheenjohtaja*. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kiitän erittäin hyödyllisestä keskustelusta. Olen myös mielissäni siitä, että EU:n jäsenvaltiot ovat antaneet yleisen tukensa ajatukselle viisumipakon poistamisesta Länsi-Balkanin mailta. Olen täysin samaa mieltä jäsen Roučekin lausunnon kanssa. Hän esitti hyvin voimakkaan vetoomuksen, koska Länsi-Balkanin maiden kansalaisten ja EU:n kansalaisten välisten henkilökohtaisten yhteyksien vahvistaminen on varmaankin myönteinen askel. Se auttaa voittamaan eristyneisyyden, jota jotkut näistä valtioista tuntevat, ja auttaa luomaan esteettömän Euroopan. Uskon myös vakaasti, että nyt läpikäymästämme talouskriisistä ei saa tulla tekosyytä laajentumisprosessin hidastamiselle, kuten esimerkiksi jäsen Rouček on myös todennut täällä. Päinvastoin, alueen vakauden kannalta on erityisen tärkeää, että prosessi ei pääse hidastumaan.

Olen myös mielissäni siitä, että Montenegron hakemusta liittyä EU:n koskevissa neuvotteluissa on edistytty. Neuvosto on juuri antanut asian komission valmisteltavaksi. Puheenjohtajavaltio katsoo, että tämä askel on erittäin tärkeä viesti koko alueelle. Pidämme tärkeänä myös esteiden poistamista Kroatian kanssa käytäviltä liittymisneuvotteluilta. Mielestämme laajentumista koskevaa toimintasuunnitelmaa ei kannata kuormittaa kahdenvälisillä kysymyksillä. Euroopan yhdentymisen edistymisen Serbian osalta on jatkossakin haaste. Sen ehtona on täysi yhteistyö asiaankuuluvan kansainvälisen tuomioistuimen kanssa, jäljellä olevien syytettyjen pidättäminen ja luovuttaminen mukaan lukien. Puheenjohtajavaltio ponnistelee lujasti, jotta kauppaa ja kaupallisia asioita koskevaa väliaikaista sopimusta sovellettaisiin EU:ssa ja jotta viime vuonna allekirjoitetun vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ratifiointiprosessi voisi alkaa. Vakautus- ja assosiaatioprosessin merkitys Serbiassa tapahtuville uudistuksille ja Euroopan unioniin etupäässä myönteisesti suhtautuvan hallituksen kannatukselle on kiistaton. Entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa järjestetyt presidentin- ja paikallisvaalit olivat useimpien kansainvälisten normien ja vapaiden ja demokraattisten vaalien toteuttamista koskevien yleisesti tunnustettujen ehtojen mukaiset. On kuitenkin selvää, että jos maan nimeä koskevaan kahdenväliseen kiistaan ei saada ratkaisua, sen edistymisen ehdokasvaltion asemaan on olematonta.

Mitä Bosniaan ja Hertsegovinaan tulee, maan on siirryttävä eteenpäin. Riippuvuus kansainvälisestä yhteisöstä ei auta, vaan ennemminkin rapauttaa vastuun periaatetta ja vie vastuun pois paikallisilta poliitikoilta, kuten jäsen Swoboda täysin oikeutetusti huomautti. Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan poliittisia johtajia yhdistämään voimansa aktiivisesti ja pyrkimään johtamaan maansa kohti parempaa tulevaisuutta. On haitallista palata etnisiin periaatteisiin perustuvaan politiikkaan, kuten Doris Pack niin osuvasti huomautti. Suunniteltu siirtyminen korkean edustajan toimistosta vahvistettuun EU:n erityisedustajan toimistoon ei tarkoita sitä, että kansainvälinen yhteisö tai EU poistuisi Bosnia ja Hertsegovinasta. Päinvastoin, EU on paikalla auttaakseen ja on täysin tietoinen siitä, että Bosnia ja Hertsegovina ei ole vain yksi jäsen ehdokas vaan itse asiassa aivan erityinen tapaus, johon liittyy erittäin arkaluonteisia kysymyksiä ja ongelmia. Osana strategiaansa EU suunnittelee luovansa rauhaa koskevan toimiston ja politiikan. Se on valmis ottamaan vastaan kansainväliseltä yhteisöltä kaikki koordinoitavat toimet Bosnia ja Hertsegovinassa. Tämä tapahtuu kuitenkin vasta sitten, kun Bosnia ja Hertsegovina on itse osoittanut olevansa valmis niin merkittävään laadulliseen muutokseen. Ensimmäinen huomattava askel kohti Euroopan unionia otettiin allekirjoittamalla vakautus- ja assosiaatiosopimus, mutta se oli vasta alkua. Olemme valmistautuneet jatkamaan avunantoa tässä väistämättä pitkäkestoisessa prosessissa.

Vuosi 2009 on tärkeä, ja se saattaa olla ratkaiseva Bosnia ja Hertsegovinan kannalta. Siirtyminen korkean edustajan toimistosta EU:n erityisedustajan toimistoon on käsillä. Se on Bosnia ja Hertsegovinalle merkittävä askel pois riippuvuudesta. Vuonna 2010 toimitettavien parlamenttivaalien jälkeinen aika pitäisi hyödyntää kokonaan välttämättömän uudistusohjelman, myös perustuslakiuudistuksen, edistämiseen, kuten jäsen Pack aivan oikein huomautti. Koko alue kehittyy. Bosnia ja Hertsegovinan ei yksinkertaisesti voida sallia jäädä jälkeen. Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, haluan lopuksi todeta seikan, jota me kaikki haluamme. Me haluamme Bosnia ja Hertsegovinan edistyvän. Me arvostamme tukea, jota saamme arvoisilta Euroopan parlamentin jäseniltä tämän tavoitteen saavuttamiseen.

Olli Rehn, *komission jäsen*. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisat edustajat, haluan kiittää tästä vastuullisesta keskustelusta ja tuesta Länsi-Balkanin eurooppalaiselle perspektiiville. Jaan sen huolen Bosnia ja Hertsegovinan poliittisesta kehityksestä, jonka muun muassa Doris Pack, Hannes Swoboda ja Jules Maaten ovat tässä keskustelussa ilmaisseet.

Vaikuttaa toisinaan siltä, että Bosnia ja Hertsegovinalla on ehtymätön kyky tuottaa ja suorastaan uusintaa poliittisia jännitteitä, vaikka kaiken järjen mukaan meidän pitäisi odottaa paremminkin kehityksen kulkevan toiseen suuntaan ja poliittisen sovinnon löytävän sijan Bosnia ja Hertsegovinan poliittisessa tulevaisuudessa.

Olen samaa mieltä kuin edustaja Maaten siitä, että kaikilla Länsi-Balkanin mailla on se näkymä, että ne voivat aikanaan liittyä Euroopan unioniin, jos ne täyttävät unionin jäsenyyden ehdot, jotka perustuvat Kööpenhaminan kriteereihin. Tämä koskee myös Bosnia ja Hertsegovinaa; näiden ehtojen tapauksessa ei ole olemassa oikotietä eikä alennusmyyntiä, ja jos joku olettaa, että tällaista esiintyy, hän on väärässä. Olisi hyvin tärkeää, että tämä oikea käsitys saisi vahvan jalansijan myös Bosnia ja Hertsegovinan omassa poliittisessa keskustelussa, jotta kansalaiset voisivat tehdä omat johtopäätöksensä siitä, minkälaista politiikkaa heillä on oikeus odottaa kansanvaltaisesti valituilta poliitikoilta.

Näen Bosnia ja Hertsegovinan tulevaisuuden seuraavan suuntaisesti, ja näkemykseni perustuu yhteistyöhömme Javier Solanan kanssa, jonka kanssa olemme laatineet useita tiedonantoja Bosnia ja Hertsegovinan tulevaisuudesta ja Euroopan unionin roolista kyseisessä maassa. Ensinnäkin tavoitteemme on siirtyä Daytonin aikakaudesta Brysselin aikakauteen eli siirtyä kansainvälisen yhteisön korkean edustajan aikakaudesta Euroopan unionin vahvistettuun läsnäoloon Bosnia ja Hertsegovinassa, joka tarkoittanee myös ”kahden hatun” järjestelmää EU:n erityisedustajan ja komission edustuston päällikön tapauksessa, jotta kykenemme parhaalla mahdollisella tavalla hyödyntämään niitä poliittisia ja taloudellisia voimavaroja, joita Euroopan unionilla on.

On itsestään selvää, että protektoraatti ei voi hakea Euroopan unionin jäsenyyttä, ja sen takia tämä siirtymä on elimellinen osa, ehdoton elementti Bosnia ja Hertsegovinan lähentymisessä Euroopan unioniin, ja senkin takia tämän siirtymisen ehtojen täyttäminen on kaikkien Bosnia ja Hertsegovinan politiikkojen edun ja varsinkin maan kansalaisten edun mukaista.

Tällä asialla on myös poliittinen merkitys, näin siksi, että kansainvälistä yhteisöä on liian helppo syyttää Bosnia ja Hertsegovinan ongelmista, kun ei haluta katsoa peiliin. On liian helppo syyttää korkeaa edustajaa, kun pitäisi neuvotella ja sovitella omien maanmaisten ja maanmiesten kanssa. Toivon, että tässä suhteessa Bosnia ja Hertsegovinan poliittinen kulttuuri kehittyisi ja kypsyisi ja että myös maan tiedotusvälineet kantaisivat vastuunsa siitä, että negatiivinen nationalistinen kielenkäyttö ei saa enää enempää sijaa kuin tällä hetkellä Bosnia ja Hertsegovinassa tapahtuu.

Toiseksi maa tarvitsee perustuslain uudistuksen, jotta se kykenee rakentamaan toimivan valtiojärjestelmän. Tällä hetkellä Bosnia ja Hertsegovinan valtiojärjestelmä on liian kallis, liian tehoton ja kerta kaikkiaan yhteensopimaton Euroopan unionin jäsenyyden kanssa. Sen vuoksi tarvitaan perustuslain uudistus, evoluution kautta, ei revoluution kautta, ja olen iloinen siitä, että joitakin merkkejä tämän suuntaisesta keskustelusta maassa on nähtävissä johtavien politiikkojen kesken.

Kolmanneksi ja viimeiseksi tässä yhteydessä – viisumivapaus on välttämätön osa Bosnia ja Hertsegovinan eurooppalaista tulevaisuutta, ja olen varma, että näillä eväillä Bosnia ja Hertsegovina voi päästä eurooppalaiseen valtavirtaan, mikä on varmasti sekä maan itsensä ja sen kansalaisten että myös Euroopan unionin edun mukaista.

Anna Ibrisagic, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Petr Nečasia hänen panoksestaan tämäniltaisen keskusteluun. Haluan myös kiittää Olli Rehniä siitä, että hän otti esille kahdenväliset kiistat, joista on käytännössä tullut Euroopan ongelmia, ja sen korostamisesta, miten tärkeää on, että emme uhraa laajentumista talouskriisin takia.

Kahdenväliset kiistat jarruttavat parhaillaan Kroatian ja Makedonian mahdollisuuksia jatkaa matkalla kohti EU:n jäsenyyttä, kun ne panevat täytäntöön tarvittavat uudistukset. Mietintöni välityksellä Euroopan parlamentti liittyy joukkoon, joka vaatii kahdenvälisten kiistojen pitämistä nimenomaan sellaisina – kahdenvälisinä – sekoittamatta niitä liittymisprosessiin.

Lopuksi haluan todeta, että mielestäni laajentuminen Länsi-Balkanin maihin on liian tärkeää oman maanosamme rauhan, vapauden ja hyvinvoinnin kannalta, että sitä kannattaisi vaarantaa.

Tämän viestin haluan mietintöni välittävän 500 miljoonalle eurooppalaiselle, jotka pian valitsevat uuden parlamentin, jäsenvaltioiden hallituksille, komissiolle sekä Länsi-Balkanin maiden kansoille ja poliitikoille. On erityisen tärkeä lähettää tämä viesti aikana, jolloin talouskriisi on vaarassa aiheuttaa sen, että yhä useammat ihmiset ja poliitikot Euroopassa haluavat sulkea oven perässään, eivätkä halua sallia enää uusien ihmisten elää, työskennellä ja käydä kauppaa niissä osissa maanosamme, joissa he haluavat. Siksi toivon myös, että kollegani parlamentissa välittävät tätä viestiä tulevan vaalikampanjan aikana. Jos Euroopasta on tullut

kylmempi ja sisäänpäin kääntyneempi, ensisijainen tehtävämme parlamentissa on ponnistella tehdäksemme siitä jälleen vieraanvarainen ja avoin.

Puhemies. – (PT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan perjantaina 24. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Länsi-Balkanin alue on erityistapaus niiden maiden joukossa, joiden lähellä Euroopan unioni sijaitsee. Se on alue, jolla on lukemattomia haasteita ja jonka on vielä käytävä läpi useita vaiheita, ennen kuin yhdentymisprosessi voidaan saattaa päätökseen. Se on kuitenkin alue, jonka mahdollisuudet liittyä EU:hun ovat selkeät ja yksiselitteiset.

Sekä kollegani että minä halusimme varmistaa, että päätöslauselma vahvistaa tämän tosiasian periaatteessa ja EU:n alueen maiden kanssa käymän vuorovaikutuksen yksityiskohdissa. Kuten minä esittämissäni tarkistuksissa korostin, me olemme huolissamme useista kysymyksistä: viisumijärjestelmästä, menettelyistä tiedotettaessa kansalaisille EU:sta, taloudellisesta yhteistyöstä Länsi-Balkanin valtioiden kanssa, vähemmistöjen oikeuksista, alueen nuorille tarjottavista opiskeluohjelmista EU:ssa sekä parlamenttien välisen vuoropuhelun vahvistamisesta jo ennen näiden valtioiden liittymistä EU:hun.

Uskomme, että Euroopan yhdentyminen voi jatkua kansalaisten keskuudessa sen hidastuttua toimielimissä. Uskon myös, että tältä kannalta katsottuna me voimme jatkossa välittää huolestamme alueen vakauudesta käytännöllisillä keinoilla, ei retoriikan tai historiallisen näkökulman kautta.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionin laajentumispolitiikka on paras tarjolla oleva väline Länsi-Balkanin alueen vakauden ja rauhan säilyttämiseksi. Me toivomme, että voimme toivottaa Kroatian tervetulleeksi EU:hun vuonna 2011 Unkarin puheenjohtajakaudella. Se kuitenkin riippuu siitä, sopiiko Kroatia lopulta Slovenian kanssa Piranin lahden jakamista koskevien kahdenvälisten neuvottelujen käynnistämisestä kansainvälisen neuvottelijan välityksellä. Piranin lahtea koskevien neuvottelujen tarkoituksena on ratkaista kahden maan välillä jatkuva rajakiista. Jos kiistaa ei saada ratkaistua, Kroatialla ei ole mahdollisuuksia tulla yhteisön jäseneksi. Lisäedellytyksenä on, että Kroatia tekee Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa täysimääräistä yhteistyötä sotarikollisten etsinnässä ja luovutuksessa.

17. Ydinaseiden leviämisen estäminen sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuus (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Angelika Beerin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0234/2009), joka sisältää:

Euroopan parlamentin suosituksen neuvostolle ydinaseiden leviämisen estämisestä sekä ydinsulkusopimuksen tulevaisuudesta [2008/2324(INI)].

Angelika Beer, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tuhansien ydinaseiden olemassaolo on kylmän sodan vaarallisin perintö. Nämä eivät ole minun sanojani, ne on lainattu presidentti Obaman suurimmasta kohtaamastamme uhasta hiljattain Prahassa pitämästä puheesta. Mikään muu asia ei ole turvallisuuden kannalta niin ratkaisevan tärkeä 2000-luvulla.

Olemme viime vuosina kuulleet vastaavia kannanottoja, esimerkiksi yhdysvaltaisten strategisten Kissingerin ja Sam Nunnin esittämänä. He ovat esittäneet erityistä reittiä kohti ydinaseetonta maailmaa. Korkea-arvoiset eurooppalaiset poliitikot ovat liittyneet tähän joukkoon ja jopa YK:n pääsihteeri on esittänyt viisikohtaisen aseriisuntaohjelman. Nyt jos koskaan on paras aika alkaa jälleen puhua ydinaseriisunnasta.

Meidän on muistettava, että viime vuosina on koettu vain takaiskuja. Vuoden 2005 ydinsulkusopimuksen osapuolten tarkistuskonferenssien neuvottelut olivat katastrofi. Tämä ei saa toistua ensi vuonna. Meidän eurooppalaisten on nyt näytettävä, että olemme tosissamme aseriisunnan kanssa. Jos EU etenee asiassa, se voi määrittää käytännösääntöjä, ja tämän vuoksi en ollenkaan ymmärrä, miksi enemmistö parlamentin

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

jäsenistä ei selvästikään ole halukas tukemaan joukkotuhousoseiden vähentämiseen tähtääviä kunnianhimoisia tavoitteita.

Ulkoasiainvaliokunnan konservatiiviryhmän esittämä yletön määrä tarkistuksia muutti mietintöäni ja sen tavoitetta, joka koski aseriisunnasta keskustelemista ja suosituksen esittämistä neuvostolle. Siitä tuli voimaton ja surkea teksti. Parlamenttina meidän velvollisuutemme on esittää kantamme nyt, emmekä voi siirtää tätä myöhempään ajankohtaan tai toisille parlamenteille.

Lobbaamme ydinaseita koskevan yleissopimuksen ja Hiroshima–Nagasaki-pöytäkirjan tukemiseksi, sillä aseriisunta on mahdollista. Ei ole kyse mistään typerästä ja etäisestä haaveesta. Me pystymme tähän, jos panostamme asiaan. Toivomamme asiakirjat eivät ole ristiriidassa ydinsulkusopimuksen kanssa. Niillä tukitaan ydinsulkusopimukseen jäänyt aukko ja vahvistetaan sitä tällä tavalla. Nyt tarvitaan selkeä poliittinen kannanotto, ja tätä minä pyydän kaikilta ryhmiltä huomiseen äänestykseen: nyt on tarkasteltava uudelleen, mikä on oikea tie eteenpäin.

Tiedän, että ydinsulkusopimukseen liittyy myös siviiliosatekijöitä, mutta me emme nyt puhu siviiliydinvoiman renessanssista, nyt keskustellaan ydinaseriisunnasta. Suhteista Iraniin vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana ja ulkopoliittisena edustajana haluan myös sanoa, että ne, jotka eivät ole oppineet Iranin viime vuosien kriisistä, joka on usein johtanut meidät sotilaallisen eskalaation vaaraan, ettei ydinvoiman siviilikäyttöä voida erottaa sotilaallisesta väärinkäytöstä ja leviämisestä, eivät ole ymmärtäneet koko viime vuosien ulkopoliitiikkaa, vaaroja ja ydinaseriisuntaa koskevaa haastettamme.

Me kaikki tiedämme, ettei tavoitettamme saavuteta yhdessä yössä, mutta meidän on käynnistettävä toimintamme. Emme voi vain vaatia vuosikausia ydinaseriisuntaa amerikkalaisilta – yksimielisesti – ja nyt, kun presidentti Obama sanoo olevansa siihen valmis, kun presidentti Medvedev sanoo olevansa siihen valmis, parlamentin konservatiivinen enemmistö kieltäytyy tämän tien kulkemisesta. Tämän vuoksi pyydän teitä todellakin, kuten ulkoasiainvaliokunta on neuvonut, olemaan sotkematta toisiinsa ydinvoiman siviilikäyttöä ja ydinaseriisunnan mahdollista uutta alkua. Se, joka kieltäytyy tästä ydinaseriisunnan mahdollisuudesta, ei kykene sanomaan, koska siihen tarjoutuu uusi tilaisuus. Kehotan kaikkia niitä, jotka huomenna äänestävät PSE-ryhmän ja meidän tarkistusehdotuksiamme vastaan, kertomaan vaalikampanjassaan äänestäjilleen, miksi katsovat ydinaseiden Euroopassa olevan hyvä asia.

Petr Nečas, *neuvoston puheenjohtaja*. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen voidessani osallistua tämänpäiväiseen keskusteluun. Erityisesti haluan kiittää Euroopan parlamenttia sen tätä asiaa kohtaan osoittamasta mielenkiinnosta sekä Angelika Beeria hänen työstään esittelijänä tämän mielenkiintoisen mietinnön yhteydessä. Neuvosto tutkii varmasti mietinnössä esitetyt suositukset hyvin huolellisesti.

Kuten mietinnössä selvästi todetaan, on tärkeää edistyä yhä enemmän ydinaseiden leviämisen estämisessä. Yksi keskeisistä painopistealoista on myönteisen ja konkreettisen tuloksen varmistaminen ydinsulkusopimuksen ensi vuoden tarkistuskonferenssissa. Ydinsulkusopimuksen valmistelukomitean tuleva kokous toukokuussa on konferenssin kannalta merkittävä valmisteluvaihe. EU jatkaa edelleen myönteistä osallistumistaan tarkistusprosessiin joukkotuhousoseiden leviämisen estämistä koskevan strategiansa mukaisesti sekä neuvoston joulukuussa 2008 kansainvälisen turvallisuuden vahvistamisesta antaman julkilausuman mukaisesti.

Meidän etumme mukaista on tasapainoinen tarkistus, jolla pyritään säilyttämään yleinen tasapaino, johon ydinaseiden leviämisen estämisjärjestelmä perustuu, ja jossa ydinsulkusopimuksen kaikki kolme pilaria katsotaan yhtä merkittäviksi. Ne ovat ydinaseiden leviämisen estäminen, aseriisunta ja ydinvoiman käyttö rauhanomaisissa tarkoituksissa. Katsomme, että tarkistuskonferenssi voi menestyä vain tasapainoisen lähestymistavan avulla.

EU on tietoinen ydinsulkusopimuksen uusista mahdollisuuksista, erityisesti Venäjän ja Yhdysvaltojen uuden vuoropuhelun ansiosta sekä täydellisen ydinkoekieltosopimuksen täytäntöönpanoa ja kansainvälisten keskustelujen käynnistämistä ydinaseiden fissiokelpoisten aineiden tuotannon rajoittamista koskevan uskottavan sopimuksen tekemisestä koskevan uuden halukkuuden ansiosta. EU seuraa myös mielenkiinnolla uutta julkista keskustelua siitä, kuinka ydinsulkusopimuksessa esitetyt tavoitteet voidaan saavuttaa.

Yksi syy, miksi tarkistusprosessi on niin tärkeä, on se, että ydinsulkujärjestelmä kohtaa vakavia ongelmia. Ongelmia aiheuttavat pääasiassa Pohjois-Korea, Iran ja Syyria. Meidän on tarkasteltava näitä ongelmia ja ratkaistava ne noudattamisen seurantamekanismia vahvistamalla. Kuten me kaikki tiedämme, EU toimii

aktiivisesti tällä alalla ja on edelleen kumppaniensa kanssa johtoasemassa, erityisesti pyrittäessä löytämään diplomaattinen ratkaisu Iranin ydinvoima-asioissa.

Kuten mietinnössä todetaan, meidän on ydinaseiden leviämisen estämisen lisäksi keskityttävä myös ydinaseriisuntaan. Olemme määrätietoisesti hakeutuneet keskeiseen asemaan tällä merkittävällä alalla. EU aikoo edistää täysimääräisesti ydinaseriisuntaa ja näin ydinsulkusopimuksen 6 artiklan tavoitteiden saavuttamista. Aihe on EU:lle erityisen tärkeä, sillä kahdella sen jäsenvaltiolla on ydinaseita. Kehotamme kansainvälistä yhteisöä liittymään meihin ja edistämään konkreettisia ja realistisia aseriisunta-aloitteita, jotka EU esitti YK:n yleiskokoukselle vuonna 2008.

Samanaikaisesti meidän on ratkaistava ydinenergia-asia. On tärkeää, että ydinenergian rauhanomaista käyttöä kehitetään mahdollisimman laajojen turvallisuutta ja leviämisen estämistä koskevien edellytysten mukaisesti. EU on valmis vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä tällä alalla niin seuraavassa ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssissa kuin muillakin foorumeilla. Erityisesti monenkeskinen lähestymistapa ydinpolttoaineen tarjontaan voi tarjota luotettavan vaihtoehdon yksittäisten kansallisten ohjelmien kehittämiseksi arkaluonteisen ydinteknologian alalla. Meidän on tehtävä monenkeskisistä ydinpolttoaineen tarjontamekanismeista houkuttelevampia, erityisesti kehitysmaiden kannalta, sillä alati kasvava määrä näistä valtioista harkitsee ydinenergiaohjelmien käynnistämistä.

Mietinnössä korostetaan perustellusti täydellisen ydinkoekieltosopimuksen ratifioinnin merkitystä. EU kiinnittää erityistä huomiota ratifioinnin edistymiseen ja se seuraa edistymistä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Puheenjohtajavaltio on tehnyt korkean tason vierailuja niihin yhdeksään valtioon, joiden ratifiointi on keskeisessä asemassa sopimuksen voimaantulon kannalta. Valmistelemme menestyksekkästä konferenssia, joka pidetään sopimuksen 14 artiklan mukaan New Yorkissa syyskuussa 2009 sopimuksen voimaantulon tukemiseksi. EU on edistänyt merkittävästi sopimuksen seurantarjestelmän kehittämistä, mikä vahvistaa sopimuksen tulevan tarkistusjärjestelmän luotettavuutta. Katsomme, että olisi myös hyvin hyödyllistä pyrkiä käynnistämään keskustelut uskottavasta fissiokelpoisen materiaalin kieltävästä sopimuksesta.

Yhdysvaltojen hiljattain valitsema myönteinen kanta täydelliseen ydinkoekieltosopimukseen ja halkeamiskelpoisia aineita koskevaan sopimukseen sekä ydinaseriisuntaan on hyvin rohkaiseva. Uskomme todellakin tämän lähestymistavan johtavan hyvin konkreettisiin toimenpiteisiin lähitulevaisuudessa. Yleisesti ottaen tämä uusi mahdollisuus saattaa olla ratkaisevassa asemassa, kun ydinsulkusopimuksen tarkistusprosessia ohjataan oikeaan suuntaan.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, joukkotuhouksien leviäminen on noussut vakavaksi haasteeksi viime vuosina, ja kansainvälisen yhteisön on oltava valmis kohtaamaan nämä haasteet vakuuttavasti ja ratkaisemaan ne päättäväisesti.

Meidän kannaltamme Yhdysvaltojen uudessa hallinnossa on tapahtunut jonkin verran edistystä ydinsulkusopimusta koskevien neuvottelujen osalta, ja Venäjän ja Yhdysvaltojen välisen ydinaseiden valvonnan myönteisen kehityssuunnan on avattava uusia ratkaisuja ydinasioissa.

Euroopan unionin kannalta ydinsulkusopimus perustuu kolmeen toisiaan vahvistavaan pilariin: ydinaseiden leviämisen estämiseen, aseriisuntaan ja yhteistyöhön ydinvoiman siviilikäytön alalla. Jäsen Beerin mietintö ydinaseiden leviämisen estämisestä tarjoaa minulle tervetulleen mahdollisuuden kuvata komission vastuualoja ja toimia näiden kolmen pilarin aloilla.

Euratomin perustamissopimuksen mukaan komission on todennettava, ettei plutoniumin, uraanin ja toriumin kaltaisia halkeamiskelpoisia ydinaineita käytetä muihin kuin yhteisössä toimivien käyttäjien ilmoittamiin tarkoituksiin. Käyttäjiä ovat ydinvoimateollisuus ja ydinteollisuuden ulkopuolella tutkimuslaitokset ja lääketieteelliset laitokset.

Komissio kehittää parhaillaan toimintasuunnitelmaa parhaasta tavasta ottaa huomioon kemiallisen, biologisen, säteily- ja ydinaseterrorismin riskit. Toimitapa esitetään tämän vuoden puolivälissä ja sen yhteydessä esitetään suosituksen turvallisuuskulttuurin kehittämiseksi edelleen 27 jäsenvaltiossa. Lisäksi EU:n vientivalvontajärjestelmä on toinen keskeinen tekijä joukkotuhouksien leviämisen estämisestä koskevassa toiminnassamme.

Komission toimet ydinaseiden leviämisen estämiseksi ja aseriisunnan edistämiseksi eivät rajoitu unionin rajojen sisäpuolelle. Uuden vakausvälineen ja ydinturvallisuusalan yhteistyötä varten perustetun välineen – joihin varataan rahoitusnäkymissä yhteensä lähes miljardi euroa – myötä komissiolla on mahdollisuus

vahvistaa maailmanlaajuisia panostaan ydinaseiden leviämisen estämiseen edistämällä tulevana vuosina turvallisuutta kaikkialla maailmassa.

Yhteisön välineiden tarkoituksena on kehittää sellaisia kattavia ohjelmia uhkien vähentämiseksi, jotka tarjoavat kolmansille maille laajan valikoiman yhteistyömahdollisuuksia vientivalvonnan, rajavalvonnan, merenkulun valvonnan, asetuksijoiden uudelle alalla ohjaamisen, biotieteiden ja ydinturvallisuuden aloilla. Johdonmukaisten ohjelmien logiikka noudattaa pitkälti vuonna 2002 määritettyjä G8-maiden globaalin kumppanuuden tavoitteita, joihin komissio on osoittanut miljardi euroa kymmenvuotiselle ajanjaksolle 2002–2013.

Lopuksi, on tuettava myös aloitteita ydinvoiman siviilialan yhteistyön uudesta mallista, jotta valtioilla on mahdollisuus ydinenergiaan ilman että se lisää ydinaseiden leviämisen riskiä. IAEA:n kansainvälinen polttoainepankki, jolle komissio suunnittelee osoittavansa 20 miljoonaa euroa, on askel oikeaan suuntaan, kunhan osaamme selittää tällaista ohjelmaa tukevan järjelyn.

Lyhyesti sanottuna komissio tekee kovasti työtä tukeakseen kaikkia kolmea ydinsulkusopimuksen pilaria, ja sekä aika että kansainvälinen ilmasto ovat todellakin kypsiä muutokseen tavassamme käsitellä ydinvoimaan liittyviä asioita. Komissio on valmis yhteistyöhön muiden kanssa ja tarttumaan nyt tarjolla oleviin valtaviin mahdollisuuksiin entistä turvallisemman maailman luomiseksi myös tämän osalta.

Josef Zieleniec, PPE-ryhmän puolesta. – (CS) Yhdysvaltojen presidentin Obaman nimi on tänään kaikkien huulilla erityisesti hänen Prahassa 5. huhtikuuta pitämänsä puheen johdosta. Tavoitteemme ei kuitenkaan ole arvioida Yhdysvaltojen uuden hallinnon lähestymistapaa vaan antaa suosituksia neuvostolle, joka valmistelee EU:n kantaa ydinaseiden leviämisen estämisyhteistyön tulevaisuudesta. Parlamenttimme otetaan tässä keskustelussa vakavasti vain jos se edistää ratkaisua, joka on sekä selkeä, että kaikista näkökohdista realistinen. Poliittisen ryhmämme ratkaisu tähän on tämän vuoksi pikemminkin kaikkien käytettävissä olevien kansainvälisten välineiden käyttäminen sen sijaan, että luotaisiin uusia välineitä. Tähän liittyy ydinsulkusopimuksen kaikkien kolmen toisiinsa tiiviissä yhteydessä olevan pilarin vahvistaminen, toisin sanoen ydinaseiden leviämisen estäminen, aseriisunta ja yhteistyö ydinvoiman siviilikäytön alalla. On siis tärkeää tukea realistisia aseriisunta-aloitteita, joihin sisältyy selkeät menettelyt seurannan ja tarkistuksen aloilla, nykyisten aseiden ja niiden tuotantolaitosten tuhoamiseksi. Mitä tulee yhteistyön vahvistamiseen ydinvoiman siviilikäytön alalla, tuemme myös koko sydämestämme uraanin rikastamiskaaren kansainvälistämistä erityisesti perustettavan kansainvälisen polttoainepankin avulla.

Olen iloinen siitä, että valiokunnan äänestyksen tulos vastaa selvästi kantaamme. Olen varma, että presidentti Obaman puheen jälkeen valiokunnan tuloksissa ei ole mitään muutettavaa. Yhdysvaltojen presidentti vahvisti, että edessämme on pitkä tie, joka edellyttää realismia sinisilmäisyyden sijaan, ja ettei mikään muu ole tärkeämpää kuin konkreettiset toteutettavissa olevat vaiheet. Keskusteluissa Yhdysvaltojen hallinnon kanssa kohtaamme kuitenkin merkittävän ja samalla vaikean tehtävän. Meidän on vaadittava, etteivät näistä asioista pääitä ainoastaan suurimmat ydinasevaltiot EU:n ohitse. Tämä on suuri haaste eurooppalaiselle diplomatialle.

Ana Maria Gomes, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, onnitelen jäsen Beerää erinomaisesta ja oikea-aikaisesta mietinnöstä. Tämä on varsinainen ydinasekeskustelujen vuosi. Yhdysvallat valmistautuu tarkistamaan ydinasekantaansa, NATO tarkastelee strategisia käsitteitään ja maailma valmistautuu vuoden 2010 ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssiin.

Tämä kaikki tapahtuu erityisessä kontekstissa. Yhdysvaltoja johtaa jälleen presidentti, Barack Obama, joka kannattaa ajatusta ydinaseettomasta maailmasta. Nyt ei ole ujustelun tai epäroinnin aika. Äänestäjämme eivät ymmärtäisi sitä, että parlamentti laatisi ydinsulkusopimuksesta vähemmän kunnianhimoisen mietinnön kuin Yhdysvaltojen nykyinen hallinto.

Yhdysvaltojen johtoasema tässä asiassa on tietenkin tervetullut. Yhdysvallat ja Venäjä ovat kuitenkin loppujen lopuksi maailman kiistattomat ydinasejohtajat. Eurooppa ei kuitenkaan voi pysyä sivussa, kun Moskova ja Washington keskustelevat sen strategisesta tulevaisuudesta. Meidän on esitettävä ydinsulkusopimuksesta oma näkemyksemme, joka perustuu tiukkaan tasapainoon ydinaseiden leviämisen estämistä ja aseriisuntaa koskevien suunnitelmien välillä. Tästä mietinnössä on kyse, ja tässä hengessä sosialistien tarkistukset on tehty.

Miksi emme tukisi ydinaseita koskevaa malliyleissopimusta ja Hiroshima–Nagasaki-pöytäkirjaa, joita kansalaisjärjestöt ja poliittiset johtajat tukevat maailmanlaajuisesti? Tehtävämme parlamentaarikkoina on toimeenpanovallan painosta ja rajoituksista vapaina osoittaa hallituksillemme ja näin myös neuvostolle tietä tällä alalla. Toivon parlamentin kannattavan PSE-ryhmän tarkistuksia.

Janusz Onyszkiewicz, ALDE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, on jokseenkin paradoksaalista, että ydinaseet edistivät osaltaan merkittävästi sitä, että kylmä sota ei johtanut kolmanteen maailmansotaan. Tämä johtui siitä, että molemmat puolet olivat vakuuttuneita siitä, että ydinaseiden käyttö johtaisi molempien puolten täydelliseen tuhoutumiseen.

Nyt tilanne on toinen. Tietenkään ydinaseita ei pidä kunnioittaa, mutta meidän on tiedostettava, että monet valtiot pitävät ydinaseita hyvin tärkeinä. Monille valtioille ydinaseet ovat vallan symboli, toisille ne ovat äärimmäinen pelote, kuten esimerkiksi Israelille, ja toisille ne kompensoivat tavanomaisten aseiden heikkoutta, kuten esimerkiksi Venäjälle.

Tämän vuoksi ydinaseriisunta, jota tietenkin tavoittelemme, ei voi olla nopea prosessi, ja presidentti Obama ymmärtää tämän oikein hyvin. Tällä hetkellä tärkeintä on estää ydinaseiden leviäminen, ja meidän on tiedostettava joidenkin ryhmien aiheuttama vaara. Bin Laden osoitti tämän hyvin selvästi todetessaan, että joukkotuhoaseen hankkiminen on uskonnollinen velvoite. Ydinaseiden leviämisen estäminen on ehdottoman tärkeää.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ohjelma, jonka turvin Irak, Iran ja Pohjois-Korea saivat hankittua ydinteknologiaa oli nimeltään *Atoms for Peace*. Itä ja länsi osallistuivat tähän ohjelmaan. Olemme nähneet, mihin se johti Irakissa, jossa alunperin siviilikäyttöön tarkoitettua teknologian pohjalta toteutettua ydinvarustelua seurasi kauhea sota. En pysty tänään sanomaan, mihin se johtaa Iranissa. Korea on eronnut aseiden leviämisen estämiseen pyrkivästä yhteisöstä.

Samalla viikolla, jolla Pohjois-Korea aggressiivisesti ilmoitti uusista suunnitelmistaan ja lopulta hääti IAEA:n maasta, IAEA puolestaan ilmoitti aloittavansa neuvottelut 30–50 kehitykseen kanssa siviiliaseistuksesta. Sitä kutsutaan varusteluksi, mutta minä kutsun sitä aseistukseksi. Tämä on tappava kierre. Jollemme lopeta siviiliaseistusta, emme koskaan saa otetta ydinteknologian, myös sotilasteknologian leviämisestä.

Tobias Pflüger, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, nyt on aika lopultakin luopua ydinaseista planeetallamme ja soveltaa ydinsulkusopimuksen 6 artiklan aseriisuntavelvoitetta. Yhdysvaltojen uusi presidentti Barack Obama on todennut haluavansa ydinaseriisuntaa. Euroopan unionin hallituksia vaaditaan nyt toimimaan ja sitoutumaan erityiseen ydinaseriisuntaan.

Tämä merkitsee todellakin aseriisuntaa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan atomiaseiden nykyaikaistamisen sijaan. Se merkitsee myös loppua Saksan osallistumiselle ydinaseisiin, mikä tarkoittaa Yhdysvaltojen ydinaseiden vetämistä pois Euroopasta, esimerkiksi Büchelistä Rheinland-Pfalzin osavaltioista. Euroopan parlamentin enemmistön ja ulkoasiainvaliokunnassa tähän mennessä aikaansaadun enemmistön ei pidä tuhlaata aikaa jatkailevista mietinnöistä äänestämiseen, vaan niiden olisi säilytettävä mietintöön alun perin sisällytetyt aseriisuntavaatimukset. Minusta vaikuttaa siltä, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä elää edelleen menneisyydessä. Ydinsulkusopimukseen tarvitaan voimakkaampia aseriisuntakomponentteja, ja siitä meidän on äänestettävä huomenna.

Philip Claeys (NI). – (NL) Beerin mietinnössä käytetään hyvin yleisiä termejä, mikä on jokseenkin ymmärrettävää, koska ydinsulkusopimus on merkityksetön, jos kaikki valtiot eivät kunnioita sitä ja pane sitä täytäntöön. Toisaalta katson kuitenkin, että mietinnössä olisi voitu viitata selvemmin Pohjois-Korean ja Iranin tapauksiin, sillä on aivan ilmeistä, että nämä kaksi valtiota edustavat suurinta uhkaa.

Euroopan unionin on yhdessä Naton ja jos mahdollista Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston kaltaisten muiden kansainvälisten instituutioiden kanssa tehtävä selväksi Pohjois-Korean ja Iranin kaltaisille totalitaristisille järjestelmille, ettei ydinaseiden kehittämistä enää voida suvaita. Tämän osalta on hyvin tärkeää rohkaista aktiivisesti Venäjän ja Kiinan kaltaisia valtioita, tarvittaessa kielteisillä toimenpiteillä, lopettamaan kaikenlainen yhteistyö näiden valtioiden kanssa ydinaseiden kehittämisessä. Jos Pohjois-Koreaa ja Irania itseään ei saada muuttamaan kantojaan, ne on joka tapauksessa eristettävä kaikista mahdollisista kanavista, jotka voivat auttaa niitä kehittämään ydinaseita.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Neuvostoliiton romahdettua monet uskoivat sen olevan myös ydinuhan loppu, mutta globaalia ydinuhasta on nyt tullut alueellinen ydinuhka. Voin mainita esimerkiksi Iranin, Pohjois-Korean, Intian ja Pakistanin. Valitettavasti edes ydinsulkusopimus ei ole kyennyt estämään tätä. Todellinen vaara on, että terroristit tai rikolliset tai vastuuttomat järjestelmät saattavat saada ydinaseita.

Kissingerin ja Shultzin aloite ja Obaman Prahan-puhe ovat nyt saaneet tähän asiaan uutta vauhtia. Tämä on hyvin tärkeää. Nyt on yhä selvempää, että jopa ydinasevaltiot valmistautuvat pienentämään arsenaaliaan, ja

se oli uutta presidentti Obaman lausunnossa. Nyt on tärkeää, että Eurooppa puhuu Euroopan, sen ydinasevaltioiden ja muiden, puolesta yksiaanisesti.

Ensimmäinen askel tällä tiellä on se, että ulkopolitiittinen edustaja Solana neuvottelee Iranin kanssa kaikkien Euroopan valtioiden puolesta, kuten myös Euroopan ulkopuolisten valtioiden puolesta. Minusta meidän on pysyttäydyttävä tässä. Meidän ei pidä odottaa nopeita ihmeitä tällä tiellä, kuten jäsen Beer tekee, mutta jos meillä nyt todella on mahdollisuus vähentää asteittain tätä uhkaa, meidän on tartuttava siihen.

Petr Nečas, *neuvoston puheenjohtaja*. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kiitän erinomaisesta keskustelusta. Kuten keskustelun alussa totesin, olemme tulleet ydinsulkusopimuksen ja asevalvontaprosessin historialliseen käännekohtaan. Kiitän kaikkia puheenvuoron käyttäneitä heidän kommenteistaan. Haluan ilmaista täyden kannatukseni ajatukselle uskottavien, konkreettisten ja realististen askelten tukemisesta tällä alalla, kuten jäsen Zieleniec esitti, ja tuen myös jäsen Onyszkiewiczia, joka totesi, että aseriisunta on hidas prosessi, joten on sitäkin tärkeämpää tukea juuri näitä realistisia askelia. Samalla olen yhtä mieltä myös siitä, että on tärkeää kiinnittää huomiota jäsen Harmsin julkituomiin halkeamiskelpoisten materiaalien tuotantoa rauhanomaisiin tarkoituksiin koskevan ohjelman mahdollisiin väärinkäytöksiin. Olen samaa mieltä myös jäsen Claeysin kanssa siitä, että on hyvin tärkeää ryhtyä tiukkoihin toimiin ohjelmaa mahdollisesti omaan aseistukseensa väärinkäyttäviä valtioita kohtaan. Haluan myös korostaa, että EU osallistuu jatkossakin ydinsulkusopimuksen tarkistuksiin ja antaa aktiivisen panoksensa koko prosessin menestykseen.

New Yorkin valmisteleavassa kokouksessa toukokuussa EU esittää konkreettiset ehdotuksemme tulevaisuuden toimintasuunnitelmaksi vuoden 2010 tarkistuskonferenssia varten kaikkien sopimuksen kolmen pilarin osalta. Esitämme ehdotuksemme yhteisinä julkilausumina yksittäisistä pilareista sekä työasiakirjoina. Neuvosto aikoo laatia tarkistetun ja päivitetyn yhteisen kannan vuoden 2010 tarkistuskonferenssin valmisteluissa. EU työskentelee saavuttaakseen menestyksekkään tuloksen, ja tekee keskeisten kumppanien kanssa yhteistyötä ennen valmistelukomitean kokousta varmistaakseen tavoitteillemme laajan tuen.

Samalla meidän on hyödynnettävä ydinaseriisunnan uusia mahdollisuuksia, ja EU ei todellakaan aio jäädä passiiviseksi sivustakatsojaksi. EU:ssa on jäsenvaltioita, joilla on ydinaseita, jäsenvaltioita, joilla ei ole tällaisia aseita, jäsenvaltioita, jotka käyttävät ydinenergiaa, sekä jäsenvaltioita, jotka vastustavat ydinenergian käyttöä. EU:lla kokonaisuudessaan voi olla merkittävä asema, ja se pyrkii tähän määrätietoisesti. Neuvosto on päättänyt tiedottaa Euroopan parlamentille säännöllisesti valmistelukomitean keskustelujen tuloksia koskevasta tulevasta kehityksestä sekä yleisemmin ensi vuoden konferenssin valmisteluista.

Olli Rehn, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia tämänpäiväiseen rakentavaan keskusteluun osallistuneita. Tämä on todellakin hyvin tärkeä aihe. Komissio jatkaa työtään ydinsulkusopimuksen tukemiseksi halkeamiskelpoisten ydinmateriaalien asianmukaisen käytön tarkistamistehtävissä Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti.

Se pyrkii estämään terroristien pyrkimyksiä saada haltuunsa kemiallista, säteily- ja ydinmateriaalia kaksikäyttötuotteiden entistä voimakkaampaa viennin valvontaa koskevan yhteisön järjestelmän avulla, tukee IAEA:n pyrkimyksiä turvata herkäät ydinmateriaalit ja torjua ydinmateriaalin salakuljetusta – mikä on hyvin tärkeää – sekä edistää maailmanlaajuisia ydinturvallisuuskulttuuria hyödyntäen vakaus- ja ydinturvallisuusvälineiden merkittäviä resursseja.

Odotan jatkuvaa yhteistyötä parlamentin kanssa näiden tavoitteiden edistämiseksi edelleen ja luotan tulevaan yhteistyöhömmme.

Angelika Beer, *esittelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, me emme nyt käy mitään ideologista keskustelua. Amerikkalaisten johtamien Irakin, Afganistanin ja muiden alueiden sotilasinterventtioiden jälkeen elimme yhä lisääntyvien kriisien aikakautta, eikä edes mahdollisuudesta keskustella ydinaseriisunnasta voitu haaveilla tai toivoa sellaista. Nyt tarjoutuu ainutlaatuinen mahdollisuus. En tiedä, kuinka kauan tämä mahdollisuus säilyy, mutta meidän velvollisuutemme on antaa tuleville sukupolville rauhallinen maailma, jossa elää.

Komission jäsen Rehnin juuri mainitsemiin tällä alalla menestymisen ennakkoodellytyksiin sisältyy se, ettei EU:ssa hyväksyttyä kaksinaismoralismia. Tämä tarkoittaa, että eurooppalaisina velvollisuutemme on saada ydinaseriisunta jälleen vauhtiin. Palautan mielinne keskustelumme viime vuoden joulukuussa Javier Solanan läsnäollessa. Keskustelimme turvallisuusstrategian tarkistamisesta. Hän nimesi yhdeksi suurimmista vaaroista joukkotuhoaseiden leviämisaaran – ja parlamentti oli hänen kanssaan samaa mieltä.

Tämän vuoksi vetoan teihin jälleen. Tarkastelkaa uudestaan Euroopan parlamentin sosialistiryhmän ja Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän ehdottamia kolmea tarkistusta, joilla pyritään saamaan aseriisunta ja -valvontaprosessi käyntiin ydinaseita koskevan yleissopimuksen kaltaisten välineiden aikaansaamiseksi täydentämään ydinsulkusopimusta. Pohdikkaa uudestaan, voitteko äänestää niiden puolesta, sillä jos PPE-ryhmän tarkistus hyväksytään, ryhmäni ei voi äänestää mietinnön puolesta.

Lopuksi haluan kiittää Pormestarit rauhan puolesta -järjestön, IPPNW:n ja ICANin kaltaisia kansainvälisiä järjestöjä. ICAN (international campaign for the abolition of nuclear weapons) oli olemassa jo kauan ennen Obamaa.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan perjantaina 24. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Huolimatta joistakin ehdotukseen Euroopan parlamentin suositukseksi sisältyvistä myönteisistä näkökohdista ehdotus ei vastaa perustavaa laatua oleviin vaatimuksiin ydinaseriisunnan alalla, varsinkin koska siinä keskitytään ainoastaan ydinaseiden leviämisen estämiseen.

Nyt tarvitaan ja vaaditaan kokonaisen ohjelman perustamista, jossa kielletään ydinaseiden käyttö ja tuotanto, kannustetaan niiden täydelliseen purkamiseen, näistä aseista vapaiden alueiden luomiseen, neuvottelujen aloittamiseen uudelleen ydinaseriisunnasta sekä ydinsulkusopimuksen tiukkaa soveltamista myös nykyisissä ydinasevaltioissa

Tarvitsemme ydinaseriisuntaohjelmaa, johon on liitettävä kansainvälisten suhteiden demilitarisointi. On kunnioitettava Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaa, kolonialismin loppumista, puuttumattomuusperiaatetta ja kansainvälisten konfliktien rauhanomaista ratkaisemista.

Tarvitsemme ohjelman, jossa vaaditaan avaruuden demilitarisointia, tavanomaisten aseiden ja sotilasmenojen vähentämistä (ei niiden lisäämistä, mitä Yhdysvaltojen hallinto kannatti hiljattain Naton huippukokouksessa), ulkomailla sijaitsevien sotilastukikohtien lakkauttamista, EU:n militarisoinnista ja sen muuttamisesta poliittiseksi ja sotilaalliseksi liittoumaksi kieltäytymistä, Naton alistamista YK:lle turvallisuusasioissa sekä poliittisten ja sotilaallisten liittoumien purkamista.

18. Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus - Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus - Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus (valinnainen pöytäkirja) (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

– neuvoston julkilausumasta vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevasta Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksesta

– jäsen Jelevan laatimasta työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnöstä (A6-0229/2009) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (KOM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS))

– jäsen Jelevan laatimasta työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnöstä (A6-0230/2009) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (KOM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS)).

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää esittelijä Rumiana Jelevaa hänen laatimistaan kahdesta erinomaisesta mietinnöstä. Oletan mietintöä ja sen päätelmiä koskevien huomautusteni olevan suhteellisen lyhyitä.

Neuvosto hyväksyi 11. kesäkuuta 2007 vammaisasioista vastaavien ministerien ensimmäisessä epävirallisessa tapaamisessa selkeän kannan, jossa se tuki vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaa YK:n yleissopimusta. Tapaamisessa neuvosto hyväksyi YK:n yleissopimuksen kaikkien vammaisten henkilöiden ihmisoikeuksien

ja perusvapauksien tukemista, suojelua ja asianmukaista täytäntöönpanoa koskevana ensiaskeleena. Samalla ministerit sitoutuivat kehittämään edelleen alan politiikkaa tavoitteenaan yleissopimuksen täysimääräisen täytäntöönpanon varmistaminen. He kehottivat komissiota varmistamaan, että eurooppalaisen vammaisten tilannetta koskevan toimintasuunnitelman uudet painopistealat edistävät osaltaan YK:n yleissopimuksen tehokasta täytäntöönpanoa.

Joulukuussa 2007 annetussa yhdenvertaisten mahdollisuuksien eurooppalaiseen teemavuoteen 2007 liittyviä toimintoja koskevassa päätöslauselmassaan neuvosto kehotti komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan YK:n yleissopimuksen allekirjoittamis- ja ratifiointiprosessia toimivaltansa mukaisesti. Neuvosto antoi 10. maaliskuuta 2008 päätöslauselman vammaisten henkilöiden asemasta Euroopan unionissa. Päätöslauselmassa neuvosto kehotti jäsenvaltioita toimivaltuuksiensa puitteissa varmistamaan, että vammaisilla henkilöillä on täysimääräiset ihmisoikeudet. Tämä tapahtuu ratifioimalla ja hyväksymällä ja sen jälkeen panemalla täytäntöön YK:n yleissopimus, mukaan luettuina yhteiset eurooppalaiset ratkaisut YK:n yleissopimuksen panemiseksi täytäntöön johdonmukaisen ja koordinoitun lähestymistavan puitteissa. Tämän jälkeen neuvosto sai komissiolta luonnoksen neuvoston päätökseksi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta. Ehdotuksen tarkastelu alkoi viime vuoden lopussa, ja neuvosto tarkastelee sitä edelleen.

Arvoisat parlamentin jäsenet, kuten mietinnössänne korostetaan, siinä esitetään useita tärkeitä kysymyksiä toimivallasta, ja nämä kysymykset edellyttävät lisää keskusteluja neuvostossa. Puheenjohtajavaltio on kuitenkin sitoutunut pyrkimään saamaan neuvottelut loppuunsaatuiksi mahdollisimman pian, jotta yhteisö voi tehdä pian yleissopimuksen. Kiitän parlamenttia sen tätä aihetta kohtaan osoittamasta mielenkiinnosta. Puheenjohtajavaltio tiedottaa teille neuvostossa meneillään olevien keskustelujen edistymisestä.

Olli Rehn, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva yleissopimus on ensimmäinen ihmisoikeussopimus, jonka Euroopan yhteisö on tehnyt yhdessä jäsenvaltioidensa kanssa. Tämä oli tarpeen, jotta yleissopimus voidaan panna täysimääräisesti täytäntöön Euroopan unionissa, myös Euroopan yhteisön vastuualueen kuuluvissa politiikoissa.

Koska sekä yleissopimus että sen valinnainen pöytäkirja tulivat voimaan vuosi sitten, 3. toukokuuta 2008, niin jäsenvaltioiden kuin yhteisönkin on nyt nopeasti hyväksyttävä ne. Seitsemän jäsenvaltiota onkin jo tehnyt niin.

Haluan ilmaista kiitollisuuteni parlamentille ja erityisesti esittelijä Jelevälle heidän tuestaan sille, että Euroopan yhteisö tekee vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan. Olen iloinen siitä, että parlamentti voi tukea molempia ehdotuksia.

Koska yleissopimuksen tekeminen kuuluu yhteisön ja sen jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan ja se myös sitoo EU:n toimielimiä, olen iloinen nähdessäni, että ne ovat valmiita tekemään yhteistyötä sen varmistamiseksi, että yleissopimus pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

Yleissopimuksen tavoitteet ovat hyvin tärkeitä. Sillä pyritään yleisesti helpottamaan vammaisten kansalaisten elämää ja vaikuttamaan siihen myönteisesti, parantamaan tiettyjen yhteisön toimivaltaan kuuluvien säännösten oikeudellisen tulkinnan johdonmukaisuutta ja varmistamaan vammaisten henkilöiden oikeuksien yhtäläinen vähimmäissuojelu kaikkialla Euroopan unionissa yleissopimuksesta seuraavien velvoitteiden osalta.

Meidän on yhteistyössä suojattava vammaisten henkilöiden ihmisoikeuksia, ja YK:n yleissopimuksen tehokas täytäntöönpano merkitsee juuri tätä ja täyttää tämän tavoitteen. Luotan yhteistyöhömmme yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Rumiana Jeleva, *esittelijä.* – (BG) Arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kun keskustelemme tänään Euroopan parlamentin mietinnöistä, jotka koskevat vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaa YK:n yleissopimusta, sen valinnaista pöytäkirjaa sekä työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan näitä kahta asiakirjaa koskevaa lausuntoa, haluan muistuttaa teitä siitä, että Euroopan unionin ja maailman väestöstä yli 10 prosenttia on vammaisia henkilöitä. Maailman terveysjärjestön tietojen mukaan prosentuaalinen osuus kasvaa edelleen maapallon väestön lisääntyessä, lääketieteen edistymisen ja väestön globaalin ikääntymisuntauksen myötä.

Tänään tarkastelemamme YK:n yleissopimus on ihmisoikeuksien alalla ensimmäinen, johon Euroopan yhteisö voi liittyä ja jonka se voi virallisesti hyväksyä. Tämä on ainutlaatuinen ensiaskele myös Euroopan parlamentin toiminnassa. Yleissopimuksen tavoitteena on edistää, suojella ja taata kaikille vammaisille

henkilöille täysimääräisesti ja yhdenvertaisesti kaikki ihmisoikeudet ja perusvapaudet, sekä edistää vammaisten synnyntäisen arvon kunnioittamista.

Olen hyvin iloinen siitä, että työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan keskusteluissa teimme yhteistyötä hyväntahtoisesti ja yhteistyön hengessä. Minusta on hyvin tärkeää, että kollegani ja minä valiokunnassa päätimme sanoa hieman enemmän kuin lyhyesti ”kyllä” tukeaksemme yleissopimusta ja valinnaista pöytäkirjaa koskevia mietintöjä ja laadimme päätöslauselmaehdotuksen.

Hyvät kollegat, Euroopan parlamentti on aina tukenut johdonmukaisesti kaikki yhteisön pyrkimyksiä laatia, panna täytäntöön ja valvoa vammaisten henkilöiden yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä koskevaa lainsäädäntöä. Kun keskustelemme vammaisista henkilöistä, poliittiset eroavuutemme katoavat, mitä tulee perimmäiseen tavoitteeseen, elämän ja työn laadun parantamiseen. On tietenkin erilaisia näkemyksiä siitä, kuinka tämä tavoite on saavutettavissa, mutta lähes yksimielisellä päätöksellään – vain yksi ääni ei puoltanut – työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunta osoitti, että on päästävä yli erimielisyyksistä, jotka koskevat järkevien, pitkäaikaisten ja kestävien ratkaisujen toteuttamistapaa.

Hyvät kollegat, katson että päätöksillämme, Euroopan parlamentin päätöksillä, on suuri merkitys vammaisille henkilöille Euroopan unionissa. Tässä vaiheessa haluan kiinnittää huomionne siihen, että YK:n yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan täytäntöönpanosta seuraava toimivalta jakautuu yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kesken. Valinnaisen pöytäkirjan täytäntöönpano on tärkeää siltä kannalta, että henkilöille tai ihmisryhmille tarjotaan mahdollisuus ilmoittaa YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksien komitealle yleissopimuksesta seuraavien oikeuksiensa rikkomisesta. On tärkeää korostaa, että tämä vaihtoehto on käytettävissä sen jälkeen, kun kansalliset oikeussuojavälineet on käytetty.

Kuten valinnaista pöytäkirjaa koskevassa mietinnössä todetaan, kehotamme jäsenvaltioita ja Euroopan komissiota raportoimaan kukin oman toimivaltansa puitteissa kolmen vuoden välein valinnaisen pöytäkirjan täytäntöönpanon tilasta. Katson, että ainoana yhteisön toimielimenä, jonka jäsenet ovat suoraan EU:n kansalaisten valitsemia, Euroopan parlamentilla on oikeus vaatia kaikkien kansalaisten oikeuksien kunnioittamisessa ja pääasiallinen vastuu siinä.

Haluan korostaa, että kun aloitimme työskentelyn näiden asiakirjojen parissa vuoden 2008 lopussa, vain neljä jäsenvaltiota – Itävalta, Espanja, Slovenia ja Unkari – olivat ratifioineet yleissopimuksen ja valinnaisen pöytäkirjan, ja kolme muuta jäsenvaltiota – Ruotsi, Saksa ja Italia – ovat tehneet sen sittemmin tähän mennessä.

Uskon, että keskustelussamme tänään ja toivoakseni äänestyksessämme huomenna saamme kaksi kärkeä yhdellä iskulla: hyväksymme komission ehdotukset neuvoston päätöksiksi ja annamme jäsenvaltioille myönteisen ja rohkaisevan signaalin ratifiointi- tai liittymisprosessin jatkamiseksi.

Lopuksi haluan vielä kerran kiittää kaikkia kollegojani, jotka osallistuivat mietintöjen ja päätöslauselmaehdotuksen laatimiseen. Kiitän myös kollegoja Euroopan komissiossa heidän avuliaasta yhteistyöstään sekä vammaisten henkilöiden järjestöjen edustajia heidän esittämistään ehdotuksista.

Hiltrud Breyer, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vammaisiin naisiin ja tyttöihin kohdistetaan moninkertaista syrjintää, ja vammaisuuteen liittyy hyvin selkeä sukupuolikohtainen ulottuvuus. Meidän on tehtävä vammaisista naisista ja tytöistä entistä näkyvämpiä ja ennen kaikkea varmistettava, että heidät otetaan paremmin huomioon EU:n tasolla.

Euroopan parlamentti teki minulle selväksi hyvin tärkeitä seikkoja vammaisten naisten tilanteesta vuonna 2007 annetussa päätöslauselmassa. Naisten ja tyttöjen erityistilannetta on tarkasteltava täysimääräisesti myös YK:n yleissopimuksen täytäntöönpanossa. Valitettavasti vasta neljä EU:n jäsenvaltiota on ratifioinut yleissopimuksen ja pöytäkirjan. Tarvitaan naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamista EU:n vammaisia henkilöitä koskevassa politiikassa, erityisesti mitä tulee työpaikan saamiseen ja työpaikalle integroitumiseen. On turvattava koulutus, syrjimättömyys ja oikeus työhön.

Suurin ongelma on väkivalta, ja meidän on selkeästi tuomittava se. Vammaisiin naisiin ja tyttöihin kohdistuu hyvin suuri väkivallan, myös seksuaalisen väkivallan vaara, niin kotona kuin sen ulkopuolella. Heidän oikeuttaan seksuaalisuuteen ja äitiyteen rajoitetaan usein, ja pakkoabortteja ja pakkosterilointia tehdään. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on laadittava lainsäädäntöä heidän suojelemisekseen väkivallalta sekä paremman tuen tarjoamiseksi uhreille.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Rovana Plumb, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, aivan aluksi haluan kiittää kollegaani Jelevaa hänen tehokkaasta yhteistyöstään tämän mietinnön yhteydessä sekä muita kollegoja ja vammaisten henkilöiden yhdistyksiä.

Haluan korostaa, että meidän on tarjottava kaikille heikossa asemassa oleville ryhmille selkeä suoja, varsinkin kun keskustelumme nyt käydään ajankohtana, jossa talouskriisin vaikutukset todella tunnetaan.

Haluan korostaa, että Euroopan unioni edistää vammaisten henkilöiden aktiivista osallisuutta ja täysimääräistä osallistumista yhteiskuntaan. Tämä lähestymistapa on vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ydin. Tämän vuoksi kehotamme Euroopan unionin jäsenvaltioita ratifioimaan nämä kansainväliset asiakirjat kiireesti, ja vaadimme vammaisten henkilöiden ja heitä edustavien järjestöjen aktiivista osallistumista näiden asiakirjojen seuranta- ja täytäntöönpanoprosessiin. Kehotamme jäsenvaltioita ja yhteisön viranomaisia varmistamaan vapaan pääsyn ja jakelun...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Elizabeth Lynne, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijää kaikesta yhteistyöstä tämän mietinnön edetessä työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnassa. Kuten tiedätte, olin Euroopan parlamentin puolesta YK:n yleissopimuksen esittelijänä vuonna 2003, kun yleissopimusta laadittiin.

Olemme sen jälkeen saaneet aikaan oikeudellisesti sitovan yleissopimuksen, minkä katson historialliseksi saavutukseksi. Se on virstanpylväs jo itsessään, mutta toistan vielä, mitä sanoin vuonna 2003. Jos EU haluaa säilyttää uskottavuutensa tässä keskustelussa, sen on näytettävä esimerkkiä. Kansainvälisillä ihmisoikeussopimuksilla ei ole mitään käyttöä, jos valtiot eivät allekirjoita, ratifioi ja pane niitä täytäntöön. Kyllä, kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen, mutta kaikki eivät ole allekirjoittaneet pöytäkirjaa. Suurin osa niistä ei ole ratifioinut eikä ainakaan pannut täytäntöön yleissopimusta – vaikka olemme tätä vaatineet useissa parlamentin mietinnöissä.

Esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan – oman kotimaani – hallitus on jälleen ohittanut viime vuodeksi asettamansa määräajan yleissopimuksen ratifioinnille, mikä on täysin häpeällistä. Tämä on mielestäni hävytöntä. Toivon komission ja parlamentin jatkavan jäsenvaltioiden painostamista ratifiointiin ja täytäntöönpanoon. Yleissopimuksella on mahdollista tarjota uusia mahdollisuuksia miljoonille vammaisille henkilöille EU:ssa. Meidän on nyt tehtävä kaikki voitavamme tämän toteuttamiseksi.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, yleissopimuksella vammaisten henkilöiden ihmisarvon ja täysimääräisen yhteiskuntaan osallistumisen suojelun ja tunnustamisen oikeus on turvattu kansainvälisesti. Nyt on sitäkin tärkeämpää, että neuvosto toimittaa ratifiointisäädöksen YK:lle viimeistään tämän vuoden kansainvälisenä vammaisten päivänä.

Samalla kehotamme kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan valinnaisen pöytäkirjan, jotta YK:n yleissopimukselle saadaan kansainvälinen valituskomitea. Voin kertoa teille, kuinka tärkeää tämä on kotimaani kannalta. Tähän asti vammaisilta henkilöiltä on evätty yhdenvertainen pääsy koulutukseen. Vain 15 prosenttia vammaisista lapsista otetaan koulujärjestelmään. Vaatimukset vammaisten henkilöiden pääsystä kierretään kotimaassani käännöskikkailuilla. Tämän vuoksi meidän on vastustettava sitä, että tällaista tapahtuu edelleen, ja turvattava vammaisten henkilöiden täysimääräinen sosiaalinen osallistuminen kaikissa EU:n jäsenvaltioissa vastaisuudessa.

Richard Howitt (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin ylpeä siitä, että osallistuin yleissopimusta koskevan kampanjan käynnistämiseen Sadler's Wellsissä vuonna 2001. Olen ylpeä siitä, että jäsenet kaikkialta parlamentista ovat näkyvästi tukeneet yleissopimuksen luomista. Olen hyvin ylpeä siitä, että osallistuin Genevessä ihmisoikeuskomission ja neuvoston ihmisoikeuksien alivaliokuntaan sopimuksen puoltamiseksi. Olen ylpeä siitä, että Euroopan komissio ja Euroopan yhteisöt ovat ensimmäistä kertaa allekirjoittaneet ihmisoikeusvälineen. Olen ylpeä siitä, että kyseessä on Yhdistyneiden Kansakuntien historiassa nopeiten hyväksytty yleissopimus, mutta ennen kaikkea olen ylpeä siitä, että vammaiset henkilöt ja heitä edustavat järjestöt ovat ottaneet täysimääräisesti osaa yleissopimuksen tarkasteluun ja sen hyväksyntään.

Ratifioinnille tällä viikolla antamassamme tuessa on tehtävä selväksi kolme seikkaa. Ensinnäkin kahdeksantena ratifioijana Euroopan unioni viestittää jäsenvaltioille, että niidenkin on ratifioitava ja pantava täytäntöön yleissopimus valinnainen pöytäkirja mukaan luettuna.

Toiseksi, arvoisa komission jäsen, meidän ja Euroopan komission on kaiken toimivaltamme alalla tarkasteltava nykyistä politiikkaa ja menettelyjä sen varmistamiseksi, että ne ovat yleissopimuksen mukaisia ja että toimimme sen mukaan.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Minäkin olen iloinen siitä, että keskustelemme tänään vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen hyväksymisestä ja kehotamme samalla jäsenvaltioita ottamaan huomioon myös sen valinnaisen pöytäkirjan.

Tämä on merkittävä edistysaskel vammaisten henkilöiden oikeuksien suojelemissa ja edistämisessä ottaen huomioon heidän ihmisarvonsa. Ei kuitenkaan riitä, että valtiot allekirjoittavat yleissopimuksen tai että ne edes valmistautuvat ottamaan huomioon valinnaisen pöytäkirjan. Valtioiden on nyt myös ratifioitava yleissopimus ja oltava valmiita soveltamaan yleissopimusta ja pöytäkirjaa mahdollisimman pian.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, uskon meidän olevan yhtä mieltä siitä, että vaikka EU on edistynyt valtavasti kuluneiden vuosien ja vuosikymmenten aikana vammaisten henkilöiden syrjinnän torjumisessa, tilanne on kuitenkin kaikkea muuta kuin tyydyttävä. Tänään ja joka päivä, tässä kuussa, tällä viikolla, juuri tänä päivänä tuhannet, kymmenet tuhannet, sadat tuhannet vammaiset EU:n kansalaiset kokevat syrjintää. Heitä syrjitään työmarkkinoilla, palvelualalla, liikenteessä. Heitä syrjitään siten, että heillä on heikompi pääsy julkisiin palveluihin, ja heitä syrjitään hyvin usein myös pääsyssä jopa perustavaa laatua oleviin julkisiin palveluihin, kuten kaiken tasoiseen koulutukseen. Melko varmasti olemme samaa mieltä siitä, että suurin alalla kohtaamamme ongelma on vammaisten kansalaisten sosiaalinen syrjäytyminen. Tämän ratkaisemiseksi tarvitaan paljon lainsäädäntöä, jolla estetään syrjintä, mutta samalla tarvitsemme myös toimivan sosiaalipalvelujärjestelmän, joka on keskeinen väline sekä sosiaalisen syrjäytymisen vähentämisessä että sosiaalisen osallisuuden lisäämisessä. Vammaisten henkilöiden kohtaamista ongelmista suurin on tietenkin heidän paljon muita yleisempi työttömyytensä.

EU:hun tällä hetkellä vaikuttavissa taloudellisissa ongelmissa tiedämme kaikki, että vammaiset kansalaiset maksavat korkeimman hinnan työmarkkinoiden heikkenevästä tilanteesta. Heidän työllistymismahdollisuutensa ovat heikkommat kuin vaurauden aikoina. Sitten he usein joutuvat maksamaan siitä, että heidän pätevyytensä ja koulutusrakenteensa ovat heikompia kuin muulla väestöllä, ja tällä on luonnollisesti hyvin kielteisiä vaikutuksia heidän työmarkkinoille integroitumismahdollisuuksiinsa. Heillä on usein paljon huonommat mahdollisuudet saada koulutusta tavallisista kouluista ja koulutuslaitoksista, kuten jäsen Schroedter perustellusti korosti. Haluan myös todeta, että olemme täysin tietoisia monien vammaisten henkilöiden kohtaamasta moninkertaisesta syrjinnästä, jota jäsen Breyer korosti. Tähän haluan sanoa, että yleissopimukseen, josta nyt keskustelemme, sisältyy erityinen naiseen sovellettava artikla, joten moninkertaista syrjintää ei ole unohdettu tässä. Meidän on tietysti kehitettävä niitä seitsemää valtiota, jotka ovat ratifioineet yleissopimuksen. Ne näyttävät esimerkkiä muille valtioille, joiden on vielä saatettava menettely päätökseen. Jäsen Lynnen selkeä kehoitus nopeuttaa ratifiointiprosessia on tärkeä, mutta toisaalta meidän on kunnioitettava sitä, että ratifiointilla on sääntönsä, että näitä sääntöjä on noudatettava ja että nämä säännöt ovat eri jäsenvaltioissa usein hyvin erilaisia, ja niitä on noudatettava.

Kiitan myös tänään kuulemistamme lausunnoista, esimerkiksi jäsen Plumbin lausunnosta, jossa tämä korosti vapaaehtoisalan kumppanien merkittävää asemaa vammaisia henkilöitä koskevan politiikan kehittämisessä ja täytäntöönpanossa, kun ne pyrkivät vähentämään syrjintää, rajoittamaan sosiaalista syrjäytymistä ja integroimaan heidät yhteiskuntaan. Neuvosto on kiinnittänyt paljon huomiota tähän asiaan, ja puheenjohtajavaltio korostaa suuresti vapaaehtoisalan kumppaneiden osallistumista. Rajatonta Eurooppaa koskevan tunnuslauseemme hengessä olemme myös kutsuneet kaikki vammaisten henkilöiden edustajat tähän liittyviin tapahtumiin. Vammaisjärjestöt ovat järjestäneet puheenjohtajavaltion sponsoroimana lukuisia tapahtumia.

Haluan mainita Euroopan vammaisfoorumin neuvoston tapaamisen 28. helmikuuta–1. maaliskuuta 2009 Prahassa. Kyseisellä viikolla järjestettiin myös kansainvälinen konferenssi ”Eurooppa ilman rajoja”. Sen perusti tšekkiläinen kansallinen vammaisneuvosto. Konferenssi järjestettiin suoraan puheenjohtajavaltion alaisuudessa ja se oli yksi puheenjohtajakauden tapahtumista. Osallistujana voin vakuuttaa, että vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva YK:n yleissopimus oli yksi konferenssin esityslistan pääkohdista. Puheenjohtajavaltio pyrkii määrätietoisesti kehittämään merkittävää toimintaa tällä alalla, ja tähän liittyvät myös säännölliset yhteydet vapaaehtoisalan edustajien kanssa Euroopan laajuisella tasolla.

Lopuksi haluan korostaa Euroopan vammaisia koskevan toimintasuunnitelman ja YK:n yleissopimuksen lähentymisestä sekä toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta saatuja tuloksia. Toimintasuunnitelmassa

korostetaan erityisesti ihmisarvoa, perusoikeuksia, syrjinnältä suojelemista, oikeutta ja sosiaalista koheesiota. Nyt tunnustetaan yleisesti, että vammaisuuden huomioiminen on keskeistä siihen liittyvien ongelmien ratkaisemisessa. Tämän vuoksi vammaisia koskevassa toimintasuunnitelmassa vaaditaan ja tuetaan pääsyä sosiaalipalveluihin ja sillä on lisätty tavaroiden ja palveluiden saatavuutta. Uskon vakaasti, että EU jatkaa toivomiaan myönteisiä toimia vammaisten kansalaisten täysimääräisen sosiaalisen osallisuuden ja integraation edistämiseksi.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vielä kerran kiittää kaikkia tähän mielenkiintoiseen keskusteluun osallistuneita ja erityisesti esittelijä Jelevaa – varsinkin merkittävästä päätöslauselmasta, joka huomenna hyväksytään täysistunnossa. Kiitän myös neuvostoa sen vakuutteluista, että puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta pyrkii ratifioinnin ja koko prosessin nopeaan loppuunsaattamiseen.

Kiitän myös parlamenttia komission ehdotukselle laaja-alaisesta syrjinnän vastaisesta direktiivistä hiljattain antamastanne tuesta. Jos neuvosto hyväksyy direktiivin – ja tähän tarvitaan yksimielisyyttä – sillä vahvistetaan entisestään vammaisten ihmisten oikeuksia yhteisön tasolla, ja uskon tämän olevan yhteinen tavoitteemme niin neuvostossa kuin parlamentissakin – ainakin se on sellainen komissiossa.

Rumiana Jeleva, esittelijä. – (BG) Hyvät kollegat, kiitän kaikkia osallistumisesta ja esitetystä näkemyksistä. Katson, että voimme asettaa tämänpäiväisen keskustelun laajempaan kontekstiin erityisesti yhdistämällä sen siihen, että YK:n talous- ja sosiaalneuvosto teki viime vuonna päätöksen, jonka mukaan ensisijainen teema vuosien 2009–2010 tarkistus- ja poliittisissa vaiheissa on sosiaalinen integroituminen.

Tämän sosiaalisen integroitumisen politiikanteon vaiheissa erityinen asema annetaan vammaisia henkilöitä koskevalle maailmanlaajuiselle toimintaohjelmalle. Katson myös, että tämänpäiväinen keskustelu kannustaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet yleissopimusta ja/tai valinnaista pöytäkirjaa, tekemään sen lähitulevaisuudessa. Olen varma siitä, ja tässä olen samaa mieltä neuvoston kanssa, että mietinnöistä äänestäminen auttaa meitä ottamaan merkittävän askeleen oikeaan suuntaan.

Euroopan parlamentin on kannettava vastuunsa vammaisten henkilöiden olojen parantamiseksi. Kuten keskustelussa korostettiin, meidän on todellakin tehtävä uupumatta töitä ja harjoitettava kaikkea mahdollista valvontaa, jotta laatimaamme lainsäädäntöä valvotaan asianmukaisesti ja jotta me syyllisty hyvän lainsäädäntöperustan heikkoon täytäntöönpanoon.

Haluan vielä kerran kiittää kollegoja kaikista poliittisista ryhmistä heidän tuestaan sekä kollegojani Euroopan komissiosta ja kansalaisjärjestöistä, joiden kanssa teimme yhteistyötä koko prosessin ajan.

Puhemies. – (PT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan perjantaina 24. huhtikuuta 2009.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Vammaisten henkilöiden oikeuksia rikotaan säännöllisesti. Kotikaupungissani Poznanissa sattui hiljattain tapahtuma, joka osoittaa tämän todeksi. Puolan kansallisen parlamentin jäsen pysäköi autonsa vammaisille varattuun paikkaan. Paradoksaalisesti kyseisellä parlamentin jäsenellä on vammainen ystävä. Miksikö mainitsen tämän? Koska mitkään lait, yleissopimukset tai asiakirjat eivät koskaan tule parantamaan vammaisten henkilöiden tilannetta, jos virkamiehet avoimesti ja rankaisematta rikkovat sääntöjä, jotka on erityisesti kehitetty auttamaan vammaisten elämää ja toimintaa. Yleissopimukset ovat tietenkin hyvin tärkeitä, mutta yhtä tärkeitä on niiden aito, luotettava ja täysimääräinen täytäntöönpano. Vammaiset henkilöt eivät ole tyytyväisiä oikeuksiin, jotka heille annetaan vain paperilla. Vammaiset henkilöt odottavat todellisia muutoksia, jotka antavat heille yhdenvertaiset mahdollisuudet. Paljon kiitoksia.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

19. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0227/2009).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Puhemies. – (EN) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 2 (H-0130/09)

Aihe: Lissabonin sopimuksen vastainen retoriikka

Maailmanlaajuinen rahoituskriisi on osoittanut meille, miten tärkeä vahva Euroopan unioni on. Olemme havainneet Irlannissa nopeasti, että Lissabonin sopimusta koskevat myytit ja epäinformaatio eivät juuri lämmitä talouden hiipuessä ja työllisyyden lisääntyessä. Kun EU:n puheenjohtajana on Tšekin tasavalta, ja maan oma presidentti esittää Lissabonin sopimuksen vastaisia puheenvuoroja, miten neuvosto aikoo sovittaa yhteen nämä sanomat samalla, kun tarvitaan ilmiselvästi entistä enemmän EU:n yhteistyötä yhteistyön vähentämisen asemesta?

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, neuvosto on aina tehnyt täysin selväksi määrätietoisien halunsa vahvistaa yhteistyötä EU:n sisällä, erityisesti kriisiaikoina. Puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta on jatkanut edeltäjänsä toimia ja tehnyt kovasti työtä ratkaistakseen tämän hetkisen rahoitus- ja talouskriisin aiheuttamat ongelmat ja hyväksynyt tässä yhteydessä toimenpiteitä eri tasoilla. Se on perustanut jäsenvaltioita varten yhteiset puitteet, kuten voidaan nähdä esimerkiksi pankkien pelastussuunnitelmasta, Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta sekä rahoitusmarkkinoiden sääntelystä ja valvonnasta. Myös Euroopan parlamentti on osallistunut osaltaan näihin toimenpiteisiin tukemalla investointeja infrastruktuureihin ja varsinkin pyrkimyksillään kansainvälisellä näyttämöllä. Neuvosto keskittyy 19. ja 20. maaliskuuta pidetyssä istunnossaan rahoituskriisistä selviytymiseen ja reaali talouden ongelmiin ja teki hyvin selväksi, että Eurooppa voi ratkaista nämä ongelmat ja pysäyttää nykyisen kriisin ainoastaan yhdenmetytjen ja koordinoitujen toimien kautta yhtenäismarkkinoiden sekä talous- ja valuuttaunionin puitteissa. Neuvosto päätti istunnossaan 19. maaliskuuta, että tiukasti koordinoitu EU:n vastaus Euroopan talouden elvytysuunnitelman puitteissa on kaikkien saatavilla olevien välineiden mobilisointi, myös yhteisön varojen, ja että toiminnassa on yhdennettävä kasvua, työllisyyttä, sosiaalista integraatiota ja sosiaaliturvaa koskevat strategiat.

Mitä tulee Lissabonin sopimukseen, neuvosto pääsi viime vuoden joulukuussa sopimukseen jatkotoimista. Irlannin pyynnöstä jäsenvaltiot suostuivat tarjoamaan oikeudelliset takeet, jotka koskivat Irlannin viime vuoden kansanäänestyksen aikana huolta herättäneitä asioita. Neuvosto päätti myös, että jos Lissabonin sopimus tulee voimaan, tehdään keskeisten oikeudellisten menettelyjen mukaisesti päätös jokaisen jäsenvaltion kansallisen edustuksen jatkamisesta komissiossa. Tätä asiaa koskevien yksityiskohtaisten toimien loppuunsaattamista vuoden 2009 puoliväliin mennessä lukuun ottamatta ja olettaen niiden täytäntöönpanon olevan tyydyttävää, Irlannin hallitus sitoutui samanaikaisesti tekemään työtä Lissabonin sopimuksen ratifioimiseksi komission nykyisen toimikauden loppuun mennessä. Eurooppa-neuvostolle tiedotettiin sen kokouksessa 19. ja 20. maaliskuuta tämänhetkisestä tilanteesta ja se päätti palata asiaan kokouksessaan kesäkuussa 2009.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän ministeriä vastauksesta.

Minusta me olemme täällä parlamentissa – ja yleensäkin toimielimissä – aivan liikaa puolustuskannalla Lissabonin sopimuksen ja yleensä Euroopan unionin osalta. On aika asettaa joitakin Eurooppaa vastustavia ihmisiä puolustuskannalle. Miten meille olisi käynyt ilman Euroopan keskuspankkia? Miten meille olisi käynyt – meille euroalueeseen kuuluville – ilman euroaluetta?

Meiltä puuttuu ainoastaan tunnistettavissa oleva Eurooppa-neuvoston johtaja, joka voisi puhua talouden elvyttämisestä, ja minusta on selvää, että Lissabonin sopimuksen määräys tällaisen henkilön viran perustamisesta on todellakin tärkeä. Jos meillä nyt olisi tällainen henkilö, välttyisimme kuusikuukautisten puheenjohtajuuskausien välisestä siksakista.

Ehkäpä ministeri voisi vastauksessaan kertoa, millaisena hän näkee Lissabonin sopimuksen ratifiointinäkömät Tšekin tasavallassa.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Vastaan kaikkiin kysymyksiin myöhemmin, yhdellä kertaa.

Puhemies. – (EN) Tavanomainen käytäntömme on, että vastaatte ensin kysymyksen esittäjälle ja hänen lisäkysymyksiinsä, ja sitten minä tavallisesti – ja tämä on minun päätökseni – yhdistän muut lisäkysymykset ja esitän ne teille.

Olisin kiitollinen, jos vastaisitte ensin.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Kiitos, arvoisa puhemies. Arvoiset parlamentin jäsenet, vastaan kysymykseen. Haluan korostaa, että mitä tulee Lissabonin sopimuksen ratifiointiin Tšekin tasavallassa, edustajainhuoneesta ja senaatista muodostuva kaksikamarinen parlamentti työskentelee kovasti sopimuksen parissa, ja edustajainhuone hyväksyi sen 18. helmikuuta tänä vuonna. Minun on korostettava tässä, että Tšekin tasavallan perustuslain säännösten mukaan sopimuksen hyväksyminen edellyttää perustuslaillista enemmistöä. Tšekin parlamentin senaatti äänestää sopimuksesta todennäköisesti 6. toukokuuta, mutta senaatti on asettanut hyväksyntänsä ehdoksi asianmukaisen lainsäädännön laatimisen, jonka mukaan toimivallan siirto määräenemmistöltä edellyttää parlamentin molempien kamarien suostumusta. Tämä on niin kutsuttu ehdollinen mandaatti. Asiaa koskeva lainsäädäntö on jo laadittu ja hyväksytty, ja odotamme senaatin äänestävän laista 6. toukokuuta. Kun se on hyväksytty, Lissabonin sopimus saa parlamentaarisen ratifioinnin.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Eikö puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta ole samaa mieltä siitä, ettei Lissabonin sopimusta koskeva ongelma ole niinkään sitä koskevan tiedon puute, sillä tietoa on ja se on saatavilla, vaan merkittävä määrä väärää tietoa, jota sopimuksen vastustajat ovat tarkoituksellisesti levittäneet?

Koska yhteisön toimielimet eivät allekirjoita sopimusta, vaan se on neuvoteltu jäsenvaltioiden kesken, eikö puheenjohtajavaltio myöskään katso, että kansallisten hallitusten olisi tehtävä paljon enemmän niiden myyttien ja väärin tietojen torjumiseksi, joihin jäsen Mitchell viittasi, ja yhdistettävä voimansa tässä Euroopan tulevaisuutta koskevassa tärkeässä keskustelussa?

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa ministeri, olen varma, että kuten Irlannissakin, äänestäjät valtiossanne aistivat EU:n tämänhetkisen orwellilaisen vaikutelman ja ovat siitä huolissaan. He eivät ole tyhmiä ja he tietävät, että komissio on järjestellyt lainsäädäntöohjelmaansa siten, ettei huonoja uutisia pääse Irlannin tiedotusvälineiden verenkiertoon.

On valitettavaa, että jäsen Mitchell, jäsen Corbett ja muut ovat niin menestyvien eurokraattien häikäisevien palkintojen sokaisemia, että he eivät ymmärrä itse asiaa, sitä, että Irlannin kansa on tehnyt päätöksensä. Ehkäpä te, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, voisitte saada neuvoston ohjeistamaan komission lopettamaan viestintä- ja tiedotus- – joka muuten tunnetaan propagandana – yksiköidensä valtavan lisäämisen ja sallimaan Irlannin upean kansan äänestyksen tuloksen jäädä voimaan ja todistaa, että demokratia elää Euroopan unionissa.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Minun on korostettava, että meiltä vaaditaan rohkeutta tunnustaa itsellemme, että EU:n kansalaiset tietävät hyvin vähän EU:n toiminnasta. EU vaikuttaa EU:n kansalaisiin usein hyvin abstraktilla tavalla, ja sen toimielimiä on hyvin vaikea ymmärtää. Mitä vähemmän tiedetään, sitä helpommin syntyy tilanteita, jotka johtavat helposti esimerkiksi väärään tietoon, joka tarttuu helposti ihmisten mieleen juuri sen vuoksi, etteivät he tiedä tarpeeksi siitä, kuinka EU toimii. Minusta demokratiavajeen korjaaminen ja sen asian tarkasteleminen, että kansalaiset eivät aina samastu EU:hun ja sen toimielimiin, takaisi sen, ettei väärillä tiedoilla ja valheilla olisi valtaa. Olen vakaasti sitä mieltä, että jokaisen EU:n jäsenvaltion hallituksen perustavaa laatua oleva velvollisuus on torjua vääriä tietoja ja epätoukkuja. Samalla EU:n jäsenvaltioiden hallitusten olisi tiedotettava kansalaisille säännöllisesti Euroopan yhdentymiseen liittyvistä asioista. Uskon vakaasti, että vain näin saamme aikaan todellista demokraattista edistystä.

Puhemies. – (EN) Kysymyksen nro 3 esittäjä **Manuel Medina Ortega (H-0132/09)**

Aihe: Kaksinkertainen verotus

Ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen äskettäisen ratkaisun kaksinkertaisesta verotuksesta kysyn, mitä toimenpiteitä neuvosto aikoo toteuttaa vero-oikeuden yhdenmukaistamiseksi Euroopassa niin, että unionin kansalaisten ei tarvitse maksaa kahta kertaa samasta verotettavasta tulosta?

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tällä hetkellä yhteisössä ei ole hyväksytty yhteisön tason toimenpiteitä kaksoisverotuksen poistamiseksi välittömästä verotuksesta lukuun ottamatta eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/435/ETY, kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta etuyhteydessä keskenään olevien yritysten tulonoikaisun yhteydessä 23 päivänä

heinäkuuta 1990 tehtyä yleissopimusta ja säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annettua neuvoston direktiiviä 2003/48/EY. Tämä johtuu siitä, että kyseinen ala kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan sillä edellytyksellä, että ne kunnioittavat yhteisön lainsäädäntöä. Kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta jäsenvaltioiden välillä edellä mainitun autonomisen toimivallan mukaisesti ja OECD:n mallisopimuksen mukaan tehdyt kahdenväliset sopimukset eivät vaikuta riittävästi poistamaan kaikkea laillista kaksoisverotusta EU:ssa.

Komissio, jolla on yksinomainen oikeus esittää välittömään verotukseen liittyvää lainsäädäntöä yhteisössä, pitää tällä hetkellä selvästi parempana käytännöllistä lähestymistapaa asiaan ottaen huomioon yhteisön välitöntä verotusta koskevaan lainsäädäntöön sovellettavan toissijaisuusperiaatteen sekä yksimielisyysvaatimuksen. Tämän käytännöllisen lähestymistavan olisi kannustettava jäsenvaltioita yhteistyöhön sen varmistamiseksi, että niiden kansalliset verojärjestelmät kahdenväliset verotusta koskevat sopimukset mukaan lukien toimivat kitkattomasti. Muun muassa tämä mainitaan komission tiedonannossa jäsenvaltioiden välittömän verotuksen järjestelmien koordinoinnista sisämarkkinoilla, erityisesti asiakirjan KOM(2006)0823 lopullisessa versiossa. Neuvosto vahvisti tämän komission koordinointiin perustuvan lähestymistavan 27. maaliskuuta 2007 antamissaan päätelmissä. Se korosti, että sisämarkkinoiden toimintaa voidaan parantaa veroalan yhteistyöllä jäsenvaltioiden tasolla ja tarvittaessa yhteisön tasolla samalla kunnioittaen jäsenvaltioiden toimivaltaa. Neuvosto ilmoitti, että hyväksyttävät ratkaisut voivat olla erimuotoisia toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, meille antamanne tiedot ovat oikeita, mutta meillä parlamentin jäsenillä ja varsinkin Euroopan kansalaisilla on vaikutelma, että yhteisön lainsäädännössä on hyvin vaarallinen aukko.

Tällä hetkellä, vaikka verotusvaatimukset voimistuvat jatkuvasti jokaisessa jäsenvaltiossa, liikkuvuus on lähes mahdotonta.

Kun pyydämme komissiota selittämään tätä käytännöllistä lähestymistapaa, vaikuttaa siltä, ettei komissiolla ole lainkaan neuvoston tukea. Vaikuttaa siltä, että olemme noidankehässä, jossa komissio kehottaa meitä puhumaan neuvostolle ja neuvosto komissiolle, mutta samaan aikaan todellisuudessa tämän Euroopan, jota pyrimme rakentamaan, kansalaisilla ei ole mahdollisuutta oleskella eri valtioissa tai aloittaa suhdetta. Tämä johtuu raskaasta verotaakasta, jonka aiheuttaa verojärjestelmän yhdenmukaistamisen puute.

Voisiko neuvosto tehdä jotain, jotta pääsisimme tästä noidankehästä?

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Ensinnäkin halua korostaa, että pitkän tähtäimen tavoite on ratkaisu direktiivin tai monenkeskisen sopimuksen muodossa. Vain näin voimme kehittää tätä järjestelmää tehokkaasti oikeudellisten periaatteiden näkökulmasta. Komissio ehdottaa ratkaisuksi sisämarkkinoiden osalta kaikkein kiireellisimpiin ongelmiin jäsenvaltioiden verosäännösten entistä parempaa koordinointia ja parempia päätöksentekoprosesseja. Koordinoinnista antamassaan tiedonannossa KOM(2006)0823 komissio esitti ehdotuksen mekanismin luomisesta kansainvälisten kaksoisverotusta koskevien kiistojen tehokkaaksi ratkaisemiseksi EU:ssa, mutta koska se ei saanut jäsenvaltioilta riittävästi kannatusta, kuten arvoisa parlamentin jäsen mainitsi, komissio luopui tästä pyynnöstä muiden aloitteiden hyväksi. Komissio on täysin tietoinen kaksoisverotusta koskevien sopimusten vaikutuksista sisämarkkinoihin ja se aloittaa julkisen kuulemisen valmistelut vuonna 2009. Kuulemisen tulosten perusteella komissio laatii tiedonannon havainnoistaan ja esittää ehdotuksensa nykyisten ongelmien ratkaisemiseksi hyväksyttävällä tavalla.

Neuvosto on tarkastellut tätä ongelmaa toistuvasti eri aloitteiden puitteissa. Ensimmäinen koski jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 90/435/EY soveltamisalan laajentamista sen muuttamisesta annetulla neuvoston direktiivillä 2003/123/EY, jolla poistetaan taloudellinen ja oikeudellinen kaksoisverotus rajat ylittävistä osinkojen maksusta yhteisössä. Vuonna 1990 tehtiin jakosopimus, jolla pyrittiin poistamaan kaksoisverotus, joka perustui etuyhteydessä olevien yritysten välisiin siirtomaksuihin. Direktiivi ei kuitenkaan ole osoittautunut tehokkaaksi, osittain siksi, että se on luonteeltaan jäsenvaltioiden välinen kansainvälinen sopimus eikä yhteisön oikeusväline. Vuonna 2003 annettiin direktiivi 2003/49/EY, jolla poistettiin kaksoisverotus eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisistä korko- ja rojaltimaksuista. Sen mukaan vain tosiasiallisen edunsaajan valtio on oikeutettu verottamaan maksua. Direktiivin soveltamisalan laajentamisesta on neuvoteltava edelleen neuvostossa. Komission jäsenvaltioiden välitöntä verotusta koskevasta koordinoinnista sisämarkkinoilla ja eläketurvamaksuista antamien kahden tiedonannon yhteydessä ECOFIN-neuvosto antoi joulukuussa 2008 neuvoston päätöslauselman eläketurvamaksuista. Päätöslauselmalla pyritään poistamaan kaksoisverotus ja koordinoimaan valtioiden eläketurvamaksuja koskevia menettelyjä siten, että kun luonnollinen henkilö tai

oikeushenkilö siirtää varoja valtiosta, joka pidättää veroa, vastaanottajavaltion on otettava siirtohetki markkina-arvon perustaksi laskiessaan myöhempää arvonnousua luovutuksen yhteydessä.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Me kaikki ymmärrämme, että nämä verotusasiat voivat olla hyvin teknisiä, mutta onko ministeri yleisesti ottaen samaa mieltä siitä, että kuka tahansa näitä asioita ymmärtävä havaitsee varmasti, ettei verotuksen yhdenmukaistaminen ole välttämätöntä kaksoisverotuksen välttämiseksi? Tarvitaan ainoastaan – tiedän sen olevan varsin teknistä – halua jäsenvaltioiden väliseen entistä parempaan yhteistyöhön. Kun otetaan huomioon se rahamäärä, jonka hallitukset tällä hetkellä vievät kovan paineen alla olevilta veronmaksajilta, on todellakin aika rohkaista verokilpailuun kaikkialla Euroopan unionissa työtä tekevien perheiden taakan vähentämiseksi.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, minusta puheenjohtajavaltio Tšekki on valinnut asiaan hyvin myönteisen ja ennakoivan lähestymistavan. Haluan kiittää teitä siitä, koska on luonnollisesti tärkeää suojella kansalaisia sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä siten, että kun ne tarjoavat palveluita, ne voivat myös turvata tulonsa. Kaksoisverotus on asia, jolle ei ole minkäänlaisia sosiaalisia perusteluja. Siksi kysynkin: katsotteko, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin voisi säännellä tätä.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt, että yhteisön lainsäädännön, vapaan liikkuvuuden ja syrjimättömyysperiaatteiden välitön soveltaminen ei velvoita jäsenvaltioita poistamaan oikeudellista kaksoisverotusta, joka syntyy eri verojärjestelmien välisistä tapahtumista rajat ylittävissä tilanteissa yhteisössä. Tämä kanta käy ilmi asiassa C-513/04, Kerckhaert ja Morres, annetusta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta. Tuomioistuin on jo antanut tuomionsa asiassa, ja uskon vankasti, ettei liikkumavaraa ole paljon. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kaksoisverotuksen poistavien sopimusten on täytettävä sisämarkkinoiden vaatimukset. Erityisesti ne eivät saa aiheuttaa syrjintää tai eroavuuksia Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa vaalitujen perusvapauksien osalta. Toisaalta uskon vakaasti, että kaksoisverotuksen vaara monimutkaistaa valtavasti verojärjestelmiä, ja ennen kaikkea se vaikeuttaa pienten ja keskisuurten yritysten toimintaa, sillä niiden on toisinaan hyvin vaikea päästä selville yksittäisten kansallisten lakien monimutkaisesta järjestelmästä. Tämä vaara kohdistuu nimenomaan pk-yrityksiin, sillä niiden kulut ovat suurempia, koska niillä ei ole varaa palkata kalliita konsultteja tai lakitoimistoja kuten suurilla yrityksillä ja varsinkin monikansallisilla yrityksillä. Monimutkaiset verojärjestelmät rasittavat siis enemmän pk-yrityksiä. Henkilökohtaisesti olen vakuuttunut siitä, että oikeudenmukaisin ratkaisu olisi se, että kaikilla jäsenvaltioilla olisi yksinkertainen, entistä avoimempi verojärjestelmä, ja minun puolestani mahdollisimman matalat verot.

Puhemies. - (EN) Kysymyksen nro 5 esittäjä **Marian Harkin** (H-0136/09)

Aihe: Siipikarjanliha

Ottaen huomioon komission ehdotuksen KOM(2008)0336 neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta siipikarjanlihan kaupan pitämistä koskevien vaatimusten osalta kysyn, yhtyykö puheenjohtajavaltio Tšekki kantaan, jonka mukaan elintarviketurvallisuutta ja kuluttajien turvallisuutta, jäljitettävyyttä ja tuotteiden laatua ajatellen kaiken "tuoreena" myytävän siipikarjanlihan tuoreus on taattava kuluttajille? Yhtyykö puheenjohtajavaltio siihen näkemykseen, että vakavia ongelmia liittyy siihen, että kolmannessa maassa teurastetaan ja pakastetaan siipikarjanlihaa, sitten se tuodaan EU-maahan, sulatetaan ja joissakin tapauksissa jalostetaan sekä markkinoidaan ja myydään "tuoreena" EU-tuotteena? Yhtyykö komissio siihen, että tällaista ei voida hyväksyä, ja siihen, että kyseinen toiminta johtaa kuluttajia harhaan ja on epäreilua EU:n tuottajia kohtaan, jotka pitävät kiinni EU:n tiukoista säännöistä? Mitä toimenpiteitä puheenjohtajavaltio Tšekki parhaillaan toteuttaa varmistaakseen, että edellä mainittu asetus hyväksytään nopeasti?

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, puheenjohtajavaltio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se pitää elintarviketurvallisuuden ja kuluttajansuojan korkeaa tasoa yhteisössä erittäin tärkeänä riippumatta siitä, tuotetaanko elintarvikkeet paikallisesti vai tuodaanko ne kolmansista maista. Tässä yhteydessä puheenjohtajavaltio haluaa viitata 18. ja 19. joulukuuta 2008 pidetyn neuvoston kokouksen päätelmiin tuotujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden turvallisuudesta. Yhteisön sääntöjen mukaisesti neuvosto pyysi päätelmissään komissiota toimittamaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille selvityksen tuontielintarvikkeiden hygieniää ja kasvien terveyttä koskevien tarkastusten tehokkuudesta ja täytäntöönpanosta vuoden 2010 loppuun mennessä. Neuvoston velvollisuus on taata ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu yhteisön politiikkojen täytäntöönpanossa, minkä vuoksi se hylkäsi joulukuussa 2008 komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 täytäntöönpanosta siipikarjan ruhojen pintakontaminaation poistamiseen käytettävien

mikrobitorjunta-aineiden osalta. Neuvosto katsoi, että tällaisten aineiden käytöllä voidaan peittää heikkotasoiset hygieniakäytännöt. Euroopan parlamentti ilmaisi vastustavansa ehdotusta 19. kesäkuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa ja pyysi neuvostoa hylkäämään ehdotuksen. Siipikarjanlihan kaupan pitämisen vaatimuksia koskevan komission ehdotuksen osalta puheenjohtajavaltio haluaa vahvistaa, että ehdotus on tällä hetkellä neuvoteltavana neuvostossa, ja tavoitteena on varmistaa korkeatasoinen kuluttajansuoja sekä estää aikaisemmin pakastetun siipikarjanlihan myyminen tuoreena. Puheenjohtajavaltio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se toteuttaa kaikki toimenpiteet, jotta asetus hyväksytään nopeasti heti kun Euroopan parlamentti on ilmaissut kantansa.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Kiitän puheenjohtajavaltiota tuosta vastauksesta, koska olinkin ymmärtänyt, että puheenjohtajavaltio Tšekki aikoi ryhtyä toimiin tässä asiassa. On ilo kuulla, että neuvostossa keskustellaan toimenpiteisiin ryhtymisestä sen estämiseksi, ettei pakastettua siipikarjanlihaa myydä myöhemmin tuoreena, koska se tarkoittaa tietenkin, että monet EU:n tuottajat – itse asiassa kaikki EU:n tuottajat – eivät toimi tasavertaisissa oloissa.

Niinpä kysyn puheenjohtajavaltiolta, kuinka pian voimme odottaa vastausta neuvostolta, ja voitteko antaa mitään viitteitä siitä, mihin erityisiin toimiin mahdollisesti ryhdytte tässä asiassa?

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, neuvoston työelimet ovat nyt ratkaisseet tämän ongelman neuvotteluissa ehdotuksesta neuvoston asetukseksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta siipikarjanlihan kaupan pitämistä koskevien vaatimusten osalta. Puheenjohtajavaltio Tšekki on ehdottanut kompromissitekstiä, jolle neuvoston maatalousvaliokunnan enemmistö on ilmaissut tukensa. Teksti toimitetaan WTO:n arvioitavaksi kauppakumppaneiden kuulemisen yhteydessä. Jos tulos on myönteinen ja Euroopan parlamentti hyväksyy sen raportin samalla täysistunnossa, minkä pitäisi tapahtua, puheenjohtajavaltio Tšekki toimittaa kompromissitekstin neuvostolle. Neuvostolla on virallinen velvollisuus odottaa Euroopan parlamentin lausunnon antamista, vaikka sen ei tarvitse viitata siihen päätöksessään. Kompromissitekstissä todetaan, että jäsenvaltiot voivat tämän asetuksen mukaisesti tehdä tuoreesta siipikarjanlihasta valmistettujen tuotteiden osalta vähäisiä muutoksia lämpötilavaatimuksiin, joita on noudatettava ehdottomasti tietyn vähimmäisajan ja vain siinä määrin, kuin se on käsittelyä ja leikkausta varten tarpeen valmistettaessa tuoreita siipikarjanlihatuotteita käsittelylaitoksessa. Odotamme, että neuvosto käsittelee tätä ehdotusta toukokuussa, ja tähän mennessä käytyjen neuvottelujen perusteella odotamme myönteisiä tuloksia.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Muutama vuosi sitten naudanliha-alalla tapahtuneen BSE-kriisin jälkeen otimme käyttöön kaikkien naudanlihatuotteiden tunnistus- ja jäljitettävyyssjärjestelmän koko Euroopassa. Onko neuvosto samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi edetä ripeästi paitsi siipikarjanlihan myös lampaan- ja sianlihan osalta, jotta kuluttajille voidaan antaa samat tiedot ja tarjota sama jäljitettävyyys, jos jokin menee vikaan?

Sommerin mietintö kuluttajille annettavista tiedoista on tällä hetkellä parlamentin käsiteltävänä, ja neuvosto saattaa olla yhtä mieltä kanssani siitä, että lisämerkinnät – jotka parantaisivat jäljitettävyyttä – olisivat mahdollisesti keino saavuttaa tavoite.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, siipikarjanlihan alkuperän ilmoittaminen ei kuulu neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteeseen 14, eikä se näin ollen liity ehdotukseen, josta nyt keskustelemme. Alkuperän ilmoittamista käsitellään komission asetuksessa (EY) N:o 543/2008, ja se kuuluu siksi komission alaisuuteen ja siitä keskustellaan valiokunnassa. Haluan myös mainita, että ymmärrän tämän kysymyksen varsin hyvin, koska jos tarkastellaan uhkaa, joka syntyi niin kutsutusta hullun lehmän taudista saastuneen naudanlihan tapauksessa, ja otetaan huomioon todellinen vaikutus EU:n jäsenvaltioiden väestön terveyteen, jotkin siipikarjanlihasta peräisin olevat taudit, esimerkiksi salmonella, aiheuttavat huomattavasti enemmän terveysongelmia ja jopa kuolemia kuin hullun lehmän tauti aikanaan. Toisaalta haluaisin vielä kerran korostaa, että alkuperän ilmoittaminen on komission vastuulla, emmekä saa unohtaa, että siipikarjan alkuperäpaikan valvominen on tietenkin paljon hankalampaa kuin nautojen. Meidän on myös vältettävä joutumista tilanteeseen, jossa pyrkimys suojella kuluttajaa siinä määrin, että kaikki epäilykset ja kaikki mahdolliset uhkat on poistettu kokonaan, mikä johtaa järjestelmään, joka on hallinnollisesti niin monimutkainen, että elintarvikkeiden hinnat nousisivat huomattavasti. Haluan jälleen toistaa, että päävastuu siipikarjanlihan pakollisten alkuperämerkintöjen alalla on komissiolla, eikä neuvostolla.

Puhemies. – (EN) Kysymyksen nro 9 esittäjä **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0144/09)

Aihe: Taloudellisen kriisin torjuminen ja pk-yritykset

Kriisin torjumista koskevaan EU:n suunnitelmaan sisältyy pienten yritysten vahvistaminen Small Business Actin puitteissa. Kysyn neuvostolta millaisiin toimiin on ryhdytty tähän mennessä ja millaisia toimia on suunniteltu tulevaisuuden varalle?

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, viime vuoden joulukuussa Eurooppa-neuvosto hyväksyi Euroopan talouden elvytysuunnitelman. Suunnitelma sisältää käytännön toimenpiteitä pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseksi, ja niistä tärkeimpiä ovat ne, joilla pyritään parantamaan rahoituksen saatavuutta ja vähentämään liiketoiminnan hallinnollista taakkaa. Samalla Eurooppa-neuvosto ilmaisi tukensa Euroopan investointipankin osuuden lisäämiselle vuosina 2008–2011 erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille osoitetuissa lainoissa, mikä merkitsee 10 miljardin euron lisäystä nykyiseen lainanantoon verrattuna tällä alalla. Lisäksi Eurooppa-neuvosto on tukenut valtiontuen kynnysarvojen tilapäisiä ylityksiä vähintään kahden vuoden ajan jopa 500 000 euron suuruisilla summilla sekä valtiontuen puitteissa mukautuksia, jotka ovat välttämättömiä yrityksille ja erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävän tuen vahvistamiseksi. Eurooppa-neuvosto kehotti myös käyttämään Euroopan yhteisön lainsäädännön sallimia nopeutettuja menettelyjä julkisissa hankinnoissa sekä vähentämään yritysten hallinnollista taakkaa. Eurooppa-neuvosto kannattaa myös neuvoston 1. joulukuuta 2008 hyväksymän pk-yrityksiä tukevaa Small Business Act -aloitetta koskevan komission toimintasuunnitelman täysimääräistä täytäntöönpanoa. Small Business Act -aloitetta koskevan toimintasuunnitelman pitäisi auttaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä taloudellisessa kaaoksessa edistämällä lainansaantia, vähentämällä hallinnollista taakkaa, auttamalla pieniä ja keskisuuria yrityksiä hyödyntämään sisämarkkinoiden etuja ja parantamalla kilpailukykyä ulkomaisilla markkinoilla. Neuvosto päätti 5. maaliskuuta, että toimintasuunnitelma pitäisi panna täysimääräisesti täytäntöön mahdollisimman pian yhteisössä ja jäsenvaltioissa toissijaisuusperiaatteita noudattaen.

Neuvosto muistutti myös, miten tärkeää on parantaa rahoituksen – tarkoitan lainoja, takuita, välirahoitusta jne. – ja riskipääoman saatavuutta vasta perustetuille innovatiivisille yrityksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille, joissa on otettava huomioon nykyisen rahoituskriisin vaikutukset. Meidän on tehostettava pienten ja keskisuurten yritysten markkinoillepääsyä ennen kaikkea valvomalla enemmän markkinoita ja yksittäisiä sektoreita, jotta sisämarkkinoiden esteet voidaan kartoittaa ja poistaa. Kirjanpitoa koskevia vaatimuksia ja uusien yritysten perustamiseen liittyviä menettelyjä olisi ensisijaisesti yksinkertaistettava ja nopeutettava. Eurooppa-neuvosto sopi 19. ja 20. maaliskuuta pitämässään kokouksessa seuraavista toimenpiteistä: olemassa olevien esteiden poistaminen ja uusien muodostumisen estäminen, täysin toimivien sisämarkkinoiden saavuttaminen, hallinnollisen taakan vähentäminen edelleen, teollisuuden toimintapuitteiden parantaminen vahvan teollisuusperustan säilyttämiseksi yrityksille painottamalla erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja innovointia, eri liiketoiminta-, tutkimus-, koulutus- ja valmennusalojen välisten kumppanuuksien tukeminen sekä tutkimukseen, osaamiseen ja koulutukseen tehtävien investointien laadun parantaminen.

Hyvät kollegat, haluaisin myös todeta, että 10. maaliskuuta 2009 neuvosto pääsi poliittiseen yhteisymmärrykseen siitä, että kaikilla jäsenvaltioilla olisi direktiiviin 2006/112/EY tehdyn muutoksen perusteella mahdollisuus soveltaa pysyvästi alennettuja alv-kantoja tiettyihin työvoimavaltaisiin palveluihin, ja nämä palvelut ovat yleensä tietenkin pienten yritysten tarjoamia. Muiden Small Business Act -aloitteisiin perustuvien säädösehdotusten ohella neuvoston pitäisi antaa asetus yksityisen eurooppayhtiön säännöistä, joka helpottaisi pienten ja keskisuurten yritysten rajat ylittävän toiminnan harjoittamista. Neuvosto tarkastelee myös maksuaikadirektiivin tarkistamista, jonka tarkoituksena on varmistaa, että pienet ja keskisuuret yritykset saavat ajoissa maksut kaikista liiketoimista. Toimista sääntelyn parantamiseksi voidaan todeta, että komissio esitti viime vuonna 11 uutta nopeutettua toimenpidettä yritysten hallinnollisen taakan vähentämiseksi tavoitteena vähentää nykyistä EU:n lainsäädännön aiheuttamaa taakkaa 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä. Arvioiden mukaan näin voitaisiin säästää noin 30 miljardia euroa, ja eniten hyötyisivät pienet ja keskisuuren yritykset. Neuvosto kehotti komissiota 10. maaliskuuta tänä vuonna ehdottamaan uusia erityistoimia taakan vähentämiseksi kullakin toimintasuunnitelman 13 keskeisestä painopistealasta. Tähän liittyvät konkreettiset toimenpiteet ovat taloudellisten yritysten sulautumisiin tai purkautumisiin sovellettavien kolmannen ja kuudennen direktiivin yksinkertaistamista koskevien ehdotusten hyväksyminen Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä sekä neljännen ja seitsemännen direktiivin tarkistuksen hyväksyminen. Tärkeän työn pitäisi kuitenkin jatkua 25 prosentin vähennyksen saavuttamiseksi hallinnollisessa taakassa, ja komission olisi tarkistettava kaikki voimassa olevat säännökset mahdollisimman nopeasti.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, kiitän ministeriä vastauksesta, jossa lueltiin kaikki suunnitellut toimenpiteet. Nyt näiden toimien toteuttamisen on tietenkin tuotettava todellisia tuloksia Euroopan unionissa kaikille niille, joilla on kriisin seurauksista kärsiviä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, sekä niille, jotka haluavat perustaa uusia pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Tässä kohdassa haluaisin ministerin kertovan, onko meillä uusien yritysten perustamista koskevia tilastoja lopetettavia yrityksiä koskevien tilastojen ohella. Haluaisin saada nämä vertailuluvut, jos ei tänään, niin tulevassa vastauksessa.

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Ensinnäkin haluaisin korostaa, että epäonnistuneiden ja vasta perustettujen yritysten määrä sekä uuden yrityksen perustamista koskevat erityisedellytykset vaihtelevat huomattavasti EU:n yksittäisten jäsenvaltioiden välillä. Joissakin valtioissa pienen tai keskisuurien yrityksen perustamiseen kuluu muutama päivä, toisissa valtioissa se voi valitettavasti viedä useita kuukausia. On tietenkin mahdollista laatia yksityiskohtainen tiivistelmä pyytämistänne tiedoista, jäsen Panayotopoulos-Cassiotou, ja esitämme sen kirjallisena.

Puhemies. - (EN) Kysymyksen nro 10 esittäjä **Avril Doyle** (H-0145/09)

Aihe: Maailmanlaajuisen ilmastositomuksen rahoittamista koskevat kevään Eurooppa-neuvoston tulokset

Viime viikolla kevään Eurooppa-neuvostossa käsiteltiin kehitysmaille annettavaa rahoitusapua, jolla pyritään edistämään maailmanlaajuisen ilmastositomuksen syntymistä joulukuussa 2009 Kööpenhaminassa pidettävässä COP-15-kokouksessa. Onko puheenjohtajavaltio tyytyväinen neuvottelujen tuloksiin?

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, neuvosto totesi 19. ja 20. maaliskuuta 2009 pidetyn kokouksen päätelmissä, että ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen liittyvät toimet edellyttäisivät huomattavia kotimaisia ja taloudellisia resursseja, sekä julkisia että yksityisiä, erityisesti kehitysmaissa, joissa uhka on suurin, ja että EU maksaisi kohtuullisen osuuden näiden toimien rahoituksesta kehitysmaissa. Tuoreisiin tutkimuksiin perustuvat komission arviot osoittavat, että vuoteen 2020 mennessä julkisten ja yksityisten lisäinvestointien on kasvettava lähes 175 miljardiin euroon, mikäli päästöjä aiotaan vähentää EU:n tavoitteiden edellyttämälle tasolle.

Nykyiset tutkimukset osoittavat, että yli puolet investoinneista on tehtävä kehitysmaihin. Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puiteyleissitomuksen sihteeristö arvioi lisäksi, että vuonna 2030 sopeutumisen kustannukset kehitysmaissa ovat 23–54 miljardia euroa vuodessa. Ilmastomuutoksen hillitsemistä kehitysmaissa koskevien toimien rahoituksen osalta neuvosto on hyväksynyt selkeän kannan. Kehitysmaiden tulisi kehittyneiden maiden avustuksella laatia strategioita ja suunnitelmia vähän hiilidioksidia tuottavan talouden rakentamiseksi. Strategioissa ja suunnitelmissa pitäisi erottaa toisistaan toimenpiteet, jotka voidaan hyväksyä itsenäisesti, koska niihin ei liity menoja tai menot ovat hyvin pieniä tai ne jopa tuottavat voittoa keskipitkällä aikavälillä, ja toimenpiteet, jotka johtavat vääjäämättömiin lisäkustannuksiin, joihin yksittäisillä mailla itsellään ei hevin ole varaa.

Kööpenhaminan sitomuksen täytäntöönpano edellyttää riittävää, ennakoitavaa ja oikea-aikaista taloudellista tukea. Tuen tarjoavan kansainvälisen rahoitusjärjestelmän on perustuttava tehokkuuden, soveltuvuuden, yhdenvertaisuuden, avoimuuden, vastuullisuuden, yhteenkuuluvuuden, ennakoitavuuden ja moitteettoman varainhoidon periaatteisiin. Neuvosto vahvisti rahoituslähteiden vaihtoehdot, joita voidaan käsitellä tarkemmin kansainvälisissä neuvotteluissa ja jotka edellyttävät sovitun laajuisiin maksuosuuksiin perustuvaa lähestymistapaa, tarjouskilpailuihin perustuvaa markkinalähtöistä lähestymistapaa tai näiden ja muiden vaihtoehtojen yhdistelmiä. Lisäksi maailmanlaajuisiin päästökaupparakkeihin siirryttäessä joustavilla mekanismeilla, puhtaan kehityksen mekanismeilla ja yhteistoteutuksella on suuri merkitys päästöjen vähentämisen rahoituksessa kehittyvissä ja muuttuvissa talouksissa. Tältä osin on tärkeää vahvistaa yhtenäisyyttä ympäristön, kestävästä kehityksestä tukevan työn ja tasapuolisen maantieteellisen jakautumisen kannalta. Päästökaupparakkeita on myös tarpeen laajentaa selvien viestien antamiseksi hiileen liittyvistä kustannuksista. Tämä edellyttää yhtä kustannustehokkaimmista keinoista vähentää päästöjä, kun samalla on tarjottava selvä kannustin vähän hiilidioksidia tuottavaan talouteen siirtymiseksi. EU:n ilmasto- ja energiapakettia koskevan sitomuksen yhteydessä neuvosto on myös korostanut paketin osuutta EU:n ponnisteluissa varmistaa ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen liittyvien toimien rahoitus. On selvää, että meidän on tehtävä paljon enemmän rahoituksen alalla. Neuvosto on päättänyt palata tähän aiheeseen kesäkuun kokouksessaan määritelläkseen kantansa käynnissä oleviin kansainvälisiin neuvotteluihin liittyen.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä kattavasta vastauksesta. Itse asiassa sain sen kirjallisena aiemmin tänään, koska he eivät uskoneet meidän ehtivän kysymykseen numero 10 asti.

Voinko olettaa, että se todella on Tšekin hallituksen näkökanta, koska olette juuri kirjanneet sen ylös? Jos näin olisi, se innostaisi minua suuresti. Kiitän teitä, koska se tarkoittaa Tšekin hallituksen edistyneen tavattomasti ilmastonmuutosta koskeissa asioissa sen puheenjohtajakauden alusta.

Voitteko kesäkuussa pidettävän neuvoston kokouksen lisäksi ilmoittaa myös muun aikataulun sopimukseen pääsemiseksi niin kutsutusta EU:n kohtuullisesta osuudesta hillitsemisen ja sopeutumisen rahoittamisessa kolmansissa maissa? Olen muuten täysin yhtä mieltä kanssanne siitä, mitä sanotte hiilimarkkinoista ja niiden osuudesta.

Puhemies. – (EN) Kiitos, jäsen Doyle. Olen yllättynyt tiedosta, että saitte vastauksen etukäteen. Olen halunnut rohkaista neuvostoa ja komissiota kyseiseen käytäntöön jo hyvin pitkään, joten onnitellut kummallekin tavoitteen saavuttamisesta.

(Avril Doylen välihuomautus: Se johtuu siitä, että he ajattelivat, ettemme pääsisi kysymykseen numero 10 asti!)

Petr Nečas, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, mitä vähemmän Tšekin hallituksen puheenjohtajakautta on jäljellä, sitä nopeammin se tuntuu kuluvan, ja ehkä sen vuoksi yritämme kiirehtiä ja hoitaa kaiken hallinnon ajoissa. Haluan vastata arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen toteamalla, että neuvosto keskustelee tästä aiheesta jälleen tämän vuoden kesäkuussa. Neuvoston näkemyksen mukaan on tärkeää keskittyä enemmän ilmastonmuutoksen torjumisen rahoitusmekanismeihin. Neuvosto julkistaa ennen Kööpenhaminan kokousta EU:n lähestymistavan hillitsemiseen ja sopeutumiseen liittyvien toimien eri rahoitustapoihin, uusien teknologioiden tukemiseen ja oikean ympäristön luomiseen näiden suunnitelmien toteuttamiseksi. Neuvosto osoittaa myös, mikä on EU:n konkreettinen panos näihin suunnitelmiin, ja esittää, miten kustannukset jaetaan jäsenvaltioiden kesken, sekä ponnistelut tavoitteiden toteuttamiseksi. Kaikki tämä perustuu komission konkreettisiin ehdotuksiin.

Muiden ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevan maailmanlaajuisen sopimuksen rahoittamiseen liittyvien ongelmien osalta EU on tehnyt selväksi, että se haluaa ottaa suhteellisen osuuden vastuusta asiassa. Lisäksi EU on vahvistanut rahoitusta koskevat perusperiaatteet ja tehnyt selväksi, että se aikoo keskustella näistä vaihtoehtoista maailmanlaajuisesti kumppaneidensa kanssa. On kuitenkin luonnollisesti liian aikaista paljastaa korttejamme julkaisemalla lukuja. Se ei olisi kaukonäköistä, järkevää eikä taktisesti tarkoituksenmukaista. Meillä on käsitys siitä, kuinka suuren rahoituksen maailmanlaajuisen suunnitelman toteuttaminen vaatii. Meidän on kuitenkin tiedettävä edes suunnilleen, millaisia hillitsemistoimia kolmannet maat aikovat toteuttaa. Haluaisin tässä yhteydessä todeta, että vuonna 2007 EU sitoutui vapaaehtoisesti vähentämään päästöjä 20 prosentilla – 30 prosentilla, mikäli päästään maailmanlaajuisen sopimukseen – ja tämä oli kauan ennen kuin mikään muu maa oli julkaissut mitään hillitsemistä koskeviin ehdotuksiin liittyvää.

Puhemies. – (EN) Haluaisin käyttää tätä mahdollisuutta vaatimuksen esittämiseen, koska vaikuttaa siltä, että jos vastauksia kysymyksiin, joita emme usko ehtivämme käsitellä, voidaan antaa etukäteen, ei ole mitään syytä siihen, miksi kysymyksiin, joita *ehdimme* käsitellä, ei voisi vastata etukäteen, jotta näkemystenvaihtomme voisi olla parempaa ja hyödyllisempää – kuten juuri tapahtui. Kiitos kummallekin asian havainnollistamisesta, mikä osoitti sen, mihin monet meistä ovat pitkään pyrkineet.

Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(EN) Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 20.10 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

20. Energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavat vaatimukset (uudelleenlaadinta) (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Magor Imre Csibin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (uudelleenlaadittu) (KOM(2008)0844 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD)).

Magor Imre Csibi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää varjoesittelijöitä siitä, että he auttoivat pääsemään kompromissiin neuvoston kanssa ekologista suunnittelua koskevan direktiivin uudelleenlaadinnassa.

Prosessi on ollut haastava, mikä johtuu pääasiallisesti uudelleenlaadinnan hyvin rajoittavasta luonteesta. Lainsäädäntöehdotus, mihin parlamentti ei juuri voi tehdä muutoksia, ei luo sopivia puitteita yhteispäätösmenettelylle. Emme enää ole toimielin, jonka rooli rajoittui suostumuksen antamiseen, ja tällaista roolia parlamentti ei jatkossa halua ottaa uudelleenlaadinnassa.

Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että näistä haasteista huolimatta onnistuimme pääsemään kompromissiin, jossa vahvistetaan komission ehdotuksen peruseriaatteita, kuten direktiivin soveltamisalan laajentaminen energiaan liittyviin tuotteisiin, sekä selvennetään ja korostetaan kaikkia ympäristörajoituksia.

Näin ollen kompromissi selkeyttää energiaan liittyvien tuotteiden määritelmää tarkentamalla, mitkä tuotteet voisivat kuulua direktiivin soveltamisalaan, esimerkiksi ikkunoiden eristysmateriaalit ja jotkut vettä käyttävät tuotteet, kuten suihkuttimet ja hanat. Korostan lisäksi sitä seikkaa, että näiden esimerkkien luetteleminen ei tarkoita, että direktiivi automaattisesti kattaisi nämä tuotteet.

Ensinnäkin niiden vaikutuksia on arvioitava, ja direktiiviä suunnitellaan sovellettavaksi vain niihin tuotteisiin, joilla on huomattavia vaikutuksia ympäristöön, joita olisi mahdollista huomattavasti parantaa ja jotka eivät kuulu muun sellaisen lainsäädännön soveltamisalaan, jolla voitaisiin päästä samoihin tavoitteisiin nopeammin ja pienemmillä kustannuksilla.

Kompromissi mahdollistaa myös sen, että täytäntöönpanotoimien valmistelun arviointimenetelmät vastaavat paremmin luonnonvarojen käytön tehokkuus- ja elinkaariajattelun periaatteita. Luonnonvarojen vähetessä energiatehokkuuteen pyrkiminen ei yksinään riitä, vaan meidän on optimoitava luonnonvarojen käyttöä kokonaisuudessaan. Meidän on lisäksi pyrittävä vähentämään käyttämiemme tuotteiden ympäristövaikutuksia, eikä pelkästään niiden käytön aikaisia vaikutuksia vaan myös niiden koko elinkaaren aikaisia vaikutuksia. Tämä ulottuu raaka-aineiden valinnasta, valmistukseen, pakkaukseen, käyttöön, tuotteen elinkaaren loppuun asti.

Vaikka tällä hetkellä direktiiviä sovelletaan vain energiaan liittyviin tuotteisiin, meidän olisi tulevaisuudessa oltava valmiita laajentamaan lainsäädäntöä kattamaan kaikki tuotteet. Sekä ympäristövaliokunta että teollisuusvaliokunta ovat vaatineet direktiivin soveltamisalan laajentamista kattamaan direktiivin tarkistuksen jälkeen vuonna 2012 muutkin kuin energiaan liittyvät tuotteet.

Vastauksena tähän komissio sitoutui tarvittaessa käyttämään nykyisiä menetelmiä, jotta soveltamisalaa voitaisiin tulevaisuudessa laajentaa kaikkiin tuotteisiin. Emme kuitenkaan saaneet selvää sitoumusta soveltamisalan laajentamisesta kaikkiin tuotteisiin direktiivin tarkistuksen jälkeen 2012. Olisin halunnut komission ottavan vankemman ja kaukonäköisemmän lähestymistavan, varsinkin kun meillä on nyt kaikki välineet edessämme ja tämä oli paras vaihtoehto, johon vaikutusten arvioinnissa päädyttiin. Tässä mielessä olemme mielestäni hukanneet mahdollisuuden tehdä vähemmällä byrokratialla enemmän ympäristön hyväksi.

Vuoden 2012 tarkistus tarjoaa vielä mahdollisuuden. Emme todellakaan voi väittää, etteikö meidän pitäisi muuttaa kulutus- ja tuotantotottumuksiamme ympäristöystävällisempään suuntaan. Tarvitsemme muutosta, joka olisi myös mahdollinen ilman, että kuormitetaan liiaksi yrityksiä ja kotitalouksia.

Luomalla vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttava ja vähän luonnonvaroja kuluttava talous voimme antaa uutta puhtia kilpailukyvyille. Ekologista suunnittelua koskeva direktiivi tarjoaa yrityksille huomattavan mahdollisuuden luoda kilpailukykyisempää liiketoimintaa, joka perustuu ympäristöystävälliseen teknologiaan. Se tekee Euroopan unionista tasaveroisen kilpailualueen ja vähentää hallinnollisia ja tuotannollisia kustannuksia. Se tarjoaa myös teollisuudelle joustavuutta, sillä se mahdollistaa täytäntöönpanotoimien valvonnan korvaamisen itsesääntelyllä.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä mainitsen sen seikan, että sidosryhmiä kuullaan ja ne otetaan mukaan täytäntöönpanotoimien määrittelyyn ja tarkistamiseen sekä itsesääntelytoimien arviointiin. Sidosryhmien kanssa käymieni keskustelujen perusteella olen ymmärtänyt, että tulevaisuuteen katsovat yritykset eivät odota asetuksia toimiakseen niiden edellyttämällä tavalla vaan ryhtyvät ennakoiviin toimiin. Jotkut toimivat näin epäitsekäistä syistä, mutta useimmat sen takia, että ympäristötietoisuus yksinkertaisesti tekee hyvää liiketoiminnalle.

Meidän on kuitenkin annettava teollisuudelle oikeanlaisia viestejä. Vaikka kaikki kollegani eivät olekaan samaa mieltä kanssani siinä, että ekologisen suunnittelun vaatimuksia olisi laajennettava kaikkiin tuotteisiin, uskon vahvasti, että ainoastaan siirtymällä puhtaampiin tuotteisiin pystymme estämään ympäristön pilaantumisen.

Yli 80 prosenttiin kaikista tuotteiden ympäristövaikutuksista pystytään vaikuttamaan tuotteen suunnittelulla. Tuotteiden parempi suunnittelu vähentäisi tuhlausta ja tarjoaisi kuluttajille tehokkaampia, luotettavampia ja kestävämpiä tuotteita.

Ekologisen suunnittelun vaatimusten laajentaminen energiaan liittyviin tuotteisiin kuten ikkunat ja vesihanat on askel kohti kauaskantoisempaa lähestymistapaa ja kestävämpää Euroopan unionin politiikkaa.

Joskus pienetkin askeleet voivat johtaa suuriin saavutuksiin. Toivottavasti hyväksytte tämän kompromissiratkaisun pyrkimyksenä eteenpäin ja jatkatte painostamista, jotta hyödynnettäisiin mahdollisimman hyvin kaikkia ympäristön parantamismahdollisuuksia ja edistettäisiin ympäristöystävällisempien tuotteiden suunnittelua.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aluksi kiittää esittelijä Csibiä hänen esimerkillisestä työstään tähän esitykseen liittyen ja sanoa olevani erittäin tyytyväinen siihen, että hänen työnsä mahdollisti ratkaisuun pääsyn ensimmäisessä käsittelyssä.

Ehdotuksen sisältö on täysin legalistisesta näkökulmasta katsottuna rajallinen. Sen sisältö pähkinänkuoressa on laajentaa olemassa olevan ekologista suunnittelua koskevan direktiivin soveltamisalaa kattamaan energiaa käyttävien tuotteiden lisäksi kaikki energiaan liittyvät tuotteet. Polittisesta näkökulmasta katsottuna sitä vastoin tämä muutos olisi erittäin merkittävä. Se on tärkeä askel kohti kolmatta teollista vallankumousta Euroopassa, kohti Euroopan unionin kansallisten talouksien muutosta kansallisiksi talouksiksi, jotka tuottavat vain vähän hiilidioksidia.

Minulla on näkemys siitä, millaiselta tulevaisuuden eurooppalainen tuote tulee näyttämään. Tulevaisuuden eurooppalainen tuote, jossa on merkintä "Made in Europe", tulee olemaan markkinoiden innovatiivisin, turvallisin ja energiatehokkain sekä luonnonvaroja eniten säästävä. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin johtoasema energiatehokkuudessa ja luonnonvarojen säästeliäässä käytössä ei ainoastaan ole hyödyllinen ympäristön vaan myös työllistymisen kannalta. Ympäristöystävälliset tuotteet ja tuotantoprosessit kukoistavat tällä hetkellä taantumasta huolimatta, ja tämä suuntaus tulee jatkumaan.

Minun mielestäni tämä direktiivi on hyvä esimerkki integroiduista tuotepolitiikasta. Direktiivi on jo osoittautunut hyödylliseksi ja nähtävillä on tuloksia sen soveltamisesta energiaa käyttäviin tuotteisiin. Direktiivi tarjoaa puitteet sellaisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiselle, joissa otetaan huomioon nykyinen tuotteiden ympäristövaikutus koko niiden elinkaaren ajalta. Kuten Magor Imre Csibi jo totesi, direktiivi viitoittaa tietä teollisuuden alan vapaaehtoiselle aloitteelle. Se rajaa virallisesti tarkennetut vaatimukset koskemaan niitä tuotteita, joissa on potentiaalia merkittävään säästöön taloudellisesti kannattavalla tavalla.

Voimassa oleva direktiivi vaikuttaa jo nykyisellään huomattavasti Euroopan unionin vähennystavoitteisiin siten, että hehkulampuista, boilerista ja monista muista energiaa tuhlaavista kulutustuotteista luovutaan. Direktiivin soveltamisalan laajentaminen kaikkiin energiaan liittyviin tuotteisiin tuo valtavasti mahdollisuuksia energian kulutuksen vähentämiseksi edelleen ja näin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi.

Jokainen tuote, jolla on merkitystä energian kulutukselle, kuuluu siis tällä hetkellä direktiivin soveltamisalaan. Tähän kuuluu näin ollen myös sellaiset tuotteet, joiden käyttö ei suoraan kuluta energiaa, mutta jotka vaikuttavat epäsuorasti energian kulutukseen. Niinpä nykyään voidaan esimerkiksi asettaa vaatimuksia ikkunoille sekä vettä käyttäville tuotteille. Esimerkiksi pelkästään kaksinkertaisten ikkunoiden määrää lisäämällä voitaisiin säästää 30 prosenttia enemmän energiaa vuoteen 2020 mennessä. Tämä vastaa 55 000 gigawattitunnin säästöä, mikä puolestaan vastaa 27 megatonnin säästöä hiilidioksidin määrässä tai kahden tai kolmen ydinvoimalan tuotantoa. Tämä osoittaa valtavasta vaikutuksesta, joka merkityksettömän tuntuisilla muutoksilla voi olla.

Komissio aikoo jatkaa meneillään olevaa työtään, joka koskee ekologista suunnittelua koskevan direktiivin täytäntöönpanotoimia, joita on noin 25. Nämä toimet kirjattiin vuosien 2009 ja 2011 välistä kautta koskevaan komission toimintasuunnitelmaan. Lisäksi kuultuaan ekologista suunnittelua koskevaa kuulemisfoorumia direktiivin 16 artiklan mukaisesti komissio määrittelee, mitkä tuoteryhmät otetaan 21. lokakuuta 2011 mennessä mukaan toiseen työsuunnitelmaan.

Vuoteen 2012 mennessä komissio tarkistaa 21 artiklan mukaisesti myös, olisiko tarpeen laajentaa direktiivin soveltamisalaa tuotteisiin, jotka eivät ole olennaisia energian kulutuksen kannalta, mutta jotka kuitenkin vaikuttavat luonnonvarojen suojeluun.

Kuten sovittiin neuvotteluissa, jotka johtivat sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, komissio antaa julkilausuman. Tämä julkilausuma on parlamentin tiedossa. Annan sen puhemiesille tämän istunnon jälkeen.

Koska ehdotus hyväksyttiin nopeasti ensimmäisessä käsittelyssä, komissio voi nyt toimeenpanna sen kestävä teollisuuspolitiikkaa ja ryhtyä heti töihin ja kehittää muita konkreettisia toimia, jotka tähtäävät energian säästämiseen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen.

Lopuksi haluaisin vielä huomauttaa, että läheinen yhteistyö parlamentin, neuvoston ja komission välillä nopeutti neuvotteluja. Ilokseni voin kertoa teille, että komissio uskoo pystyvänsä hyväksymään kaikki esittelijä Csibin ehdottamat tarkistukset. Kiitos.

Anders Wijkman, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijää, Magor Imre Csibää.

Ekologista suunnittelua koskevan direktiivin tarkistamiseen tähtävien yhteisten pyrkimystemme tulokset ovat mielestäni lähinnä menetetty tilaisuus. Soveltamisalan laajentaminen energiaa kuluttavista tuotteista energiaan liittyviin tuotteisiin on tietenkin hyvä asia. Miksi meidän pitäisi jättää se siihen? Kohtaamamme luonnonvarojen käyttöön liittyvät ongelmat ulottuvat energiaa pidemmälle. Tämän seikan luulisi olevan komission jäsenen tiedossa.

Ongelmana on yleinen ekosysteemeihin ja luonnonvaroihin kohdistuva kuormitus. Tämän vahvistavat monet tieteelliset selvitykset, joista yhtenä esimerkkinä on oma luonnonvaroja koskeva teemakohtainen strategiamme. Arviolta kahta kolmasosaa maailman suurimmista ekosysteemeistä kuormitetaan liikaa, ja me vahingoitamme luonnon pääomaa. Tämä ongelma tulee koko ajan vakavammaksi kasvavien talousten ja väestöjen takia. Selvää on, etteivät nykyinen kasvun malli ja käsite ole kestäviä. Mikä muukaan kuin Euroopan unioni voisi auttaa tämän käsityksen muuttamisessa kestävämmäksi?

Ekologista suunnittelua koskeva direktiivi on mielestäni askel eteenpäin. Samoin kuin energiatehokkuuden tapauksessa voimme kehittää standardeja ja normeja raaka-aineiden hankkimiselle ja tuotteiden suunnittelulle kierrätyksen ja uudelleenkäytön helpottamiseksi ja luonnonvarojen tehokkaan käytön lisäämiseksi. Mieluummin ennemmin kuin myöhemmin meidän on puututtava luonnonvarojen tehokkaan käytön haasteeseen. Olen nähnyt komission aiemmat ehdotusluonnokset, joihin sisältyy luonnonvarojen käytön tehostaminen, ja minulle on täysi mysteeri, miksi näitä ehdotuksia ei ole toteutettu.

Kertokaa minulle, mihin muuhun EU:n lainsäädäntöön sisältyy toimia, joilla tähdätään luonnonvarojen tehokkaaseen käyttöön? Tarvitsemme politiikan kehyksiä, jotka edistäisivät yleisesti luonnonvarojen tehokasta käyttöä, jotka kannustaisivat yrityksiä kokeilemaan uusia liiketoiminnan malleja, kuten toiminnallinen ajattelu, palvelujen tarjoaminen tuotteiden sijaan, ja joissa otettaisiin huomioon palvelun laadusta saadut tulot eikä ainoastaan myynnin kasvusta saadut tulot.

Kuten sanoin, direktiivi olisi voinut kattaa kaiken tämän. Ennustan, että muutaman vuoden kuluttua, kadumme kaikki sitä, ettemme olleet ennakoivampia tänään. Toistan vielä: menetetty tilaisuus.

Dorette Corbey, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää esittelijää. Ihailen ja arvostan hänen omistautuneisuuttaan ja sitoutumistaan. Pidän myös hänen ripeyttään suuressa arvossa. Jos minulta kysytään, niin kaikki olisi voinut sujua hiukan nopeammin, ja on valitettavaa, että esittelijän työtä viivästyttiin niin paljon.

Eurooppa painiskelee tällä hetkellä talouskriisin kourissa, mutta olemme itse asiassa kaikki jo monen vuoden ajan painiskelleet innovaatiotoiminnan puutteen aiheuttaman ongelman kanssa. Muissa maanosissa ollaan usein innovatiivisempia kuin Euroopan unionissa. Yhdysvalloissa on enemmän innovaatiotoimintaa, koska siellä sijoitetaan tutkimukseen ja kehitykseen paljon enemmän varoja, joihin kuuluu sekä julkisen että myös yksityisen sektorin varoja. Japanissa on erittäin paljon innovaatiotoimintaa, osittain siitä syystä, että Japani yleisestikin pyrkii saavuttamaan maailman huipputason eri aloilla. Meidän ekologista suunnittelua koskeva direktiivimme tähtää innovaatiotoiminnan kehittämiseen. Tällä on positiivisia vaikutuksia ympäristöön sekä talouteen. *Made in Europe* -merkinnän tulisi tosiaan tarkoittaa kaikkein ympäristöystävällisimpiä tuotteita.

Innovaatiotoiminnan tulisi kohdistua monelle alalle: alhaisempaan energian kulutukseen, vähemmän saastuttavaan tuotantoon ja kulutukseen, luonnonvarojen huomattavasti parempaan hoitoon sekä elinkaarensa loppupäässä olevien tuotteiden uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen. Kyseessä eivät ole pelkästään energiaa käyttävät tuotteet vaan myös energiaan liittyvät tuotteet, ja olen täysin samaa mieltä esittelijän kanssa siinä, että direktiivin pitäisi kattaa kaikki tuotteet.

Toisin sanoen luonnonvarat ovat tärkeitä. Jos 20 vuoden kuluttua maapallolla on lähes 9 miljardia asukasta, ja jos he kaikki haluavat kohtuullisesti vaurautta, on elintärkeää käyttää luonnonvaroja tehokkaasti ja säästeliäästi. On olemassa inspiroivia käsitteitä, kuten Michael Braungartin kehittämä kehdestä kehtoon -käsite, mullistavia ajatuksia, jotka mahdollistavat raaka-aineiden täydellisen uudelleenkäytön.

Tänään on tärkeää esittää kysymys, toimiiko ekologista suunnittelua koskeva direktiivi käytännössä. Tunnetuin esimerkki ekologista suunnittelua koskevasta direktiivistä on hehkulamppujen kieltö, epäsuosittu, mutta erittäin positiivinen päätös. Valitettavasti ei edelleenkaan ole varmuutta led-lamppujen energiatehokkuudesta, sillä vaikuttaa siltä että niissä olisi vähemmän etuja kuin valmistajat antoivat ymmärtää.

Toinen valitettava esimerkki ekologista suunnittelua koskevasta direktiivistä koskee energialuokitusta. Nyt puhutaan AA-, A+-, A20- ja A40-luokituksista, ja pian kaikilla tuotteilla on jonkinlainen A-luokan merkintä. Samalla on kuitenkin täysin epäselvää, mitä se merkitsee. Tämä on kaikkea muuta kuin hyvä esimerkki ekologisesta suunnittelusta.

Hyvät kollegat, tämä tarkistus ei valitettavasti voi ratkaista kaikkea. Me olemme jumissa omien menettelyidemme ja sopimustemme kanssa ja meillä on tosiaan käsissämme menetetty tilaisuus. Toivottavasti arviointi tarjoaa mahdollisuuden parannuksiin. On tärkeää, että ekologista suunnittelua koskeva direktiivi arvioidaan pian läpikotaisin. Edistääkö direktiivi todellakin pyrkimystemme mukaisesti innovaatiotoimintaa? Nostaako se Euroopan unionin ja eurooppalaiset valmistajat markkinoiden huipulle? Tuoko se energian säästöä? Vähentääkö se jätteitä ja luonnonvarojen käyttöä? Ja mikä tärkeintä: voidaanko vaikutuksia laajentaa tuotteisiin, jotka eivät liity energiaan, ja kaikkiin tuotteisiin?

Holger Krahmer, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Günter Verheugen, hyvät kuulijat, minulla on pari varoituksen sanaa sanottavani tästä kompromissista, johon päästiin hyvin nopeasti, itse asiassa ällistyttävän nopeasti.

Olemme harpponeet eteenpäin niin nopeasti että me olisimme voineet hyväksyä tämän direktiivin tänä iltana oikeastaan ilman minkäänlaista keskustelua. Tämä on varmasti yksi syy siihen, miksi niin harvat parlamentin jäsenet ovat valmistautuneet puhumaan. Haluaisin varoittaa, että olemme laajentamassa tämän direktiivin soveltamisalaa sellaisella hetkellä, jolla meillä ei ole juurikaan kokemusta siitä, miten nykyisen direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on sujunut. Haluaisin myös muistuttaa kaikkia siitä, että olemme keskustelleet soveltamisalasta parlamentissa, ja parlamentti halusi ulottaa sen kaikkiin tuotteisiin. Mielestäni tämä on väärä suunta. Ei ole hyväksyttävää eikä järkevää arvioida, onko jok'ikinen EU:ssa tuotettu tuote ympäristövaatimusten mukainen. On myös valitettavaa, ainakin minun mielestäni, että tämä sisällytetään tekstiin vuonna 2012 toteutettavana mahdollisuutena.

Haluaisin varoittaa, että meidän on varottava sitä, ettei Euroopan komissiosta tule tuotteita suunnitteleva viranomainen. Poliitikot ja hallintovirkamiehet eivät tiedä parhaiten, talous- ja rahoituskriisin jälkeenkään, miten tuotteita olisi tuotettava. Tämän insinöörit kenties saattavat tietää paremmin. Lopuksi haluaisin myös muistuttaa kaikkia siitä, että tämä tuotelainsäädännön lisääntyvä monimutkaisuus on ylivoimainen pienille ja keskisuurille yrityksille. Näiden yritysten on mahdotonta täyttää monia näistä vaatimuksista sellaisina kuin ne nykyisellään ovat, ja se, mitä me tänään teemme, kuormittaa niitä vielä entisestään, ja luulenpa ettemme ole riittävästi pohtineet, mitä tästä käytännöstä seuraisi.

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, suuri kiitos esittelijä Csibille erittäin hyvästä työstä.

Ekologista suunnittelua koskeva direktiivi ei kuulu niihin asioihin, joista tiedotusvälineet ja suuri yleisö kohisivat, mutta oikeasti siinä on kyse hyvin tärkeästä asiasta, vaikka jaan myös Anders Wijkmanin näkemyksen siitä, että näkökulmaa pitäisi laajentaa resurssitehokkuuteen ylipäättänsä.

Kaikki ilmastonsuojelun hintaa analysoineet selvitykset osoittavat, että energiaa säästämällä leikkaamme päästöjä nopeimmin ja halvemmalla. Asettamalla energiatehokkuusvaatimuksia laitteille ja tuotteille säästämme merkittävästi energiaa ilman, että kansalaisten tarvitsee nähdä vaivaa.

Rakennusten arvioidaan aiheuttavan 36 prosenttia EU:n kasvihuonekaasupäästöistä. Kaikkien näkemieni selvitysten mukaan rakennusten energiatehokkuuden parantaminen on yksi edullisimmista tavoista suojella ilmastoa. Nyt olemme laajentamassa ekologista suunnittelua koskevan direktiivin soveltamisalaa siten, että energiavaatimuksia voidaan asettaa esimerkiksi myös ikkunoille ja rakennusten seinä- ja eristyslementeille. Se on oikein, ja minusta on hienoa, ettemme antaneet kemianteollisuuden lobbarien estää tätä tarpeellista päätöstä. Tämä direktiivi auttaa meitä merkittävästi saavuttamaan 20 prosentin energiansäästö tavoitteen.

Toinen tärkeä keino on laitteiden energiamerkinnät. On tautisen tyhmää, että komissio yrittää luopua hyväksi havaitusta A:sta G:hen -asteikosta, jonka kuluttajat ovat oppineet tuntemaan ja josta on otettu mallia muuallakin maailmassa. Olen iloinen, että parlamentin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta otti tällä viikolla vahvasti kantaa sen puolesta, että tuttu A:sta G:hen -asteikko säilytetään ja kriteereitä päivitetään sen mukaan, kun tekniikka kehittyy. Toivon, että komissio vihdoin ottaa onkeensa tämän parlamentin vahvan ja selkeän näkemyksen.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Hyvät kollegat, tämän keskustelun ristiriitaisuus ei liity energiatehokkuuteen. Uskon, että kaikki ovat yhtä mieltä siinä, että komission ehdotus johtaa valtavaan harppaukseen energiatehokkuuden lisäämisessä, energian säästössä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä. Siitä tässä ehdotuksessa on kyse. Tämä ehdotus liittyy ilmasto- ja energiapolitiikkaamme. Olen jokseenkin hämmästynyt juuri kuulemastani laajasta kritiikistä. Uskon tänään täällä puhuessani sanoneeni hyvin selvästi, että komission noudattaman integroidun tuotantopolitiikan mukaan energiatehokkuus ja luonnonvarojen säästäminen liittyvät erottamattomasti yhteen. Siinä mielessä luonnonvarojen suojelu on tarkasteltavana olevassa ehdotuksessa olennaisen tärkeässä osassa, luonnollisesti. Ei tunnu siltä, että tämä seikka olisi otettu huomioon.

Haluaisin myös huomauttaa täytäntöönpanotoimiin liittyen sen, että direktiivin liitteessä 1 otetaan jo huomioon kaikki ympäristöön liittyvät ominaisuudet tuotteen koko elinkaaren ajalta, mukaan luettuna siis luonnonvarojen tehokas käyttö eikä vain energiatehokkuus, ja että komissio ottaa tällaiset tekijät huomioon päättäessään erityisen menetelmän avulla, mistä ekologiseen suunnitteluun liittyvistä tekijöistä määrätään energiaa kuluttavien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevissa täytäntöönpanotoimissa. Erityisten täytäntöönpanotoimien osalta luonnonvarojen tehokkaaseen käyttöön liittyvä kysymys on olennaisen tärkeä.

Aion kuitenkin todeta jotain yleistä tähän asiaan liittyvästä politiikasta. Mielestäni tätä uutta tuotepolitiikkaa, jolla on valtaisa vaikutus kulutustottumuksiin, kaikenlaiseen tehdastuotantoon sekä koko taloudelliseen kulttuuriimme, ei voida kertaheittola laatia valmiiksi, vaan siihen on pyrittävä vähitellen. Lisäksi on aina järkevää laatia lakisäateisiä sääntöjä vasta sitten kun on hankittu vähimmäismäärä kokemusta, eikä meillä tällä hetkellä ole tarpeeksi kokemusta tavallisten kulutustuotteiden energiatehokkuudesta. Olemme kuitenkin luoneet selvän suunnan tulevalle kehitykselle, ja olen melko varma siitä, että ensi kerralla kun käsittelemme tätä direktiiviä, emme keskitykään energiatehokkuuteen vaan luonnonvarojen suojeluun.

Olisin erittäin kiitollinen teille kaikille, jos nykytilanteessa tekisimme sen, mikä on järkevästi ajateltuna tällä hetkellä mahdollista ja toteuttaisimme yhdessä sen, millä on merkittävä ja kestävä vaikutus energian kulutuksen vähentämiselle. Näin saavuttaisimme tavoitteemme ja tekisimme Euroopan unionista maailman johtajan energiatehokkuudessa ja hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä.

Csibin mietintö (A6-0096/2009)

Komissio ilmoittaa, että se, että ehdotettu laajennus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin, joka koskee energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteita, hyväksytään, ei vaikuta tämänhetkisen, valmiin työohjelman täytäntöönpanoon.

Lisäksi komissio kiinnittää asianmukaisesti huomiota direktiivistä saatuihin kokemuksiin laatiessaan työohjelmaa ja ehdottaessaan uusia uudelleenlaaditun direktiivin mukaisia täytäntöönpanotoimia. Direktiivin 15 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja paremman sääntelyn periaatteiden mukaisesti komissio pyrkii erityisesti takaamaan, että direktiivi on yhdenmukainen yleisesti EU:n tuotteita koskevan lainsäädännön kanssa.

Komissio aikoo myös arvioidessaan direktiivin soveltamisalan laajentamista tuotteisiin, jotka eivät liity energiaan, 21 artiklan mukaisesti harkita, onko tarpeellista muokata menetelmiä kyseisiin tuotteisiin liittyvien merkittävien ympäristöaspektien tunnistamiseksi ja niihin puuttumiseksi.

Magor Imre Csibi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kompromissiin pääsy ei koskaan ole helppoa, ja tämänpäiväinen keskustelu osoitti meille, että meillä on eriäviä mielipiteitä. Ei kuitenkaan ole koskaan helppo

löytää hyvää keskitietä Euroopan parlamentin edistysmielisyyden ja komission pääosastojen ja neuvoston realistisen asenteen välille.

Haluaisin kuitenkin kiittää vilpittömästi pääosastojen kollegoitamme heidän joustavuudestaan. Haluaisin myös kiittää komission jäsen Verheugenia hänen osoittamastaan tuesta ja ystävällisistä sanoistaan, sekä varjoesittelijöitä, jotka auttoivat minua tässä lainsäädäntöprosessissa.

Omasta näkökulmastani tarkasteltuna, olen sitä mieltä, että olemme onnistuneet löytämään ehdotukseen hyvän keskitien ja pystyneet löytämään sellaisen ratkaisun tähän pakettiin, joka ei rasita liikaa Euroopan unionin teollisuutta ja joka samalla auttaa meitä myös lisäämään energiatehokkuutta ja luonnonvarojen säästeliästä käyttöä Euroopan unionin teollisuusallalla.

Haluaisin kuitenkin myös toistaa jossain määrin sitä, mitä kollegani Holger Krahmer sanoi, ja ilmaista toiveeni siitä, että tämän ehdotuksen täytäntöönpano tulee olemaan yhtä nopeaa kuin lainsäädäntötyömme.

Niinpä haluaisin nähdä täytäntöönpanon käyvän nopeasti, haluaisin nähdä nopeita tuloksia ja haluaisin nähdä tuloksia, jotka ennen kaikkea ovat Euroopan unionin kansalaisten etujen mukaisia ja samalla myös Euroopan unionin teollisuuden etujen mukaisia.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Nykyinen talouskriisi auttaa vain vahvistamaan Euroopan unionin vastuuta energiaa ja ympäristöä koskevien sitoumuksien noudattamisesta. On ryhdyttävä useisiin toimiin (esimerkiksi ekologinen suunnittelu), jotta kulutus- ja tuotantotottumukset Euroopan unionissa muuttuvat kestävämmiksi, ilman että yrityksille ja kansalaisille kohdistuu tästä lisäkustannuksia.

Ekologinen suunnittelu liittyy tuotteen elinkaaren ensimmäiseen vaiheeseen. Tämän uuden käsitteen tavoite on eliminoida tuotteiden ja tuotantoprosessien aiheuttamat ympäristövaikutukset. Noin 80 prosenttia tuotteen ympäristövaikutuksista ja kustannuksista sen koko elinkaaren ajalta voidaan laskea sen suunnitteluvaiheessa. Valmistajien ekologisesta suunnittelusta saamien tietojen kokoaminen ja levittäminen on yksi ekologista suunnittelua koskevan direktiivin uudistuksella saavutettavista keskeisistä eduista.

Se, että kuluttajille tiedotetaan energiatehokkuudesta ja luonnonvaroista, pitäisi olla olennaista valmistajien päätöksenteossa. Energiatehokkuuden parantaminen on nopein ja halvin tapa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Jotta voidaan lisätä avoimuutta kuluttajien, teollisuuden ja toimivaltaisten viranomaisten kannalta sekä helpottaa ja nopeuttaa kuluttajille ja pk-yrityksille tarkoitetun tiedon keräämistä, on luotava julkinen verkkotietokanta.

Kannatan komissiolle esitettyä pyyntöä julkisen ekologista suunnittelua koskevan verkkotietokannan luomiseksi.

21. Rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistaminen (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Catherine Nerisin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0068/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta (KOM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD)).

Catherine Neris, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tänä iltana saamme päätökseen ensimmäisen vaiheen työstämme, jossa on tarkasteltu komission ehdotusta rakennusalan tuotteiden markkinoinnin ehdoista.

Tässä asiassa haluan kiittää komissiota sen tarjoamasta teknisestä tuesta, ja haluan myös kiittää kaikkia varjoesittelijöitä heidän avoimuudestaan ja tahdostaan osallistua keskusteluun, joka on tehnyt mahdolliseksi sen, että olemme asteittain päätyneet samoihin kantoihin ja saavuttaneet yhteisymmärryksen tämän asian pääkohdista.

On totta, että vaikka tuemme täysin uudistuksen tavoitteita, joita ovat markkinoiden toiminnan parantaminen, uskottavuuden luominen CE-merkinnälle ja järjestelmän yksinkertaistaminen, ja että meillä on yhteinen intressi yhteiseen tekniseen kieleen, laaja enemmistö sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnasta oli hyvin halukas ilmaisemaan epäilyksensä.

Nämä epäilykset voidaan selittää ensisijaisesti yksimielisellä tahdollamme välttää menettelytapojen yksinkertaistaminen ja höllentäminen ja siten rajoittaa tuotekontrollia ja ilmoituksia.

Epäilykset aiheutuvat myös komission kannasta, joka mielestämme tyytyy tilanteeseen, jossa tuotearvioinnin kriteerit jätetään osaksi jäsenvaltioille, siten että CE-merkinnän todellinen merkitys riippuu siitä valtiosta, jossa tuotteita markkinoidaan, mikä aiheuttaa uskottavuusongelmia.

Varauksemme perustuvat lopuksi siihen tosiasiaan, että aikana jolloin tahdomme viedä Eurooppaa vihreän talouden suuntaan, meille esitetty teksti ei käsittele tuotteiden energiatehokkuutta eikä niiden osittaista haitallisuutta käyttäjille.

Näiden huolenaiheiden johdosta sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta on tehnyt joitakin muutoksia. Mainitsen tässä niistä viisi.

Esitämme ensinnäkin, että velvollisuus varustaa markkinoilla olevat rakennusalan tuotteet CE-merkinnällä säilytetään sen takaamiseksi, että kaikki Euroopassa myytävät tuotteet ovat käyneet läpi asianmukaiset kontrollimenettelyt.

Tämä valinta ei saa aiheuttaa ylimääräisiä rasituksia heikoimmille yrityksille, vaikeuttaen niiden toimintaa. Tämän takia olemme puoltaneet, että mikroyrityksiä varten säilytetään yksinkertaistetut menettelytavat, ja lisänneet toimenpiteen, joka sallii poikkeuksen velvollisuudesta CE-merkintään pienimuotoisesti toimiville ammattilaisille.

Toinen kohta koskee yksinkertaistettuja menettelytapoja CE-merkinnän saamisen helpottamiseksi. Olemme kuitenkin päättäneet varata näiden menettelytapojen saatavuuden rakennusalan tuotteiden valmistajille, mutta ei maahantuojille. Tämä lähestymistapa, jonka tarkoitus on parantaa markkinoiden valvontaa, mahdollistaa sen, että voimme estää epäilyttäviä maahantuontiyrityksiä tuomasta maahan heikkolaatuisia tuotteita.

Kolmas suuri muutos on se, että otamme käyttöön vähimmäistason yhdenmukaistamisen rakennusalan tuotteiden arvioinnissa Euroopassa. Tämän tarkoitus on varmistaa, että CE-merkinnällä on sama merkitys jokaisessa valtiossa, jossa tuotetta markkinoidaan.

Sikäli kuin on mahdollista, haluamme että tuotearvioinnissa sovellettavat vaatimukset ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa. Tätä varten olemme myös lisänneet mahdollisuuden luoda uusia arviointikriteereitä, jotka eivät ole ainoastaan teknisiä, vaan joita voidaan käyttää tason arvioinnissa yleistä etua koskeissa asioissa, kuten ympäristö, turvallisuus ja terveysriskit.

Samaa tarkoitusta varten – ja tämä on neljäs kohta jonka esitän – olemme auttaneet merkittävästi parantamaan käyttäjäinformaatiota, jota valmistajat tarjoavat suoritusasteilmoitusten yhteydessä. Valmistajien erityisesti ilmoitettava mahdollisista haitallisista aineista, jotka on mainittu tässä liitteenä olevassa listassa, jossa ovat mukana myös REACH – direktiivissä mainitut aineet.

Lopuksi, ja tämä on viimeinen kohta jonka esitän, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan jäsenet ovat yrittäneet lisätä avoimuutta rakennustuotteiden sertifiointiehtoihin, yritysten rooliin sertifiointiprosessissa, ja myös CE-merkinnän saatavuusehtojen täsmentämisessä siten, että selvästi eritellään väylät tuotteille, jotka yhdenmukaistettu standardi kattaa, väylistä, jotka on varattu tuotteille, joita standardi ei kata ja joita kutsutaan usein nimellä innovatiiviset tuotteet.

Tämä työ on todellakin päättymässä, mutta se ei ole saavuttanut haluamaamme vaihetta. Neuvoston kohtaamat vaikeudet, jotka liittyvät kannan muotoilemiseen, johtivat siihen, että yhteistä kantaa ei pystytty sopimaan, huolimatta hyvästä yhteistyöstä puheenjohtajavaltio Ranskan ja puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa.

Tänään olen pahoillani tämän johdosta, vaikka tiedän, että jos meille annettaisiin lisää aikaa, voisimme toisessa käsittelyssä saavuttaa paljon laajemman yksimielisyyden ja, ennen kaikkea, käydä merkityksellisemmät keskustelut, joissa voitaisiin ilmaista kannat tällä sektorilla.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää esittelijää, Catherine Nerisiä hänen työstään tällaisen laajan ja teknisesti monimutkaisen ehdotuksen

laatimiseksi. Tämä on lainsäädäntöprosessi, joka on asettanut suuria haasteita meille kaikille, mutta meidän on pidettävä mielessä, että meidän työemme tässä asiassa koskee erityisen tärkeän sektorin tulevaisuutta.

Rakennusalan tuotteet muodostavat yksinään 3 prosenttia Euroopan sisäisistä tuotteista, ja jos mukaan otetaan rakennustoiminta, rakennussektorin osuus Euroopan unionin talouden kokonaistuotannosta on 10 prosenttia. Siksi on aivan selvää, että pyrkimykset tämän sektorin kilpailukyvyn parantamiseksi – erityisesti nykyisessä kriisissä – ovat erityisen tärkeitä.

Tällä esityksellä pyrimme luomaan vakaan perustan rakennusalan tuotteiden sisämarkkinoiden lujittamiseksi. Ainoastaan tällä tavalla voimme turvata välttämättömän kasvun ja työpaikat myös taloudellisen toipumisvaiheen jälkeen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi nykyinen rakennustuotedirektiivi on uudistettava siten, että se vastaa paremman lainsäätämisen periaatteita.

Kerron nyt, mitä me yritimme saavuttaa. Halusimme selventää peruskäsitteitä ja CE-merkinnän käyttöä, yksinkertaistaa menettelytapoja vähentääksemme etenkin pienille ja keskisuurille yrityksille koituvia kustannuksia, ja lisätä koko järjestelmän uskottavuutta.

Minulle tärkeintä oli välttää aiheuttamasta mitään turhia lisärasituksia yrityksille, erityisesti pienimmille yhtiöille. Tästä syystä on mielestäni tärkeää, että mitään uusia hallinnollisia tai arviointimenettelyjä ei luoda. Tämä on elintärkeää ennen kaikkea pienimmille paikallisille yrityksille.

Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite Small Business Act sai erikoisen lämpimän vastaanoton tältä parlamentilta vähän aikaa sitten. Tämän säädöksen periaatteiden mukaisesti komission esitys luo yksinkertaistetut menettelytavat mikroyrityksille sellaisia tuotteita varten, joihin ei liity mitään vakavia turvallisuusriskejä. En tahdo, että tätä lähestymistapaa muutetaan – se on esityksen tärkeimpiä kohtia. Tämä johtuu siitä, että käytännössä monille rakennustuoteperheille – kuten ikkunoille, sisäoville ja lattianpäällysteille – hyvin pienten valmistajien olemassaolo on äärimmäisen tärkeää markkinoiden toimivuuden takaamiseksi, ja on kuluttajien edun mukaista. Näiden pienten valmistajien tarjoamia mahdollisuuksia on tehokkaasti hyödynnettävä Euroopan rakennusosalalla.

En ole samaa mieltä siitä, että olisi välttämätöntä määrätä vaarallisista aineista tehtäväksi ilmoitus, joka menisi pitemmälle kuin ne säännöt, jotka olemme jo säätäneet REACH-asetuksen yhteydessä. Vakuutan teille, että REACH-asetuksessa säädettyt säännökset kattavat kaiken – meidän ei tarvitsisi tehdä mitään muuta rakennussektorin osalta – kaikki huolenaiheet, jotka olen kuullut, ovat täysin REACH-asetuksen kattamia. Ihmettelen todella, mitä perusteita voisi olla sille, että säädettäisiin kattava, yhtenäistetty lainsäädäntö kemikaaleja varten, jos sitten säätäisimme uusia ja poikkeavia sääntöjä yksittäisille tuotteille. Komissio ei missään tapauksessa tukisi tällaista ajatusta.

Lopuksi käsittelen CE-merkintää ja kansallisen merkinnän lopettamista. Haluan tehdä tämän täysin selväksi: niissä tapauksissa, joissa on säädetty kansallinen merkintä, se lisää ylimääräisiä testausvaatimuksia rakennustuotteille yhdenmukaistettujen eurooppalaisten standardien lisäksi, mutta ei tuo mitään lisäarvoa sisältöön. Se lisää ainoastaan hallinnon raskautta ja lisää työtä kysymyksessä oleville yrityksille. Tämä on suoraan vastoin ehdotuksen päätavoitetta.

Rakennussektorin tilanne poikkeaa meidän niin sanotun uuden lähestymistavan lainsäätämistekniikan perinteisistä alueista. Tämä oli äskettäin sisämarkkinapaketin kohteena. Emme voi yksinkertaisesti kopioida ratkaisuja, jotka otettiin käyttöön tämän ”uuden lähestymistavan lainsäätämistekniikan” muilla rakennusalan sektoreilla, koska sen rakenne ja käytetyt materiaalit ovat täysin erilaisia.

Ymmärrettävistä syistä en ole käsitellyt kaikkia tarkistuksia. Me annamme parlamentin henkilökunnalle kirjallisesti tiedon komission kannasta parlamentin muiden tarkistusten osalta.

Ehdotus rakennustuotteiden sääntelyksi on mielestäni erittäin tärkeä ehdotus. Mielestäni tämän päivän keskustelu on tärkeä ja olen samaa mieltä kuin esittelijä siinä, että vaatii vain vähän lisää aikaa, ja meillä on edelleen hyvä mahdollisuus saavuttaa yhdessä lopputulos ja päästä järkevään kompromissiin.

Den Dover, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa, että komission jäsen osoitti rakennusalan hyvää ymmärtämistä. Haluan vain sanoa, että mielestäni sen prosentuaalinen osuus kokonaisbruttokansantuotteesta on suurempi, noin 12 prosenttia tai 13 prosenttia, ja materiaaleista noin 4 tai 5 prosenttia, joten se on erittäin tärkeä sektori.

Olen taustaltani insinööri, ja oli etuoikeus saada kirjoittaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan kanta. Olin ilahtunut, että lopulta esittämämme kanta sai täydellisen, yksimielisen tuen. Kiinnitimme teknisiin

asioihin enemmän huomiota kuin markkinointiin, koska kokonaisuutena keskustelemme tänä iltana oikeastaan sisämarkkinoiden näkökulmasta.

Rakennusala tarvitsee sääntelyä direktiivin oltua voimassa 20 vuotta. Haluan korostaa tarvetta lisätä CE-merkintöjä, mikä on aivan keskeistä. Emme halua nähdä enempää kansallisia standardeja ja toivon koko tälle prosessille menestystä tulevaisuudessa. Se on erittäin tärkeä toimenpide erittäin tärkeällä alalla.

Zita Pleštinská, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (SK) Nykyisellään on paljon eroja valtioiden sisäisillä vaatimuksilla rakennustuotteille ja niiden asentamiselle rakennuksiin.

Koska rakentaminen on niitä sektoreita, joilla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta useimmiten rikotaan, olen ilahtunut esitetystä sääntelystä rakennustuotteiden markkinointia varten. Se on kattavaa lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on päivittää 20 vuotta vanha direktiivi rakennustuotteista ja useat asetukset. Tämä sääntely tekee muutoksia edellytykseen vaatimuksenmukaisuusilmoituksesta, yhdenmukaistaen juridisen terminologian ja määrittäen poikkeukset pienille ja keskisuurille yrityksille. Tietääkseni rakennusmateriaalien tuottajat ovat hyvin kiinnostuneita CE-merkinnästä. Tämän lisäksi sen pitäisi suuresti yksinkertaistaa byrokratiaa viejille ja maahantuojille, ja sillä on arvoa markkinoinnin näkökulmasta.

Esimerkiksi kalkin, sementin ja tiilien valmistajat nauttivat jo nyt CE-merkinnän tuomista hyödyistä. Rakennussektorilla CE-merkintä ei ilmaise turvallisuutta, ja kansalliset merkinnät eivät tuo lisäarvoa käyttäjille. Sen sijaan ne muodostavat esteen sisämarkkinoiden toiminnalle. Kansalliset merkinnät eivät ilmaise, että tuotteen lisäominaisuudet on testattu, eivätkä ne myöskään kerro mitään rakennustuotteen laadusta. Tästä huolimatta tuottajien on usein maksettava testeistä ja oikeudesta merkitä tuotteensa kansallisilla merkinnöillä.

Minulla ei ole mitään vapaaehtoista merkintää vastaan, jonka tarkoituksena on tuotteiden laadullisten ominaisuuksien testaaminen, kuten esimerkiksi ECO Design. Uskon vakaasti, että tavoitteenamme on oltava CE-merkinnän ja sen käyttövelvollisuuden vahvistaminen. Arvoisa komission jäsen Verheugen, arvostan kantaanne kansallisten merkintöjen käytöstä rakennustuotteissa, mutta varjoesittelijänä kannatan komission alkuperäistä ehdotusta.

Yhdenmukaistetut standardit ovat tehokkaampi ja tarkoituksenmukaisempi väline rakennustuotemarkkinoiden tuottajille. Olen siksi ylpeä siitä, että olen täällä Euroopan parlamentissa laatinut puitteet eurooppalaisten standardien rahoittamiselle. Haluan kiittää esittelijöitä Catherine Neris, Janelle Fourtou ja Heide Rühle ja heidän ryhmäänsä erinomaisesta yhteistyöstä, sekä kollegoitani Den Doveria, Malcolm Harbouria, Andreas Schwabia ja Tereza Pinto de Rezendeä hyvästä työstä. Haluan myös lausua kiitokseni kollegoille komissiossa ja puheenjohtajavaltio Tšekille heidän joustavasta ja rakentavasta asenteestaan. Toivotan onnea tälle lainsäädäntötyölle.

Jan Cremers, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Tuotestandardien asettaminen ei ole pelkästään tekninen asia. Kaksikymmentä vuotta sitten olin mukana ensimmäisessä standardin asettamisessa aivan erilaisella vastuualueella, nimittäin rakentamisessa. Täytyy sanoa, että olen tyytyväinen Catherine Nerisin saavuttamaan tulokseen.

Rakennustuotteen laatua ei nimittäin tule arvioida pelkästään sen teknisten ominaisuuksien ja olennaisten piirteiden mukaan. On myös otettava huomioon sen käytön terveys- ja turvallisuusnäkökohdat koko sen elinkaaren aikana. Ryhmämme on siksi tehnyt paljon työtä, jotta mukaan otettaisiin säännökset, joista on hyötyä työntekijöiden ja käyttäjien turvallisuudelle, sekä ympäristölle. Kiitän esittelijää hänen tuestaan tässä asiassa.

Ryhmämme on sitä mieltä, että kaikki valmistajan tiedossa olevan tieto pitäisi ottaa mukaan suoritustodistukseen, mukaan lukien tieto vaarallisista aineista. Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa lainsäädännön oikea soveltaminen ja säättää rangaistukset rikkomuksista, mukaan lukien rikossanktiot vakavista rikkomuksista.

Arvoisa puhemies, tuotteiden yhdenmukaistamisen yhteydessä käytetään liian usein argumenttia, että se on tekninen asia, johon ei pitäisi sekoittaa sosiaalisia toimenpiteitä. Olen tyytyväinen, että tässä tapauksessa olemme pystyneet vastustamaan tätä argumenttia, ja toivon, että voimme päättää tämän asian huomenna.

Janelly Fourtou, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet. Ensinnäkin tahtoisin onnitella Catherine Nerisiä hänen tekemästään työstä teknisessä asiassa, joka on erityisen vaikea meille, jotka emme ole asiantuntijoita.

Komission esittämän sääntelyn tavoite on luoda yhdenmukaistetut lainsäädännölliset puitteet, samalla säilyttäen joustavuuden ja vähentäen byrokraattisia yleiskustannuksia ja kuluja. En tiedä, olemmeko aina saavuttaneet tämän määritelmän, mutta ainakin olemme yrittäneet, esittelijän ja varjoesittelijöiden kanssa, helpottaa toisen käsittelyn työtä, koska neuvosto ei ole pystynyt sopimaan yhteisestä kannasta.

En mene yksityiskohtiin, mutta käytän jäljellä olevan ajan selostaakseni Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän kantaa CE-merkintään, mikä on tämän mietinnön keskeisiä kohtia. Tässä asiassa ALDE-ryhmä on täysin samaa mieltä komission kanssa, ja on aina vastustanut kansallisten merkintöjen lisääntymistä.

Siten äänestämme sen puolesta, että CE-merkinnästä tehdään poissulkeva, että merkinnän saamiseksi tarvittavaa menettelyä yksinkertaistetaan, ja mikro-yrityksiltä vaadittavia menettelyjä helpotetaan.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet. Myös minä tahdon esittää kiitokseni esittelijälle, varjoesittelijälle, ja ennen kaikkea Zita Pleštinskälle, ja haluaisin jatkaa siitä, mihin Janelly Fourtou jäi.

Mehän sovimme tavarapaketista vuosi sitten, ja silloin meidän oli ratkaistava vaikea kysymys CE-merkinnästä. Arvoisa komission jäsen Verheugen, Euroopan parlamentin sosialistiryhmän päätös tuoda silloin sovittu kompromissi tähän direktiiviin liittyy myös siihen tosiseikkaan, että teidän teettämänne tutkimus ei mahdollisesti tullut tehokkaasti esitellyksi parlamentin kaikissa osissa. Tässä teillä, arvoisa komission jäsen, on selvä mahdollisuus vaikuttaa voimakkaammin sosialistiryhmään, jotta se ottaisi huomioon tämän tutkimuksen tulokset. Ehkä myös huomiossa äänestyksessä otettaisiin tämä huomioon, erityisesti koska tässä direktiivissä – toisin kuin tavarapaketissa – ei käsitellä informaatiota, jolla on merkitystä kuluttajille, vaan yksinomaan tuotteiden ominaisuuksia, joilla on joka tapauksessa oikeastaan eri tarkoitus.

Toiseksi, rakennustuoteasetus on erittäin menestyksellisesti auttanut edistämään sisämarkkinoiden toteutumista, kun esimerkiksi pystyimme onnistuneesti yksinkertaistamaan pieniä ja keskusuuria yrityksiä koskevia säännöksiä monilla aloilla. Lisäksi saatoimme voimaan mikroyrityksiä koskevat helpotukset, jotka ilmoitettiin eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa Small Business Act -aloitteessa, ja joita meiltä pyydettiin nimenomaisesti ja usein, monissa yhteyksissä.

Olen täysin samaa mieltä niistä näkökohdista, jotka on esitetty kansallisten merkintöjen instituutioista. Tarvitsemme paljon vahvemmat Euroopan sisämarkkinat tässä suhteessa. On oltava mahdollista, että espanjalainen valmistaja saa tuotteen hyväksytyksi Saksassa ja Ruotsissa Espanjassa sijaitsevan standardiviraston päätöksellä sen sijaan, että olisi tukeuduttava yksinomaan sen neulansilmän läpäisemiseen, jota kansallisen hyväksynnän hankkiminen jokaisessa kansallisessa virastossa merkitsisi.

Lisäksi, arvoisa komission jäsen, olen samaa mieltä sen kanssa, mitä sanoitte kemikaalien sääntelystä. Vaati paljon työtä, että saimme aikaan REACH-asetuksen, eikä meidän pitäisi lisätä uusia asetuksia tämän päälle jokaista uutta lainsäädäntöehdotusta kohti, joka liittyy materiaaleihin, joilla on jokin liityntä kemikaaleihin.

Toisessa käsittelyssä meidän on vielä uudestaan käsiteltävä pari kohtaa. Ensimmäinen on kysymys sääntelyistä, jotka koskevat tuotevaatimuksia. Tällä alueella on mielestäni oltava lisää sääntelyä, jotta käyttäjät todella saavat toimivan käsityksen. Meidän on myös ehkäistävä kaksoissääntelyä. Liite 6 menee mielestäni liian pitkälle. Matalajännitedirektiivi ja koneita koskeva direktiivi kattavat jo monta asiaa tässä suhteessa. On harkittava huolellisesti uudelleen, että pitääkö tässä tapauksessa olla *lex specialis* -sääntelyä. Muilta osin Catherine Neris on luonut pohjimmitaan pitävän perustan äänestykselle ensimmäisessä käsittelyssä.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos, että saan jälleen puheenvuoron, mutta en tarvitse sitä. Minulla ei ole jäljellä muuta sanottavaa kuin kiitos teille kaikille tästä rakentavasta ja hyödyllisestä keskustelusta.

Catherine Neris, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitos, arvoisa komission jäsen, kiitos, hyvät parlamentin jäsenet, että osallistuitte täysin tähän työhön.

Esitän vain yhden kommentin: olen todellakin ottanut huomioon kaiken, mitä on sanottu, koska olen sitä mieltä, että tämän työn tulee jatkua. Meille on tärkeää, että tämä ala on vähän enemmän jäsentynyt yhteisön sisällä, mutta ennen kaikkea, että standardi, jonka me haluaisimme olevan hiukan kattavampi CE-merkinnän osalta, olisi paljon johdonmukaisempi. Tässä suhteessa toiveemme on ennen kaikkea, että olisi enemmän Euroopan yhdentymistä paremman Euroopan aikaansaamiseksi ja enemmän yhdentymistä näillä herkillä aloilla, koska me tiedämme, että ne ovat talouksiemme sydän, ja että ne ovat myös taloudellisen toipumisen vipuja. On myös tarvetta käsitellä kaikki mainitsemamme kohdat.

Viimeinen asia, jonka haluan sanoa liittyä siihen, mitä Andreas Schwab sanoi tutkimuksista. Me otamme tietenkin huomioon valmiit tutkimukset, ei ainoastaan vahvistaaksemme sen mitä olemme tehneet, mutta myös uudelleenarviointia varten, mikäli se osoittautuu tarpeelliseksi. Uskon että meille on välttämätöntä, että teemme yhteistyötä tällä sektorilla, ja niin me teemmekin.

Kiitos, arvoisa komission jäsen, näistä hedelmällisistä mielipiteidenvaihtoista, ja toivon joka tapauksessa, että toisessa käsittelyssä tämä teksti on sekä yhteensopiva, että soveltuva erityisesti yritystemme tarpeisiin.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

22. Säästöjen tuottamien korkotulojen verotus – Yhteinen alv-järjestelmä maahantuontiin ja muihin rajatylittäviin operaatioihin liittyvien veropetosten osalta (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Benoît Hamonin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0244/2009) ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta (KOM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS))

– Cornelis Visserin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0189/2009) ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonnäisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta maahantuontiin ja muihin rajatylittäviin liiketoimiin liittyvien veropetosten torjumiseksi (KOM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS)).

Benoît Hamon, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää varjoesittelijöitä, jotka ovat myötävaikuttaneet tämän mietinnön hyväksymiseen talous- ja raha-asioiden valiokunnassa, erityisesti Sirpa Pietikäistä ja Bilyana Ilieva Raevaa, sekä onnitella Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän koordinaattoreita, Jean-Paul Gauzèsia ja Wolf Klinziä, joilla oli merkittävä rooli sen varmistamisessa että tämä mietintö, josta huomenna täysistunnossa äänestämme, hyväksyttiin talous- ja raha-asioiden valiokunnassa.

Tiedätte, että G20-kokouksen päättyessä jotkut EU:n – asemassaan näkyvät – valtionpäämiehet julistivat voiton ilmoittamalla tiedotuksissaan, että pankkisalaisuuden aika on ohi.

Nämä äänekäävät lausunnot sivuuttaen, Euroopan parlamentti on nyt päättänyt tehdä käytännön työn – mihin suhtaudun myönteisesti – ja on kiinnostunut ei niinkään tiedotuksesta vaan toimista, joilla se voi tehokkaasti torjua veropetoksia, joiden arvioidaan olevan 200 miljardia euroa vuodessa. Tätä 200 miljardia euroa tulisi verrata Euroopan maiden kriisistä selviämiseksi laadittujen elvytysuunnitelmien määriin, sitä tulisi verrata Euroopan unionin budjettiin ja sitä tulisi myös verrata Euroopan maiden budjettialijäämien tasoihin. Euroopan veronmaksajat ovat nyt täysin oikeutettuja pyytämään Euroopan pankkisektoria, ja täten Eurooppalaisia pankkeja, tekemään tarvittavat toimenpiteet, jotta jäsenvaltioiden veroviranomaisten on mahdollista saada takaisin osa veron kiertämisen tai veropetosten vuoksi menettämästään verotulosta.

Olemme tehneet rakentavaa työtä ja uskon, että olemme välttäneet määräilyyn tai molemminpuoliseen syytelyyn turvautumisen. Olemme edistyneet kolmella rintamalla ja kannatan Euroopan komission tekstiluonnosta ja komission jäsen Kovácsin, joka oli kiistattomasti menossa oikeaan suuntaan, ympärillä tehtyä työtä. Olemme parhaamme mukaan yrittäneet parantaa komission tekstiä kolmella tavalla käyttäen mittapuunamme sitä, mitä Euroopan veronmaksajat kertovat meille.

Päätimme, että direktiivin soveltamisalaan nähden teksti oli hieman liian varovainen sekä oikeudellisen rakenteensa että säästämisuotteiden määritelmien osalta. Tiedämme että rahoitusjärjestelmillä on mainittavaa mielikuvitusta kehitettäessä uusia rahoitustuotteita, joilla jotkut ihmiset voivat välttää verotusta. Tämän vuoksi parlamentti ja komissio ehdottavat komiteamenettelyn käyttöönottoa, jossa säästämisuotteiden määritelmä mukautetaan vallitsevan rahoitusjärjestelmän nykytodellisuuteen.

Kuitenkin tässä asiassa useat tuotteet ovat tällä hetkellä soveltamisalan ulkopuolella ja mielestämme ne tulisi sisällyttää siihen niin pian kuin mahdollista. Tämä koskee erityisesti tietynlaisia eläkejärjestelyjä, jotka toimivat pääomittamisen kautta ja yleisemmin olemme sitä mieltä, että ehdotus sisällyttää tuotteet, jotka takaavat 95 prosenttia sijoituksesta ei tarjoa riittäviä takeita.

Tämän vuoksi 90 prosentin raja on mielestämme kohtuullisempi. Kyseiset tarkistukset esitetään huomenna täysistunnossa. Nähtäväksi jää hyväksytäänkö ne. Olen pahoillani ettemme ole löytäneet kysymykseen kompromissiratkaisua komissiossa ja toivon, että pääkäsitellyssä annetaan vahva signaali määrittelemällä säästämistuotteet tuotteiksi, jotka takaavat 90 prosenttia pääomasta eikä ainoastaan 95 prosentin tuotteita kuten komissio ehdottaa.

Direktiivin soveltamisalan laajentamisesta olimme kuitenkin laajalti yksimielisiä, etenkin liitteiden I ja III sanamuodon osalta. Mietintö vahvistaa liitettä I huomattavasti, sillä olemme laatimassa erittäin kattavaa listaa veroparatiiseista mitään oikeudenkäyttöaluetta unohtamatta, ja toisin kuin G20-lista, tämä lista sisältää Delawaren ja Nevadan osavaltiot. Olemme komissiota laajemmin määritelleet ne oikeudelliset rakenteet, joiden olemassaoloa tai verotuksellista avoimuutta oikeudenkäyttöalueiden on kyettävä osoittamaan. Uskon, että tämä näyttötaakan kääntäminen päinvastaiseksi on tehokkaampaa kuin veronkiertoa vastaan taistelu.

Kuitenkin, tämän tekstin suurin heikkous – ja päätän puheenvuoroni tähän – liittyy kolmelle jäsenvaltiolle myönnettyyn siirtymäkauteen: Belgia, Itävalta ja Luxemburg. Vaikka Belgia on ilmoittanut hylkäävänsä lähdeverojärjestelmän, toivon, että automaattinen tietojenvaihtojärjestelmä laajenee, ja jotta tämä voisi tapahtua, haluaisin että siirtymäkauden päättymisaika määritetään. Tästä syystä, vaikka olemme hyväksyneet periaatteen tutkimuksesta, jolla arvioidaan eri lähdevero- ja tietojenvaihtojärjestelmien etuja vuonna 2011, kun direktiiviä tarkistetaan, toivomme, että 2014 määritetään siirtymäkauden päättymisajaksi. Haluan todeta, että olemme pyrkineet työskentelemään avoimuuden hengessä ja parantaaksemme avoimuutta hetkellä, jolloin Euroopan veromaksajien edellytetään osallistuvan erityisesti Euroopan pankkitoiminnan auttamiseen.

Cornelis Visser, esittelijä. – (NL) Aloitan kiittämällä varjoesittelijöitä hyvästä yhteistyöstä.

Haluan asettaa asiat oikeaan asiayhteyteen. Petosten torjuntaa, vaikkakin suurelta osin jäsenvaltioiden vastuulla, ei voida hoitaa ainoastaan kansallisella tasolla. Euroopan unionin on otettava tämä ensisijaiseksi tavoitteeksi ja meidän on varmistettava, että jäsenvaltioiden ja Euroopan komission välillä vallitsee läheinen yhteistyö. Ottaen huomioon, että arvonlisäverouudistus on siirretty väliaikaisesti taka-alalle, komissio on keskittynyt niin sanottuun klassiseen toimenpiteeseen, mikä tarkoittaa muutoksia arvonlisäveroa koskevaan lainsäädäntöön, joilla esitetään teknisiä parannuksia mutta ne eivät perustavalla tavalla muuta olemassa olevaa järjestelmää.

Kannatan komission jäsen Kovácsin aloitetta, koska se on oikeansuuntainen. Hallitukselle aiheutuneiden kulujen lisäksi veropetos ensisijaisesti aiheuttaa oikeudenmukaisen ja avoimen verotuksen periaatteen rikkomisen ja se voi johtaa kilpailun vääristymiseen, mikäli toinen yritys laskuttaa arvonlisäveroa ja toinen ei. Tämä vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan sillä rehelliset yritykset joutuvat epäedulliseen kilpailuasemaan veropetosten takia. Toivotan lämpimästi tervetulleeksi komission toimet pyrkiä puuttumaan arvonlisäverojärjestelmän tietoiseen väärinkäyttöön rikollisryhmien toimesta, jotka pyrkivät hyötymään järjestelmän puutteista.

Arvonlisävero ei ole ainoastaan tärkeä tulonlähde jäsenvaltioille, mutta myös EU:lle. Euroopan unioni saa noin 20 miljardia euroa arvonlisäverotuloa. Arvonlisäveropetosten määräksi Euroopassa on arvioitu 100 miljardia euroa vuosittain. Tämä tarkoittaa sitä summaa, mitä maahantuoja ei voi maksaneet rajalla. Se on syy ottaa kiinni petokseen syyllistyneet maahantuojat ja viejät.

Euroopan komissio esittää kuitenkin merkittävää muutosta, jossa vilpittömässä mielessä toimineet tavarantoimittajat olisivat yhteisvastuussa petokseen syyllistyneisiin maahantuojiin kanssa. Olen siitä syystä yrittänyt lisätä vilpittömässä mielessä toimivien viejien oikeusturvaa. Toisin sanoen, yritysten ei tulisi olla vastuussa jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön puutteista. Mikäli jäsenvaltioille yksinkertaisesti annetaan lisää toimivaltaa asettaa viejiä syytteeseen yli rajojen, tämä ei juurikaan kannusta jäsenvaltioita parantamaan hallinnollista yhteistyötä.

Pyrimme muutoksillamme estämään rehellisten viejien tarpeettoman rankaisemisen. Tästä syystä rehellistä viejää on varoitettava kaksi kuukautta ennen varsinaista rangaistusta niin että hänellä on mahdollisuus todistaa toimineensa vilpittömässä mielessä. Yhteydenoton on näissä asioissa tapahduttava viejän oman verotoimiston kautta, eikä tuojavaltion.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä puoltaa korkeinta viiden vuoden palautusaikaa. En ole samaa mieltä asiasta. Kansallisella tasolla arvonlisäveron vastuuajoja ei ole yhtenäistetty. Esimerkiksi Belgiassa se on kolme vuotta todistettavissa olevat petostapaukset pois luettuina. Pidempi arvonlisäveron yhteisvastuuajan rajat ylittävissä kaupankäynnissä ei ole toivottavaa, koska yritysten hallinnollisen taakan

selkeästi kasvaessa kaupankäynti tulee erittäin kalliiksi, mikä ei todellakaan ole toivottavaa tämänhetkisessä kriisissä.

Lisäksi yritysten on vuodesta 2010 alkaen toimitettava kuukausittainen yhteenvedo EU:n sisällä tapahtuvasta rajatylittävästä kaupasta, minkä seurauksena veroviranomaiset saavat automaattisesti tarvitsemansa tiedot yhteisön sisällä tapahtuvien liiketoimien tarkastamista varten. Veroviranomaisten on käytettävä näitä tietoja tarkoituksenmukaisesti ja kohdennetusti.

Miksi heille tulisi antaa viisi vuotta aikaa ennen tarkastusten suorittamista, kun he jo saavat tiedot kuukausittain? Pahoin pelkään, että pitkähkö viiden vuoden vaadeaika johtaa siihen, että veroviranomaiset toimivat myöhään ja petoksentekijät ovat jo kadonneet. Tämän seurauksena palautusvaatimukset mahdollisesti esitetään vilpittömässä mielessä toimineille yrityksille.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni toteamalla, että petokseen syyllistyneiden maahantuojaisten kanssa on toimittava nopeasti. Rehellisen viejän oman verohallinnon tulisi lähestyä häntä ilmoitettuaan asiasta kaksi kuukautta etukäteen ja korkeintaan kahden vuoden aikana, sillä tämä ajanjakso rajoittaa, niin pitkälle kuin mahdollista, rehellisille yrityksille aiheutuvia hallinnollisia rasitteita.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, globalisoituneessa maailmassa, missä veronkiertäjät ja veropetoksen tekijät käyttävät kansallisten verohallintojen rajoitettua toimivaltaa hyväkseen, tehokas yhteistyö ja keskinäinen avunanto verohallintojen välillä on ehdottoman tärkeää veropetoksia ja veronkiertoa vastaan taisteltaessa. Parannetut säännöt ja avoimuuden lisääminen ovat ratkaisevan tärkeitä.

Tätä on viime aikoina korostettu G20-maiden huippukokouksessa Lontoossa ja se on vielä asiaankuuluvampaa sisämarkkinoilla finanssikriisin keskellä ja Euroopan unionin kalapolitiikan kiristämisessä. Edellä esitetyn perusteella keskustelen tänä iltana mielelläni kahdesta ehdotuksesta, jotka molemmat pyrkivät taistelemaan veropetoksia ja veronkiertoa vastaan kahdella eri veroalueella.

Ehdotettu säästökorkodirektiivin tarkistus pyrkii tukkimaan porsaanreikiä ja paremmin estämään veronkiertoa. Olen hyvin tyytyväinen ehdotuksen saamaan rakentavaan ja kannustavaan suhtautumistapaan Hamonin mietinnössä ja Siitosen lausunnossa.

Olen tietoinen siitä, että kiistanalaisin kohta komiteakeskusteluissa on ollut tarkistus 20, jolla määrättäisiin siirtymäkauden päättymisen minkä aikana kolme jäsenvaltiota saa kerätä lähdeveroa automaattisen tietojenvaihdon sijasta. Astrid Lullingin vastakkainen aloite, jota Othmar Karas kannattaa, tarkistuksessa 28, jossa näillä kolmella jäsenvaltiolla on mahdollisuus jatkaa lähdeveron keräämistä ja pysyvästi olla osallistumatta automaattiseen tietojenvaihtoon.

Tahdon muistuttaa, että säästökorkodirektiivin perimmäinen tarkoitus on tietojen vaihto niin laaja-alaisesti kuin mahdollista ja tämä on ainoa kohtuullinen keino mahdollistaa se, että veronmaksajan asuinvaltio soveltaa omia verosääntöjään rajat ylittävään säästöjen tuottamaan korkotuloon. Tämä on täysin yhdenmukaista viimeaikaisen kansainvälisen kehityksen kanssa, kuten G20-maiden tekemät päätelmät, joissa kannatetaan avoimuutta ja verohallintojen välisen tietojenvaihtoon perustuvan yhteistyön vahvistamista. Näin ollen voin vakuuttaa, että komissio ei suhtaudu kielteisesti tarkistukseen 20 hylätessään tarkistuksen 28 sen ollessa direktiivin tavoitteiden vastainen.

Olemme kuitenkin sitä mieltä, että siirtymäkauden päättymisajan määrittäminen on tässä vaiheessa ennen aikaista ja se voisi estää tarkistusehdotuksen välttämättömän nopean hyväksynnän neuvostossa. Olisi tarpeen arvioida milloin ja miten poliittiset sitoumukset yhteistyön tiivistämiseksi, joihin useat hallintoalueet ovat osallistuneet, voidaan todella panna täytäntöön. Komissio ei kaikesta huolimatta tule vastustamaan direktiivin vastaavien säännösten vahvistamista, joista voitaisiin yksimielisesti päättää neuvostossa.

Tarkistuksessa 22 komissiota pyydetään laatimaan vuoden 2010 loppuun mennessä vertaileva tutkimus, jossa tutkitaan tietojenvaihtojärjestelmän ja lähdeverojärjestelmän etuja ja haittoja. Tutkimuksen laatimisen määräaika ei kuitenkaan vaikuta realistiselta: kaikkien jäsenvaltioiden olisi myös toimitettava komissiolle, tästä vuodesta eteenpäin, tilaston osia, joiden toimittaminen on neuvoston toukokuun 2008 päätelmissä ja tarkistusehdotuksen liitteen V mukaan määrätty niille vapaaehtoiseksi.

Mitä tulee muihin teknisluonteisiin tarkistuksiin, joiden tarkoituksena on laajentaa tietyn säännöksen soveltamisalaa, kuten tarkistuksessa 17 vakuutuksesta, tai rajoittaa taloudellisten toimijoiden hallinnollisia rasitteita, komissio on sitä mieltä, että sen ehdotus on jo seurausta tasapainosta direktiivin tehokkuuden parantamisen ja ylimääräisten hallinnollisten rasitteiden rajoittamisen välillä.

Ehdotetut tarkistukset voivat vaikuttaa tähän tasapainoon kielteisesti. Ne voivat lisätä hallinnollisia rasituksia kohtuuttomasti – tämä on tilanne etenkin soveltamisalan laajentamistarkistusten osalta – tai vaikuttaa kielteisesti säännösten tehokkuuteen.

Vaikka komissio kannattaa parlamentin rakentavaa näkökantaa, se ei silti voi hyväksyä osaa tarkistuksista niiden nykyisessä muodossa. Komissio kuitenkin puolustaa useiden näiden tarkistusten henkeä neuvoston keskusteluissa eikä virallisesti muuta ehdotusta.

Seuraavaksi siirrytään arvonlisäveropetoksien arkaluontoiseen aiheeseen, haluan palauttaa mieliinne, että Ecofin-neuvoston kokouksessa 4. joulukuuta 2007 neuvosto ehdotti komissiota nopeuttamaan sen perinteisiin toimenpiteisiin perustuvaa arvonlisäveropetosten vastaista työtä. Ecofin-neuvosto myös ehdotti komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksia nykyisen lainsäädännön puutteiden korjaamiseksi.

Näin ollen komissio esitti joulukuussa 2008 tiedonannon koordinoidusta strategiasta parantaa arvonlisäveropetosten vastaista taistelua Euroopan unionissa. Tiedonannossa määritellään toimenpiteitä, joista komissio aikoo lyhyellä aikavälillä esittää lainsäädäntöehdotuksia. Tämä ehdotus on yksi tiedonannossa julkaistuista ensimmäisistä ehdotuksista.

Ehdotus mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat paremmin taistella arvonlisäveropetoksia vastaan kahdella tavalla. Ensinnäkin, antamalla lisäselvityksiä ehdoista, joilla tietyt tuontitavarat on vapautettu arvonlisäverosta ja toiseksi luomalla oikeusperustan, joka mahdollistaa rajat ylittävän yhteisvastuun elinkeinonharjoittajille, jotka eivät täytä raportointivelvollisuuksiaan.

Haluan kiittää parlamenttia, ja etenkin esittelijää, Cornelis Visseriä, ehdotuksen käsittelystä näin lyhyessä ajassa ja rakentavasta mietinnöstä. Sallinette minun kuitenkin kommentoida muutamaa seikkaa.

Mietinnön tarkistukset 2 ja 4 edellyttävät, että komissio toimittaa uuden rajat ylittävän yhteisvastuuehdon toimivuuden arvioinnin. Valitettavasti komissiolla ei ole tätä tietoa, koska verojen arviointi ja niiden kerääminen kuuluvat kansalliseen toimivaltaan. Jos taloudelliset toimijat vielä valittavat komissiolle siitä, että kansalliset verohallinnot väärinkäyttävät säännöstä tai että se johtaa epäoikeutettuihin tuloksiin, se kantaa vastuunsa yhteisön lainsäädännön valvojana ja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin. Toimenpiteisiin kuuluu tarpeen mukaan myös säännöksen tarkistusehdotuksen esittäminen.

Tarkistukset 3 ja 5 ovat vastoin jäsenvaltioiden toimivallanjakoa yhteisön arvonlisäverojärjestelmän yleisessä toiminnassa. Järjestelmä perustuu tietyssä jäsenvaltiossa tapahtuvaan verotettavaan tapahtumaan ja johtaa arvonlisäverovelkaan ja -velvollisuuteen kyseisessä jäsenvaltiossa. Jäsenvaltio, jolle arvonlisävero tulee maksaa, päättää menettelyn, jota noudatetaan arvonlisäveron perimisessä myös sijoittautumattomilta elinkeinonharjoittajilta.

Tämän vuoksi elinkeinonharjoittajan, joka ei ole täyttänyt raportointivelvollisuuttaan jäsenvaltiossaan, on perusteltava vajavuudet sen jäsenvaltion verohallinnolle, mille arvonlisävero tulee maksaa eikä oman jäsenvaltionsa verohallinnolle. Jälkimmäinen puuttuu asiaan ainoastaan ensimmäisen jäsenvaltion pyynnöstä lisätietojen saamiseksi tai veronkantoprosessissa.

Eva-Riitta Siitonen, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tuen talous- ja raha-asioiden valiokunnassa saavutettua kompromissia. Hamonin mietintö säästökorkodirektiiveistä on hyvä ja tasapainoinen. Se puuttuu veronkierron estämiseen sekä avoimuuden lisäämiseen.

Parlamentin on oltava tiukkana tässä asiassa, ja meidän on yhdenmukaistettava esimerkiksi säästöistä saatavien korkotulojen verotusjärjestelmät. Meidän on saatava viimeisetkin jäsenvaltiot tietojenvaihtojärjestelmän piiriin. Liian tiukka pankkisalaisuus on avattava, jotta voimme taistella veroparatiiseja vastaan. Myös G20-kokouksessa veroparatiisien purkaminen asetettiin yhdeksi keskeisimmistä tavoitteista.

Parlamentin täytyy toimia esimerkkinä, jotta selviämme rahoituskriisistä ja saavutamme kansalaisten luottamuksen uudelleen. Avoimuus pankkisektorilla on varmistettava, ja se on mahdollista vain tietojen vaihdon myötä.

Astrid Lulling, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, keskustelut säästöjen tuottamien korkotulojen verotusjärjestelmän ympärillä ovat muuttuneet häiritsevän kiihkeiksi. En epäröi puolustaa näkökantaa, mikä tuntuu olevan vähemmistön näkemys asiassa, mutta nähtäväksi jää mitä tapahtuu huomenna, siitä huolimatta, että esittelijämme ja komission jäsen eivät erota lampaita vuohista.

Palatkaamme ongelman ytimeen. Säästökorkodirektiivi tuli voimaan vuonna 2005 tavoitteenaan ulkomailta asuvien pääomatulojen verotus. Tähän liittyy kaksi järjestelmää: veroviranomaisten välinen tietojenvaihto ja lähdevero.

Mitä olemme saaneet selville usean vuoden toiminnan jälkeen? Viralliset ja epäviralliset tutkimukset osoittavat, että tietojenvaihto ei todellakaan toimi, koska se on monimutkaista, raskasta ja kallista. Toisaalta lähdeverolla on monia hyviä puolia.

Mitä tästä päätelemme, etenkin esittelijämme ja komission jäsen? Sen että järjestelmä ei toimi eikä takaa, että maksettavan veron maksaminen tulee pakolliseksi. Tätä voi olla vaikea ymmärtää.

Asiasta ei puutu kiehtovuutta, sillä on myös huomattava, että lähdeverojärjestelmä saavuttaa jatkuvasti enemmän suosiota jäsenvaltioiden keskuudessa – 19 valtiota 27:stä soveltaa sitä yleisesti tyydyttävällä tavalla. Kuitenkin se, mikä toimii kotimaassa, ei olekaan hyväksyttävää rajan toisella puolella.

Tämä logiikka johtaa sen paljastamiseen, mitä olemme rakentaneet vuosikymmeniä, eli rahoituspalveluiden yhteismarkkinoita. Yhteisön säännösten vapaa pääoman liikkuminen myös kyseenalaistetaan, kun niin sanotut suuret valtiot ajavat asukkaidensa pääoman palauttamista.

Mikä tahansa lyönti voidaan kuitenkin iskeä taistelussa tätä uutta pankkialaisuuden hirviötä vastaan. Totean kollegoilleni, jotka taistelevat tätä niin kutsuttua hirviötä, joka on vastuussa kaikesta pahasta, vastaan: olette valinneet väärän kohteen sekoittamalla tämän direktiivin puitteissa olevia asioita ja ennen kaikkea petätte itseänne.

Lopuksi, arvoisa puhemies, toivon, että useat kollegoistani kuuntelevat järjen ääntä ja äänestävät ryhmäni esittämän tarkistuksen 28 puolesta, mikä johtaa siihen, että jäsenvaltiot voivat vapaasti valita lähdeveron ja tietojen vaihdon välillä.

Kristian Vigenin, PSE-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen pahoillani, että Cornelis Visser ei jäänyt kuuntelemaan keskustelua loppuun asti tästä aiheesta, mutta aloitan toteamalla, että me kannatamme komission tämän suuntaisia ehdotuksia. Arvonlisäveron täydellinen uudistus toimisi paljon paremmin, mutta koska se ei ole nyt mahdollista, ehdotuksenne varmaankin ratkaisee joitain jäsenvaltioiden kohtaamia ongelmia niiden pyrkiessä estämään arvonlisäveropetosten leviäminen.

Etenkin kriisin yhteydessä on ensiarvoisen tärkeää taata arvonlisäverotulo sillä tällä hetkellä jäsenvaltiot ovat sijoittamassa miljardeja talouden tukemiseen. Tämän vuoksi parlamentin tulisi kannattaa jokaista tilaisuutta, jossa voidaan pienentää petoksen mahdollisuutta.

Haluan myös todeta, että kaiken kaikkiaan me kannatamme Visserin talous- ja raha-asoiden valiokunnan puolesta laatimia ehdotuksia. Ne herättävät ehkä hieman enemmän luottamusta liike-elämässä komission alkuperäisiin ehdotuksiin verrattuna. Olemme kuitenkin sitä mieltä, että 1 artiklan c kohdassa tehty ehdotus siitä, että tavaroiden toimituksen ja vastaanoton kuittauksen välinen ajanjakso, johon viitataan toisessa alakohdassa ja jonka tulisi olla kaksi vuotta, on melko lyhyt ja mielestämme lisää mahdollisuuksia rajoittaa Euroopan komission ehdotuksen soveltamisalaa ja tuloksia.

Tämän vuoksi PSE-ryhmä ehdottaa kyseisen ajanjakson kestoksi 5 vuotta, minkä uskomme olevan riittävän lyhyt liike-elämän tarpeisiin, mutta myös riittävän pitkä, jotta verohallinto ehtii hoitaa tehtävänsä. Lisäksi c kohdan käyttöönotto ei liity ehdotuksiin, jotka koskevat voimaantuloaikaa tai -tapaa, joiden uskomme aiheuttavan lisää ongelmia jäsenvaltioille.

Toivomme, että ehdotusta kannatetaan, ja että se johtaisi toivottuihin tuloksiin.

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa komission jäsen, arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, talous- ja rahoituskriisin vallitessa, meidän on tuettava Euroopan unionia sen pyrkimyksissä saavuttaa tehokkaammin toimiva ja tuloksellisempi verojärjestelmä.

Komission ehdotus tarkistaa säästökorkodirektiiviä muissa jäsenvaltioissa antaa mahdollisuuden parantaa olemassa olevaa järjestelmää. Euroopan parlamentin talous- ja raha-asoiden valiokunnassa istuvat jäsenet kannattavat sen soveltamisen laajentamista uusiin rahoitusinstrumentteihin ja uusille maantieteellisille

alueille. Euroopan liberaalidemokraatit ehdottivat alueiden lisäämistä, joissa on erityisen kevyesti säännelty verotusjärjestelmä, kuten Delawaren ja Nevadan osavaltiot Yhdysvalloissa sekä vakuutuksen jäsenvaltioiden tasa-arvoisesta kohtelusta ja direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien hallinnollisten rasitteiden vähentämisestä.

Arvoisa komission jäsen, peruskeskustelu on kuitenkin tulisiko lähdeverojärjestelmä poistaa ja korvata automaattisella tietojen vaihdolla. Liberaalisesta näkökulmasta kysymys on miten kasvava verovarojen periminen järjestetään ja miten ainoastaan tietojenvaihdon täytäntöönpano ei johda verovilpin estämiseen – tosin se, mikä tehty tutkimukset vahvistavat – tai lisääntyneeseen verovarojen perintään, vaan ainoastaan poistaa joiltain jäsenvaltioilta niiden kilpailuedun. Lähdevero ei ole ainoastaan tehokkaampaa vaan sen perintä on myös avoimempaa.

Uskon vakaasti, että jäsenvaltioiden on säilytettävä itsehallintonsa verotusjärjestelmän valitsemiseen. ALDE-ryhmä ehdotti, että kahden järjestelmän välillä suoritetaan vertaileva analyysi. Toivomme, että saamme tulokset komissiolta viimeistään joulukuussa 2010. Toivomme myös, että nämä tulokset antavat pohjan tuleville komission ehdotuksille säästökorkojärjestelmän tarkistuksista Euroopan unionin sisällä.

Huomenna äänestämme toisesta tärkeästä tekstistä koskien tuontiin liittyviä arvonlisäveropetoksia. Tämän direktiivin tarkoitus on varmistaa riittävän ja korkeatasoisen tiedon nopea vaihto. Näin ollen, viisi vuotta on liike-elämässä varsin pitkä aika. Tarkoituksena on myös esittää yhteisvastuujärjestelmä. Kunkin jäsenvaltion verotulojen turvaamisen ohella on kuitenkin tärkeää varmistaa, että yhteisvastuu otetaan käyttöön ainoastaan kun annetuissa tiedoissa on vakavia virheitä tai niiden toimittamisessa tapahtuu perusteeton viive. Muuten on olemassa vaara, että yrityksille määrätään lisää haitallisia rasitteita.

Toivon, että äänestämme näiden mietintöjen puolesta huomenna.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, veronkierto ei ole suurin ongelmamme kun maailmantaloutta ravistellaan perusteitaan myöten. On totta, että veropetoksia tapahtuu kaikkialla Euroopassa, Yhdysvalloissa ja läpi koko maailman. On totta, että ympäri maailmaa on veroparatiiseja, joihin varakkaat ihmiset ja yritykset voivat tallettaa rahansa. Tämä ei kuitenkaan ole keskeisin ongelmamme tänään. Tähän keskittyminen on tapa paeta vastuuta.

Meidän tehtävänä on nyt saada rahoituskriisi kuriin, jotta meillä olisi mitään verotuspohjaa jäljellä tulevaisuudessa. Mistä syystä olemme nyt tässä tilanteessa? Se johtuu ennen kaikkea siitä, että meillä on nyt omistajaton kapitalismi. Käytännössä rahoitusyrityksiä, suuria pankkeja ja enemmistöä suuryrityksistä johtaa toimihenkilöt ja nämä toimihenkilöt voivat esittää bonuksia, erorahat ja eläkkeet, mitkä kaikki riippuvat yrityksen voitosta, mitä nämä henkilöt hallinnoivat. Mikään maailmassa ei ole yksinkertaisempaa kuin kannattavuuden lisääminen lyhyellä aikavälillä ja siten yritysten tekemän voiton kasvattaminen. Kyse on ainoastaan riskin lisäämisestä. Talebin periaatteesta, joksi sitä usein kutsutaan, on olemassa useita tutkimuksia. Sen mukaan jos huomattavasti lisää riskiä, voit luottaa siihen, että voitot kasvavat merkittävästi ja kaikille voidaan antaa bonuksia ja muita etuja, toisin sanoen näitä ”lisäetuja”. Riskeistä tulee tietenkin tällöin todellisuutta, mutta siinä vaiheessa yhtiön johtoporras on jo lähtenyt tai heidän on lähdettävä. He voivat ostaa linnoja Ranskasta tai pelata golfia Espanjassa. Meidän ei pitäisi olla pahoillaan heidän puolestaan, mutta järjestelmää on yksinkertaisesti kestänyt.

Lisäksi, kenelläkään toimijoista ei ole kannustimia estää tätä kehitystä. Luottoluokituslaitokset ovat riippuvaisia asiakkaiden hankinnasta, mutta niillä ei ole asiakkaita, jos ne toteavat, että niiden asiakkaat eivät ole luottokelpoisia. Tallettajat tietävät talletustakuiden olemassaolosta ja niinpä heidän ei tarvitse olla huolissaan siitä, mihin pankkiin he rahansa tallettavat. Muut toimijat tietävät pääsevänsä yhteisymmärrykseen toisen osapuolen kanssa ja luottavat siihen, että he ovat liian suuria epäonnistuaan, sillä veronmaksajat aina maksavat laskun. Tämä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden on heti alussa todettava, etteivät ne suostu ottamaan kaikkia riskejä. Tätä on erittäin vaikea tehdä, mutta se pitää tehdä. Valitettavasti en usko, että Euroopan parlamentti suostuu tekemään yhteistyötä asiassa, mutta suosittelen sitä parlamentin jäsenille.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Tavoitani poiketen aloitan poliittisella kannanotolla, sillä minusta veropetos ja veronkierto näinä lisääntyvän työttömyyden ja palkkojen epätasa-arvon aikoina on todellinen skandaali. Vaalien aikana selviää mitkä puolueet ovat oikeasti valmiita ottamaan asian hoitaakseen.

Benoît Hamonin mietintö säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta on esimerkki käsiteltävästä kysymyksestä. Ymmärrän, että komission jäsenen on yksimielisyyksivaatimuksen vuoksi vaikea saavuttaa todellista yhteisymmärrystä asiassa. Euroopan parlamentin sosialidemokraattisella ryhmällä on enemmän kunnianhimoa kuin mitä komission ehdotus pitää sisällään ja tämä on sisällytetty useisiin esittämiimme tarkistuksiin.

Viimeiseksi kommentti Astrid Lullingille, joka vertaili tietojenvaihto- ja lähdeverojärjestelmiä. Mielestäni tässä ei oikeastaan ole siitä kyse. Keskustelemme laissa olevista porsaanrei'istä molemmissa järjestelmissä ja siitä, mihin asioihin meidän tulisi keskittyä. Asiassa on toimittu, mutta pitäisi tehdä vielä enemmän kuin mitä mietinnössä ehdotetaan.

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä huomioistanne sekä keskustelussa esittämistänne näkemyksistä. Olen ilahtunut, että Euroopan parlamentti ja komissio ovat yhtä mieltä toimista, joihin pitäisi ryhtyä veropetosten ja veronkierron taistelemiseksi Euroopan unionissa ja tyytyväinen kahden mietinnön saamaan yleiseen kannatukseen.

Haluan vielä esittää kiitokseni säästökorkoasian saamasta ensisijaisesta asemasta ja tuestanne komission toimille edistää hyvää hallintotapaa verotusalueella. Nopea edistymisen tarkistusehdotusta koskevissa keskusteluissa on myös yksi puheenjohtajavaltio Tšekin ensisijaisista tavoitteista. Kansainvälisestä ilmapiiristä – rahoitus- ja talouskriisistä – johtuen se on ensisijainen tavoite useimmille jäsenvaltioille.

Olen vakuuttunut, että kun jäsenvaltiot sopivat tavoista sulkea säästökorkodirektiivin porsaanreiät, on todennäköistä, että neuvosto pyytää komissiota vastaavalla tavalla päivittämään sopimukset viiden EU:n ulkopuolisen valtion ja 10 muun säästökorkomekanismin osallistuvan oikeudenkäyttöalueen kanssa. On ennenaikaista tänään pohtia miten ne suhtautuvat lähestymistapaamme. EU:n on ensin sisäisesti päästävä yksimielisyyteen. Ottaen huomioon G20-keskusteluissa saavutettu edistys OECD:n tietojenvaihtoon liittyvien vaatimusten täyttämistä, olen optimistinen myös tässä asiassa.

Mitä tulee Visserin mietintöön, olen jo aiemmin todennut, että komissio ei voi hyväksyä parlamentin tarkistuksia, mutta olemme huomioineet mietinnössä esitetyt suositukset. Erityisesti paremman koordinoinnin tarve eri jäsenvaltioiden välillä, tarvittava vaihdetun tiedon laadun parannus, tarve antaa muille jäsenvaltioille automaattinen pääsy tiettyihin jäsenvaltioiden tietokannoissa oleviin tietoihin ja vaatimus rekisteröintimenettely ja rekisteristä poistumismenettelyn yhdenmukaistamisesta ovat ideoita, joita komissio vakaasti kannattaa. Tämä on myös syy miksi komissio toukokuun loppuun mennessä antaa kattavamman ehdotuksen hallinnollista yhteistyötä koskevan asetuksen uudelleenlaatimisesta, johon nämä ehdotukset sisällytetään.

Lopuksi, ja kuten olen jo aiemmin todennut, on selvää, että veropetosten ja veronkierron poistamiseen ei ole olemassa yhtä, maailmanlaajuista ratkaisua. Tänään käsittelemämme ehdotukset ovat kaksi suurta edistysaskelta EU:n tasolla maailmanlaajuisessa veropetostenvastaisessa strategiassa.

Benoît Hamon, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti, koska olen juuri puhunut pitkään.

Haluan ensimmäiseksi kiittää jäsen Raevaa ja jäsen Siitosta sekä parlamentin jäseniä heidän puheistaan ja osallistumisestaan ja todeta jäsen Kovácsille, että mielestäni olen ymmärtänyt mitä hän sanoi.

Uskon kuitenkin, että selkeä signaali Euroopan parlamentilta soveltamisalaan, pankkisalaisuuteen ja veroparatiisilistoihin liittyvissä kysymyksissä on arvokasta apua neuvostolle huomenna, etenkin jos joudumme tulevaisuudessa neuvottelemaan uusia sopimuksia kolmansien maiden kanssa.

Nyt haluan päättää puheenvuoroni Astrid Lullingin László Kovácsille ja minulle osoittamalla kritiikillä – lempeällä sellaisella, haluan lisätä. Astrid Lulling kritisoi meitä lampaiden ja vuohien sekoittamisesta, vaikkakin hyvin hienovaraisesti. Haluan sanoa hänelle, että uskon, että huomenna tämä parlamentti, joka joskus sekoittaa lampaat ja vuohet, pystyy erottamaan yleiset edut ja yksityisistä ja toivon, että olemme näin ollen osaltamme tehostaneet taistelua veronkiertoa vastaan.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa esittääkseni henkilökohtaisen kannanoton. Benoît Hamon on juuri kritisoinut minua jostain, mutta minun on todettava hänelle, että hän sekä komission jäsen valitettavasti yhä sekoittavat lampaat ja vuohet. Haluan myös kertoa hänelle, että ainoa järjestelmä, mikä varmistaa, että jokainen veronmaksaja maksaa veronsa, mitä me kaikki haluamme, ja paras järjestelmä on lähdeveron periminen, sillä tietojenvaihtojärjestelmä on epäonnistunut. Se ei ole toiminut ja emme tiedä kuka on maksanut mitä, koska viranomaiset eivät osaa käyttää järjestelmää.

Halusin esittää tämän tarkennuksen.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna perjantaina, 24. huhtikuuta 2009, kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Keskustelussa veronkierrosta liittyen säästöjen tuottamien korkotulojen verotukseen ja arvonnäisveroon haluaisin kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin.

1. Veronkierron kokonaismäärä kaikissa Euroopan unionin verotuspiireissä on noin 200 miljardia euroa vuodessa. Tämä on yli 2 prosenttia jäsenvaltioiden bruttokansantuotteesta ja tarkoittaa, että jäsenvaltioiden julkiset menot vähentyvät huomattavasti.

2. Tämän vuoksi on hyvä, että uusi direktiivi tukkii verolainsäädännössä havaitut porsaanreiät ja, ottaen huomioon veronkiertoa harjoittavien yksilöiden mielikuvituksen, pyrkii estämään uusien strategioiden kehittämisen verolainsäädännön kiertämiseksi.

3. Euroopan unionin alueen veroparatiisit on nostettu esille ja myös EU:n jäsenvaltioista riippuvaisilla alueilla sijaitsevat veroparatiisit. Tämänhetkinen rahoituskriisi on osoittanut, että epäselvän verolainsäädännön sietäminen, tuntemattomat liiketoimet ja yhteistyön puute verotuksen alalla voivat lyhyellä aikavälillä varmistaa lisätuloja tietyille valtioille ja riippuvaisille alueille, mutta pitkällä aikavälillä tämä horjuttaa rahoitusjärjestelmää ja voi olla syy vakaville rahoituskriiseille.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Tulojen menetys veropetosten vuoksi kaikissa verotuskategorioissa on yhteensä enemmän kuin 200 miljoonaa euroa vuosittain EU:ssa, mikä on miltei 2 prosenttia bruttokansantuotteesta.

Veropetosten vuoksi vuosittain menetetyt miljardien eurojen tulot johtavat EU:n jäsenvaltioissa lisäsjoitusten ja yleishyödyllisten julkisten menojen alenemiseen, mikä tämänhetkisen rahoituskriisin yhteydessä merkittävästi alentaa jäsenvaltioiden mahdollisuuksia ratkaista sosiaalialalla, terveydenhuollossa ja koulutuksessa ilmaantuvia ongelmia.

Veropetosten vastainen taistelu on erittäin tärkeä aihe EU:lle ja meidän on säilytettävä johtava asemamme asiassa. Vain näin tekemällä on mahdollista saavuttaa tilanne, jossa Euroopan unionin ulkopuolella sijaitsevat merkittävät rahoituskeskukset ottavat käyttöön jäsenvaltioissa toteutettuja toimenpiteitä vastaavia keinoja.

Kannatan Euroopan komission ajatusta siitä, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määritetyn pääoman vapaan liikkuvuuden periaate asianmukaisesti huomioon ottaen meidän pitäisi harkita lausekkeiden lisäämistä EU:n kansalaisten säästökorkodirektiivin täytäntöönpanon estoyritysten vastapainoksi ohjaamalla EU:ssa saavutettu mielenkiinto verovapaisiin peiteyrityksiin tai yhtymiin, jotka sijaitsevat EU:n ulkopuolisilla alueilla tai sellaisten alueiden ulkopuolella, joissa toteutetaan vastaavia tai täysin samanlaisia toimenpiteitä, kuin mitä EU:n tasolla on sovittu.

Veroparatiiseihin on sovellettava nollatoleranssipolitiikkaa. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa minkäänlainen viive ratkaisujen löytämisessä, joilla varmistetaan oikeudenmukaisempi ja yhtenäisempi toimenpiteiden soveltaminen tässä asiassa, ei ole oikeutettua!

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Säästökorkodirektiivin uudistus on tärkeä osa finanssiarkkitehtuurin ja rahoitusmarkkinoiden pelisääntöjen uudelleenmuokkausta. Olemassa oleva direktiivi on auttamattomasti vanhentunut. Direktiiviä on suhteellisen helppo kiertää mm. käyttämällä välikäsinä sellaisia sijoitusyhtiöitä, joita ei direktiivissä määritellä maksuasiamiehiksi ja joita ei näin ollen velvoiteta osallistumaan tietojenvaihtoon. Niin ikään on ollut mahdollista järjestellä sijoitussalkkuja niin, että korkotuloja vastaavat tulot jäävät ”uudelleenpaketoimisen” seurauksena määritelmän ulkopuolelle.

Uudistuksen avulla pyritään korjaamaan näitä ongelmia. Välikäsiongelman ratkaisemiseksi komissio laajentaa maksuasiamiehen määritelmää kattamaan mm. säätiöitä ja rahastoja. Direktiiviin kaavaillaan otettavaksi myös uusia innovatiivisia tuotteita ja mm. tietynlaiset henkivakuutukset.

Muiden uusien tuotteiden sisällyttäminen on huomattavasti hankalampaa: valitettavasti sellaisten määritelmien luominen, joilla koronmaksuksi olisi mahdollista lukea kaikki korkotuloihin rinnastettavat tulot, on äärimmäisen hankalaa varsinkin, kun uusien tuotteiden luominen on suhteellisen helppoa. Tässä asiassa tulisi laajalti tarkastella, miten näitä tuotteita saadaan parhaiten säädeltyä, ennen kuin niitä sisällytetään direktiiviin. Komission on tarkoitus myös antaa esitys virka-apudirektiivin muutoksesta, johon sisältyy niin ikään automaattista tietojenvaihtoa koskeva uudistus.

Veronkierron välttämiseksi on niin ikään välttämätöntä, että kolme nykyisestä tietojenvaihdosta poikkeuksen nojalla ulkopuolelle jäänyttä maata – Belgia, Luxemburg ja Itävalta – saadaan muiden käyttämän järjestelmän piiriin. Esittelijän ehdottama määräajan päättymisaika, vuosi 2014, on ehdottoman kannatettava.

23. Etniseen alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelma terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavaltion yhteydessä (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana Sarah Ludfordin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0222/2009) etniseen alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelmasta terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavaltion yhteydessä [2008/2020(INI)].

Sarah Ludford, esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, kuluneen vuosikymmenen aikana on otettu käyttöön lakeja ja käytäntöjä, jotka mahdollistavat sen, että valtavia määriä henkilötietoja voidaan säilyttää ja vaihtaa. Tällä hetkellä EU:ssa itsessäänkin on ehdolla lukuisia toimenpiteitä, jotka helpottavat profilointia. Profilointi on tekniikka, jonka avulla kootaan yhteen tietoja eri lähteistä ja tehdään eräänlainen malli, jonka mukaan tunnistetaan ne ihmiset, joiden ominaispiirteet, käyttäytyminen tai tuttavapiiri vaikuttavat epäilyttäviltä ja jotka tämän vuoksi joutuvat tarkempaan seulontaan mahdollisina rikollisina tei terroristeina.

Poliisityössä on myös liikuttu kohti ennustavaa ja ennaltaehkäisevää lähestymistapaa, joka voi joskus olla tarpeen mutta joka voi myös johtaa rangaistustoimenpiteisiin viattomia ihmisiä kohtaan perustuen stereotyyppioihin, useimmiten rotuun tai jopa uskontoon.

Olen huolestunut profiloinnista ja tiedonlouhinnasta siitä syystä, että ne poikkeavat yleissäännöstä, jonka mukaan lainvalvontaa koskevien päätösten tulisi perustua ihmisen yksilölliseen käyttäytymiseen. On olemassa riski, että viaton henkilö voidaan alistaa sattumanvaraisesti pysäytyksiin, kuulusteluihin tai matkustuksen keskeytykseen. Jos hänet merkitään turvallisuusriskiksi eikä statusta pikaisesti poisteta, voi lisäksi seurata pidempiaikaisia rajoituksia, kuten viisumin tai maahantulon epääminen, työntekokielto tai jopa vangitseminen ja pidätys.

Maailmassa, jossa kansainvälinen tiedonvaihto jatkuvasti lisääntyy, henkilön leimaaminen riskiksi turvallisuuden tai poliisin kannalta, jos tietoa korjata, voi johtaa seuraamuksiin, jotka eivät ole pelkästään hankalia tai kalliita vaan myös todella järkyttäviä. Tarvitsee vain muistaa, kuinka Maher Arar, kanadalainen kidutuksen uhri – jonka kauhistuttaviin kokemuksiin elokuva "Rendition – poikkeuksellinen luovutus" perustuu – pidätettiin profiloinnin seurauksena perustuen ihmisiin, jotka hänen veljensä sattui tuntemaan. Vaikka hän itse ei ollut tehnyt mitään ansaitakseen joutumisensa epäilyksi, hän vietti siitä huolimatta seitsemän kuukautta kidutettavana syyrialaisessa tyrmyssä.

Teille esittelemässäni mietinnössä on ollut suurena apuna varjoesittelijöiden huomattava panostus; kiitän heitä lämpimästi. Mietintö hahmottelee ihmisoikeuksia, tietosuojaa ja syrjimättömyyttä koskevia standardeja ja yrittää ylläpitää kahta perusperiaatetta, joita tulisi noudattaa aina profiloinnin yhteydessä: rangaistustoimenpiteiden tulisi perustua ihmisen yksilölliseen käyttäytymiseen ja lainmukaista tasa-arvon periaatetta tulisi ylläpitää.

Kaikki profilointi ei herätä oikeudellisia vastaväitteitä. Me kaikki tunnemme trillerit, joissa psykologi kutsutaan apuun laatimaan rikosprofiili murhaepäilystä. Jos silminnäkijä antaa tarkan kuvauksen eli profiilin – sanotaan vaikka pankkiryöstäjästä: valkoihoinen, 30-vuotias mies – olisi järjetöntä pidättää esimerkiksi aasialaista syntyperää oleva, 50 -vuotias nainen.

Profiloinnin ilmeisin riski liittyy etniseen taustaan tai rotuun. Jos poliisi käyttää näitä ainoina perusteina päättääkseen, kenet pysäyttää, tarkastaa tai pidättää, se on laiskaa ja harhaanjohtavaa stereotyyppiä, joka johtaa laittomaan vähemmistöjen syrjintään.

Suurena huolenaiheena on tämänkaltaisen romanien huono kohtelu. Kotikaupungissani Lontoossa profiloinnin vaikutus nuoriin mustiin miehiin on johtanut ankarampiin suuntaviivoihin ja turvatoimiin – joista mikään ei saisi missään tapauksessa estää tiedusteluun perustuvaa rikostutkintaa.

Profiloinnin laillisuudesta huolehtimisen lisäksi kyseenalaistan vahvasti sen tehokkuuden. Epäilyttävien henkilöiden etsiminen ulkonäön tai käyttäytymisen perusteella voi viedä huomion pois niiden henkilöiden etsimiseltä, jotka ovat todella vaarallisia. On myös olemassa riski, että oikeat rikolliset mukautuvat profiiliin käyttämällä viattoman näköisiä ihmisiä huumehuriireina tai itsemurhapommittajina tai siirtymällä käyttämään sellaisia matkareittejä, joita ei valvota.

Terrorismin vastaiset toimet kohdistavat valokeilan aasialaisiin, erityisesti pakistanilaista syntyperää oleviin henkilöihin. 32 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan muslimiväestöstä kertoo joutuneensa syrjityksi

lentokentillä. On olemassa suuri riski, että nämä ihmiset vieraannutetaan, minkä vuoksi he kieltäytyvät yhteistyöstä poliisin kanssa mikä voi lopulta vaikeuttaa turvatoimia.

Sen vuoksi tässä mietinnössä pyydetään, että profilointia koskeva EU:n tai kansallinen lainsäädäntö saatetaan yhdenmukaiseksi jo olemassa olevan EU:n lainsäädännön ja kansainvälisten sopimusten kanssa. Jos mahdollista, kaikki profilointiin liittyvät suojatoimet tulisi koota yhteen säädökseen.

Oikeudellisen arvioinnin lisäksi pitäisi toteuttaa lisätutkimuksia profiloinnin suhteellisuudesta ja tehokkuudesta. Perusoikeusviraston ja Euroopan tietosuojavaltuutetun, vastaavissa ominaisuuksissaan, tulisi olla avainasemassa näissä tutkimuksissa.

Lopuksi, jos profilointia aiotaan käyttää laillisena ja tasapuolisena keinona turvallisuuden ylläpitämisen edistämiseksi, asialle tulee luoda yhtenäiset ja oikeudenmukaiset lakisääteiset kehykset.

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on tyytyväinen parlamentin tekemään aloitteeseen, joka tuo huomion keskipisteeseen Euroopan tasolla etniseen alkuperään ja rotuun perustuvan profiloinnin ongelman terrorismin torjunnan, lainvalvonnan, maahanmuuton sekä tulli- ja rajavaltuutuksen yhteydessä.

Sarah Ludfordin esittelemä mietintö antaa hyvän pohjan, joka edistää tätä asiaa herättämällä laajaa keskustelua ja ehdottamalla keinoja ongelmaan tarttumiseksi. Haluan tuoda esille, että jo olemassa oleva tietosuojalainsäädäntö varmistaa henkilötietojen korkean suojan – sisältäen arkaluonteiset tiedot kuten etnisen taustan tai rodun – ja on voimassa riippumatta käytetystä teknologiasta. Sen vuoksi on ilmeistä, että yleiset tietosuojaperiaatteet koskevat myös profilointia yhtenä tietojenkäsittelyn keinona.

Komissio uskoo vahvasti, että perusteeton tai tarpeeton etninen profilointi on epäoikeudenmukainen ja kielletty käytäntö – myös silloin kun se tehdään lainvalvonnan nimissä tai maahanmuuton sekä tulli- ja rajavaltuutuksen yhteydessä – ja se on ristiriidassa Euroopan unionin perusarvojen kanssa.

Komission ehdottamien tärkeiden välineiden mukaan – kuten Schengenin rajasäännöstö, Eurodac, Schengenin tietojärjestelmä, viisumitietojärjestelmä – perusteettomien etnisten profilointitekniikoiden käyttö ei ole sallittua. Mitä tulee esimerkiksi rajavaltuutukseen, Schengenin rajasäännöksen 6 artiklan säännökset edellyttävät, että rajatarkastuksia suorittaessaan rajavartijat eivät saa syrjiä matkustajia rodun, etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumusten perusteella.

Haluaisin mainita lisäksi perusoikeusviraston toiminnan tällä saralla. Virasto on aikeissa esitellä hyvien toimintatapojen käsikirjan etnistä profilointia vastaan taistelemiseksi ja sen ehkäisemiseksi. Käsikirjaa voisi käyttää yhteiskoulutuksessa FRONTEXin kanssa, minkä sisällyttämistä viraston vuoden 2010 työohjelmaan komissio tukee. Komissio tukee myös sitä, että viraston vuoden 2010 työohjelmaan sisällytetään hanke, jossa pannaan täytäntöön tiedonkeruuseen liittyvä Schengenin rajasäännöksen 6 artikla.

Lopuksi, komissio on tyytyväinen eilen esiteltyyn selvitykseen vähemmistöjen syrjinnästä. Lainvalvontaa ja rajavaltuutusta koskevat kohdat antavat meille ajankohtaista lisätietoa kokemuksista, joita ihmisillä on etnisestä profiloinnista. Komissio tietenkin tutkii huolellisesti vähemmistöjen syrjintäselvityksen tulokset, jotka julkaistaan luku luvulta vuoden kuluessa. Mutta jo nyt voimme päätellä, että rasismi ja muukalaisviha ovat vieläkin pysyviä ilmiöitä Euroopan unionissa ja että ne vaikuttavat etnisten vähemmistöjen edustajien elämään.

Komissio yhtyy mietintäluonnokseen, jonka mukaan tietojen, kuten etnisen taustan, rodun tai alkuperän käsittelyä tilastointitarkoituksessa voidaan käyttää avuksi tunnistamaan epäsuoraa syrjintää tai perusteettomia lainvalvonnan käytäntöjä. Tämä näkökulma pitää kuitenkin arvioida huolella. Sen vuoksi komissio ottaakin selvää mahdollisuudesta pyytää 29 artiklan mukaista tietosuojatyöryhmää laatimaan lausunnon henkilötietojen, kuten etnisen taustan, rodun tai alkuperän käsittelystä tilastointitarkoitukseen.

Komissio seuraa myös tarkasti Euroopan neuvoston toimintaa alustavan profilointia koskevan suosituksen suhteen. Komissio on aikeissa toimittaa neuvostolle pyynnön, jotta tämä vahvistaisi sen valtuudet neuvotella tästä alustavasta suosituksesta.

Mitä tulee lakisäätöisen kehyksen tarpeeseen profiloinnin määrittelyssä, komissio uskoo, että asiaa koskeva EU:n lainsäädäntö rajaturvallisuudesta ja tietosuojasta on riittävä perusoikeuksien turvaamiseen. Todellakin, se edellyttää että jokaisen tietojenkäsittelytoimenpiteen tulee perustua tiettyihin tunnistettuihin laillisiin perusteisiin ja noudattaa varsinkin tarpeellisuuden, suhteellisuuden, käyttötarkoituksen rajoittamisen ja oikeellisuuden periaatteita. Tätä valvotaan riippumattomien, julkisten viranomaisten toimesta. Tällä hetkellä

kehys sisältää myös tiukat säännöt arkaluonteisten henkilötietojen käsittelyn ja automaattisen päätöksenteon osalta. Kaikki nämä periaatteet koskevat myös profilointia yhtenä henkilötietojen käsittelyn keinona.

Komissio on sitoutunut – kuten minäkin – rasismiin ja muukalaisvihan vastaiseen taisteluun kaikilla perussopimusten sallimilla keinoilla, ja tähän kuuluu tapaukset, joissa rasistinen kohtelu tulee viranomaisten taholta. Komissio on vakaasti päättänyt vahvistaa politiikkaamme rasismiin ja muukalaisvihan vastaisen taistelun osalta Ruotsin puheenjohtajakaudella, ja sen tulee tarttua myös etnisen profiloinnin ongelmaan.

Vielä kerran komission puolesta, olen hyvin tyytyväinen mietintöluonnokseen ja odotan innolla, että se hyväksytään huomissa täysistunnossa.

Claude Moraes, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sosialisteina tuemme täysin tätä mietintöä. Olimme mukana sen laatimisessa, koska uskomme tämän olevan ensimmäinen kerta, kun tässä parlamentissa kunnolla avataan poliittinen, lainopillinen ja moraalinen keskustelu etnisestä profiloinnista ja sen vaikutuksista tavallisiin ihmisiin.

Mielestämme ennustava profiointi ja tiedonlouhinta ovat asioita, jotka ovat jo kauan jääneet tutkimatta. Olen hyvin tyytyväinen, että komissio lähestyy asiaa myönteisesti tunnustaen tämän ilmiön sekä ymmärtäen etnisen profiloinnin aiheuttaman mahdollisen epäsuoran syrjinnän.

Sosialistit toivovat, että mikäli tämä mietintö hyväksytään huomenna ja tulevan Euroopan neuvoston profilointisuosituksen seurauksena asia saa riittävän poliittisen sysäyksen, jotta siihen tartuttaisiin korkeimmilla tasoilla. Miksi? Lontoon vaalipiirini puolesta ja omasta puolestani voin sanoa, että tiedän, mitä etninen profiointi tarkoittaa. Se tarkoittaa sitä, että sinut pysäytetään ja tarkastetaan säännöllisesti sen vuoksi miltä näytät; ei sitä, että sinut pysäytetään ja tarkastetaan asianmukaisen tiedustelun, asianmukaisen poliisityön ja asianmukaisten menettelytapojen seurauksena.

Tällainen profiointi on voimavarojen hukkaan heittämistä. Sillä ei saada kiinni terroristeja; sillä ei saada kiinni rikollisia. Sen sijaan sillä otetaan maalitauluksi epäsuoraan tai suoraan ne ihmiset, jotka ovat haavoittuvaisia, ne joilla on etninen tausta, joka sattuu olemaan juuri vääränlainen.

Tämä voi johtaa – ja on tärkeää, että ihmiset ymmärtävät tämän – ruumiintarkastuksiin ja muihin väärinkäytöksiin, joita olemme nähneet. Tämä mietintö on tärkeä askel eteenpäin ihmisten suojelemissa asioissa, joka on tähän asti jäänyt tutkimatta. Olen iloinen, että Sarah Ludford otti nyt asian esille parlamentissa, ja tuemme täysin tätä mietintöä huomenna.

Carl Schlyter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Sarah Ludfordia tästä mietinnöstä. Kathalijne Buitenweg ei päässyt paikalle, mutta esitän hänen mielipiteensä hänen puolestaan.

Minun pitää aloittaa kysymällä: mikä on terroristi? Millaisia tuntemuksia terroristit herättävät? He herättävät turvattomuutta. He tekevät myös ihmisistä haavoittuvaisia ja estävät näitä elämästä elämäänsä haluamallaan tavalla.

Kun sitten katsotaan terrorisminvastaista lainsäädäntöä profilointineen, niin huomataan, että se herättää turvattomuutta ja tuo ongelmia ihmisten jokapäiväiseen elämään. Terrorismia ei voiteta terrorisminvastaisilla laeilla, jotka herättävät täsmälleen samoja turvattomuuden tunteita.

Mielestäni Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on ollut hyvin selkeä asian suhteen todeten, että se on kiellettävä. Voimme kaikki nähdä, ettei se ole tehokasta eikä lainmukaista. Yhdysvalloissa toimiva Carter Center on todistanut, ettei se tuottanut tulosta. Saksalainen 18–40-vuotiaiden muslimimiesten tarkkailuohjelma ei tuottanut tulosta Saksassa. Se ei toimi, ja toivon todella, että voimme poistaa viimeisetkin poikkeusluvut, jotka sallivat lentokenttien, satamien ynnä muiden käyttää näitä tehottomia keinoja, jotka tekevät ihmiset onnettomiksi.

Ja miten voidaan väittää, että meillä olisi korkea turvallisuustaso, kun jotkut jättävät 20 miljoonan ihmisen tiedot sisältäviä CD-levyjä lojumaan pitkin kahviloita, ja kun tiedetään, kuinka helppoa tietokoneita on hakkeroida? Tein sitä jopa itsekin nuorena.

Joten tämä mietintö on mielestäni erittäin tärkeä. Neuvoston tulee muokata ajattelutapaansa ja käyttää voimavarojaan tehokkaasti keskittyen tiettyihin yksilöihin ja keskittäen ajankäyttönsä heihin sen sijaan, että se rekisteröisi ihmisiä etnisen taustan perusteella, mikä rikkoo täysin kaikkia ihmisoikeusstandardeja.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Ihan ensimmäiseksi haluaisin kiittää Sarah Ludfordia tästä hienosta mietinnöstä. Sen olisi pitänyt olla vielä ponnekkaampi, mutta se merkitsee edistystä tästä aiheesta käydyssä keskustelussa.

Joissakin tapauksissa ”profilointi” voi olla tarpeen, mutta sellaiset tapaukset tulee tarkasti määritellä ja suojata väärinkäytöksiltä. Mahdollisuudet varastoida, vaihtaa ja tulkita tietoa ovat viime vuosina kasvaneet nopeammin kuin tarpeelliset rajoitukset, joita demokratiat asettavat itselleen tämän asian suhteen. USA:n turvallisuuspalvelu ei ole saavuttanut parempaa tai luotettavampaa tietoa tiedonlouhinnan tai profilointiin perustuvan tutkimuksen perusteella, sen sijaan se on saanut pääsääntöisesti suuremman työtaakan. Turvallisuusagentti vertasikin sitä osuvasti vesilasin täyttämiseen paloletkulla, toisin sanoen hyvin tehotonta toimintaa.

Luonnollisesti etniseen alkuperään perustuvia profiileja on käytetty jo vuosia, vaikka kutsummekin sitä yleensä toisella nimellä. Jopa minut on säännöllisesti pysäytetty tullissa, vaikka olen 1,60 m pitkä enkä siis ruumiinrakenteeltani varmastikaan kaikkein uhkaavin. Tämä on pieni henkilökohtainen harmi, mutta monet ihmiset, jotka tunnollisesti noudattavat lakia, joutuvat tähän kiusalliseen tilanteeseen ei pelkästään säännöllisesti vaan systemaattisesti. Sellaiset ihmiset saavat yhteiskunnaltamme viestin, että he ovat aina epäilyksenalaisia, vähempiarvoisia ja epämieluisia. Todellisia rikollisia, jotka tulevat kaikista väestöryhmistä, ei saada kiinni tällä menetelmällä.

László Kovács, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin jäsenten puheenvuorot todistavat, kuinka tärkeä asia profilointi ja perusoikeuksien kunnioittaminen on ja kuinka tärkeää on kiinnittää siihen parlamentissa huomiota.

Mietintö antaa erinomaisen kuvan profilointitekniikoiden käytön herättämistä kysymyksistä erityisesti silloin, kun ne perustuvat etniseen taustaan, rotuun, kansalaisuuteen tai uskontoon lainvalvonnan, maahanmuuton tai rajavalvonnan yhteydessä.

Komissio seuraa tarkasti sekä nyt että tulevaisuudessa profiloinnin käytön aiheuttamia ongelmia yleisellä tasolla ja erityisesti niillä sektoreilla joihin mietinnössä nimenomaisesti viitataan.

Komissio käynnistää parhaillaan kuulemista uuden teknologian aiheuttamista haasteista tietosuojalle. Tulosten pitäisi antaa komissiolle elementit, jotka auttavat asian pohtimista ja ohjaavat komissiota niiden ongelmien käsittelyssä, joita profilointi voi aiheuttaa oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alueilla.

Perusoikeusviraston julkaisemat viimeaikaiset tulokset vähemmistöjen syrjinnästä EU:ssa, joihin komissio eilen ilmaisi tyytyväisyytensä, todistavat, että rasismi ja muukalaisviha ovat pysyviä ilmiöitä Euroopan unionissa ja että ne vaikuttavat vähemmistöjemme elämään.

Komission täytyy tutkia selvityksen tulokset tarkasti, jotta pystyttäisiin päättämään, miten asiassa edetään. Vielä kerran komission puolesta, olen hyvin tyytyväinen mietintöluonnokseen ja odotan innolla, että se hyväksytään huomissa täysistunnossa.

Sarah Ludford, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen komission jäsenen myönteiseen vastaukseen. Uskon, että jotkut hänen mainitsemistaan asioista ovat erittäin käyttökelpoisia – perusoikeusvirasto, ohjeistus etnisestä profiloinnista, komission yhteistyö Euroopan neuvoston kanssa tämän antaman suosituksen suhteen, ja ehdotus, että 29 artiklan mukaiselta tietosuojatyöryhmältä voitaisiin kysyä opastusta.

Haluaisin kuitenkin patistaa komissiota vielä hieman pidemmälle ja pyytää sitä keskittymään profiloinnin erityisongelmiin. Meillä on käsittelyssä suositus profiloinnista matkustajarekisteritietojen yhteydessä, joten erityisongelmia on olemassa.

Haluaisin kiittää erittäin lämpimästi pientä, mutta valikoitunutta kollegajoukkoa, joka otti osaa keskusteluun. Mielestäni kaksi asiaa tulivat esille erityisen vahvoina: ensinnäkin se, että niin sanotut turvatoimet voivat herättää turvattomuutta ja toiseksi se, että ne voivat olla voimavarojen tuhlaamista, ei niiden kohdistamista. Joten puhumme kansalaisvapauksien ohella myös tehokkuudesta.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna perjantaina, 24. huhtikuuta 2009, kello 12.00.

24. Kasvinsuojeluaineita koskevat tilastot (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana Bart Staesin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0256/2009) kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista [11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD)].

Bart Staes, esittelijä. - (NL) Meillä on edessämme lopullinen sopimus, jonka olemme neuvotelleet neuvoston ja komission kanssa; lopullinen sopimus ensimmäisen käsittelyn jälkeen, jossa me parlamentin jäsenet otimme vankan kannan ja esitimme, suurella enemmistöllä, lukuisia tekijöitä, jotka antoivat meille hyvin vahvan aloitusaseman neuvoston kanssa. Minun täytyy sanoa, että neuvoston yhteinen kanta muutama kuukausi ensimmäisen käsittelyn jälkeen oli aikamoinen pettymys. Itse asiassa neuvosto ei ollut kovin halukas hyväksymään lähestymistapaamme ja sen takia neuvottelut olivat kaikkea muuta kuin helpot.

Pääsimme kuitenkin askeleen eteenpäin ja ilmapiiiri oli hyvin rakentava. Myös parlamenttivaltuuskunta oli vahva ryhmä. Neuvottelut olivat moninaisuudessaan yhtenäiset ja uskon, että voimme yleisinä äänestää tuloksesta huomenna. Joka tapauksessa autamme asiaa eteenpäin ja varmistamme, että on olemassa perusta niiden kahden torjunta-aineita koskevan jo hyväksytyn lain lisäksi, eli direktiivi kasvinsuojeluaineiden kestävästä käytöstä ja asetus niiden markkinoille saattamisesta. Varmistamme, että on olemassa välineet, joita voidaan käyttää luomaan järkevä asetus koskien tietojen toimittamista tilastojen välityksellä. Tämä on siis minun mielestäni perusta niille parlamentin lainsäädäntöasioille, joita olemme käsitelleet.

Yksi tärkeimmistä saavutuksista on se, että olemme onnistuneet painostamaan neuvoston hyväksymään jopa vasten tahtoaan, että olemme ottaneet torjunta-aineiden määritelmäksi sen, jonka parlamentti aikaisemmin sisällytti direktiiviin kestävästä käytöstä poliittisessa yhteisymmärryksessä neuvoston kanssa. Tämä tuo asiaan tiettyä yhdenmukaisuutta, mikä on tärkeää myös tulevaa käyttöä ajatellen.

Olemme myös onnistuneet sisällyttämään hyvin selvän viittauksen yleiseen tilastoja koskevaan lainsäädäntökehykseen, siihen miten tilastoja tulisi käyttää, miten niitä käsitellään ja ennen kaikkea miten tietoja tulee käsitellä tulevaisuudessa muun muassa salassapidon näkökulmasta katsottuna. Olemme saavuttaneet päämäärämme sen suhteen, että jäsenvaltioiden tulee antaa tärkeää tietoa torjunta-aineista ja sellaisessa muodossa, joka on vertailukelpoista. Henkilökohtaisesti olisin halunnut mennä vielä pidemmälle, mutta ensimmäinen askel on nyt saavutettu.

Toinen saavutus on epäilemättä se, että koska otimme perusmääritelmäksemme sanan ”torjunta-aineet” ja torjunta-aineiden määritelmäksi sen, jota käytettiin kestävästä käytöstä koskevassa direktiivissä, olemme myös toisaalla ottaneet mukaan käsitteen biosidituotteet. Tämä oli tärkeä pyyntö Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattiselta ryhmältä. Se on saavutus. Käsite esiintyy asetuksessa sekä nykyisessä poliittisessa sopimuksessa, jossa kylläkin todetaan, että meidän täytyy ryhtyä laajentamaan tilastoja ja torjunta-aineita koskevaa asetusta sen nykytilassa lisäämällä käsitteen biosidituotteet lainsäädännön tultua voimaan ja myös – ja tämä oli kiireellinen vaatimus neuvoston taholta – vaikutustutkimuksen valmistuttua.

Olemme saavuttaneet enemmän avoimuutta. Olemme onnistuneet vaatimuksessamme, että tiedot täytyy julkaista internetissä. Kuten todettu, olemme myös – nämä ovat aina neuvottelukysymyksiä, sillä se on demokratiaa – epäonnistuneet saavuttamaan tiettyjä asioita. Olen jo maininnut ne, kuten sen, että muussa kuin kasvintuotannossa käytettävien torjunta-aineiden osalta asetus on muotoiltu heikommin: sen suhteen asetusluonnos ei täysin toteuta sitä, mitä ensimmäisessä käsittelyssä saavutettiin. Tässä on kuitenkin kysymys molemmipuolisista myönnytyksistä.

Minun täytyy sanoa, että olen hyvin kiitollinen varjoesittelijöille. Tämä oli miellyttävä tapa tehdä yhteistyötä. Tämä oli toistaiseksi viimeinen lainsäädäntöä koskeva mietintöni tällä vaalikaudella ja toivon, että pystyn jatkamaan sitä merkittävästi seuraavalla vaalikaudella.

László Kovács, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, torjunta-aineiden kestävä käytön teemakohtaisessa strategiassa, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät tammikuussa 2009, aiotaan täydentää olemassa olevaa lainsäädäntökehystä, joka koskee torjunta-aineiden käyttökautta tavoitteena vähentää torjunta aineiden vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön.

Tämä ehdotus on strategian kolmas lainopillinen tukipylväs – kaksi muuta ovat puitedirektiivi ja asetus kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta – ja sen päämääränä on antaa luotettavaa tietoa strategian edistymisen mittaamiseksi.

Tämän ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena on siis varmistaa, että vertailukelpoista ja luotettavaa tietoa kerätään kaikissa jäsenvaltioissa ja se toimitetaan komissiolle mahdollistaen yhdenmukaisten riski-indikaattorien laskemisen ja teemakohtaisen strategian edistymisen mittaamisen.

Tämän ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä ei päästy yhteisymmärrykseen neuvoston ja parlamentin välillä syistä, jotka lähinnä liittyvät asetuksen soveltamisalaan ja tulosten julkaisemiseen.

Toisen käsittelyn intensiivisten ja hedelmällisten kolmikantaneuvottelujen ansiosta, ja erityisesti esittelijän ja hänen varjoesittelijöidensä kompromissintajun ansiosta, kaikkiin asioihin löydettiin ratkaisut.

Komissio uskoo, että saavutettu kompromissi on hyvin kohtuudenmukainen ja täyttää parlamentin vaatimukset aiheuttamatta suhteettomia rasitteita kansallisille hallintoviranomaisille ja liikeyrityksille, ja sen vuoksi komissio voi antaa sille tukensa.

Komissio haluaisi hyödyntää tämän tilaisuuden kiittämällä esittelijää, Bart Staesia, hienosti tehdystä työstä monimutkaisen ehdotuksen parissa sekä hänen kärsivällisyydestään ja hyvin rakentavista mielipiteiden vaihdoistaan komission kanssa. Nykyisen kompromissin pohjalta komissio on vakuuttunut, että toisessa käsittelyssä päästään yhteisymmärrykseen Euroopan parlamentin ja neuvoston välillä tästä tärkeästä ehdotuksesta, jolla varmistetaan torjunta-aineiden kestävä käytön teemakohtaisen strategian onnistuminen.

Anne Laperrouze, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tammikuussa 2009 pidetyssä täysistunnossa hyväksyimme kaksi lainsäädäntötekstiä torjunta-aineiden kestävästä käytöstä ja kasvinsuojeluaineiden markkinoinnin menettelytavoista. Näiden tekstien pohjalta käydyt neuvottelut ovat olleet kiihkeitä ja ovat mahdollistaneet todellisen edistyksen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelussa.

Nuo kaksi tekstiä eivät kuitenkaan merkitsisi mitään ilman tätä kolmatta. Tämä asetus on itse asiassa kahden muun täytäntöönpanija. Muistatte varmaan, arvoisa komission jäsen, että näitä tilastoja tarvitaan osoittamaan kuinka monta uutta tuotetta tulee markkinoille ja myös kuinka niiden käyttö lisääntyy, ja ennen kaikkea laskettaessa riski-indikaattoreita, jotka määriteltiin mietinnössä torjunta-aineiden kestävästä käytöstä.

Korostaisin myös että mielestäni emme ole pelkästään löytäneet tasapainoa tiedonvälityksen ja tietojen salassapidon välillä, vaan lisäksi määritelleet suhteelliset hallinnolliset vaatimukset, sillä niistä käyttäjät ovat kiinnostuneita.

Mitä biosideihin tulee, on tärkeää painottaa, että tämän tekstin tulisi ajan myötä käsitellä ne myös vaikutustutkimuksen tulosten mukaisesti.

Olemme tutkineet torjunta-aineiden muuhun kuin kasvintuotantoon käytettäviä, kaupallisia käyttötapoja. Tällä hetkellä mikä tahansa arvio niiden määrästä on pelkästään intuitiivinen. Tästä syystä esitutkimukset, jotka Euroopan komission on määrä suorittaa, tulevat olemaan hyvin valaisevia.

Haluaisin lopuksi kiittää esittelijäämme, joka antoi meille tukensa koko neuvottelujen ajan ja oli huomattavassa roolissa yhteisymmärryksen saavuttamisessa.

Bart Staes, esittelijä. – (NL) Uskon, että kaikki on nyt sanottu. Tämä on hyvä sopimus ja toivon, että se hyväksytään huomenaamulla.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna perjantaina, 24. huhtikuuta 2009, kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Kuten kuudennessa yhteisön ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa mainitaan, Euroopan unioni on tunnustanut tarpeen entistä yhdenmukaisemmin vähentää torjunta-aineiden vaikutuksia sekä ympäristöön että ihmisten terveyteen. Tämä asetus, joka koskee kasvinsuojeluaineisiin liittyviä tilastoja, täyttää olemassa olevat aukot, jotka liittyvät torjunta-aineiden käyttöön jäsenvaltioissa.

Komission antamat tiedot torjunta-aineiden käytöstä ja myynnistä ovat paljastaneet, että yhteisössä täytyy olla yhdenmukainen menetelmä tilastojen keräämiseksi sekä valmistajilta että siitä vaiheesta, kun tuotteet saatetaan markkinoille.

Olemme kaikki tietoisia siitä, että Euroopan unionin tasolla tulee perustaa yhdenmukaisempi lainsäädäntökehys koskien torjunta-aineiden käyttöä. Tämän takia haluan painottaa, että olen tyytyväinen yhteisen kehyksen luomiseen, jonka mukaan yhteisössä tuotetaan tilastoja systemaattisesti koskien torjunta-aineiden saattamista markkinoille ja niiden käyttöä, toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

25. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

26. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

27. Istunnon päättäminen

(Puhemies julisti istunnon päättyneeksi klo 23.05.)